VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. JÚLIUS 1.

Köszöntjük

pedagógusainkat,

a VI. magyar pedagógusnap alkalmából

Komló mártírjai emlékére

Irta: DEÁK FERENC,
az anyagellátó üzem MSZMP-elnöke

Június elseje örök emlékű dátum a munkásmozgalom történetében Komlón. A múlt rendszerben a szocializmus és a párthoz vezető út itt sem rózsák között vezetett. Rendőrkard, csendőrszurony, börtön, megfigyelés, üldözés fogadta és kísérte a párthoz közeledő minden becsületes dolgozót. A régi rendszer urai és közigazgatási kiszolgálói mindig résen voltak, amikor nyomorúságos helyzetük megjavítása érdekében a munkások szervezkedni, összefogni, megmozdulni próbálkoztak.

A munkásosztály immár több mint egy évtizede a Szovjetunió által felszabadított országának jogos tulajdonosa, ahol minden hatalom a munkásosztály és a vele szövetséges parasztság kezében van. A munkásság joghoz, szabadsághoz, szabadabb levegőhöz jutott, nem szabad és nem lehet azonban elfelejteni a múltat. Erre emlékezni és emlékeztetni kell, amely emlékezés jogos felháborodást vált ki azok ellen, akik október 23-án fegyvert fogtak az ellen a párt és népi hatalom ellen, amelynek megteremtéséért az országban és Komlón is sok becsületes dolgozó áldozta életét. Azt az ötágú vörös csillagot akarták megsemmisíteni, amely Keletről elindulva tiszta fényével ma már mind az öt világrészt átíveli. Azt a vörös zászlót taposták sárba, amelyet a munkások, kommunisták ezrei és százezrei kikifolyt vérükkel festettek pirosra.

Az ellenforradalom mindazt akarta megsemmisíteni, ami a munkásosztálynak, a parasztságnak és haladó értelmiségnek jó. A belső tőkés maradványok, levitézlett katonatisztek szövetkeztek a huligánokkal, a börtöntöltelékekkel és külső barátaikkal a nyugati gyarmatosító népelnyomó imperialista és fasisztákkal, vissza akarták állítani a kapitalizmust hazánkban, hogy újból zsarolják azt a népet, amelyet évtizedeken, évszázadokon keresztül a legnagyobb elnyomatásban tartottak.

A múlt Horthy-fasiszta rendszer az egész országban, így Komlón is üldözte, halálba kergette a munkásosztály élharcosait, a szervezett dolgozók vezetőit. A munkáshatalomért, a pártért küzdő harcos, aktív proletárokat, kommunistákat, akik életüket áldozták és adták azért, hogy hazánkban is megvalósuljon a munkásosztály hatalma, a proletárdiktatúra.

Ma 15 éve annak, hogy Komlón 1942. június 1-én 16 becsületes forradalmár bányászt internáltak baloldali, kommunista magatartásuk és cselekedetük miatt. Niedling János, Péter Henrik, Csizmadia Gyula, Schraub Péter, Sterl József, Novacsics György, Nagy Ferenc, Krivanek Rezső, Kaufmann Ferenc, Krausz József, Simon János, Csatlós János, Deák Ferenc, Reinhardt András, Pongrácz Rudolf, Balázs Mihály elvtársakat. Közülük csak az utóbbi 4 elvtárs teljes lelki és testi leromlással, sok kínszenvedés után szabadult meg a haláltól és hazajött. A többi 12 elvtárs pedig meghalt.

Legyen ez intő példa. Ebből vonják le a tanulságot ma azok a fiatalok, akik az ellenforradalom sötét árjában sodródva kokárdás Kossuth-jelvénnyel, ki félrevezetve, kinélkül, hódolt be annak a restaurációs kísérletnek, amelynek hatalomra jutásával nem lett volna többé helye a felső iskolákban, egyetemeken, a munkások, a kommunisták gyermekeinek. Nem lett volna többé helye az ország vezetésében a dolgozók legjobbjainak, akik hosszú éveket, évtizedeket sínylődtek börtönökben, internáló táborokban azért, hogy függetlenséget, szabadságot, boldog életet biztosítsanak, a mai fiatal generációnak, akik a következtetések levonásával ma már félreérthetetlen tisztasággal világosan láthatják az ellenforradalom által elképzelt, való tényeken alapuló gyilkos fasiszta terror legkegyetlenebb, legaljasabb szándékainak tetteit.

Helyesen világította meg Kádár elvtárs parlamenti beszámolójában: „Sokszor mondtuk, hogy proletárdiktatúra, de nem gondoltunk rá, hogy mi az". Október viharos, véres napjaiban azonban megtanulta az egész nép mi az, hogy néphatalom, s megtanultuk azt is, hogy mit jelent a revánsért lihegő, volt kizsákmányoló osztályok bosszúja.

Megtanultuk, mert az október 23. utáni néhánynapos terror-uralom nemcsak 20 milliárd kárt okozott az országnak, hanem a dolgozók legjobbjait, a kommunisták százait szedte áldozatul a szennyes múltú, emberi mivoltból kivetkőzött, vandalizmus fenevada. Nem lehet pontot tenni a múltra! Nem lehet feledésbe süllyeszteni a szörnyű gaztetteket! Tovább kell harcolni és szilárdítani a pártot, a népi hatalmat, amíg végleg el nem tiporjuk az ellenséget, hogy ne legyen többé újabb mártírja e szép, drága hazának.

Versenyfelhívás
az ország valamennyi élővájásban dolgozó ifjúsági csapatához

IFJU BÁNYÁSZOK!
KEDVES ELVTÁRSAK!

Az októberi ellenforradalmi események eléggé megrázták ifjúságunkat. Igy a szocialista munkaverseny, amely mindannyiunk jólétének és a többtermelésnek az alapja, a fiatal bányászok között is, elalvó félben van. Ezért mi, a Komlói Szénbányászati Tröszt Béta-aknai 19-es KISZ-csapata, az üzemvezetőséggel, valamint a KISZ- és az MSZMP-szervezetekkel karöltve elhatároztuk, hogy versenyre hívjuk az ország valamennyi élővájásban dolgozó KISZ-csapatát. A VI. Világifjúsági Találkozó, és a bányásznap tiszteletére.

A verseny időtartama a Világifjúsági Találkozóra, május 1-től június 30-ig, a bányásznapra pedig május 1-től a bányásznapig.

A versenypontok a következők:

1. A versenyben csak az a csapat nevezhet, amelynek minden tagja KISZ-tag.

2. Vállaljuk, hogy a csapatunkon egyetlen egy igazolatlan mulasztó sem lesz.

3. Az egy főre eső szakmány cm-teljesítményünket minél nagyobbra emeljük.

4. Vállaljuk, hogy a balesetek számát, az elővigyázatos munkákkal minimumra csökkentjük,

5. Az előírt technológiai utasításokat a legszigorúbban betartjuk.

Azok az ifjúsági csapatok, amelyek a versenyfelhívásunkat elfogadják, sajtón, rádión, vagy levélben közöljék a Komlói Szénbányászati Tröszt Béta-aknai MSZMP, vagy KISZ-szervezetével. Miután országunk iparának legnagyobb gazdasági alapja a szén, bízunk abban, hogy a szocialista munkaverseny társakra és élénk visszhangra talál.

Bármely csapat lesz a verseny győztese, megérdemelten nyeri el az elsőbbséget. Az egészséges verseny kibontakozásához minden ifjú társunknak sok sikert és jó szerencsét.

MÓKA ISTVÁN
üzemvezető
KOSTYÁK MIHÁLY
MSZMP-elnök
DRESCHER JÓZSEF
ü. b.-elnök
BARABÁS GERGELY
csapatvezető
HORVÁTH SÁNDOR
KISZ-titkár

Bányászaink többet termeltek mint áprilisban!

3592.9 tonna szén terven felül

Nem hagyott alább a május 1 tiszteletére kezdődött verseny. A hónap első napjaiban is kiváló eredmények születtek bányaüzemeinkben. Anna-akna, Béta-akna és Szászvár Bányaüzem kivételével a többi bányában minden nap tervteljesítés volt, azaz minden üzem túlteljesítette a napi előirányzatot.

Béta-akna helyzete volt aggasztó 28-ig. 10 munkanapon nem érte el a 100 százalékot, de sok esetben még a 90-et sem. Adóssága nap nap után szaporodott. Hasonló volt a helyzet Szászvár és Anna-akna termelésénél is: Egyik 6 nap, a másik 3 nap nem teljesítette a napi előirányzatot.

Nagy erőfeszítések árán sikerült behozni mindhárom üzemnek az elmaradást. Május 28-án a tröszthöz tartozó üzemek sok tonna terven felül termelt szénnel dicsekedhettek.

Eddig az előirányzaton felül adott: Kossuth 1400, III-as 782.8, Anna 459.7, Béta — a sok adósságot behozva — 303.6, Nagymányok 135.8, Mája 163.7 és Szászvár 212.8 tonna szenet.

Legegyenletesebben, minden hóvégi hajrá nélkül naponként túlteljesítette tervét Kossuth, III-as akna és Nagymányok.

Jó munkát végetzek a szénelőkészítő dolgozói is. Terven felül 2340.9 tonna gázszenet szállítottak el Sztálinvárosnak.

3592.8 tonna szenet adott a tröszt terven felül május 28-ig. Még hátra van három munkanap ebben a hónapban. Minden remény meg van hozzá, hogy ez a szám 4.000-nél is nagyobb lesz. Ha figyelembe vesszük, hogy májusban az üzemek napi terve emelkedett, akkor ismét büszkén jelenthetjük:

Komló bányászai többet termeltek, mint a múlt hónapban.

60 éves a Komló—Bakóca-Godisai vasút

1897. június 2-án adták át a forgalomnak Komló—felsőmindszenti (később Bakóca—Godisai vasútvonalat és a komlói pályaudvart is. Ez biztosította Komló számára a külvilággal való összeköttetést és az itt termelt szén elszállítását. (Országutat csak néhány évtized múlva kapott Komló.)

Gyors fejlődést a bányaművelés rendszeres megkezdése hozott. Majd amikor a vasút elkészült, rohamos fejlődés indult meg. Felépültek a tárnák, erőmű és egyéb létesítmények.

Horthyék alatt megállt ez a fejlődés. Sőt a második világháború idején lévő rablógazdálkodás nagy visszafejlődést is okozott.

A felszabadulás után kezdődött meg Komló várossá való fejlesztése. A lakosok száma elérte a 30 ezret, s a kitermelt szén mennyisége a napi 4000 tonnát. Ezzel a hatalmas fejlődéssel kellett lépést tartani az 1897-ben átadott vasútunknak. A felépített állomás az akkori lehetőségeknek megfelelően szűk kis völgykatlanban épült, amely kizárta annak lehetőségét, hogy bővítsék. Ez az oka annak, hogy a jelenlegi személypályaudvar ma is ugyanazokkal a vágányokkal rendelkezik, mint 60 évvel ezelőtt.

Csupán 1949-ben, hogy nagyobb mozdonyok is feljöhessenek Komlóra, „i" és régi osztrák „n" rendszerű síneket cseréltek ki. Igy rövidesen megjelentek a 324-es és 424-es mozdonyok is.

Az iparvágányok építése lassan kezdődött. Először a személypályaudvar felvételi épületének átalakítása kezdődött meg, majd ezután a központi iparvágány is elkészült. Igen nagy segítséget jelentett, amikor elkészült a komlói szénpályaudvar.

1952-ben annyi építési anyag érkezett, hogy az eddig felépült új létesítmények kevésnek bizonyultak. Ekkor építették meg kedvezőtlen lejtviszonyok között a kenderföldi rakodó pályaudvart.

Természetes, hogy az ipari fejlődés mellett nem volt mód a vasút további fejlesztésére. De ha némely dologban még korszerűtlen is, minden remény meg van arra, hogy a bánya és egyéb ipari létesítmények gyors fejlődésével a vasút technikai fejlődése is továbbhaladj.

Kövesdi Gusztáv

Saját érdekükben

Április 11-én a mázai bányaüzem két feltáró csapata versenyre hívta egymást. A kezdeményező a 20-as csapat, Czenki Sándor brigádja volt, Sipos János 19-es csapata elfogadta a feltételeket, s ezen időtől megkezdődött a két brigád nemes versengése.

Ki lesz az első, melyik csapat ad többet — volt a kérdés, és a feleletet mindkét brigád — már előre is — a maga javára könyvelte el.

Természetesen ez csak a verseny kezdetén volt így. Addig, amíg a mozgalom beindítása, egyedül csak a bányászok egészséges kezdeményezésén múlott. Amikor a termelés értékelésénél, s a versenytársak ponthelyezésénél az üzem segítségére is szükség volt, már nem folytatódott tovább az élénk érdeklődés. Vajon miért nem volt meg a bányászokhoz hasonló lelkes hangulat az üzem vezetői között?

— Nincs megfelelő ember, aki a kiértékeléssel foglalkozzon — hallatszott a szakszervezeti elnök véleménye, majd tovább folytatta mondanivalóját:

— Nem lehet erőszakolni a mozgalmat. A bányászok — ha versenyezni akarnak, — majd a dekádok végén és a magasabb fizetésekből, úgyis megtudják, hogy ki lett az első.

A téves nézettel persze nem sokan értenek egyet. Kovács István bányamester például maga is elmondja, hogy a versenynek ilyenfajta értékelése nem elegendő. S ez a mód nem elégíti ki a bányászokat sem. Sőt: a szakszervezet részéről történő hanyagolás, érdektelenség láttán csökken a munkakedvük is. Ahhoz pedig, hogy elalvás helyett kedvük állandóan fokozódjon — s az ő módszerüket mások is átvegyék — lényegesen fontos a szakszervezet elnökének segítsége. Fontos annál is inkább, mert nem „erőszakról", hanem a népgazdaság és saját üzemének többtermeléséről van szó.

Pedagógus napra

Október ellenforragalmi viharа után egyre több szó esik a pedagógusok nagyjelentőségű feladatáról, felelősségéről. Ez érthető. Hiszen az ellenforradalom idején ifjúságunk egy része nem úgy viselkedett, ahogy kellett volna. Ebben pedig jelentős mértékben közrejátszott a nevelők munkája.

Az ellenforradalomban szerzett súlyos sebek nagy része — népünk áldozatos munkája nyomán — behegedtek. Egyre gyorsabban tűnnek el azok a nyomok, melyet október okozott.

De mindez nem jelenti, hogy már nincs tennivaló. Van, sőt nagyon sok. S ebben a tennivalóban nagy rész hárul a nevelőkre, pedagógusokra.

Van tennivaló, hogy az elmúlt idő nevelési módszereiben meglévő hibákat megszüntessük. Van tennivaló annak érdekében is, hogy az iskolai nevelés olyan tartalommal teljen meg, amilyent a szocialista haza megkövetel. S hogy erre szükség van, azt október igazolja!

Pedagógusaink világosan látják az elmondottakat. Többségük az elkövetett hibák kijavításának szellemében dolgozik, neveli a rábízott nagy értéket, az ifjúságot. Következetes harcot folytatnak ezek a nevelők a szocialista hazaszeretetre, a nép iránti hűségre való nevelésért. Munkájuk nem könnyű, sok nehézséggel, fáradsággal jár, de megéri. Megéri, mert az ilyen munkáért a nép mond köszönetet, mert ezzel a haladás ügyében tett nagy szolgálatot a nevelő.

Az ilyen pedagógus érzi a megbecsülést és szeretetét a tanítványainak és a szülőknek az év minden napján. Legjobban azonban ma a pedagógus napon, amikor a végzett munka arányában köszöntik őket. De érzik államunk megbecsülését is!

Vannak még olyanok is nevelőink között, akik habár a fentiekkel tisztában vannak, nem vállalnak teljes részt a feladatok megoldásában. Még mindig várnak, ahelyett, hogy minden erejükkel a nép igaz ügye mellé állnának. Be kell ezeknek is látni: csak egy helyes út van, s ezt pedig az előbb említett nevelőink járják. Az ilyen pedagógusok egyre kevesebben lesznek, mert csatlakoznak azokhoz, akik minden erejükkel hazájukat szolgálják.

És van egy kis része a nevelőknek, akik nem hajlandók tudomást venni az idők szaváról. Akik keresik az alkalmat, hogy ártani tudjanak, hogy a rájuk bízott fiatalokat tévútra vezessék. Ezeknek nincs helyük ott, ahol a jövő nemzetségét nevelik!

A pedagógusnap alkalmából gondolják végig újból és újból nagyszerű feladatukat nevelőink, és álljanak oda, ahol az igaz ügy érdekében tenni kell. Aki így tesz, annak — ahogy eddig is — köszönet és hála jár.

Államunk méltányolja a fáradságot. De megköveteli, hogy ifjúságunk olyan kezekben legyen, ahol nemcsak az általános műveltséget tanítják, hanem a dolgozó nép iránti szeretetet is. Megköveteli, hogy olyan pedagógusok kezében legyen a fiatalok sorsa, akik a szocializmus szellemében nevelik őket.

Hétfőtől—szerdáig

Név	27-én Terv	Tény	+	%	28-án Tény	+	%	Tény	29-én +	%	Havi %
1. Tanbánya	40,0	36,6	—	91,5	43,8	3,8	109,5	40,2	0,2	100,5	114,0
2. III-as a.	550,0	576,8	26,8	104,9	690,1	140,1	107,3	662,6	112,6	120,5	106,8
3. Anna-a.	360,0	374,0	14,0	103,9	427,7	67,7	118,8	382,1	22,1	106,1	105,6
4. Kossuth-a.	1300,0	1462,0	162,0	112,5	1336,8	36,8	102,8	1380,4	80,4	106,2	104,7
5. Szászvár	210,0	176,2	—	83,9	206,8	—	98,5	226,2	16,2	107,7	104,5
6. Mája	280,0	285,9	5,9	102,1	302,8	22,8	108,1	308,3	28,3	110,1	102,8
7. N.-mányok	260,0	263,2	3,2	101,2	264,5	4,5	101,7	292,4	32,4	112,5	102,7
8. Béta-a.	720,0	725,2	5,2	100,7	760,9	40,9	105,7	798,7	78,7	110,9	102,2
Összesen:	3720,0	3899,9	179,9	104,8	4033,4	313,4	108,4	4090,9	370,9	110,0	104,4

Megjegyzés: a számok tonnában értendők.

PÁRTÉPÍTÉS — PÁRTELMÉLET

A szocialista ember erkölcse

Felmérhetetlen károkat okozott az ellenforradalom hazánkban. Emberi életben, anyagi javak elpusztításában, de forintban nehezebben mérhető lélekmérgezésben is. Ideje, hogy erről a kérdésről is essen szó végre. Azért is, mert eddig erről keveset beszéltünk, azért is, mert romboló, kártokozó hatása, következménye ma is, s ha nem teszünk ellene, még hosszú ideig jelentkezik.

Miben jelentkezett ez a lélekmérgezés. Sok és szélesen szerteágazó területen. A sovinizmus, nacionalizmustól egészen a fasiszta nézetek hirdetéséig, antiszemitizmusig. Ha összegezni kíséreljük mindezt, azt mondhatjuk, a burzsoá erkölcs általános felélesztését kezdték meg. A munkát két irányban végezték. Harcba kezdtek a burzsoá rend, a magántulajdon általános visszaállításáért, s ezzel együtt a magántulajdonon alapuló társadalom erkölcsének, nézeteinek gyors terjesztéséért.

Jól tudták az ellenforradalom szervezői, hogy a magántulajdon általános visszaállításával nemcsak saját elveszett javaikat szerezték volna meg, de egyben a burzsoá magántulajdon lelkisége is feléledt volna, a vagyonszerzés vágya, s ez az elmaradott rétegek megosztását és teljes igábahajtását tette volna lehetővé.

Emlékezzünk csak, mi volt nálunk a „szabad" vagyonszerzés időszakában, s ennek a jellemzői, hogy kezdtek el kísérteni az október-novemberi napokban. Azután nézzük meg, hogy „új" arcot öltve, hogy jelentkezik most, napjainkban.

Nálunk is így volt

Mi is a jellemző a magántulajdon, kizsákmányoláson alapuló burzsoá világra? Milyenekké válnak ott az emberek? Dobroljubov ezt mondja:

— *„Itt senki sem bízhat a másikban: minden percben várhatjátok, hogy barátotok eldicsekszik, milyen ügyesen csapott be, vagy lopott meg benneteket; társatok valamilyen spekulációval könnyen kezébe kaparinthatja minden pénzeteket és iratotokat és az adósok börtönébe dobhatja barátját; az após rászedi vejét a hozománnyal; a vőlegény megcsalja és megkárosítja menyasszonyát; a menyasszony félrevezeti apját és anyját, az asszony megcsalja férjét. Nincs ebben a fekete világban semmi, ami szent, ami tiszta, ami igaz..."*

Igy nézett ez ki nálunk is 1945 előtt. Itt is ölre ment nem egy parasztfiatal testvérével egy ütött-kopott teknőért, s még a saját proletárerkölcscsel rendelkező munkásosztályból is megfertőzött nem egyet a mocskos, burzsoá lelkűség. A lopástól a társaik árubabocsájtásáig, a talpnyalástól a csendőrspinciségig tudtak közülük nem egyet elaljasítani.

Az elmúlt évtized során ezek közül sokan átnevelődtek. Sokan társaik, a párt nevelőmunkája, mások a bíróságok rendszabályai nyomán változtak meg, vagy legalább is megtanulták, hogy veszélyes és nem kifizetődő szocialista rendszerű országban ilyen magatartás.

A nép, a közösség tiszta emberséges életét, a közösség tulajdonát nem volt tanácsos megzavarni, megkárosítani.

Azoknak, akik ezt szívesen tették volna, várni kellett. Várni egész 1956. októberéig. S aztán megnyíltak a börtönkapuk, s minden szenny csatornái. Megnyílt a mód ismét a lopásra, rablásra, csalásra, a munkásosztály és nemzetünk legjobb fiainak megsemmisítésére, kivégzési listáinak összeállítására. Az „aki birja, marja" elv kezdett ismét érvényesülni. S itt Komlón is százával törik fel az épületek zárait. Kórházi felszerelést hurcolnak el. Sokszázezres értéket az üzletekből, magánlakásokból.

Azután akadt erő, amely elzárta a szennycsatornát. A szennyár egy része nyugatra húzódott, másrésze oda, ahonnan kiindult. Nyugalomra azonban semmi ok. E laza, burzsoá erkölcs tulajdonosai szép számmal itt vannak köztünk is — fertőzve, kárt okozva sorainkban, a nemzet vagyonában.

Kik ezek? A munkások között is megtalálhatók.

Ezek a lumpenproletárok október előtt a bumlizásban, fizetésük egy nap alatti elverésében, részegeskedésben, s ha nem volt pénzük — annak nem mindig „tiszta" úton való megszerzésében váltak ismertté. Ők uszítottak a fizetett „összkomfortos" sztrájkra. Közülük szervezték az ellenforradalom fegyveres gárdáját.

Mit tesznek most? Visszatértek október előtthöz; bumliznak, részegeskednek, stb. Ők a levitézlett uraknak legfőbb tartalékai. Együtt haverkodnak a volt csendőrökkel, deklasszált elemekkel.

Őket nem zavarta meg az ellenforradalom, csak here életszemléletüknek, munkanélküli jólétvágyuknak, kéjvágyuknak az érvényesüléséhez nyitott kaput. Ne tévesszen meg bennünket az, hogy ők is munkásszülőktől nemzettek. Annyi közük van csak a munkásosztályhoz, hogy annak sarkját képezik. Ezért nem védeni kell őket, hanem érdemük szerint bánni velük. Ugy, mint a nyílt ellenséggel, mert ők semmivel sem veszélytelenebbek azoknál, s ezt nemcsak az elmélet, de az októberi események is igazolták.

Ha a burzsoá erkölcs fertőzéséről beszélünk az ellenforradalom következtében csak rájuk gondolunk? Nem. Ez a fertőzés náluk azelőtt is meg volt, de másokra is kiterjedt. Nem egy, eddig becsületesnek ismert dolgozóval találkozhattunk az elmúlt hetekben az esti szürkületben, amint az üzem, a nép tulajdonát, deszkát, gömbfát, stb., vitt otthonába. Nem tudja tán megvenni a keresetéből? Vagy nem kap tüzelőtt az üzemtől? Egyik sem áll. Az történt, hogy nem egy a nép vagyonát dézsmálva kíván jogtalan előnyökhöz jutni. A közösség kárára, saját egyéni hasznára. Nem az individualizmus jellemzi-e ezeket az ország érdekével nem törődőket, akik munkahelyükön pocsékolják a fát, deszkát, sűrített levegőt, stb. S nem egy közülük miközben így nagy kárt okoz, munka után ennek jutalmát, új lakást, vagy jobb besorolást, stb. követel az erre illetékesektől.

Véletlen jelenségek ezek? Nem. Az elmúlt évek — sokszor igazságtalanul túlzott szigorúsága melletti — elnéző politikájából s az ellenforradalomban magasra csapóan és széles területen újra jelentkező burzsoá erkölcs elburjánzásából következnek.

Mi a feladat?

Gátat kell vetni a nép érdekét sértő cselekedeteknek. A nevelés és az adminisztratív intézkedések minden eszközével meg kell kezdeni a küzdelmet a burzsoá nézetek, erkölcsök, közösségre káros cselekmények ellen.

Szocializmust építünk. A felszabadult, tiszta és becsületes nézetű, becsületesen munkálkodó emberek hazáját. Induljunk hát harcba a tiszta lelkületű, szocialista erkölcsű hazafiak táborának szélesítéséért is. Neveljük szocialista erkölcsűre azokat, akik megnevelhetők, s vonjunk falat azok köré, szigeteljük el azokat, akik továbbra is szennyezni akarják életünket.

Mi jellemzi a szocialista erkölcsű embert? Mi az a mérce, melyet előbb-utóbb meg kell ütni mindenkinek, aki élni akar köztünk, élvezni javainkat?

Hazafiság — az igazi szocialista hazafiság az első követelmény egy szocializmust építő ország minden polgárától.

Végtelen büszkeség népünk történelmében elért minden sikere felett, büszkeség harcunk, a haza ma élő dolgozóinak minden eredménye, győzelme felett. Az ilyen érzésre, az ilyen büszkeségre itt Komlón is minden becsületes embernek meg van az oka. Bányásznak, építőnek, hivatalnoknak, stb. egyaránt. Komló évtizedes fejlődéséért nem kell szégyenkezni. Büszkének kell lenni rá, s védeni ezeket az eredményeket, létesítményeket minden kártokozóval, vagy nagyszerű munkánk eredményeinek becsmérlőivel szemben. Óvni a megteremtett értékeket, s még szépíteni, gazdagítani napról-napra. Igazi hazafi csak az lehet, aki így cselekszik.

Becsüljünk és testvérként szeressünk minden más népet.

Nemzetünk, népünk történelme során az uralkodó osztályok mindig más népek iránti gyűlöletet ébresztettek kizsákmányolt elődeinkben. Igy vitték harcba őket, s mások gyilkolásából vélték megtalálni saját nyomorúságukra az orvosságot — noha ebből csak az uralkodó osztályok tudtak meggazdagodni.

Felszabadultunk, van hazánk, s olyan gazdag lesz népünk, amilyen gazdagságot mi saját munkánkkal megteremtünk. S aki soviniszta, nacionalista nézeteket, fajelméletet hirdet, az a volt uralkodó osztályok szövetségese; a haza és népünk árulója.

Csak végig kell mennünk az üzleteken (az üzemek nyersanyagáról nem is beszélve) máris számos formában tapasztaljuk más népek, nemzetek testvéri érzését, segítségét, támogatását. Soha többé nem tűrhetjük, hogy bennünket bárki, más népek ellen uszítson.

Lényeges mutatója a szocialista ember erkölcsének a munkához, a társadalmi tulajdonhoz, a termelt javak megbecsüléséhez való viszony.

Nálunk minden egyes állampolgár jóléte az egész közösség — az állam gazdaságától, jólététől függ. Ezért minden társadalmi tulajdont még a legapróbb csavart is meg kell becsülünk, és ezt mindenkitől megkövetelni saját magunk és államunk minden polgára érdekében.

Ezzel együtt kell küzdenünk a kegyetlenkedés, a csalás, az erőszak, az álnokság, a lélektelen önzés és az individualizmus ellen. Ezeket a jellemvonásokat a kizsákmányolók fejlesztették ki, s jelentkezését az októberi események során (és után) ismét tapasztalhattuk.

Szembe kell ezzel állítanunk a dolgozók kollektivizmusát, ezt a mindent legyőző erőt, melyet népünk értékesebb része eddig is vallott, ma is vall. Ez az erő segített eddig is bennünket úrrá lenni országos nehézségeinken.

Utolsóként említjük (noha csak néhány fontos feladatot jelentő jellemvonását említettük a szocialista erkölcsű embernek) a szocialista humanizmust.

Ez azt jelenti, hogy végtelenül kell tisztelnünk és szeretnünk a becsületes embereket, s segítenünk őket, hogy képességeik kibontakozhassanak, s hogy azok ésszerű és hasznos tevékenységben nyilvánuljanak meg.

A szocialista humanizmus megköveteli, hogy az emberek egymás közti kapcsolata figyelmesen, gondoskodó, megértő, becsületes és igazságos legyen.

Ez nem jelentheti azonban a rothadt kispolgári liberalizmust. Nem jelenti a hibák elnézését, a bűnök büntetésnélküli megbocsátását.

A szocialista humanizmus, az együttélésünk szabályait durván megsértő emberekkel szemben komoly kényszerítő intézkedéseket, a haza árulóival szemben könyörtelen leszámolást követel.

Lásson neki ismét minden, magát szocialista hazafinak valló ember, párttag és pártonkívüli, az ilyen jellemvonású emberek kineveléséhez.

Neveljünk szocialista erkölcsű embert önmagunkból, családunkból, munkatársainkból. Hassunk ilyen irányban személyes példamutatással egész környezetünkre. Akkor meg is lesz ennek az eredménye.

Szeretetért-szeretet

A múlt napok egyikén szerkesztőségünkbe újabb levelet hozott a posta kézbesítője. A levelet a Kökönyös nyugati iskola III. fiúosztálya egyik tanulójának édesanyja írta. A sorok közül köszönet és szeretet árad a III. fiúosztály tanítónője, Pintér Hedvig felé. Hogy mivel érdemelte ki a fiatal tanítónő a szülők megbecsülését és szeretetét, arra akkor kapunk választ, amikor felkeressük osztályában, tanítás közben, az alig 22 éves, szőke tanítónénit.

A legnehezebb tantárgyból, számtanból felelnek a fiúk, amikor az osztályba lépünk. Ezt a tantárgyat kevés tanuló szereti, mert száraz és eléggé nehéz. Ebben az osztályban azonban nincs baj a számtanórán sem. Az egyszeregyet mindenki „fújja". Egymás után állnak fel s mondják a kérdezett szorzatra a feleletet. Van aki a kérdés után gondolkodik egy percet, de végül mégis jó választ ad. A táblánál játszi könnyedséggel adják össze, vonják ki, vagy éppen osztják el a számokat. Minden műveletnél tudják, hogy mit miért kell így elvégezni. A nehezebb feladatok elvégzése után számjáték következik. A felnőttek közül is sokan ismerik azt a számjátékot, hogy „gondoltam egy számot..." ez a játék amellett, hogy szórakoztató, még tanulságos is, s a tanulók nagyon szeretik.

Az órának lassan vége lesz, de a jó feleletekért a jutalom most sem marad el. Ha a tanulók az órákon jól viselik magukat és becsületesen készültek a tantárgyból, a szünet előtt együtt énekelhetnek. Egy-egy tanuló kívánságára felhangzik a „Mesélj, mesélj nekünk te rópke szellő", a „Népedért hogyha kész vagy meghalni", dalok jól ismert hangjai. Az osztályban több sportrajongó van, ezek kívánságára, a szurkolók kedvenc dalát, a „Fenn a nyári égen sugárzik a napfény" című dalt énekelik el.

A szünetben jobban megismerkedünk az osztály rajongásig szeretett tanítónénijével. Megtudjuk, hogy minden reggel a félhetes autóbusszal jár Pécsről Komlóra azért, hogy a gyengébb tanulókkal már a tanítás megkezdése előtt is foglalkozhasson. Becsületes, lelkiismeretes munkájának hivatásszeretetének nem marad el a jutalma. Az osztályban mindössze két gyenge tanuló van, de ezek is úgy igyekeznek tanulni, hogy a vizsgák után ők is a negyedik osztályba léphessenek.

A jó eredmények, a minálig tiszta osztály, a rend és fegyelem mind-mind a kiváló pedagógus, Pintér Hedvig munkájának eredménye. Most már érthető a szülők szeretete és köszönetnyilvánítása is. Sok-sok ilyen pedagógusra, nevelőre van szükségünk.

A pedagógus nap alkalmával a tanulók és szülők nevében is további eredményes munkát kívánunk a Kökönyös nyugati iskola egyik legjobb pedagógusának, Pintér Hedvig elvtársnőnek.

Moziműsor

Május 1: június 1—2: Egy szép lány férjet keres. Olasz film. (Csak 16 éven felülieknek). Június 3—5: Kék sirály. Jugoszláv film.

Matiné: június 2-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Kutyafejűek. Csehszlovák film.

Szabadság: június 1—2: London, Pázmán lovag, Komikusok albuma. Kis filmsorozat. június 3—5: A zalameai bíró. Német film.

Matiné: június 2-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Béka hercegnő. Szovjet film.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt 60 vájárt, 100 csillést, 49-es Építőipari Vállalat 30 segédmunkást, 50 kőművest, 24-es AKÖV 20 gépkocsivezetőt (2 éves gyakorlattal), 5 diesel autószerelőt, 1 rugókovácsot, 2 autóvillanyszerelőt, 1 kocsifestőfényezőt, Községgazdálkodási Vállalat 5 úttisztítót keres.

Minden munkátvállaló a városi tanács munkaerőgazdálkodási hivatalánál jelentkezzen, I. emelet 101.

A Május 1. Kultúrház szabadtéri színpadán

1957. június 6-án este 7 órakor

a Szovjetunió Állami

PJATNYICKIJ

Népi Együttese vendégszerepel

Művészeti vezető:

P. M. Kazmin

Műsoron:

orosz népdalok és táncok

Vizsgák előtt

Ángyomnak szól — a menyem is értse...

Sajtóban, rádióban egyaránt találkozunk ezzel a szóval: önköltség. Különösen azt olvashatjuk, hallhatjuk legtöbbet, hogy csökkenteni kell az önköltséget. Összegezve arról van szó, hogy takarékoskodnunk kell. Meglévő javainkat gazdaságosan felhasználni. Azt is hozzátehetjük, hogy a sok figyelmeztetés, jótanács meghozta az eredményt. Bár még nem teljes egészében rendeződtek az e téma körüli keveredések, bizonytalanságok.

Az utóbbi időben sok helyen találkoztunk egy nem kedvező jelenséggel. Ugyanis az önköltséget, annak csökkentését valami csudabogárnak vélik. Minden vele kapcsolatos változást a szinte „tudományos" értekezletek megtartásával akarják létrehozni. Órák hosszú során papírfölé hajolva tárgyalják, mit kellene csinálni. Csökkenteni a létszámot. Ellenőrizni kell a béreket.

Szó sincs arról, hogy ezekre az intézkedésekre nincs szükség. Azonban van egy másik helyes módszer is. Meg kell ismerni az üzem minden ágát. Az összes munkaterületeket felül kell vizsgálni és arra kell törekedni, hogy necsak papíron, hanem a gyakorlatban valósuljanak meg a takarékosságot szolgáló javaslatok, intézkedések.

*

Komlóra a MÁV minden nap elküldi a megrendelt vagonokat, melyekben a szenet szállítják. Azt is tudni kell, hogy a vagonoknak nagy része épületanyagokkal, bányafával megrakva érkezik. Ezeket először ki kell rakni. A kocsik későn történő kirakása egyes vállalatoknak felesleges kiadást jelent. (Meg kell fizetni az állásidőt.) Zavarok keletkeznek a szén szállításánál. Többletköltséget jelent a MÁV-nak is a sok esetben ide-oda tolatás, vagonrendezés stb.

Pénzpazarlást, anyagpocsékolást okoz a feledékenység, kapkodás is. Például: a Karbantartó Vállalat részére érkezett egy vagon — 17 darab — vasbeton gerenda. A vagon kirakásának ideje délben 12 órakor lejárt. Hamarjában — persze már 12 óra után — öt tagból álló rakodó brigádot küldtek az állomásra, akik között 17 éves gyerektől idős bácsiig minden korosztály képviselve volt. Kenderföldön a teherpályaudvar egyik mellékvágányán találtak rá a megnevezett vagonra. Először lehetetlennek tartották a 6 mázsás tárgyak kirakását. Azután — parancs az parancs — nekiláttak a munkához. Leszedték a teherkocsi oldalait. Hosszas küszködés után három gerendát sikerült a meghosszabbított lovaskocsira rakni. Síneken keresztül, téglarakásokon és kátyukon átjutva értek ki az országútra. Sajnos, már későn érték el a jó utat. Mindhárom gerenda megrepedt, hasznavehetetlen lett.

Az irodákban való töprengés helyett az ilyen szállítást kell megszüntetni. Van a pályaudvarnak rakodó daruja is. 1000 darabból legalább 300 tönkremegy egy-egy forduló alkalmával.

Megtörtént, hogy a vagonban érkezett cementes zsákok egy része kiszakadt. Nem tudták mibe felszedni. Ömlesztve raktározták. A nem megfelelő kezelés következtében „megdöglött" a cement. Ujtelepen viszont nem egy esetben lehet látni, amikor a cementes zsákokat ásóval „nyitják" ki. Milyen jó lenne azokat a zsákokat máshol is felhasználni.

*

Itt az ideje, hogy a nagy szavak helyett apró hétköznapi tettekkel valósítsuk meg a sokat emlegetett takarékosságot. Teremtsük meg a gazdaságosabb termelést. Hallgassuk meg a dolgozókat. Olyan javaslataik, ötleteik vannak azoknak az embereknek, akik kint élnek a munkahelyeken, hogy azok megvalósításával szép eredményeket lehet elérni. Egyébként a társadalmi tulajdonra a törvény is vigyáz. Segítsük érvényrejuttatni a nép által jóváhagyott törvényeket. Ne nézzük el a legkisebb lazaságot sem.

— stán —

HALLOTTA???

A Bakóca felé robogó vonaton kezdődött. Egy utazó villanyszerelő ezeket mondta kollégájának:

— Hallottad, hogy a közeli napokban egyes élelmiszer cikkeknél „hőemelkedés" lesz?

— Ne mond! És mennyi?

— Körülbelül 20 százalék.

*

Ezzel megindult a rémhír és futótűzként terjedt. Komlóra is megérkezett. Itt már egyes háziasszonyok pontosan tudták, hogy a cukor, a zsír és a liszt árának felemeléséről van szó.

*

A boltok forgalma hirtelen megnövekedett. A fent említett cikkeket 5 kilószám vásárolták. Szokatlan volt ez a jelenség a boltokban, hisz máskor fizetési napok előtt egész kis mennyiségekben szoktak zsírt és cukrot vásárolni.

A Fürst Sándor utca 31 sz. boltban

megtudtuk, hogy ilyen még sosem fordult elő a bolt történetében. A vevők itt is nagy mennyiségben hordták az említett árucikkeket és egyesek igyekeztek pánikszerű hangulatot kelteni.

Az üzlet raktára bőven rendelkezik a kérdéses árukkal:::

A trösztttel szembenlévő

fűszerboltban is hasonló a helyzet. Itt már pontosabb adatokkal tájékoztatnak bennünket.

A rémhír hatására 30-án 3 olyan vevő volt, akik 10—10 kilogramm cukrot, 20 vevő pedig 5—5 kilogramm cukrot vásárolt. Ezzel a bolt forgalma a szokott bevétel többszörösére emelkedett.

Áru itt is van bőven:::

A Petőfi téri boltban

a rémhír hulláma már 29-én éreztette hatását. A felvásárlás mennyisége itt meghaladja az előbb említett boltokét.

Az Ujtelepi fűszerboltban

egy nap alatt egy mázsa cukrot adtak el! A napi forgalom a szokottnál másfélszer nagyobb!

*

Ebben az ügyben lapunk munkatársa felkereste a legilletékesebb szervet, a tanács kereskedelmi osztályát. Németh elvtárs városunk kereskedelmi felügyelője a következőképp nyilatkozott:

— A városunkban elterjedt rémhír teljesen alaptalan. Boltjainknak az alapélelmiszerekkel való ellátása jó. Megfelelő mennyiségű cukrot, lisztet és zsírt tudnak a vevők rendelkezésére bocsátani. A cukorkészlet kiegészítésére másfél vagon áru már útban van Komló felé.

A megyei tanács kereskedelmi osztályának véleménye megegyezik Német elvtárséval: *Az élelmiszerek árának emelkedéséről nem tudunk, a rémhír alaptalan.*

*

Ezekután csak sajnáljuk azokat a bányászcsaládokat, akik a rémhír hatására a nyári ruhára, szandálra vagy egyéb ruházati cikkre megtakarított pénzüket abba fektetik, hogy éléskamrájukban 10—20 kilogrammos csomagokban álljon a felvásárolt áru.

A rémhír terjesztése csak az ellenség céljait szolgálja. Minden háziasszonynak az a feladata, hogy a szokott módon végezze el bevásárlásait és ha valakitől rémhíreket hall, akkor gondoljon arra a közmondásra: Ne azt nézzük, hogy mit mondanak, hanem ki mondja!

Véradó ünnepség Komlón

A Magyar Vöröskereszt május 25-én, szombaton délután 3 órai kezdettel véradóünnepséget rendezett a városi tanács II. emeleti tanácstermében. Az ünnepségen megjelentek a pécsi véradóállomás kiküldöttei, valamint a többszörös véradók s a meghívott vendégek.

Dr. Halas Gyula, városi főorvos megnyitó beszéde után a kökönyös-keleti általános iskola énekkara, majd Végh Katalin VIII. osztályos tanuló szavalata következett. A pécsi citrádos állomás dolgozóinak köszöntése után dr. Monszpart László — a citrádos állomás vezetője — tartott előadást a véradás fontosságáról.

(5) Percemberkék dáridója:

A két arcú... Eppel

Nem is olyan régen történt — az ellenforradalmi elemek felszámolása közben, — hogy a szászvári üzemvezetőség, egy fiatal munkaerőt eltanácsolt az üzemtől.

— Fiatal még — mondották. — Nem bocsátjuk el fegyelmi úton, hiszen előtte áll a jövő. Lesz ideje arra, hogy becsületes munkájával jóvátegye, hibáit.

Az ember, — akiről szó volt — nem esett kétségbe.

— Hátha itt nem, majd máshol — gondolta — s miután a komlói tanbányánál ismeretsége volt, megpróbálkozott a felvétellel. Mondani sem kell, hogy a felvétel sikerült. A tanbánya adminisztrációs munkái közé hamarosan bejegyezték „Eppel Rezső külszíni szállítási felvigyázót is." Az új munkakört tehát betöltötték és a felvigyázó múltját senki sem ellenőrizte. Honnan jött ide? Miért hagyta el előző helyét? Ezek olyan kérdések voltak, melynek nem tulajdonítottak fontosabb jelentőséget.

Eppel Rezső tehát — mostmár Komlón — végezte tovább munkáját. Ellenőrizte a kövestetői csilléket, és parancsolt a külszíni szállítómunkásoknak. Egy hónappal ezelőtt például az egyiknek parancsot adott arra, hogy

a palával rakott csille tetejére tegyen szenet.

Olyan szenet, amelyet a bányászok részére adnak ki. A segédmunkásnak azonban, — vagy talán Eppelnek? — nem volt szerencséje. A csalást észrevették, s a pala nem került az illetményszén közé. Eppel, — a kétarcú ember — aki szinte néhány perc előtt még utasította beosztottját a szennyes munkára, a kérdőrevonás elől kitért. Hogy ő tudott volna a dologról?:: S. hogy az ő utasítására tették? Dehát ki tételezhet ilyet fel róla? Még akkor is talált kitérő választ, amikor az egyik segédmunkás kijelentette: — „Az aknász úr parancsolta."

A Béta-aknai illetményszéntől szinte rettegnek a bányászok. Nem szívesen váltják ki, s ha csak lehet szabadulnak tőle. Nos, hogy ez így van, ebben nagy szerepet játszik az „aknász úr" is.

Május 24-én történt, hogy a II. szinten dolgozó Aknamélyítő Vállalat feltárócsapatai, 20 csille meddőt küldtek a napszintre.

A 20 csille tetejére — Eppel aknász úr utasítására — a külszíni munkások mintegy 2—3 újnyi vastagságban, 18-as telepi szenet szórtak.

Igy, — ha csak a csille tetejét nézték, jóminőségű illetményszenet láthattak. Persze ebbe a munkába „be nem avatott" személyek, többre is kíváncsiak voltak. A csilléket tüzetesen átvizsgálták és megállapították: a meddő tetején kb. 20—30 kg szén van csak.

A terv tehát ismét csődbe jutott. Bár a szándék megvolt az aknász úrban, nem az ő hibája, hogy nem sikerült.

Béta-aknak üzemvezetőségének, kommunista dolgozóinak köszönhető, hogy nem érte károsodás a bányászokat.

Természetesen kétszínű munkájával nemcsak a dolgozókat károsította volna meg.

Ilyen formában, és ilyen „becsületes" módon igyekezett jó útra téríti Eppel Rezső, az ellenforradalmi események egyik fő hangadója, aki még az októberi-novemberi időkben, lefoglalta a szászvári népbolt benzines üvegjeit azzal a céllal, hogy „azok jó használatot tesznek majd a szovjet tankok ellen." Megkaparintotta annakidején a lőszerraktár kulcsait is, hasonló céllal, s az utolsó pillanatig szoros kapcsolatban állt Fetterrel, a nemrég elítélt szászvári ellenforradalmárral. Ezekért a hazaáruló, szennyes dolgokért senki sem vonta felelősségre, s éppen ezért vérszemet is kapott tőle. Adott alkalommal, bizalmasan megvallotta egyik ismerősének: „— Baráti alapon figyelmeztettek, hogy tűnjek el Szászvárról, mivel résztvettem az ellenforradalomban".

Szászvárról eltűnt. Eltűnt s úgy gondolta Komlón folytathatja azt, amit Szászváron abbahagyott. Ha nem is olyan módon, de másfajta eszközökkel károsítsa a nép vagyonát, zűrzavart okozott a bányászok között. Tette nem sikerült. Rajta vesztett. Ezért jogos a bányászok követelése: mielőbb kapja meg méltó büntetését.

— PK —

Egy kommunista harcos élete, munkássága

Irta: Gádor Balázs

I:

1942. június 20-a körül bevagonírozták a szigetvári kiegészítő munkaszolgálatosok zászlóalját. Ugy rakták az embereket a vagonba, mint a barmokat. Mint a barmokat, melyeket a vágóhídra visznek. Igaz, őket is a vágóhídra vitték. Bele a bizonytalanságba, ki a szovjet földön dúló háborúba. Abba a háborúba, melyet a hitleri fasizmus indított a népek elnyomása ellen. Fegyvert nem adtak a kezükbe. Az ő fegyverük a csákány, a kapa és az ásó volt. Oda vitték őket a Don mellé. Fedezéket ásni. Az eredeti cél előtt kétfelé osztották a 280-as csoportot. Pongrácz, Reinhardt és Csizmadia egy helyre kerültek. Deákék a másik csoportba. Közben Kurszkban 100 kilogrammos zsákokat hordattak velük egy második emeleti raktárba. Tóth József hadnagy bikacsökkel állt a hátuk mögött, ütötte őket és arcukba köpött, ilyen szavak kíséretében:

— Piszkos kommunisták, dögöljetek meg.

Libasorba állította őket, s amelyik nem iparkodott, azon végighúzott a bikacsökkel. Amelyik nem birta a zsákot, ütötték, verték, rugdosták a horthysta pribékek. Pedig sokan nem birták. Hogyan birták volna, amikor a következőkből állt az étrend: „Marharépa leves, tök, káposztatorzsa, rothadt burgonya." Ilyen ételeken, melynek tetején piszok módjára uszkált a zsír, nem csoda, ha nem birták a munkát. Sokan közülük vérhast kaptak és abba pusztultak el.

*

1942. augusztus 7-én azon a részen, ahol Csizmadiáék voltak munkába állítva, sikeres áttörést kíséreltek meg a Donon a szovjet csapatok. Az ottlévő alakulatot közrefogták fogságba ejtették. Igy került fogságba Csizmadia Gyula is Pongráccal együtt. Reinhardt Andrásnak sikerült kicsúsznia a fogságból; a többiekhez, már mint Deákékhoz csatlakozott.

A fogságba kerülés szinte megváltás volt a sok sanyargatott, szenvedett munkászászlóalj tagjainak. Az urali 27-es fogolytáborba kerültek. Néhányan közülük kórházba: Csizmadia Gyula is. Ő is megkapta a vérhast de erős, szívós szervezete ellenállt a bajnak, láznak, győzedelmeskedett a betegség fölött, visszakerült a táborba.

A fogolytáborban antifasiszta kiképzésben részesültek. Magyarnyelvű előadásokat hallgattak Rákosi Mátyástól, a marxizmus-leninizmusról, a munkásmozgalomról, a kommunista eszméről, Leninről, az orosz proletáriátus addigi harcairól, a kommunizmus megteremtésének céljairól. 1943. júliusában jutott Csizmadia Gyula ahhoz a lehetőséghez, hogy a Nemzetközi Vöröskereszt útján levelezőlapot küldjön családjának, életjelt adva magáról. A levél szűkszavú: „Élek, jól érzem magam, egészséges vagyok." 1943. augusztus 10-én a posta a következő szövegű levelet kézbesítette Csizmadia Gyulánénak:

— Remélem, hogy karácsonyra viszontlátlak benneteket.

A lap és a rajta lévő szöveg Csizmadia Gyula családjánál örömet keltett. Szeli tanácsos úrnál borzalmat. Ugyanis minden levél, amely a frontról jött, előbb megjárta Szeli tanácsos úr irodáját, csak azután került az illetékeshez. Mert hát ugye ellenőrizni kell, kivel áll összeköttetésben a kommunista család, és mit írnak neki. Be is hívatták jónéhányszor emiatt Csizmadia Gyulánét a csendőrségre. Megfigyelés alá került. Kopó módjára őrizték a házuk táját, kivel beszélnek, kivel érintkeznek, mit mondanak, mit csinálnak. Az úri bitangok féltek a családtól. Féltek Csizmadia Gyulánétól, kicsiny lányaitól, pedig azok akkor még tehetetlenek voltak velük szemben.

*

1943. végén Csizmadia Gyula jelentkezett a partizánokhoz. Partizán iskolába került a szovjet földön. Kiképzésen ment keresztül. Megtanulta a szovjet partizánok munkáját, az ejtőernyős mesterséget, bevetésre készült. Az első bevetést orosz földön hajtották végre, a német csapatok háta mögött. Szervezték, segítették a szovjet nép harcát, a fasizmus leverését. Majd a kellő kiképzés, gyakorlat után Magyarországon kerültek bevetésre 1944. augusztus elején. A bükkben dobták le őket ejtőernyőn. Ott folytatták partizán tevékenységüket az Avas-hegység környékén.

*

A BÜKK EJTŐERNYŐSEI

„Magyar! Fordítsd meg fegyvered, csatázz
Nyilas-horogkereszt bandái ellen,
Verd el magad mellől pribékeid!
Fogd meg kezeddel, fogd a nap korongját,
Ne engedd, hogy leáldozzon neked!
A történet sikoltja még tanácsát,
Egy percre áll a lüktető idő,
A mentő szót még megfoghatod,
S a németet és szolgáit kiverve,
Sorsod még üstökön ragadhatod!
(Gábor Andor: A magyarokhoz.)"

A dércsípett bükkfalombokat ezüstbe fürészti a ki-kibukkanó holdsugár. Éjfélre jár az idő, az őszi szél zúgásába Kelet felől közeledő morajlás keveredik. A hang búgva erősödik fel, fekete árnyék siklik el a terebélyek tetején, s a rojtos felhők alatt, az erdőkoszorúzta völgy felett egy repülőgép karcsú teste surran végig... Farában kis pontok jelennek meg, egymás után válnak el a géptől, zuhannak, távolodnak, néhány pillanat múlva fehér gomba nyílik ki fölöttük, a gomba hosszú, zsinóros szárat ereszt, az alján parányi alak himbálódzik::: A gép egyet körözve, mintha búcsút intene, felsuhan a magasba, s mire az ejtőernyősök kifeszített lábujjal, gyakorlott, rugalmas térdekkel földet érnek, már eltűnt az irdatlan messzeségben:::

*

A vörös csillagos szovjet hadirepülőgép magyarokat hozott haza a Bükk rengetegbe. Gyalázatot letörlő, becsületet visszaszerző, szabadságért vívó, igaz magyarokat. A csoport parancsnoka Szőnyi Márton (1918—1944) repülő-zászlós volt a Horthy-hadseregben. Gépét 1941-ben lőtték le az oroszok. Itthon halálhírét keltették, megsiratták, de a fiatal repülőtiszt életben maradt, vagy inkább: újjászületett. A Szovjetunióban kinyílt a szeme, megértette, hogy nem népe szabadságáért, hanem rabságban tartásáért csatázott és a fogolytáborban partizánszolgálatra jelentkezett. Igy jelentkezett partizánszolgálatra Csizmadia Gyula is. Ukrán földön, hosszú kiképzés után, majd az ottani partizánküzdelmekben bebizonyította, hogy helyén van a szíve. És ekkor azt kérte, hogy otthon harcolhasson társaival együtt a náci rabságba süllyesztett hazáért.

A csoport politikai biztosa: Ősz Szabó János (1920—1944.) Koldús-szegény zalai parasztgyerek, kenyere után vergődött el Bácskába, és a Horthy-vérebek ellen feltámadt gyűlölete a vajdasági szabadságharcosok közé vitte. Velük viaskodott, velük jutott csendőr pribékek kezére, s a hirhedt délvidéki vérbíróság elé, amely kilenced magával halálra ítélte. Ötüket kivégzés helyett kegyelemből a váci fegyházba, onnan büntető halálszázadba hurcolták. Ősz Szabó sebesülten szovjet fogságba esett, de alighogy lábra állott, csak úgy égett a márka, mint a többi magyar proletárnak, hogy fegyvert foghasson hóhérai ellen, s hitet-szivet próbáló ukrajnai partizánkodás után került Szőnyi Márton mellé politikai biztosnak, a Bükkbe készülő ejtőernyősökhöz. E csoport legidősebb társa volt Csizmadia Gyula. (1910—1944). A mi falunk szülötte, komlói bányász volt.

Az esztelen szovjetellenes háború poklába kergetett honvédek közül sok munkás, szegényparaszt, néphez hű értelmiség győződött meg arról, hogy hazájukat az elveszejtő horogkereszttől csak a vörös csillag vitézeinek táborában szabadíthatják meg. Egyre többen állottak a vörös hadsereg és a szovjet partizánok oldalára. Igy állt közéjük Csizmadia Gyula. Igy került a Bükk ejtőernyősei közé, s ebben a partizán csoportban harcolt az Avas alján. Harcolt amíg árulás folytán a fasiszták kezébe nem került. Elfogatásuk után Miskolcra vitték őket, ahol a Horthy-katonai vérbíróság halálra ítélte őket. Később, szeptember közepe táján Sopronba került, a soproni 48-as laktanya 13-as épületébe. Onnan küldött levelet családjának is. Ugyanis addigra halálos ítéletüket életfogytiglani börtönre változtatták. Az első levél, melyet Sopronból küldött, többek között így hangzik:

„::: hogy miért kerültem ide, most ne érdekeljen. Fontos, hogy élek::: A legrövidebb időn belül adjatok fel egy csomagot és csak élelem legyen benne::: Ird meg, hogy a családisegélyt kapod-e::: Mi történt azokkal, akiknek sikerült hazajutni, Deákkal és Reinhardtal... Ha majd vége lesz a háborúnak, egyszer hazakerülök:::"

(Folytatjuk.)

Május 28-án életbelépett a Budapesti Ipari Vásár utazási kedvezménye

A május 31-én, pénteken déli 12 órakor megnyílt Budapesti Ipari Vásár országszerte hatalmas érdeklődés központjában áll. Jellemző erre az a szinte példátlan méretű igénylés, amely a vidék majd minden pontjáról jelentkezik újabb és újabb vásárigazolványok küldése iránt. A vásár központi irodája emellett a kérdezősködések és tudakozódások állandó pergőtüzében áll, a vásárigazolványok mikénti felhasználására vonatkozóan.

Az érdeklődők ismételt figyelmébe ajánljuk, hogy a vásári belépőjegyül is szolgáló vásárigazolványok egy személyre érvényesek és 10 forintért szerezhetők be darabonkint a MÁV, a Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút (GYESEV), a MAHART és a MALÉV jegypénztárainál, az IBUSZ Menetjegyiroda vidéki fiókjainál és számos város, valamint község tanácsánál.

AZ UTAZÁSI KEDVEZMÉNY MÉRTÉKE

A MÁV, GYESEV vasútvonalain és a MAHART dunai hajójáratain 50 százalék, a MÁVAUT járatain 25 százalék, a MALÉV belföldi repülőjáratain 20 százalék.

Az utazási kedvezmény a MÁV, GYESEV, MAHART és MÁVAUT járatainál a belföldi látogatók számára a Budapestre való utazáshoz május 28 0 órájától június 10-ig vehető igénybe, amely utolsó napon a látogatónak déli 12 óráig kell Budapestre érkeznie. Visszautazásra május 31-ének du. 16 órájától június 13-ának 24 óráig lehet felhasználni a kedvezményes utazás lehetőségét. A MALÉV díjkedvezménye akár az oda, akár a visszautazásra május 31-től június 10-ig vehető igénybe.

TOVÁBBI MENETDIJKEDVEZMÉNY

A vásárigazolvánnyal rendelkező vásárlátogatónak ezenfelül joga van még ahhoz is, hogy az igazolvány 3. oldalán található külön szelvény alapján az említett vasútvállalatok vonalain, illetve a MAHART dunai járatain a közölt időtartamon belül valamely tetszés szerinti magyarországi állomásra, s onnan vissza Budapestre utazzon, 33 százalékos kedvezményű menettérti jegygyel.

UGYELNI KELL A VÁSÁRIGAZOLVÁNYOK MEGFELELŐ LEBÉLYEGEZTETÉSÉRE

A menetdíjkedvezmények igénybevételének további szabályai a vásárigazolványokon pontosan fel vannak tüntetve. Különösen felhívjuk a vásárlátogatók figyelmét arra, hogy a vásárigazolványt a vidéki indulási állomásnál, Budapesten pedig a vásár bejáratánál, valamint a visszautazás megkezdése előtt a budapesti indulási állomásnál okvetlenül bélyegeztessék le. E bélyegzések nélkül ugyanis a közlekedési vállalatok egyike sem adja meg a vásárigazolvány alapján egyébként rendelkezésre álló menetdíjkedvezményt.

— **Komló környékén az elvetett területeken** kolorádó bogár jelent meg. A komolyabb veszély elkerülése végett a gazdákat kéri a tanács mezőgazdasági osztálya, hogy a burgonyaföldeket vizsgálják át, s amennyiben kolorádó bogarat találnak, úgy azt jelentsék a mezőgazdasági osztályon.

— **A 12. heti lotto** húzásakor 2 db 3 találatos komlói lottószelvény nyert. Az egyenkénti nyereményösszeg 571 forint. A 20. heti totón egy db 11 találatos és egy 10 találatos komlói szelvény ért el nyereményt. A 11 találatra 25 107 forintot, a 10 találatra 1 477 forintot fizettek ki.

Ifjúsági Filmszínház júniusi műsora a Bányász Klubban

Június 1. Szombat délután 5 óra.

Június 2. Vasárnap délelőtt 9, 11, délután 3 és 5 óra: Ők voltak az elsők. Magyarul beszélő szovjet film az első komszomolistákról.

Június 9. Vasárnap délelőtt 9, 11 és délután 3 óra: Aranyantilop, mesefilm. Csillagos szárnyak, repülőfilm.

Június 16. Iskolakerülők. Magyarul beszélő szovjet film két lurkó csínytevéseiről.

Június 23. Vasárnap délelőtt 9, 11, délután 3 és 5 órakor: Gábor diák. Színes magyar film.

Június 29. Szombat délután 6 órakor.

Június 30. Vasárnap délelőtt 9, 11, délután 3 és 5 órakor: Én és a nagyapám. Magyar film.

Az előadásokon megjelenik a film egyik gyerek főszereplője is.

SPORT-hírek

Utolsó edzését

29-én tartotta az NB I-es labdarúgó-csapatunk. Ezután mintegy 3 hetes pihenés következik. Azok a játékosok, akik sérültek, alapos orvosi vizsga után megfelelő gyógykezelésben részesülnek.

A szabadság lejárta után megkezdődnek a bajnoki küzdelemre való előkészületek.

*

Az új bajnoki év augusztus 25-én kezdődik az NB. I. és az NB. II. osztályban.

*

Komlói Bányász—PEAC 3:2. NB. III-as röplabda férfi mérkőzés.

*

A közeljövőben az „Új Komló" a Komlói Bányász sport múltjáról fényképes riportot közöl.

FÉRFIAK, JELENTKEZZETEK

földalatti bányamunkára

és

egyéb ipari munkára

Jelentkezés a tanács munkaügyi csoportjánál, I. em. 101. ahol bővebb felvilágosítást adnak.

HÍREK, közlemények

Nyári menetrend

Június 2-án nulla órától Komló—Dombóvár viszonylatban nyári menetrend szerint a következő vonatok indulnak és érkeznek Komlóra:

A Komlóról 5.43 órakor induló személyvonat 7.20 órakor, a 7.10 órakor induló 8.20 órakor, a 14.10 órakor induló 15.20 órakor, a 15.20 órakor induló 16.36 órakor, a 17.50 órakor induló 19.02 és a 23 órakor Komlóról induló vonat 0.10 órakor érkezik Dombóvárra.

A Dombóvárról 3.43 órakor induló személyvonat 5 órakor, az 5.10 órakor induló 6.30 órakor, a 11.37 órakor induló 13 órakor, a 13.30 órakor induló 14.55 órakor, a 16.06 órakor induló 17.23 órakor, a 19.37 órakor induló 20.57 órakor érkezik Komlóra.

A Komlóról 5.41 órakor induló vonatnak Budapestre gyorsvonati csatlakozása van (Bakócán), amely 10.45 órakor érkezik Budapestre. A 14.10 órakor induló vonatnak Dombóváron Budapest felé személyvonati csatlakozása van, amely 21.20 órakor érkezik a Déli-pályaudvarra. A 15.20 órakor induló vonatnak Dombóváron gyorsvonati csatlakozása van Bp-re, amely 22 órakor érkezik a Keleti pályaudvarra. A 23 órakor induló vonatnak Dombóváron csatlakozása van a budapesti éjszakai személyvonathoz, amely 6.28 órakor érkezik a Déli pályaudvarra.

A Komlóra 5 órakor érkező vonatnak Dombóváron csatlakozása van a Bp. Keleti pályaudvarról 23.40 órakor induló gyorsvonattal, a Budapestről 21.22 órakor induló személyvonat a 6.30 órakor Komlóra érkező vonattal, a Budapestről 7.20 órakor induló sebesvonat a 13 órakor Komlóra érkező vonattal csatlakozik. A Bp. Déli pályaudvarról 13.07 órakor induló személyvonat a 20.57 órakor Komlóra érkező vonattal csatlakozik.

— **Jól felkészült** a befőzési szezonra a Kossuth Lajos utcai 128-as számú edénybolt. 8200 darab babosüveg, 5000 darab ízes és 4000 darab paradicsomos üveg (félliterestől 3 literesig) áll a vásárlók rendelkezésére.

— **A mázai bányaüzemhez** vezető útszakasz javítását megkezdték. A többszáz méteres útvonalat végre járható állapotba hozza az Aszfaltútépítő Vállalat.

— **Július 14-én húzzák** az Állami Könyvterjesztő Vállalat által kiadott könyvsorsjegyeket. Főnyeremény: Pannonia motorkerékpár és 16 500 forintos zeneszekrény. Sorsjegyet még lehet vásárolni a Kossuth Lajos utcai könyvesboltban.

— **35 házat** épít Mázán a bányaüzem közelében a Budapesti Bányászati Építő Vállalat. Az újonnan épített házakban 70 család jut modern, kényelmes otthonhoz.

— **Családi estet** rendez június 2-án, vasárnap este 6 órai kezdettel a Komlói Szénbányászati Tröszt III-as üzeme. A hétvégi szórakozást a műszaki és fizikai dolgozók közösen rendezik meg. Belépődíj nincs. Tánczenét a Törzsök és a Jónás cigányzenekar szolgáltat.

— **Két kifogástalan** szakképzettséggel rendelkező szobafestő-mázolót keres azonnali felvételre a helyiipari vállalat.

— **„Váci utcán, Váci utcán"** címmel műsoros estet rendeznek fővárosi művészek szereplésével, június 4-én a Május 1 kurtúrotthonban. Fellépnek: Tábori Nóra, Antalfi József, Sólymosi Imre, Fábri Edit és a Studió Zenekar. Jegyek 14 és 20 forintos árban a mozik pénztáránál és a könyvesboltban kaphatók.

— **A legközelebbi** országos állat- és kirakodóvásárt június 2-án rendezik meg Pécsett.

— **A pedagógusnapi** köszöntő ünnepséget július 1-én délután fél 4 órakor tartja meg a Kökönyös Nyugati Általános iskola lában az iskola szülői munkaközössége.

Apróhirdetések

KÉTSZOBA, konyhás [illegible] konyhás családi ház és 125 négyszögöl gyümölcsös olcsón eladó Mánfa II. kerület 95. hsz.

Sport

Jól szerepeltek öklözőink

Május 25-én és 26-án került sor Kaposváron a Déldunántúli ökölvívó ifjúsági bajnokság küzdelmeire. A versenyen 9 sportegyesület képviseltette magát. Városunk színeiben hét ifjúsági versenyzőnk vett részt és várakozáson felül szerepeltek.

Két öklözőnk, Fülöp Attila és Radvánszky György légsúly, illetve pehelysúlyban bajnokságot nyert.

Szalai András (kisváltósúly) és Olah Gábor (középsúly) második helyezést harcolt ki.

Csapatversenyben Komló Kaposvár után a második helyen végzett, s olyan városok csapatát utasította maga mögé, mint Pécs vagy Nagykanizsa.

A két ifjú bajnokunk nagyszerű eredményével helyet biztosított magának az országos ifjúsági ökölvívó-bajnokság küzdelmeiben, amelyeket június 15-én és 16-án rendeznek meg.

A verseny után

Guzmics Imrétől, a csapat edzőjétől kérdeztük meg, mi a véleménye a játékosok kaposvári teljesítményéről:

— Jó magam is kellemesen csalódtam az ifjú öklözőinkben. S itt jöttem rá arra, hogy az eddigieknél sokkal többet kell foglalkozni velük, mert igen tehetségesek. Nagyszerű küzdeniakarásukkal bebizonyították, hogy országos szinten is lehet bízni bennük. Remélem, hogy ezekkel a versenyzőkkel nem vallunk majd szégyent, ha megindulnak a bajnoki küzdelmek.

— *Milyen terveik vannak a következő hónapokra?*

— Két versenyzőnk, Fülöp és Radvánszky indulnak Budapesten az Országos Ifjúsági Bajnokságon. Ezután több barátságos, meghívásos mérkőzésen akarjuk szerepeltetni versenyzőinket. Majd június végén, július elején Komló város bajnokságát kívánjuk megrendezni. Erre a versenyre az ország több városából hívunk meg versenyzőket.

Béta továbbra is vezet

Béta-akna—Szekszárdi Építők 4:0 (1:0)

A mérkőzésre Tolnán került sor. A gólok közül Deák 2, Tóth II. és Király I. egy-egyet lőtt. A legjobb teljesítményt a gólszerzők valamint Baksa és Mestyán nyújtotta.

A bajnokság állása a tolnai csoportban a következő:

1.	Béta-akna	9	8	—	1	24:8	16
2.	Tolna S. E.	9	7	—	2	16:5	14
3.	Bonyhád	9	5	1	3	30:13	11
4.	Paksi Kinizsi	9	3	—	6	9:21	6
5.	Dunaföldvár	9	2	1	6	14:21	5
6.	Szeksz. Ép.	9	1	—	8	8:33	2

Bétai sportolók a május 1-i felvonuláson.

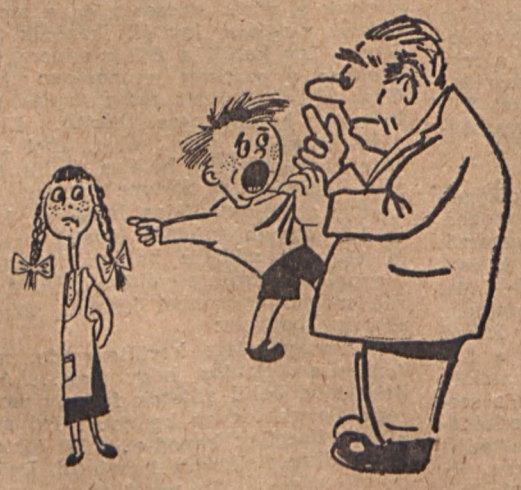
Komló HUMORA

Egy kicsit alkoholista

Ebadta a vizsgák előtt

— Megmondtam kölyök, ne csavarogj, hanem tanulj!
— De Apu! Hidd el, nem tudok Ági nélkül élni.

Régi színészélet

— Voltál orvosnál? — kérdezte az egyik vidéki színház kóristája.
— Voltam — felelte a másik.
— Adott gyógyszert, de nem tudom használni.
— Miért?
— Mert csak étkezés után lehet bevenni.

Üstökös

Ujsághír: 1986-ban ismét látható lesz az üstökös.

— Apa, mikor jön ismét üstökös?
— Nagyon sokára kisfiam.
— Mennyi idő az a nagyon sokára?
— Hát... szóval akkor lesz látható, amikor már első idején sem kell csizmát húzni Kenderföldön.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek: *Postai kézbesítők, pártszervezetek, munkástanácsok és a kiadóhivatal*

Negyedévi előfizetési díj: 12 forint

Félévre: 24 forint

Egészévre: 48 forint

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős kiadó: az MSZMP városi intézőbizottsága

Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 12-18, 23-69

Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. Telefon: 20-27.

Nyomdáért felel: Melles Rezső

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 45. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. JUNIUS 5.

A komlói kokszszéntermelés fejlődése

„1956. V. 27-én indult el az első kokszszénvonat Sztálinvárosba".

A mecseki fekete kőszenek sülőképességét már a felszabadulás előtt is ismerték. A pécsi bányák kokszolható szenét a Pécsi Kokszműben és az Obudai Gázgyárban világítógáz és háztartási koksz előállítására használták fel. Sztálinváros felfejlesztése kapcsán került sor a komlói szenek kokszolhatóságának vizsgálatára. 1949-ben komlói szénből előállított kohókosszal a diósgyőri kohókban folytak eredményes kísérletek. A Szovjetunióban (Harkovban) és Lengyelországban lefolytatott kísérletek ugyancsak sikeresen végződtek.

Egy évvel ezelőtt, 1956. júniusában indult meg a kohókoksz nagyüzemi előállítása komlói kokszszénből. Ebben a hónapban napi 75 vagont (a komlói termelés 25 százaléka) szállítottunk Sztálinvárosba. A legmagasabb napi átlagot 1956. szeptemberében 135 vagonnal (36.5 százalék) értük el. 1957. májusban pedig a komlói termelés 37.5 százalékát, napi 117 vagont szállítottunk a Dunai Vasműnek.

Az elszállított kokszszén minősége a Vasmű kívánalmainak mindenben megfelel és ezért a tonnánkénti 36 forintos kokszszén féláron felül még kb. 10—15 forint minőségi felárat kapunk, ami a májusi szállítások után együttesen mintegy 1.5 millió forint többletbevételt jelent trösztünknek. A kokszszéntermelés fokozásának igen nagy a népgazdasági jelentősége is, mert a külföldi kokszszén világpiaci ára szállítási költségekkel együtt mintegy 40 USA dollár. Így minden tonna többletként szállított kokszszénnel 40 dollárnak megfelelő devizát takaríthatunk meg. Ez a májusban terven felül szállított 3300 tonna mellett 132 ezer dollárnak megfelelő deviza megtakarítást jelent. Jelentős eredmények vannak a kalóriaterv teljesítésében is. A múlt év hasonló időszakában elért 100 százalékos teljesítéssel szemben 1957. május hóban 102.8 százalékra teljesítettük kalóriatervünket.

A kokszszéntermelés terén elért eredmény igen nagyjelentőségű és a széntermelő üzemek mellett elsősorban a Szénelőkészítőmű dolgozóinak jó munkáját dícséri. Ugyanis a Csehszlovákiából nálunk járt szakértő bizottság szerint a komlói szénelőfordulás kokszszén-előkészítés szempontjából a világ egyik legkomplikáltabb előfordulása és a nehézségek leküzdése igen magasfokú üzemszervezést kíván.

A Szénelőkészítőmű dolgozói azonban nem elégszenek meg az elért eredményekkel és júniusban még a májusinál is tovább akarnak fejlődni, mind a minőség, mind a kokszszéntermelés vonalán. Ennek biztató előjeleit láthattuk a május utolsó napjaiban elért kimagasló eredményekben.

Például május 29-én egy nap alatt 449 tonna kokszolható szenet küldtek el terven felül a Sztálinvárosi Kokszműnek. Ez annyit jelent, hogy ezen a napon 17 960 USA dollárt más fontos behozatalra kerülő árucikkre, vagy nyersanyagra fordíthatott népgazdaságunk, mert az export útján behozatalra tervezett szenet saját magunk előállítottuk. Ez a nagyszerű munka államháztartásunk mérlegét a helyes irányba billentette.

Komló győzött májusban is!

4 862 tonna szén terven felül

A komlói és pécsi trösztök között megindult versengés májusban is tovább folytatódott. Bár a pécsiek kemény ellenfeleknek bizonyultak — hiszen a múlt hónapban is csak kevéssel előztük meg őket — a májusi versenyhónapban sem tudták legyőzni a komlói bányászokat.

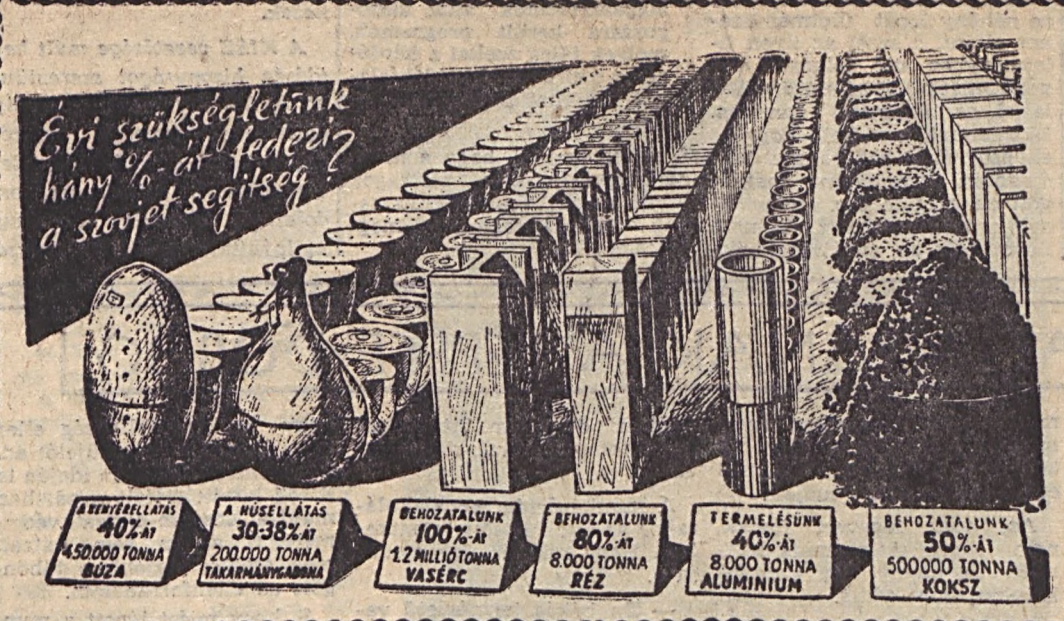
Trösztünk végeredménye 4862 tonna terven felül termelt szén, ami 105 százalékos havi tervteljesítésnek felel meg. A pécsiek most is szorosan mögöttünk haladtak egész hónapban, sőt voltak napok, amikor előnyük is volt. Elsején azonban csak 104.8 százalékos terviteljesítést tudtak kimutatni a május hónapra.

Amint azt már előző lapunkban is említettük — bár akkor még csak reméltük — nagyobb eredményt értek el bányaüzemeink dolgozói, mint áprilisban. Akkor 3.000 tonna szenet ígértek terven felül és azt is túlteljesítették. Most minden ígéret nélkül — de szemelőtt tartva a pécsi versenytársakat — magasabb tervek ellenére is — kevés híján ötezer tonna szenet termeltek terven felül.

Ez az eredmény annak köszönhető, hogy a komlói trösztüzemei között alig akadt olyan, — csupán kettő — amelyik egész hónapon át naponként nem teljesítette tervét. A nehezen induló és mind egészségesebben fejlődő szocialista munkaverseny is sok tonna terven felül termelt szenet eredményezett. Az üzemek között megindult páros versengés mennyiségileg emelte a termelést. Itt már csak a minőség javítására kell törekedni. Eredmények ezen a területen is vannak — mutatják a gázszén termelés napi eredményei — de ezt a mennyiséget még tovább lehet fokozni minden fizikai erő igénybevétele nélkül.

Befolyásolta a termelés növekedését az az örvendetes jelenség, hogy az üzemekben sokat javult a munkafegyelem. Munkástanácsok, szakszervezeti alapszervek szigorú intézkedései mellett sokat lehet köszönni azoknak az egészséges nevelőhatású határozatoknak, melyek kimondják: versenyben lévő csapatokon csak azok kapnak jutalmat, akiknek nincs igazolatlan hiányzásuk.

Amíg januárban, februárban volt olyan nap, hogy az összlétszámnak 4—5 százaléka volt igazolatlanul távol, — s a többi napokon sem volt 3 százaléknál kevesebb igazolatlan hiányzó — addig most májusban 1—2 százalék között mozgott a bumlizók száma. Május 31-én például a trösszthöz tartozó üzemekből csupán hatvanöten maradtak távol igazolatlanul munkahelyüktől.

TÓTH ISTVÁN

a mázai bányaüzem MSZMP Intéző Bizottságának elnöke már nem fiatalember. A bányánál is 33 éves múltja van, s az életkora sem kevesebb, mint — 53 év. Betegsége folytán — melyet szintén a földalatt szerzett — ez évben nyugdíjazták, s így most csak napszinten találkozik régi bányásztársaival.

— Úgy ismerem a bányát, mintha a saját konyhámban lennék — mondja, és minden feltétel nélkül még azt is hozzáfűzi: — mostanában is lemegyek, ha szükségesnek látom.

Tóth elvtárs jelenlegi nyugodt, gondtalan élete, fiatalos külseje, és mosolygós arca nem is sejteti a régi viharos időket. Pedig — amint emlékei között keresgél — a nélkülözésből, és a nyomorúságból, sokminden felszínre kerül.

A mázai bányászok jól ismerték pártelnöküket, még az ellenforradalmi események előtti időkből. Megszokták, megszerették, s ami a legfőbb: bíztak benne. Idejük volt apránként áttanulmányozni az egész embert, annak jellemét és gondolatait, hiszen ott dolgozott közöttük, mint vájár.

Néhány vezető — a bizalmatlanok közül — nem sokat beszélgetett vele, s ha csak tehettek, élt e szóval: „nyugatos". A kijelentés nem is volt alaptalan, hiszen Tóth elvtárs feleségével és három gyermekével 25 esztendőt töltött messze idegenben. Huszonöt kemény munkával és gondokkal teli esztendőt- melybe hazájának ínsége, és családjának nyomorúsága kergette. Ott külföldön, Franciaországban ismerkedett meg először a kommunistákkal, s lett ő maga is párttag. Hazatérése után, 1947-ben Budapesten jelentkezett, ahonnan Mázára küldték. A mázai bányaüzemben 7 évet dolgozott, s ezen idő bőven elegendő volt arra, hogy a bányászok barátjuknak, elvtársuknak ismerjék el, a „nyugatos" Tóth Istvánt.

Az ellenforradalmárok leverése után, Hergert, Oláh, Pál és Imrő elvtárssal, fáradhatatlanul szervezte a helyi pártalapszervezetet, s amikor már többen lettek, a kommunista munkások egységesen kijelentették: legyen az elnökünk Tóth István... És Tóth elvtárs szívesen vette a megbízatást, jól esett a kitüntetés, a dolgozók bizalma. Azóta ha lehet, még fáradhatatlanabbul intézi a bányászok ügyeit, mely — úgy véli, mint kommunistának — kötelessége is.

Néhány hét óta nemcsak egyedüli tagja a bányászüzemnek. Fia — ki nemrég jött haza a katonaságtól — felváltotta munkahelyén. S ha eleinte kezét fel is törte a szerszám nyele, ő mégis szívesen végezte feladatát... hiszen öröm dolgozni akkor, ha apja nyomdokán haladhat.

Megnyílt a budapesti ipari vásár...

Talán azért mosolygott olyan biztatóan ránk a nap május 30-án, mert velünk együtt akart gyönyörködni az utolsó simításokat végző szorgos kezek munkájában. Egy nappal a megnyitás előtt abban a szerencsés helyzetben voltunk, hogy a Vásárrendező Iroda meghívására megtekinthettük a magyar ipar idei kiállítását.

A sajtófogadáson megjelent Szili Géza fővárosi tanács végrejtó bizottságának elnökhelyettese, dr. Hajós György, a tanács ipari osztályának vezetője és dr. Vitéz András, a Vásárrendező Iroda igazgatója kíséretében végigsétáltunk a munka lázában égő, épülő vásárvároson.

Utoljára 1955-ben rendeztek ezen a helyen helyiipari vásárt. Akkor 100.000 négyzetméter területet foglalt el a vásár, most több mint 200.000 négyzetméter területet tölt be. A budapesti Ipari vásár felöleli az egész magyar ipart. Uj gyártmányaink reprezentatív jelentőségű bemutatása ez,

Az 1955. évi 400 kiállító helyett most 1000 állami, tanácsi vállalat, szövetkezet és magánkisparos tárja a közönség elé készítményeit, legújabb gyártmányait.

Nehéz lenne hű képet adni a látottakról. Hiszen 14 csarnokot töltenek meg a kiállításra kerülő árucikkek. Mintegy kilométer hosszúságban sorakoznak egymás mellett az alkalmi kiállítók, háziiparosok.

A két évvel ezelőtti helyiipari vásártól abban is különbözik a mostani, hogy a nehéziparunk készítményeit is megmutathatjuk. Az új konstrukciók, nagyobb gépek a szabadban kerülnek bemutatásra.

Csak lassan tudtunk haladni a hatalmas Kossuth pavilonban, mert minden egyes kiállított darab látása megállásra kényszerített bennünket. (Azt nem kell külön mondanom, hogy ilyen vásárlási kedvem még soha nem volt. Mindenből szerettem volna hozni Komlóra, hogy megmutassam azoknak, akik esetleg nem tudnak felmenni Pestre. Szerk.)

Örvendetes dolog volt, hogy mindjárt az elején „majdnem" földiekkel találkoztunk. Megnéztük a bonyhádiak színes, mintás edényeit. Azután a közelükben lévő „Lampart" készítmények gyönyörködtettek bennünket. Izléses almazöld színű edényeik, zöld szegélyes krémszínű lábasok és hófehér bögrék, fazekak sorakoztak ízléses rendben, melyeket halványkék szegély díszítette. Fiatal házasoknak itt bizony nagyon nehéz lesz a választás.

Minden igénynek megfelelő készítményeket láthattunk a Salgótarjáni Vasöntőde és Kályhagyár standjánál. A felhozott újtípusú kombinált tűzhely — mely gáz, villany és fa fűtésre is alkalmazható — nagy sikert aratott már ezen a napon is.

A bútorcsarnokban újszerű, kárpitozott fémbútorok, modern lakberendezési tárgyak, újkivitelű konyhafelszerelések biztosan sok nézőt állítanak meg a vásár alkalmával.

Különleges kreációkkal, elsőrendű minőségű új gyártmányokkal szerepel a vásáron a textil, konfekció és cipőipar. 130 típusú női és férfi bőrcipőt hozott a vásárra a Tisza Cipőgyár. Sok érdekességet láttunk a közszükségleti cikkek között is.

Láthattuk a magyar gyártmányú zsebrádiót a valóságos miniatür csodagépet. A korszerű technika vívmányai közé lehet sorolni az újfajta ültrahanggal működő mosó, maszírozó, kávéfőző és zuhanyozó berendejést. Azt is el kell árulnom, hogy találkoztunk személyesen „Csepel Panni"-val. Legcsinosabb volt az összes kiállított motor és kerékpárok között. Talán a legcsábítóbb az ára. Mert Pannit nem adják ingyen, de nem elérhetetlen.

Még a városligeti tó is a látványosságok közé tartozik. Kiállítási csónakok, vitorlások siklanak a víz tükrén. Ugyancsak itt láthatják majd a Tómozi kinemaszkóp filmjeit is.

Nem kis fáradtságba kerül a vásárt megtekinteni. Viszont ha valaki pihenni akar, akkor valamelyik halászcsárdába, vagy kényelmes kerti székekkel berendezett kerthelyiségbe megy és finom falatok mellé hűsítő italokat fogyaszt. Mert ebben sem lesz hiány.

Visszapillantottunk még néhányszor a ligetből is. A messziről is színes városrész félejthetetlen emlék marad számunkra. Elértük az Építők Rózsa Ferencz Kultúrházát. Közben láttuk a Sztálin-szobor lerombolt maradványait, az ellenforradalom vandál cselekedeteinek egyik példáját.

Alig néhány hónapra az októberi események után áll, pompázik az ipari vásár. Bebizonyítja ország-világ előtt gazdasági életünk erejét, ipari termelésünk megerősödését. Az ipari munkásságnak olyan válasza ez a rendszerűnk, népünk ellenségeinek, amilyenre nem is számítottak.

A budapesti ipari vásár nemcsak érdekes, látványos, hanem fontos megmozdulása országunknak, mely a biztos, boldog jövő biztosítéka.

— GÁBOS ZOLTÁN —

Betartják szavukat a kecskeméti építők!

Még ebben az évben átadnak a kecskeméti építők Kenderföldön 210 lakást. Igen, ezt ígérték és mindent meg is tesznek, hogy így legyen. Az ígéret teljesítése azonban — mindjárt a kezdetén — nagy nehézségekbe ütközött. Olyan terepen építenek, ahol nagyon sok földmunkát kell végezniök. Dimbes-dombos a talaj felülete. Olyan alapozási munkák folynak, melyekhez hasonlóval két-három épületet is fel lehetne építeni.

Ezenkívül „objektív" nehézségek is akadályozták az építkezési munkák folyamatosságát. A szokatlan májusi időjárás, esőzés hátráltatta az építőket, ígéretük teljesítésében.

Ha már a földmunkát említettük egyik nehézségnek, akkor nézzük meg közelebbről is, mit csinálnak a kecskemétiek?

Mintegy hatvanezer köbméter földet kell megmozgatniok. Ez a mennyiség különösen akkor hatalmas, ha figyelembe vesszük: nincsenek korszerű földmegmunkáló gépjeik. Ma már egyáltalán nem nevezhető korszerűnek a lapát, ásó és a kubikos talicska, vagy a lóval vontatott kordé. Sok emberi erőt, fáradtságot lehetne megtakarítani, kímélni, ha földgyaluk, exkavátorok dolgoznának itt.

Nem könnyű feladat annyi földet megmozgatni kézi erővel, mellyel Komlón a Lenin teret mintegy öt méter magasan belehetne borítani. Az alföldön ekkora földrakást talán hegynek neveznének.

Csak egy épületnél — a 84-esnél — négyezer köbméter föld megmozgatására van szükség ahhoz, hogy az építkezési munkákat elkezdhessék.

A sok nehézség ellenére — az építkezés helyén — máris látni, hogy itt nemsokára épületek, lakások lesznek. Az 517-es épület három szekcióból áll. Készen van a pincerész és a földszinti födém. Tehát a nehezén már túl vannak. — A falak — ahogyan az építőket mi ismerjük — gombamódra nőnek tovább. Kissé távolabb L-alakú épület falai emelkednek ki a földszintből. Befejezték további három épület alapozási munkálatait.

Minden bizonnyal — ígéretükhöz híven — elkészítik a 210 lakást a kecskeméti építők. Megkönnyíti a munkát és főleg anyagmegtakarítást is jelent, hogy habarcsközpontot létesítettek. Így egy helyen készül a vakoláshoz, falazáshoz szükséges habarcs. Hasonló módon történik a betonkészítés is. A cement, homok és egyéb anyagok egy helyen történő tárolása és közvetlenül helyben felhasználása sok pocsékolást előz meg.

Az időjárás most kedvező. (Reméljük továbbra is az marad.) Szorgalomban nincs hiány. Építőink ígéretére számíthatunk.

— G. Z. —

A mázai csillepark

Sokféle akadály nehezíti a mázai bányászok termelő munkáját. Az üzem életében akadnak szubjektiv és objektiv nehézségek is. Az utóbbi időben több alkalommal szóba került a termelés egyik gátlójának kérdése:

— Miképpen biztosítsák a megfelelő csilleparkot? A csillék hiánya ugyanis, gyakran időkiesést okoz.

Miután a komlói üzemektől — a másfajta csilletípus miatt — nem kérhetnek segítséget, a mázai bányaüzem vezetősége elhatározta: saját gépműhelyében készíti el a megfelelő méretű csilléket. Így — ha terveik hamarosan megvalósul — sikerül az egyik nehézséget megszüntetni. S ez dícséretére válik majd a mázai üzemnek.

Csütörtök—péntek

Név	30-án Terv	Tény	+	%	31-én Tény	+	%	Havi terv
1. III-as akna	550	733.6	183.6	133.8	665.3	115.3	120.9	108.4
2. Anna-akna	360	431.8	71.8	119.9	504.0	140.4	140.1	107.5
3. Kossuth-akna	1300	1412.3	112.3	108.6	1338.9	38.9	103.0	104.8
4. Szászvár	210	224.6	14.6	106.9	216.2	16.2	103.0	104.6
5. Mária	280	332.6	52.6	118.8	340.4	60.4	121.6	104.2
6. Nagymányok	260	290.4	30.4	111.7	264.4	4.4	101.7	103.0
7. Béta-akna	720	744.1	24.1	103.3	767.2	47.2	106.6	102.4
Összesen:	3680	4169.4	489.4	113.3	4096.9	422.8	111.3	104.9

Megjegyzés: a számok tonnában értendők.

PÁRTÉLET, PÁRTELMÉLET

Taggyűlésről, taggyűlésre

Hónapról-hónapra szinte lemérhetően erősödnek, fejlődnek pártszervezeteink. Mint ahogy ezt a fejlődést taggyűlésről-taggyűlésre mi is láttuk.

Az alapszervezetek munkája alkotó vitákban a helytelen álláspontok, nézetek elleni éles harcban fejlődik.

A főkérdés most már nem a szervezetek tagságának létszámbeli növelése, hanem

eljött a rendszeres, aktív pártélet megteremtésének időszaka.

A taggyűléseken mind több szó esik azokról a tennivalókról, amely már nem csupán belső szervezeti kérdés, hanem a nép sűrűjében végzendő, felvilágosító munkát, az egész gazdasági helyzetünk megjavítását célzó aktivitást követel.

Egészségesnek tartjuk, hogy a taggyűléseken megszűnt az eddigi befeléfordulás, munkájukban szélesebb területet tekintenek át párttagjaink. S ami e kommunista közösséget fokozódó munkabirását mutatja az, hogy a széles területen ható tevékenység mellett továbbra is lankadatlanul munkálkodnak pártépítésben is.

Továbbra is nagy felelősséggel foglalkoznak a még eldöntésre váró átigazolási és új jelentkezési kérelmek elbírálásában.

Ezeket tapasztaltuk elsősorban a május végi taggyűléseken például a Karbantartó Üzem és a belváros kommunistáinak taggyűlésén. A munka mint sokrétű, a kommunisták felelőssége nő — s ez egyre érezhetőbb, felszólalásaikból — mind több és több kommunista kapcsolódik be a feladatok végzésébe. Ez a felelősség érződött a belvárosi taggyűlésen, Stecsovics, Antalné s a többi hozzászóló szavaiból, amikor

a szervezeti szabályzat a párt határozatainak következetes végrehajtását követelték minden párttagtól — a pártfegyelem további szilárditását, minden kommunista munkával való megbízását.

A párttagság egyre jobban összekovácsolódik. S egyre jobban kívánja, hogy a kommunisták találkozásai a taggyűléseken túl, havonta többször is lehetségessé váljon, beszélgetések, politikai viták, családi estek, stb. rendezvények tartásán keresztül. Erről beszélt a belvárosi taggyűlésen Német elvtárs, elmondva, hogy további alapszervezeti élethez nélkülözhetetlen az említett találkozók gyakori megtartása.

Egyre inkább jelentkezik, s szembetűnő módon jelentkezik, az MDP által az utóbbi években eléggé elhanyagolt területi, az emberek életéhez nélkülözhetetlenül hozzátartozó kérdésekkel való foglalkozás.

A kommunisták a termeléstől a város rendezéséig, kereskedelemtől az egészségügyi kérdésekig mindenben segíteni kívánják a jelentkező nehézségek leküzdését, hibák megszüntetését.

A hozzászólások egész sora foglalkozott ilyen kérdésekkel a Karbantartó Üzemnél. Ezt tapasztaltuk a belvárosi taggyűlésen is. Milyen kérdések ezek? Podpácz elvtársnő a dolgozók egészségének védelmében hívta fel a figyelmet a kenyér és a hús szállítása körüli rendellenességekre. Kutasné a takarmánynehézségekről, mások a sertés, kecsketartás problémáiról beszéltek, stb., stb.

Az elmúlt években voltak, akik azt mondták erre „szatyor politika". Nem kell ezekkel a kisszerű kérdésekkel foglalkozni. S ezek a „kisszerű" apró kérdések, melyek ezer- és ezer dolgozót, háziasszonyt bosszantanak, nehezíti meg napi munkájukat, egyike volt azoknak az okoknak, melyek a párt tömegkapcsolatának lazulásához vezettek. Ezért is alakult ki az a nézet a taggyűléseken, hogy az élet minden kérdésében beszélgetni kell párttagjainknak az emberekkel, meg kell ismerni véleményüket, el kell oszlatni a jelentkező kételyeket, meg kell magyarázni a tájékozatlanságból, vagy tudatos hírverésből származó helytelen nézeteket. Mert ilyenre is van példa. Az elmúlt időszakban a fegyveresen megvert, nyiltan már nem mutatkozható ellenség új álarcot öltött. A dolgozók barátjaként úgy kíván tetszelegni, hogy figyelmezteti őket az élelmiszer árak emelkedésére, lebeszéli őket a becsületes munkáról, mondván, hogy miért fárasztja magát feleslegesen, hisz a munkabért úgyis megkapja. Vagy úgy jelentkezik az ellenség munkája, hogy palával töltött csillék tetejére néhány lapát illetményszenet elhint, s ezzel az ilyen illetményhez jutó dolgozók elégedetlenségét idézi elő a vállalattal, az állammal szemben. Mondanunk sem kell, hogy az ellenség által beharangozott, a dolgozók barátaiként megsúgott cukor, zsir, stb. áremelkedés nem következett és nem következik be, tehát azok járnak rosszul, akik felültek e „baráti" figyelmeztetéseknek. Azok se járnak jobban, akik a munkahelyen pihennek „e baráti tanácsokra", mert el nem végzett munkáért nem jár bér. Az ellenség főleg ezen a két területen támad a gazdasági szabotázs, a termelés emelése, az önköltség csökkentése ellen agitál. Ugyanakkor a lakosság hangulatát igyekszik nyugtalanító hírekkel rontani. Ezért is szükséges, hogy

minden párttag, minden kommunista és rajtuk kivül mindenki ki népe, nemzete javát kívánja, résztvegyen felvilágositó munkával az ilyen hírek, ellenséges agitációk elleni küzdelemben.

Pártszervezeteink a legutóbbi taggyűléseken foglalkoztak a KISZ munkájával is. Az általunk látott taggyűlések közül a Karbantartóknál alaposabban, mélyebben, elemző módon vizsgálták a fiatal szervezet munkáját és segitséget adtak az üzemi szervezet további erősödéséhez, munkájának fejlődéséhez. A belvárosi taggyűlésen csak általánosságban tették ugyanezt.

Helyes volna, ha a belváros kommunistái is mélyebben, alaposabban foglalkoznának a kommunista fiatalok problémáival,

az ifjúsági szervezet munkájával, s tanácsaikkal, megfelelő javaslatokkal, s az ifjúsági munkában jártas elvtársak e munkára való megbízásával segítenék a belvároshoz tartozó KISZ-szervezet munkáját.

A május végi taggyűlések tapasztalatai azt mutatják, hogy a párttagság aktivitása nőtt, a szervezetek megfelelő módon fejlődnek, mindinkább előtérbe kerül a széles területet felölelő belső pártépitési, külső agitáció és ami talán a legfontosabb pártszervezetekhez tartozó üzemi élet — termelés — segítése.

Most az szükséges, hogy az alapszervezetek által kidolgozásra került programok, melyek főleg ezeket a kérdéseket ölelik fel, maradéktalanul végrehajtásra is kerüljenek.

S ehhez az kell, hogy a munkát, feladatot kérő párttagok minél előbb bekapcsolódhassanak e munkaprogramok megvalósításába.

Mann Thomas:

EURÓPA VIGYÁZZ!

(Gondolat). Kb, 152 oldal, kötve 8.50 forint.

Thomas Mann arcképe
Megjelenik „Európa vigyázz!" című könyve

A kötet olyan cikkeket és beszédeket foglal magában, amelyekben a világhirű iró 1932. és 1938. között a német fasizmus politikai és kulturális arculatát mutatta meg a világnak, abból a célból, hogy felrázza a demokratikus erőket, figyelmeztesse arra a végveszélyre, amely a civilizációt fenyegeti. A szerző kiméletlenül birálja a nyugati demokráciákat, amiért nagyra engedték nőni Hitlert és még a Csehszlovák Köztársaságot is odadobták neki áldozatul.

Önmozgósításra szólítja fel a túlságosan pacifistának és engedékenynek mutatkozó demokráciát, s egyben megjövendöli, hogy mindenképpen, minden körülmények között, szükségszerűen a demokráciáé lesz a végső győzelem s a fasizmus sikerei csak átmenetiek, tiszavirág életűek.

Asszonyok gyertek közénk

Megalakult a Városi Nőtanács Előkészítő Bizottsága

A naponta jelentkező újabb és újabb gondok, feladatok megoldásához Komlón épp úgy, mint az országban több és több becsületes dolgozó kézre van szükség — ez volt az alapgondolata annak az értekezletnek, amit az újonnan alakuló Nőtanács Előkészítő Bizottság összehivott.

S ahogy az ember hallgatta az asszonyokat, igazat adott minden szónak. Szükséges és halaszthatatlan városunkban is a Nőtanács megalakítása és az asszonyok bekapcsolása a város életébe, a közmunkába. Várja az iskola, az úttörőmozgalom, a közellátás- és ki tudja még hol — a segitő asszonyi szót, az édesanyát, a kedvességet, az ellenőrzést — vagyis a társadalomban rejlő erőt, összefogást.

A nőmozgalom sokféle szerepe, segitő készsége elválaszthatatlanul összeforrt életünkkel — állapitották meg a jelenlévők. Éppen ezért most azon kell fáradozniok az Előkészitő Bizottságban lévő asszonyoknak, hogy minél többen legyenek a Nőtanácsban, dolgozzanak, munkálkodjanak.

Első határozatként született meg: indítsuk el Komlóról is, a világ asszonyai felé összefogásunk, erőt sugárzó tettvágyunk kifejezéseképpen — tiltakozásunkat az atom és hidrogén bomba robbantások ellen. Ennek a gondolatnak jegyében első gyűlését a Nőtanács július 11-én tartja a városi tanács nagytermében, délután 5 órakor. Előadónak Vass Istvánné elvtársnőt hívták meg, aki az Országos Nőtanács elnöke.

Sok sikert, eredményt a lelkes, szorgalmas asszonyok munkájához.

KÖZÖS ERŐVEL

Elsők között voltak március elején Kossuth-bánya fiataljai, akik megalakitották a KISZ-t. Azóta hosszú hetek teltek el, a városban több mint húsz szervezet jött létre. Megindult a munka is, hol több, hol kevesebb hozzáértéssel, tapasztalattal. Vannak szervezetek, melyek már említésre méltó eredményeket értek el. Ilyen a Béta-aknai, Vájáriskolás, épitők KISZ-szervezete, stb. Csak az úttörő, a seregindító Kossuth-bánya fiataljai topogtak egy helyben.

Most megindult végre ennél a szervezetnél is az erjedés, kezdenek munkára lendülni itt is az eddig pihenő dolgos fiatal kezek.

A KISZ vezetősége múlt heti ülésén bizonyságot szereztünk erről. Szó esett még az eddigi egyhelyben topogás okairól, egyes fiatal vezetők helytelen elvonulásáról, mások meggondolatlan, elsietett véleménynyilvánitásáról. De ezt a vezetőségi ülést már nem a belső egyenetlenségek jellemezték, hanem a közös elvi egyetértés.

Most már itt voltak a sokéves mozgalmi munka rutinjával, tapasztalatával rendelkező ifjúsági vezetők, s nemcsak névlegesen, de aktivan javaslataikkal, munkavállalással segitettek.

A vezetőségi ülés főfeladatául jelölte meg a szervezet fiataljainak a szervezési munka fokozását, a szervezet programjának kidolgozását. A célkitűzéseik világosak. Utolérni jó szervezeti, tartalmi tevékenységben a többi már eddig megerősödött szervezeteket. Kidolgozni a termelés és munkavédelem, a kulturális és sportélet területén megvalósitható feladatokat.

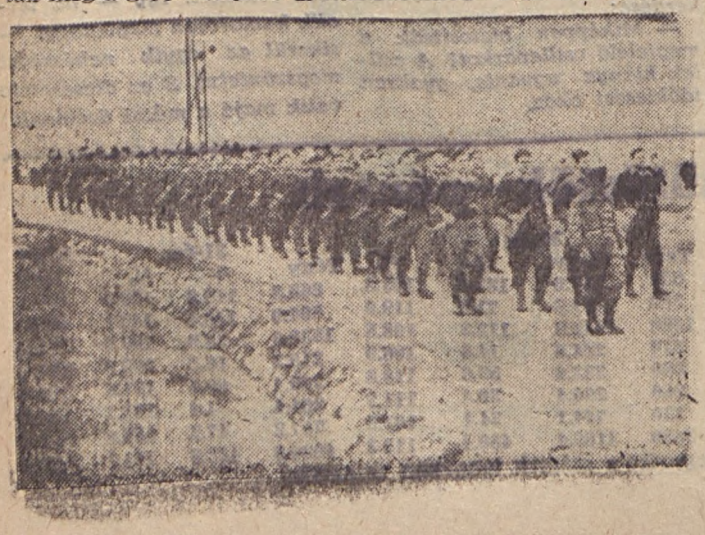
Mi azt láttuk, hogy a szervezet kilenc vezetője végre egyet akar, s mindannyian egymás közt felosztva a munkát most már egyesült erővel hozza be az eddigi mulasztásokat.

MUNKAHADÁNAK A LÉPÉSE DOBOG

Május elsején vonult fel elsőízben — egyenruhában, fegyverrel — a munkásőrség. Nagyon sokan örültek annak, hogy olyan megbízható emberek kezében van a fegyver, akik ha kell életük árán is megvédik a proletár diktatúrát.

Egyszerre dobbantak a lábak és a kezek keményen markolták meg a géppisztolyok agyát. Akik itt meneteltek, önként tették. Önként vállalkoztak a haza védelmére. A fáradtságos munka után kiképzésen vesznek részt, tanulják a fegyverek kezelését, hogy a szocializmus épitését biztositani tudják.

Az, hogy fegyvert fogtak, nem jelenti szerszámaik letételét. Ugyanúgy végzik munkájukat, mint eddig.

Nézzünk végig az arcokon: Munkásarcok. Olyanok vannak közöttük, mint Vukicsevics Géza elvtárs, aki az első sorban lépked.

Vukicsevics elvtárs nem elősször fogott fegyvert a proletárhaza védelmére. Az ellenforradalom idején sem hátrált meg, de az ő harca nem itt kezdődött.

— 1945-től aktívan veszek részt a munkásmozgalomban — mondja: — Kezdetben falun a földosztás nem könnyű munkájában vettem részt, harcoltam a kulákok ellen. Komlóra 3 éve jöttem. Jelenleg bányában dolgozom. Itt voltam az ellenforradalom sötét perceiben is.

A munkásőrség megalakulásakor az elsők között jelentkezett. Hogy miért? Igy mondja ő:

— Én békés természetű vagyok. Nem akarok rettegni többet, mint októberben. Gyerekek, asszonyok voltak kitéve a szökött fegyencek vad lövöldözésének. A rendet, a békét, a munkát csak mi tudjuk biztositani. Bizik bennünk Komlo népe, s nem hiába, mert jó kezekben van a fegyver.

*

S ha azt nézzük meg, hogy ki viszi a vörös selyemlobogót, Klesch János elvtársat pillantjuk meg. Az ő keze is kérges a munkától, mert majd 20 éve dolgozik a bányában.

Komlón született, szereti a növekvő városunkat. Kész arra, hogy minden ellenség ellen megvédje. Ennek tanujelét adta az ellenforradalom idején is. Elsők között sietett a pártház, majd a Kossuth-bánya védelmére. S akkor sem hátrált meg, amikor legjobban dühöngött az ellenforradalom.

S, hogy miért lépett a munkásőrségbe?

— Azért, hogy ne legyen többé ellenforradalom! Hogy fegyverrel a kézben — ha kell életem árán is megvédjem a proletárdiktatúrát és családomat.

Amikor e szavak elhangzanak, érezzük: Ez nem üres beszéd, amit mondott Klesch elvtárs, meg is tartja.

*

Amikor a május elsejét ünneplő tömeg élén a munkásőrség felállt az emelvénnyel szemben, az első sorban volt Tatai János elvtárs is, mert ahogy ő mondta, érezte itt a helye.

III-as aknán dolgozik — van munkája bőven. S amikor lejár a hivatalos munkaidő, elindul, szervezi a munkásőrséget, tanitja az elvtársakat. S bizony sok szabadidő elmegy erre.

Amikor az ellenforradalom kitört, ő sem hátrált meg, fegyvert fogott és egész december végéig teljesitett fegyveres szolgálatot. Hívás nélkül jelentkezett a munkásőrségbe.

— Láttuk októbert, kapjuk tőle a felvilágositást. Láttuk, hogy micsoda kár és rombolás követte. Ilyennek nem szabad megismétlődni. Kötelességemnek tartom, hogy tagja legyek a munkásőrségnek, pontosan azért, hogy az ellenség ne juthasson olyan helyzetbe, mint az ellenforradalom alatt.

— rajó —

Legyen rend a Szülőotthonban

Aláírásokkal teleírt levél érkezett szerkesztőségünkbe. A közel 100 aláíró asszony ezúton kíván köszönetet mondani Szegedi Gyulánénak — a Szülőotthon egyik szülésznőjének — fáradságos és lelkiismeretes munkájáért.

Személyesen is felkerestünk néhány asszonyt, akik nagyon sok jót és kedves dolgot mondtak el a „Mária néniről" (Szegedinéről). K. Andrásné — aki három ízben is feküdt a Szülőotthonban, így emlékszik vissza:

— Mária néni mindig lelkiismeretesen végezte a munkáját. Csendes, lelkiismeretes egyéniség. Legnagyobb gondja a kismamák egészsége.

S. L.-né a következőképpen emlékezik meg Szegedinéről.

— Nemrég feküdtem én is a Szülőotthonban. S nemcsak az én véleményem az, hogy a szülésznők között a legjobb munkát Mária néni végzi. Mindig lelkiismeretes volt, nemcsak az ő betegeivel szemben, hanem mindenkivel.

Még lehetne folytatni, de úgy gondoljuk, ez is elegendő ahhoz, hogy meggyőződjünk: jól végzi munkáját Szegedi Gyuláné. Hisz a döntő kritérium a jó munkának ebben az esetben az asszonyok véleménye.

*

S ezek után bizony nagyon meglepődtünk, amikor a szülőotthon belső életéről rengeteg rosszat hallottunk. Ezt a szülőotthonban nemrég fekvő betegek mondták el. Hallgassunk meg néhány panaszt.

— Állandóan veszekednek az alkalmazottak. Nem megengedhető hangnemben beszélnek egymással. Annak ellenére, hogy Mária néni dolgozik a legtöbbet mindenki őt bántja.

— Igen, őt bántja — teszi hozzá egy másik asszony — mert mindent megcsinál, sokszor még mások helyett is és nagyon szerény.

*

Miután az eddig elmondottakról meggyőződtünk, önkénytelenül merült fel bennünk a gondolat.

— Vajon nem lenne jobb, ha a megértés szelleme uralkodna a szülőotthonban, ha az állandó piszkálódás helyett egymást segítenék? Mert a jelenlegi állapot rontja a hírét ennek az intézménynek! Több asszony mondotta el, hogy nem szívesen mennek oda — és pontosan a fentiek miatt. (Ezen lehet gondolkodni.)

Szegedi Gyuláné nem fiatal asszony. 25 éves szakmai múlt van mögötte, s ebből egy helyen dolgozott több, mint két évtizedet.

Ahelyett, hogy a jó munkájáért elismerést kapna, egyesek gúny tárgyává akarják tenni. De mi jogon?

Feltétlen rendnek kell lenni a szülőotthonban. S ha ezt nem lehet elérni szépszóval, ha nem szűnik meg a klikkszellem, ha nem hagyják abba a becsületesek ellen indított támadásaikat — az egészségügyi szerveknek szigorú intézkedéseikkel kell rendet teremteni.

Autóbuszon nagy a zsivaj, lárma

A szombatra, június 1-re virradó éjszaka sok komlói kislány és kisfiú forgott nyugtalanul álmatlanul ágyában. Nagy nap következett. Ekkor kezdte meg üdülését 43 óvodás a Balaton melletti Alsó-Bélatelepi üdülőben.

A szénbányászati tröszt épülete előtt már reggel 7 órakor gyülekeztek a szülők és gyermekek, s egyre izgatottabban várták az indulás percét. A mamák közül sokan aggódva kérdezték egymástól, vajon hogy töltik el gyermekeik a két hetet, lesz-e elegendő játék ennyi kisgyerek számára?

Az utóbbi kérdésre hamar kaptak választ. Ugyanis fél 8 órakor egy teherautó állt a tröszt épülete elé, melyet gondos kezek töltöttek meg sokféle játékkal, hintával, labdával, talicskával és más egyébbel. A játékok láttán a gyermekek hangos zsivajgással fejezték ki örömüket. Egyszerre eloszlott a mamák aggódása is.

Ahogy közeledett az indulás ideje, a nyugtalanság egyre fokozódott. Türelmetlenül várták az autóbusz megérkezését. Indulás előtt azonban még egy fontos művelet következett. A gyerekeket az épület előtti lépcsőre állították, s pár méterre előttük — a mamák figyelmeztető szavai közben — kattogtak a fényképezőgépek.

Nyolcóra tájban végre megérkezett az autóbusz is. Az üdülés előtt az utolsó szülői ölelés és búcsúcsók után játékokkal a kezükben elhelyezkedtek az üléseken a boldog üdülők. Felbúgott az autóbusz motorja, s a gyermekzsivajtól hangos kocsi elindult a magyar tenger felé.

A játékok kézről kézre jártak. Babát mackóért, kacsát búgócsigáért cseréltek egymás között. Legtöbben azzal szórakoztak, hogy az ablakon keresztül a rohanó fákat, a legelésző állatcsordát figyelték. Egy pirosruhás kislány az utolsó előtti ülésen egymás után énekelte az „Erdő szélén nagy a zsivaj, lárma", és a „Hajmási Péter" című dalokat. Mint később megtudtuk, Katinkának hívták. Erzsike, a szembenlévő ülésen verset mondott. Hosszabb-rövidebb pihenés után a busszal utazók számára jól ismert zaj hallatszott. Defekt.. Egy félórai pihenés után folytattuk tovább az utazást. A Balatont hangos kiáltásokkal fogadták a gyerekek. Itt a Balaton, itt a Balaton, kiabálták egyszerre.

Pár órás utazás után elérkeztünk a célhoz. Az üdülőről és a fogadtatásról azonban csak a következő számunkban írunk.

— SZŐKE ANNA —

Holnap este 7 órakor lép fel Komlón a világhírű Pjatnyickij együttes

Nagy érdeklődés előzi meg a világhírű szovjet népművészek komlói vendégszereplését. Ezek a művészek nem ismeretlenek a magyar közönség előtt. Több alkalommal jártak már nálunk — s minden esetben kivívták a magyar közönség elismerését.

Ha magyarul kevés számot is tudnak, a közönség megérti őket, mert táncaik, zenéjük kifejezi a szovjet nép érzéseit. Ahol eddig felléptek, bizony nehezen engedték el őket a színpadról. Reméljük, így lesz Komlón is.

Városunkban első ízben látogatnak el. Ma este Pécsett szerepelnek, s holnap este 7 órakor kerül sor a komlói fellépésre.

A Május 1 Kultúrotthon szabadtéri színpada már felkészült a várva-várt műsorra. (Rossz idő esetén az Erkel teremben tartják meg).

A műsort megelőzően a városunk nevében üdvözlik a szovjet művészeket, majd sor kerül a nagy érdeklődéssel várt bemutatkozásra.

A majdnem 3 órás előadásban a legszebb orosz népdalok és táncok szerepelnek. Akik látták az együttes jelenlegi műsorát a legnagyobb elismerés hangján nyilatkoznak róla.

Az előadás után bányászaink ajándékokat adnak át kedves vendégeiknek.

Felhívás Komló asszonyaihoz és lányaihoz!

Kedves asszonytársak!

Napjainkban az édesanyák milliói emelik fel tiltakozó szavukat és követelik a nukleáris fegyverek eltiltását. Tiltakoznak az édesanyák, mert féltik gyermekeik jövőjét, életét.

A tiltakozás hulláma az egész világot bejárja és úgy Keleten, mint Nyugaton harcra kelnek az asszonyok. A világ valamennyi békeszerető emberére látja azt a vad háborús készülődést, amely megnyilvánul az imperialisták részéről.

Mi sem nézhetjük tétlenül, hogy mi készül! Nekünk is kötelességünk a tiltakozás, hisz nekünk is vannak gyermekeink, van mit féltenünk egy esetleges háborútól. Mi is úgy szeretjük őket, ahogy más országokban szeretik az édesanyák. Mi is úgy féltjük őket, mint az a japán édesanya, akinek gyermeke örök életre elvesztette az egészségét az atomfegyver hatására. Mi sem akarunk beteg, torz, szörnyszülött gyermekeket nevelni!

Különösen azért sem, mert a mi társadalmunk minden lehetőséget megad, hogy egészséges embereket neveljünk.

Tudnunk kell azt, hogy az atom és hidrogén fegyverek alkalmazása az egész jövő generációt tönkre teheti.

Ezt nem engedhetjük! Minden erőnket latba vetve tiltakozunk és követeljük: szüntessék meg ezen fegyverekkel való kísérleteket.

Nem azért építjük országunkat, hogy a háborúra spekulálók rombadöntsék az emberiség egész jövőjét és szeretett hazánkat.

Ezért azzal a felhívással fordulunk szocialista városunk minden asszonyához és leányához, hogy a június 11-én tartandó békenaggyűlésre jöjjön el. Legyen ott minden édesanya, aki szereti gyermekét és hallassa szavát. Tiltakozzunk és kövessünk el minden lehetőt a halált hozó nukleáris fegyverek eltiltása érdekében!

Komlói Nőtanács Ideiglenes Intéző Bizottsága

A gyermeki szeretet ünnepe

volt az idei pedagógus nap. Szülők, úttörők, iskolások virággal, kedves szóval, apró ajándékokkal és sok-sok hálás mosollyal köszönték meg a nevelőknek egész évi fáradhatatlan embertnevelő munkáját. Különösen jelentős volt ez évben a pedagógusok napja, hisz ezt a napot, melyet a szocialista rendszer a felszabadult magyar nép állama jelölt meg a nevelő társadalom megbecsülése jeléül, kritikus idő után ünnepeltük meg.

Az elmúlt fél évben hazánkon végigsöpört vihar sok becsületes, de tájékozatlan embert is magával sodort, bizonytalanná tett. Nevelőink döntő többsége állta a vihart, óvta legféltettebb kincsünket a gyermeki lelkeket, hogy elkerülhessék, legalább is nagyobb károk nélkül az események következményeit. Ezekhez a nehéz időben is becsületesen helytálló, néphez hű pedagógusokhoz szállt elsősorban a hála és a megbecsülés mosolya és szava. Így történt ez Komlón is. Valamennyi komlói iskolában gyermekeket és ifjúságot nevelő intézménynél szombaton délután tartották meg az ez évi pedagógus napot.

A szülői munkaközösségek hosszú hetek óta készültek e napra és ők rendezték meg, segítve gyermekeiknek a tanulóknak abban, hogy minden nevelő számára kedves, és feledhetetlen ünnepséget sikerüljön rendezni. Az ünnepségek délután 2 és 5 órakor kezdődtek, amikor is a tanulók, szüleik nevében a szülői munkaközösségek elnökei köszöntötték a nevelőket. A város állami és párt vezetői értékelték pedagógusaink munkáját, s nevelési sikerekben gazdag, további jó munkát kívántak nekik. A tanulók virágcsokrokat, vagy cserépvirágokat és minden nevelőnek egy-egy kis ajándékot, könyvet, apró kis porcelán tárgyakat — szeretet ajándékait — adták át nevelőiknek. Ezután következett a nevelők megvendégelése. Kökönyös keleti iskolában halászlével, másutt a szülői munkaközösség által elkészített hideg-meleg ételekkel vendégelték meg az ünnepelteket. A nevelők, a szülők és az őket tisztelő és szerető tanulók hosszú órákon át voltak még együtt a hivatalos ünnepség után.

*

Szombaton került átadásra Lóránt Péter nevelőnek a város művelődési felügyelőjének és Bocz György nevelőnek az „Oktatásügy Kiváló Dolgozója" kitüntetés. Ez alkalommal jutalmazták Pollák Dezsőné nevelőt jó munkájáért két heti lengyelországi üdüléssel.

A kitüntetetteken kívül Komló városában még 21 nevelő kapott 3—800 forint pénzjutalmat és Kunszt László 40 évi szolgálatáért jubileumi jutalmat. Valamennyiöknek további jó munkát kívánunk. (Szerk.)

Hozzászólásaikat tettek követték

Az októberi eseményeket, az ellenforradalmárok tevékenységeit, a mostani időszakban, elég gyakran emlegetjük. Szó esik, kétszínű, romboló munkájukról nemcsak a sajtóban, a rádióban, hanem maguknál, az üzemeknél is. Azoknál az üzemeknél, ahol a becsületes munkások zöme, személyesen tapasztalhatta a vagánykodók tetteit.

A Komlói Szénbányászati Tröszt szénelőkészítő üzemében megtartott szakszervezeti tagygyűlésen is foglalkoztak néhány dolgozó októberi magatartásával. A gyűlésen megjelenő mintegy 250 szervezeti tag, élénk helyesléssel fogadta a beszámoló azon pontját, amely a nemkívánatos elemek tevékenykedését, és sorsának alakulását tárgyalta.

A gyűlésen megjelent aktívák előtt nem volt ismeretlen az üzemi szakszervezet kezdeti nehézsége és későbbi munkája sem. Valamennyien jól tudták, hogy annak idején sokan támadták a pártot és a szakszervezetet. S, hogy a hőbölgések alkalmával, a dolgozók többsége nem sztrájkkal, hanem becsületes munkával felelt a kihívásokra, ez már bizonyíték volt a munkások érzelmei mellett.

A múlt hónapok hibáit, és eseményeit megvitatva, a szénosztályozó szakszervezeti taggyűlése a termelés jelenlegi állapotát tárgyalta.

— 1957. január 1-e után — mondotta az ü. b.-elnök — a termelés, napról-napra fokozódott. Eredményeink az első negyedévben, és áprilisban, pozitív képet mutattak. Január 1-től fokozatosan elláttuk a Dunai Vasművet, kokszolható gázszénnel. A termelés vonalán a szakszervezeti tagság és maguk az aktívák jártak az élen. Kopacz, Faragó, Gergics, Bársony, Széles, Kuszovszkiné, Herendi, Tolnai, Schulcz Lajos — és még sorolhatnánk a többieket is. Ezeknek az elvtársaknak a helytállásuk és a munkaszeretetük, magával ragadta a többieket is. Így januárban 111.5, februárban 111, márciusban 109.2 és áprilisban 108 százalékra teljesítettük a kokszszéntervünket.

Köztudomású — folytatta a szakszervezeti elnök — hogy április 1-től a Dunai Vasművel, minősített kokszszén szállítási szerződésünk van. S, hogy ezt sikeresen végrehajthassuk, ehhez üzemünk valamennyi dolgozójának szorgalmas munkája szükséges.

A jelenlévő szakszervezeti aktívák és tagok, egyetértettek az elnök véleményével. És hozzászólásaikat, — melyeket a gyűlésen szóban mondottak, — azóta már tettek követték. Kokszolható gázszén tervüket ugyanis május 31-ig 113 százalékra teljesítették.

Egy kommunista harcos élete, munkássága

Irta: Gábor Balázs

III.

A levél után — mely ugyancsak a Szeli kezébe került — Csizmadiánét, a komlói bánya katonai parancsnoka Kovács százados úr hívatta. Később a községi jegyzőségre hívatták, férjétől kapott levelekkel együtt. Ott a következő kérdést tette hozzá a csendőrség parancsnoka:

— Miért vitték el a férjét?

— Miért vitték el? Kérdezzék meg Szeli tanácsos urat.

A válasz gorombaság volt és arculképés. Majd ilyen szavak kísérték:

— Mocskos kommunista.

Aztán a velelévő 8 éves lány felé intettek és így folytatták a horthysta csendőrpribékek:

— A legkisebb fajtáját is ki kell irtani, — majd ismét Csizmadiánéhoz fordulva ezt mondta a csendőrparancsnok.

— Ha egy legkisebb dolgot is megtudok a maga kommunista viselkedéséről, akkor maga is Sopronba kerül :::

Nem csoda, ha a szerencsétlen, meggyötört bányászasszony idegroncs lett, és az akkor még 8 éves leánygyermek is idegbetegséget kapott.

*

Ismét segített a bányász szolidaritás, összeadták a fillereket, batyukat kötöttek, hogy Csizmadia Gyuláné kerülő úton Sopronba mehessen, s ott az általa vitt élelemmel fent tudja tartani a 13 halálraítélt magyar partizán életét, köztük a saját férjéét.

Hiába hozták az ítélet megváltoztatását és lett a halálos ítéletből életfogytiglani ítélet, amikor a jólismert horthysta bitangok, illetve a hatalom akkori bitorlói, a Szálasi nyilas pribékek minden jogszabályt felrúgva, újbóli tárgyalás nélkül; 1944. november 4-én Csizmadia Gyulát és társait, a soproni büntető intézetben kivégezték.

A kivégzésről levélben értesítették a családot. 1944. november végén a következő szövegű levelet kapta Csizmadia Gyuláné, a római katolikus tábori lelkésztől:

„155. sz.

R. k. táb. kih. lelk. — 1944.

Csizmadia Gyula kivégzése.

Tek. Csizmadia Gyulánénak.

Szomorú szívvel értesítem, hogy férjét Csizmadia Gyulát 1944. november 4-én, a soproni büntetőintézetben kivégezték. Az oroszok repülőgépen tették le őt, hogy partizán tevékenységet folytasson. Itt nem jelentkezett, és emiatt a vezérkari főnökség ezt az ítéletet hozta.

Szegény ember az oroszok áldozata volt. Isten segítse magukat és adjon erőt a fájdalmuk elviselésére.

Köszönti tisztelettel:

VINCZE ISTVÁN
főlelkész."

*

Micsoda aljas farizeusi képmutatás ez a levél is. Azt írták a családnak, hogy Csizmadia Gyula az oroszok áldozata volt. Még ekkor is aljas módon akarták félrevezetni a családot, az embereket, holott mindenki világosan tudta a fasizmus aljas, barbár munkáját, azt is, hogy miért harcoltak a magyar partizánok.

Ezeket a hősöket szeretteik, élve nem látták viszont. Hazájuk felszabadulását egyikük sem érte meg. A volt katonatiszt, a földműves, a komlói bányász azok közé a legnemesebb, leghívebb hazafiak közé tartozott, akik történelmünk egyik leggyászosabb korszakában: a náci és nyilasok gyilkos-uralma idején — szinte jelképesen — vérükkel pecsételték meg a tisztaszívű, a tiszta szándékú, bátor magyarok egységét. Ellenségnek, árulóknak lettek áldozatai, tetemüket avar temette, hólepte be, a rengetegben nyomuk veszett ::: De a nyilas szenny, az ellenforradalmi hitványság mocsara felett felfénylő emlékezetük népünk kioltathatatlan szabadságszerelmét hirdeti ;;;

*

— A felszabadulás után a soproni temetőben kerestem férjem sírhatját — mondja Csizmadiáné. — Ott egy öreg temetőőr mutatta meg hol van a sír. A sír felbontása után exhumáláskor előbb azt mondták, nem magyarok, hisz orosz ejtőernyős ruha van rajtuk, de az exhumálásnál jelenlévő Gungl Ferenc elvtárs ráismert férjemre a fogsoráról: 13-an voltak egy sírban. Aztán hazahozták Komlóra és itt temették el. Itt adtuk meg neki a népi demokráciában, melyért ő harcolt, de nem érhette meg, a végtisztességet.

A párt és a népi demokrácia gondoskodott arról is, hogy ma nekem, az egykori partizán feleségének tisztességes nyugdíjam van, melyből lányom és unokám körében nyugodtan élhetek.

*

Eddig Csizmadia Gyula hősi, harcos élete. Azé a Csizmadia Gyuláé, aki józanéletű, komoly bányászember volt, aki harcolt a bányászok, a nép igazáért és életét adta a többi hős magyar partizánnal együtt, a magyar nép szabadságáért.

Most, elhurcolásuk 15-ik évfordulóján emlékezzünk ezekre a hősökre, emlékezzünk Csizmadia Gyulára és társaira: Álljon előttünk példaképnek Csizmadia Gyula és 11 társa, kik életüket vesztve többé nem tértek haza, Komlóra.

Csizmadia Gyuláék a mi boldogulásunkért, a haza szabadságáért harcoltak, az elnyomott népek felszabadításáért harcoltak! Legyen az ő életük előttünk példa: Vonjuk le belőle a tanulságot, s az ő hűségük legyen erő a mi munkánkhoz, az 1956. októberében felkelt ellenforradalmárok ellen, illetve a még megbújt úri bitangok ellen! Legyen az ő emlékük örök emlékű dátum, a komlói munkásmozgalom történetében.

(Vége.)

Egy legénységálló életéből

Nagy a sürgés a Béta-aknai legénységálló környékén. Kőművesek, ácsok dolgoznak — befejezéshez közeledik az új épületrész építése. Mert szó ami szó, nem elegendő a szobák mostani száma.

Amikor végigmegyünk a „régi" szálló folyosóján, néma csend van. Vagy munkán vannak a lakók, vagy alszanak. De azért egyik ajtó mögül halk beszéd hallatszik. Ide nyitunk be.

Horváth István és Markal István beszélgetnek. Néhány hónap óta laknak itt és meg vannak elégedve.

— Jó itt lenni. Rendes emberek vannak, van olvasni való és ami a legjobb, hetente egyszer mozielőadást is tartanak.

Tanó elvtárstól — a KISZ egyik vezetőjétől — tudjuk meg, hogy az „ifjú kommunisták patronálják a szállót". Ők szervezték meg az üzemvezetőség segítségével a vetítést is. Hetente egy napon 2 alkalommal szórakozhatnak itt a lakók. 23-án az „Uj ember kovácsát" mutatják be. 30-án a „Körhinta" van műsoron.

— Mindig telt ház előtt játszunk — fűzi hozzá Tanó elvtárs.

De azért amikor a szobából elbúcsúzunk, megtudjuk, hogy a koszt bár jó minőségű — kicsit kevés.

Egy másik szobában mindenki otthon van. Asztalterítő az asztalon — békésen beszélgető fiatalemberek. Itt már többet hallunk a szálló belső életéről, tervekről.

Kókai András szerint minden meg van, ami szükséges. Csutora Gyula azonban közbeveti, hogy „legalább röplabda még kellene" s ez élénk helyeslést vált ki a többiekből. Lakatos Sándor így beszél:

— Már annyiszor megszerettük volna szervezni a röplabdacsapatot, de nem lehet. S tudják miért nem? Mert nincs labda! Pedig nézzék meg micsoda nagyszerű pályánk van. (Valóban nagyszerű.)

Később megtudtuk, hogy labda is van, csak nincs, aki felhozza a szertárból... (Azóta már felvitték! Szerk.)

— Szeretnénk a kultúrcsoport munkájába is résztvenni.

— Jó lenne, ha építhetnénk egy tekepályát...

Jönnek a javaslatok — s nem kell más, mint egy kis szervezés és a jelenleg sem rossz szórakozási lehetőségek nagymértékben kibővülnek.

Mindenki elégedett a hellyel, s hogy annyi mindent szeretnének, azt mutatja, eddig is törődtek velük és bíznak a vezetőkben, hogy a terveik megvalósításához segítséget kapnak.

Hamarosan a mozihelyiség mellett „társalgót" rendeznek be, s ezzel sokat javul majd a kulturális élet.

S amit mindannyian remélnek: a sportkör a labdarúgáson kívül gondot fordít a többi sportágra is. Mert eddig bizony semmi mással nem törődtek!

*

Jóleső érzéssel jöttünk el Béta-aknáról. Egészséges, optimista hangulat uralkodik a szálló lakói között. A szellem baráti — lopás csak elvétve akad. Jellemző erre, hogy a szekrények még az üres szobákban sem voltak bezárva...

De azért egy valami szemet szúrt nekünk. Ugyanis azt a felvilágosítást kaptuk „a KISZ patronálja a szállót". Hát itt egy kis tévedés van. Hogy úgy mondjuk, Tanó elvtárson kívül nem nagyon törődnek a szálló életével a fiatal kommunisták. Jelenleg az a helyes megfogalmazás, hogy Tanó elvtárs patronálja a szállót. De sokkal helyesebb lenne, ha a többi fiatal kommunista is résztvenne ebben a munkában.

— rajó —

Öntözzenek, *de ne így!*

Örömmel veszi tudomásul mindenki, hogy városunk utcáit megfelelő időközönként öntözik. Rengeteg hasznos oldala van ennek.

Mégis panasz van az öntözés ellen. Na nem az a baj, hogy öntöznek, hanem ahogy M. J. felháborodva kereste fel szerkesztőségünket, mert az utca pora helyett „a vicces öntöző" a járókelőket „fissítette" fel. A ZA. 300-as rendszámú kocsi ifjonc öntözője még jót is nevetett a „tréfán". Nem így a járókelők!

Reméljük, nem nevet ezen a Köztisztasági Vállalat vezetősége sem, hanem megteszi a szükséges intézkedéseket.

— y —

HÍREK, közlemények

— **A régi színészéletről** szól Csató Kálmán: Ilyeneknek láttam őket c. könyve, melyet 35 forintért, Maupassant: Ékszerek c. 2 kötetes regényét pedig 72 forintért vásárolhatja meg az olvasó a Kossuth Lajos utcai könyvesboltban.

— **Gyermek sportkocsik** készítését kezdte meg a helyiipari vállalat. A szépkivitelű gyermekkocsik a vállalat bognár részlegénél tekinthetők meg (Kossuth Lajos utcai edénybolt mellett).

— **Hat-hét hektóliter** sört ad el hetenként a Fürst Sándor utcai italbolt. A meleg idő beálltával a sörfogyasztás is emelkedik.

— **A 26-os AKÖV** a nyári menetrend életbelépésével 21 órakor is indít autóbuszt Pécs felé. A 22.30 órakor és a 23.30 órakor induló autóbusz továbbra is közlekedik.

— **Izletes halvacsorával** várja hetenkint kétszer, szerdán és pénteken a Sport, illetve a Fekete Gyémánt étterem a vendégeket. A finom vacsora mellé kellemes zenét is szolgáltatnak.

— **A párosverseny** beindítását és annak feltételeit beszélte meg Béta-akna vezetősége május 30-án, amikor felkereste a pécsi István-akna dolgozóit. Az értékelést tapasztalatcserével kötik egybe.

— **Tíz garnitura** festetlen konyhabútor érkezett június 1-én a bútorüzletbe. Egy-egy garnitura ára 3 276 forint.

— **Uj vezetéssel** ismét működik a Háziipari és Népművészeti bolt. Nyitvatartási idő reggel 8-tól délután fél 4 óráig. Ágynemű bő választékban áll a vásárlók rendelkezésére.

— **A könyvsorosjegyek** közül a húzáskor nem szereplő számok könyvekre beválthatók. Könyvsorsjegyek még kaphatók a Kossuth Lajos utcai könyvesboltban.

— **Uj szobrok** érkeztek kb. két héttel ezelőtt a Bányász Sportkörbe. A labdarúgót, a gerelyvetőt és a kalapácsdobót ábrázoló szobrokat a sportpálya elkészülése után helyezik a pályára.

— **Kezdő fotózók** részére tanfolyamot indít a Bányász Klub. A tanfolyam alap és középfokú ismereteket biztosít. Jelentkezni lehet a klub gondnokánál. A beíratkozáskor 50 forint beíratkozási díjat kell fizetni.

Hasznos tudnivalók a budapesti ipari vásár vidéki látogatói számára

Május 31-én megnyílt a vásár, és június 10-ig minden reggel 8 órától este 20 óráig tekinthető meg. Néhány pontban foglaltuk össze a legfontosabb tudnivalókat a vásárra menők számára.

Mindenki gondoskodjék útrakeléskor a vásárigazolvány előzetes beszerzéséről. Kapható a MÁV és Győr—Sopron—Eberfurthi Vasút (GYESEV), a MAHART és a MALÉV jegypénztárainál, valamint az IBUSZ vidéki kirendeltségeknél. Az igazolvány ára 10 forint.

A vásárigazolvány birtokában a vidéki látogatók a MÁV és a GYESEV vasútvonalain, a MAHART dunai hajójáratain 50 százalék, a MÁVAUT járatain 25 százalék, a MALÉV belföldi járatain 20 százalékos menetdíj kedvezményt kapnak. A vásár látogatója jogosult még a vásár tartama alatt Budapestről kiindulva egy 33 százalékos kedvezményű utazást tenni, valamely tetszőleges vidéki állomásra és visszatérni a fővárosba. (Lásd a vásárigazolvány 3-ik oldalát.)Az igazolvány ezen kívül a vásár egyszeri díjmentes megtekintésére is jogot ad.

A menetdíj kedvezmények a fővárosba való útazásnál május 28-án léptek érvénybe és június 10 déli 12 óráig vehetők igénybe. Visszautazásnál május 31-ének délután 16 órájától június 13. éjjeli 24 óráig tart a kedvezmény lehetősége.

A vásárigazolványok érvényességéhez az kell, hogy az igazolványokat a) elutazáskor az indulási, b) Budapesten a vásár bejáratánál, c) s visszautazáskor a fővárosi indulási állomáson lebélyegezzék.

A vidéki látogatók megérkezésük után szállásról gondoskodhatnak a Fővárosi Idegenforgalmi Hivatal központi irodája (Lenin körút 30.) vagy ugyanennek a hivatalnak a vásáron található kirendeltsége útján.

A vásár tartama alatt a Magyar Légiközlekedési Vállalat körrepüléseket rendez a főváros felett. A mintegy 10 perces, 40 kilométeres légiútra jegyek kaphatók a MALÉV, Vörösmarthy tér 5. sz. alatti és az IBUSZ József-nádor tér 12. sz. alatti irodájában. Felnőttek 30 forintot, gyermekek 12 éves korig 20-at fizetnek a jegyért és ebben benne van oda-vissza a Vörösmarty tér és a Ferihegyi repülőtér közötti közlekedő autóbusz menetdíja is.

Ugyancsak a vásár tartama alatt a Fővárosi Idegenforgalmi Hivatal autóbusz körsétákat rendez a fővárosban és a festői szépségű budai hegyvidéken. A mintegy 2½ óráig tartó körséta során külön idegenforgalmi vezetők tájékoztatják az utasokat a nevezetesebb látnivalókról. Az autóbuszjegy ára 20 forint.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek: *Postai kézbesítők, pártszervezetek, munkástanácsok és a kiadóhivatal*

Negyedévi előfizetési díj: 12 forint
Félévre: 24 forint
Egészévre: 48 forint

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt 30 csillést, 20 vájárt, 49-es Építőipari Vállalat 50 kőművest, 10 segédmunkást, 24-es AKÖV 15 autószerelőt, 10 gépkocsivezetőt, 1 kocsifényezőt, 1 üzemanyagost, 7. sz. Kőbánya 15 bunkozópakolót keres.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi intézőbizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-56, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső

SPORT

Mi a helyzet a labdarúgó pályával?

Minden komlói sportoló és sportrajongó régi és jogos vágya, hogy végre megfelelő állapotba kerüljön a labdarúgó pálya. Erre feltétlen szükség van ahhoz, hogy NB. I-es mérkőzéseket láthassunk hazai pályán.

A jelenlegi állapota labdarúgó pályánknak nem olyan, hogy kielégítse egy NB I-es csapat igényeit.

Felkerestük Podpácz elvtársat, akit a Sportkör vezetősége a pálya ügyének intézésével bízott meg. Arra a kérdésünkre, hogy mikorra kell elkészülni a tervek szerint a labdarúgó pályának, így válaszolt:

— Június 10—15-re meg lesznek a tervek, melyet Pécsett készítenek. Ezután ha nem jön közbe semmi akadály, a Komlói Állami Építőipari Vállalat augusztusra befejezi a munkálatokat. — Ugyanis ez a vállalat lesz a kivitelező.

— Milyen munkákat kell elvégezni augusztus 20-ig?

— Elsősorban a lelátónak kell elkészülnie, majd az atlétikai pályának, két kerítésnek (egyik a játéktér és a nézőtér között, a másik a pályát körülvevő kerítés) a végleges pénztárfülkéknek és a WC-nek.

Megtudtuk még, hogy vannak bizonyos „akadályok" a pénz körül is. Ezért kerestük fel a városi tanácsnál a Beruházási Vállalatot.

*

Kiss Istvánnal, a vállalat igazgatójával beszélgettünk.

— Elkészül-e a pálya augusztus 20-ra?

— Igen, elkészül, — kaptuk a választ Kiss elvtárstól, — legalább is reméljük. Annyi bizonyos, hogy a tervek meg lesznek. A komlói Állami Építőipari Vállalat vezetősége ígéretet tett, hogy amennyiben őket jelölik ki a szükséges munkálatok elvégzésére, ők be tudják tartani az augusztus 20-i határidőt. Most már csupán azon múlik, hogy az É. M. kijelölje, mint kivitelező vállalatot a 49-eseket. Én azt hiszem, hogy ez hamarosan megtörténik.

— A tervek biztosan elkészülnek június 15-re?

— Igen. Erre ígéretet is kaptunk, de állandóan sürgetjük is a tervezőket. Ők is azon vannak, hogy meglegyenek a tervek, amire kellenek.

— A szükséges pénzmennyiség meglesz?

— Ennek meg kell lennie!

*

Tehát semmi más nem hiányzik már, csak a kivitelező vállalat kijelölése, s akkor megfelelő pályán játszhatnak játékosaink NB I-es mérkőzéseket Komlón, s a szurkolók pedig kényelmes helyről biztathatják csapatunkat.

*

Mindehhez azonban van még egy megjegyzésünk. Amikor a sportpálya kérdéséről Kiss elvtárs tárgyalt Budapesten az Országos Tervhivatalban, az építési főosztály vezető helyettesével — Csukás elvtárssal — ő a következőképp nyilatkozott.

— Először oldják meg a víz — egészségügyi — és út problémákat. Ezután a többit, s majd ha ez meg lesz, akkor a sportpályát hozzá rendbe...;

Mi nem mondjuk azt, hogy a víz és a többi probléma megoldása nem lenne sürgős. Sőt nagyon! De nagyon sürgős a sporttelep rendbehozása is és erre mindenféleképpen meg kell találni a módot!

25 év kemény munka, küzdelem előzte meg azt, hogy ma NB I-es csapata van városunknak. Játékosaink, a sokezer szurkoló, sem időt, sem anyagi áldozatot nem sajnált sóha — és úgy érezzük, hogy nem jogtalan az az óhaj, amikor most a sporttelep elkészítését akarjuk. Ezt megérdemeljük!

— rajó —

Aki részese a bajnokság megnyerésének

Rajnai Rudolf

Január óta, mint a labdarúgócsapat szakosztály vezetője ténykedik. Minden szabadidejét a sport érdekében áldozza fel. A csapatot mindenhova elkíséri, s mindent megtesz a jó szereplés biztosítása érdekében.

Béta-akna csapata megnyerte a bajnokságot

Béta-akna—Dunaföldvár 2:0 (1:0). A következő összeállításban vívta ki utolsó győzelmét a bétai csapat: Baksa — Tóth I., Mestyán, Érsek — Bodacz, Balázs — Deák I., Király I., Kovács, Tóth II., Király II.

Góllövő: Tóth II. 2. Jók: Mestyán (mezőny legjobbja), Tóth II., Deák, Kovács és Bodacz.

Ezzel a győzelemmel 2 pontos előnnyel bajnokságot nyert a bányászcsapat. Mivel bajnokságon kívül indult, eredménye nem számít bele a hivatalos táblázatba, így az NB III-ba kerülő két csapat — ebből a csoportból — Tolna és Bonyhád.

Jogosan felvetődik a kérdés: miért nem kerülhetne be a bányászcsapat is az NB III-ba? Hisz a pályán megmutatták: teljesen érdemesek erre! Maguk mögött hagytak olyan egyesületeket, mint a Tolna és Bonyhád, melyek az NB III-ban szerepelnek a következő évben.

A komlói közönség is szívesen venné, ha NB I-es csapatunk vidéki szereplése esetén a hazai pályán is lenne színvonalas labdarúgó-mérkőzés. Nem érdektelen az sem, hogy ez a tény segítené az utánpótlás nevelését is.

A bányászcsapat a zöld gyepen megmutatta, hogy mire képes. Most az kellene, hogy Budapesten is mutassák meg: értékelik a bányász csapat teljesítményét!

Sporthírek

Komlói Bányász—Pécsi Pénzügyőrök 3:1. NB. III-as röplabda bajnoki mérkőzés.

*

KBSK II.—Komlói Vasas 14:1. Másodosztályú labdarúgó-mérkőzés.

Komlói Bányász—Sztálinváros 15:12. NB II-es bajnoki kézilabda mérkőzés. Játékosaink végig nyugodtan, nagy küzdeniakarással játszottak és megérdemelten győztek le a nagyhírű ellenfelüket.

Moziműsor

Május 1. Június 5-én: Kék sirály. Jugoszláv film. Június 6—12: Oké Néró. Olasz film.

Szabadság. Június 5-én: A Zalameai bíró. Német film. Június 7—9: Papa, mama, feleségem meg én. Francia film.

KÖSZÖNETNYILVÁNITÁS

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik Tóth Lajos temetésén megjelentek. Külön köszönjük Béta-akna üzemvezetőségének, hogy enyhítettek fájdalmunkon.

Gyászoló család

Apróhirdetések

ELADÓ 3 darab kordé komplett. Komló, Kossuth L. u. 77.

MEGBUKOTT LÉLEKTAN...

Minden elsején és 15-én szemmel látható kulturális megmozdulások vannak az összes italboltokban. Különösen kiemelkedik az énekművészet, mely üzletenként más és más formában jelentkezik — de egyben, hangerősségben alig akad valami eltérés.

Van ahonnan nem annyira szűrődik ki a műsoron lévő énekszám. Akad olyan hely ahol — tekintettel a nyitott ajtóra — rendkívül tiszta (kiabálás) zeneileg is érthetetlen műdalok és egyéb klasszikus (sok esetben drasztikus) énekszámok hallatszanak legalább 200 méteres körzetben.

Persze, mindezt csak azok látják így, akik nem ismerik az ittas ember lélektanát. Más a helyzet, ha valaki legalább annyit tanulmányozta ezt a nem éppen ritka „embercsoportot" mint én.

Megfigyeltem, hogy fizetés után — ha a legkisebb hiba történt az elszámolásnál — még a reklamáció előtt legtöbb esetben elénekelik a „Gyere bodri kutyám, szedd a sátorfádat" című dalt. Ebben benne foglaltatik az a szomorú tény, hogy a bodrit bottal verték, a gazdáját meg a rossz elszámolással tették hihetetlenül szomorúvá. A sátorfa szedés mögött pedig ott lapul a szívet-tépő, de mindjobban forrongó gondolat; a leszámolás.

Fiatalok társaságában igen gyakori az elkeseredés. Ez legtöbb esetben akkor következik be, amikor a fizetésnek már csak egy töredéke lapul a zsebben, a többi az italbolt kasszájában. Gondolva a következményekre, felcsendül a dal — érthető elkeseredéssel: — „Énesanyám is volt nékem...; keservesen nevelt engem..." Ennek is meg van a maga értelme. Többszörös dorgálás után, igen csak azt szokták mondani otthon: ha mégegyszer előfordul, hogy eliszod a pénzedet, ne is gyere haza. Az anya elvesztése ilyen formában érthető, hogy a kivert kutya történetét juttatja az iddogáló eszébe és siralmas hangon dalban jut kifejezésre.

Lehetne sorolni azokat a megállapított tényeket, amiket eddig sikerült megszereznem. A végső megállapítástól azonban még nagyon távol vagyok. Egyet azonban már tudományos alapokra lehet helyezni és elfogadni. A részeg ember mindent elismer, csak azt nem, hogy sokat ivott. Felháborodással tiltakozik minden olyan kijelentés, gyenge célzás ellen, mely csak egy kicsit is az ittas állapotát sejteti.

Ezt a nagy felfedezést és ennek alkalmazását gyakorlatban is több esetben kipróbáltam. Ha magam is megjátszottam a részeget, sikerült a legkötekedőbb embert is magammal vinni akár a lakásáig is.

Akkor is fizetési nap volt, amikor egy késő esti órában hazafelé tartottam. Még nem értem el egészen a Fekete Gyémánt éttermet, amikor elébem állt egy elég termetes férfi és erős kilengések közepette, három csuklás között megkérdezte, hogy én józan vagyok-e?

Azonnal kapcsoltam. Lélektan! Ittas ember! Szóval minden eszembe jutott és már adtam is a választ, hasonló „hangnemben" mint ő és olyan keresztlépéseket téve, hogy majdnem felöltük egymást.

— Én kedves cim... címbor... ám, dehogy vagyok...; én nem vagyok jó...; hukk...; zan. Nem látod...; hukk...; kérlek tisztelettel... hogy...; hukk...; részeg vagyok?

Ismeretlen barátom egy kicsit kihúzta magát. Megköszörülte a torkát és minden dadogás, csuklás nélkül rámförmedt.

— Részeg disznó. Mi a fenének iszik annyit? ... Most hol találok egy józan embert, aki meg tudná mondani, hogy hol vagyok?

— STAN

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. JÚNIUS 8.

Köszönet
a belvárosi Szülői Munkaközösségnek

A 6. pedagógusnap alkalmával a Belvárosi Általános Iskola Szülői Munkaközössége meleg ünnepség keretében köszöntötte és ünnepelte a nevelőtestületet.

Ez az ünnepély a szülők és nevelők jó kapcsolatát, a család és az iskola harmónikus munkáját mutatta, mely kapcsolat elősegítette iskolánk eredményes munkáját.

A kedves ünnepségért a Szülői Munkaközösségnek ezúton is köszönetet mond a Belvárosi Általános Iskola Tantestülete.

SCHMIDT EDÉNÉ
igazgató

Az áruellátásról...

A bányászok bére — mint az közismert — lényegesen emelkedett. A béremelésnek azonban csak akkor van valóban ösztönző hatása a termelésre, ha megfelelő választékú, vonzó árucikkeket biztosítanak a bányászterületek bolthálózatában.

Komlón — különösen élelmiszerben — nincs hiány. Igaz, hogy a napokban elterjedt rémhírekkel éppen ezt akarták megdönteni. Azért híresztelték, hogy drágább lesz a zsír és cukor, hogy ennek nyomán keletkező vásárlási lázzal megzavarják a kielégítő áruellátást. (A lakosság józan gondolkodásának volt köszönhető, hogy ez nem következett be.)

Van azonban egy-két dolog, amit meg kell említeni. Nem kielégítő a választék cipőféleségekben. Nagy a kereslet gyermekruhák, nadrágok és általában kicsiknek való ruházatféléből. Tévedés lenne ezt is az ellenforradalomra fogni. Itt inkább az elosztásban kell keresni a hibát.

Nincs választék férfi cipők és szandálokban sem. Különösen a nagyságok nem elégítik ki a vevőket. Ennyi 42-es, 44-es szandált az utóbbi néhány év alatt nem igen lehetett találni az üzletekben, mint most. De mit csináljanak a 39-es, vagy 40-es lábbal rendelkező vevők?

Voltunk a budapesti ipari vásáron. Többek között láthattuk a Tisza Cipőgyár gyönyörű készítményeit. Mintegy 130 típusú bőrcipőt hoztak a vásárra a martfüi dolgozók. Ezekből egyetlenegyet sem lehet megtalálni nemcsak Komlón, de Pécsett sem. Azt is elmondották a cipőgyár dolgozói, hogy a kereskedelem nem rendel náluk ilyen fajta cipőket. Ugyanakkor állandóan zaklatják őket a 90—120 forintos gumitalpú szandálokért.

Az nem vitás, hogy könnyebben meg tudja mindenki vásárolni az olcsó cipőt, de — a bányászok szeretik a szépet. És nem mindég az olcsó ami olcsó. Ha valaki nem akar kétszer szandált vásárolni egy nyáron, hanem csak egyszer, — de akkor bőrtalpút és 240 forintos áron, — akkor tegyék is ezt lehetővé.

Komlón építik a bányászlakásokat. Akik az új lakásokba költöznek — minden bizonnyal — széppé is akarják azt tenni. Helyes lenne, ha a kereskedelem már most gondoskodna arról, hogy bútor, függöny, szőnyeg, legyen elegendő, amikorra a lakásokat átadják. Ez nem túlzott igény. Csupán arról van szó, hogy kereskedelmünknek necsak a neve legyen szocialista, hanem tartalmilag is megfeleljen a követelményeknek.

Figyelembe kell venni azt is, hogy Komlón nagy számban vesznek részt közétkeztetésben. Nem bűnül hozom fel, de megemlítem, hogy az édességet, sült tésztákat nem tudnak anynyit adni az étkezőknek, mint amennyi a szervezetnek szükséges. Ezt cukrászdákban pótolják a dolgozók.

Érthetetlen azonban, hogy olyan különbség van a komlói cukrászkészítmények és a pécsi cukrászipar árúi között. Mint a Szénelőkészítőmű és a Kenyérgyár között. Az egyiknek már az illata is megnyerő, míg a másikban kellemetlen szénpor terjeng. A pécsi áru gusztusos, friss, nagyon változatos. A komlói sok esetben szikkadt, alig van választék és indokolatlanul drágább, mint azt szeretnénk. Izben több készítmény megegyezik, csupán formai és árbeli különbségek vannak. (?)

Bányászaink eddigi nagyszerű munkája megköveteli, hogy a kereskedelem irányító szervei különös gonddal foglalkozzanak az áruellátással. Hiszen a kereskedelem jó munkája hozzájárulhat a széntermelés fokozásához.

Jól indultunk
4 nap alatt 177 tonna szén terven felül

Nehéz lenne megállapítani, hogy májusban melyik bányaüzem dolgozói érdemelnék meg a legtöbb dicséretet. Nem is lenne helyes, ha szigorúan a számokhoz ragaszkodva állapítanánk meg: kik voltak a legjobbak. Egyet azonban elmondhatunk és nem kis büszkeséggel:

Május hónap eredményei szebbek, mint az előző hónapé voltak. Nap mint nap többen kapcsolódnak be a nemes versengésbe. És ami a legértékesebb, nem a nagy nyilvánosság számára születnek a szép eredmények. Csupán egymás közötti erőösszemérés ez. Nem a babérokért folyik a küzdelem, hanem a kötelességteljesítés, a családnak jobb életet biztosítás vezérli bányászainkat, amikor több szenet termelnek.

Országunk gazdasági nehézségeit nagyban enyhítették derék bányászaink. Soha nem csalódtunk bennük, de most különös csodálattal tölt el bennünket az a nagyszerű munka, amit végeznek.

Szilárdult a munkafegyelem. Minden erősebb adminisztratív intézkedés nélkül alakult ki a csapatokon az a légkör, mely becsületes, nyugodt munkát eredményezett.

A pécsi bányászokkal folytatott páros versenyt májusban is megnyerték a komlóiak. De még ennél is nagyobb dolog az, hogy június elsején sem hagyott alább a munka lendülete. Anna és Béta kivételével minden bányaüzem túlteljesítette tervét. (Persze helyes lenne, ha Béta-akna is leszokna a hónapeleji lassú iramról és nem hóvégén pótolná a mulasztást.)

A tröszthöz tartozó bányák június 5-ig 177 tonna szenet termeltek terven felül. Tehát az indulás jó. Ha ezt a mennyiséget egész hónap végéig ötnaponként kitermelik, akkor minden remény meglesz arra, hogy a versenyből győztesen kerülhet ki a komlói tröszt. De ahogyan a múlt hónapokban is tapasztalhattuk, — ez csak a kezdet. Még ennél is több lesz a termelés. Hiszen az első napokban az új telepítések is hátráltatják némileg a munkát. Legalább is nem hoznak olyan eredményt, mint amikor már összeszokott a csapat. Előreláthatólag júniusban is meglesz a négyezer tonna terven felüli szén.

Az eddig elért eredményekért köszönetet mondunk. A bányászok további munkájához pedig sok sikert kívánunk.

Hétfőtől—szerdáig

	3-án				4-én				5-én			Havi
Név	Terv	Tény	+	%	Tény	+	%	Tény	+	%	%
1. III-as akna	560	647	87	115,5	591	31	105,5	573	13	102,4	109,4
2. Kossuth-a.	1321	1334	13	100,9	1358	37	102,8	1387	66	105,0	103,1
3. Szászvár	210	196	—	93,4	206	—	98,2	247	37	117,8	102,8
4. Nagymányok	260	261	1	100,5	265	5	101,7	263	3	100,9	101,0
5. Mária	280	282	2	100,6	283	3	101,1	280	—	100,0	100,6
6. Anna-a.	380	381	1	100,4	394	14	103,7	389	9	102,2	100,6
7. Béta-a.	730	733	3	100,4	756	26	103,6	801	71	109,7	100,6
Összesen	3741	3834	107	102,5	3853	116	103,0	3940	199	105,3	102,6

Megjegyzés: a számok tonnában értendők.

Az illetményszén nyomában

Kossuth-akna melletti kötélpálya állomásán építették meg az illetményszén kiadását megkönnyítő berendezést, melyet mérleggel is elláttak. Megérkezésünkkor mintegy tíz lovaskocsi várakozott, mert nem volt szén.

Ahogyan az ott dolgozó elvtársak elmondották, nem első eset ez. Sokszor napokon keresztül alig kapnak kiadásra alkalmas szenet. Azt persze nem akarják, hogy a földalatt dolgozó bányászok palás, ipari szenet vigyenek haza.

Mi lehet az oka ennek? Ezt kérdeztük és indultunk tovább, hogy személyesen meggyőződhessünk az illetményszén rendszertelen szállításáról.

Annyit lehetett megállapítani, hogy jó minőségű szenet — amit az utalványra ki lehet adni — jelenleg csak Béta termel. Legalább is így van elrendelve. Azt is meg lehetett állapítani, hogy a Bétáról küldött szén mennyisége kevés ahhoz, hogy a jogosultakat kielégítsék. De lehetne tovább is menni ennél. Az elvtársak is felvetették: miért nem a III-as aknából adják ki az illetményszenet? Ott három bunker kihasználatlanul áll. Ez a megoldás nemcsak meggyorsítaná, de feltétlenül biztosítaná is a napi keresletet. Arról nem is beszélve, hogy később lehetetlen lesz egy gyűjtővel lebonyolítani a forgalmat.

Ezen kívül van mégegy probléma. Olyan rosszul tervezték és építették az illetményszén bunkerjét, hogy beleragad a tüzelőanyag. Sarkos, nincs bélelve. A kieresztő csúzdák elzáró szerkezete sem praktikus. Ha egy kis meddő a zár alá kerül, az egész kocsit elborítja a szén, mert a nyílást elzárni nem lehet. Nem lehetne ezen segíteni?

4 óra időmegtakarítás

A Komlói Szénbányászati Tröszt gépüzemében dolgozó lakatosok, a más üzemektől benyújtott újításokon kívül, maguk is foglalkoznak, saját ötleteik, javaslataik megvalósításával.

Legutóbb Koncsag Imre újításán kísérleteztek, s az eredmény: nagyszerűen bevált. Az újító a bányabeli gumiszalagok fejrészein végzett átalakító munkálatokat. A vasszerkezetet ugyanis — amely eddig hegesztve és szegecselve volt — javaslata alapján, csavarok rögzítik egymáshoz.

Így, hibásodás esetén egyes alkatrészek cseréjét, — ami eddig 4—5 óra hosszat tartott, — maximum 1 óra alatt el tudják végezni. Az új eljárással történő időmegtakarítás nagy segítséget jelent bányászainknak, a széntermelés további növelésében.

MINDEN FELTÉTELT teljesítettek

A Komlói Szénbányászati Tröszt szénelőkészítő üzeme ez év áprilisában megkötötte a Sztálinvárosi Kokszolóművel az 1957. évre szóló szerződését. A szerződés feltételeit, melyek a kokszolható gázszén hamu- és portartalmát, sülőképességét, valamint nedvességtartalmát határozza meg — ezideig teljesítették.

A szerződés többek között lerögzíti, hogy a komlói szénelőkészítőmű dolgozóinak a II. negyedévben 67 ezer 500 tonnát kell szállítania. Májusban és június első napjaiban e mennyiségből 54 ezer 367.3 tonnát máris törlesztettek. Igy az osztályozó dolgozói joggal remélhetik, hogy a negyedév végére jelentősen túlteljesítik a vállalt mennyiséget.

A feltételek biztosításakor, illetve a terv túlteljesítésénél a Sztálinvárosi Kokszmű felárat fizet. Miután májusban a szénelőkészítőmű a kokszolható gázszén előállításánál kifogástalan munkát végzett, a jó minőség után, erre a hónapra 425,526,56 forintot kap.

Ahhoz, hogy a további eredményeket az osztályozón fokozni tudják, feltétlenül meg kell szüntetni az üzemzavarokat. Áprilisban például elektromos hiba miatt 8.14 óra, gépészeti hiba miatt 16.20 óra és a kötélpálya hibája miatt 11.05 óra kiesés volt. Májusban — a gépészeti hiba miatt — még ennél is több volt az állásidő.

Ezek a tények természetesen nagyban befolyásolják a kokszolható gázszén előállítását. Nem mindegy ugyanis az, hogy a termelés rendszeresen, vagy pedig üzemzavarok miatt akadozva történik.

Az osztályozó dolgozói mindezen hibák mellett is dícséretre méltó munkát végeznek. Tetteikkel nap mint nap bebizonyítják, hogy nemcsak kötelességüknek, hanem szívügyüknek is tekintik a gázszén tervszerű előállítását. A sezrelőbrigádok figyelmes, pontos munkáját minden bizonnyal legjobban a Sztálinvárosi Kokszmű tudja értékelni. S hogy mi az ő véleményük a komlói gázszénről, azt lapunk következő számában mondjuk el.

2700 szénkombájn

Több mint 100 millió tonna szenet bányásztak 1957. első három hónapjában a Szovjetunió bányászai. Ez közel 10 millió tonnával több, mint az 1956. azonos időszakában termelt mennyiség. Ez a jelentős eredmény döntő részben a munkák egyre fokozódó gépesítésének köszönhető. Jelenleg a bányákban mintegy 2700 kombájn dolgozik, amelyek a termelés főbb munkálatait végzik.

Felhívás!
Komló asszonyaihoz, lányaihoz!

Komló Város Nőtanács Ideiglenes Intéző Bizottsága 1957. június 11-én, kedden d. u. 5 órakor a Városi Tanács nagytermében

békenagygyűlést

tart.

Előadó: Vass Istvánné, az Országos Nőtanács elnöke.

A „Békenagygyűlésre" szeretettel várja Komló asszonyait és leányait

a Komlói Nőtanács Ideiglenes Intéző Bizottsága.

Üzemegészségügyi hét KOMLÓN

Minden munkahelynek megvannak a maga veszélyei, amelyek befolyásolhatják a munkás egészségét, veszélyeztethetik testi épségét, életét. Az üzemi egészségvédelem arra törekszik, hogy ezeket a veszélyeket felkutassa és megszüntesse.

Minden gép, minden munkahely veszélyt rejt magában, ha tájékozatlan, vagy felületes dolgozó tevékenykedik ott. Engedelmes eszközzé válik azonban, ha kellő és megkívánt védőberendezéssel látjuk el, ha betartjuk a balesetvédelmi óvórendszabályokat. Ezek betartásában segít a munkavédelem.

A munkavédelem segítségével egészségünk védelme érdekében létesítjük üzemi fürdőinket, öltözőinket, teremtjük meg az üzemi konyhákat, étkezdéket, vezetjük be a balesetelhárító oktatásokat, létesítjük az üzemi elsősegély hálózatot.

Üzemi dolgozóink egészsége felett az üzemi orvosi hálózat működik. Felvételi vizsgálataival arra törekszik, hogy csak a megfelelő ember kerülhessen a megfelelő helyre.

Ezeknek a feladatoknak évenként való homloktérbeállításával foglalkozik az immár másodízben megrendezendő üzemegészségügyi hét.

Baranya megyében 1957. június 10-től 15-ig tartjuk meg az üzemegészségügyi hetet.

Komlón az üzemekben tartott felvilágosító előadásokkal, az „ipari egészségvédelem" című film levetítésével, két üzemegészségügyi tanfolyam beindításával, két bányaegészségügyi tanfolyammal, egészségügyi állomások, bemutatásával, faliújságokkal világítjuk meg a kérdések elsőrendű fontosságát és teszünk lépéseket a korszerűbb, tisztább üzemegészségügy megteremtéséhez.

Városunkban a városi tanács eü. osztálya szervezéssel és irányításával segíti elő ezt a munkát.

A Munka Törvénykönyve 81. §-a biztosítja a munkavédelem intézményes megszervezését. Biztonságos munkakörülmények megteremtésével és állandó egészségügyi gondozással védi a dolgozók egészségét és testi épségét.

Az egészséges munkakörülmények megteremtése azonban nemcsak a kormány feladata. Tekintse ezt szívügyének minden vállalatvezető, igazgató, szakszervezeti és üzemi bizottság és elsősorban minden üzemi dolgozó, aki igen sokszor maga is akadályozza az előírásos óvóintézkedések megtartását könnyelműségével és hanyagságával.

Dr. Balogh József

Arcképcsarnok: Gyovai János a javíthatatlan...

Azok közé az izgága emberek közé lehetne sorolni, akikről egy ideig beszélnek az emberek, később pedig megszokják. Nevét hallva csak legyintenek. Gyovai János esetében nem is lehet csodálkozni, hogy ilyen sorsra jutott. Munkahelyein — mert már megfordult jónéhány helyen — nem becsülik, mert nem megbízható. Amikor a legnagyobb szükség lenne rá, akkor hiányzik. Beteg.

Tévedés lenne azt gondolni, hogy a betegséget, mint hibát említjük meg. Nem. Aki beteg az beteg. De Gyovai esetében akaratlanul is elgondolkodik az ember. A hosszú sorokat betöltő kimutatásból csak egy részt közlünk, mely a betegségének érdekes alakulását tükrözi.

Anna-aknán például két hónapig volt állományban. Ez alatt az idő alatt 29 napot volt beteg Rövidesen „túladtak" rajta. III-as aknára ment dolgozni. Múlt év június 12-én állt munkába és 15-én már betegállományban volt, egészen 29-ig. Igy ment ez sorozatosan. Hat hónap alatt 81 napot volt „beteg". Persze, ha a naptárt is figyelemmel kísérjük, akkor a legtöbb esetben hétfőre esett az egyik betegségben eltöltött nap.

Nyughatatlan természetű. Talán ennek tudható be az is, hogy két esetben disszidált. Azonban „szerencsésen" visszatért. Lehet, hogy csalódott külföldön, mert azóta különösen sokat „bánkódik" az italboltokban. Nincs „egy perc nyugta sem". Legutóbb például ismét betegállományban volt.

Felkereste lakásán a beteglátogató, de nem sikerült találkozniok, mert Gyovai János nem volt otthon. Május 5-én 16 órakor, 7-én 17.30-kor, 9-én 18.50-kor a „laposban" sikerült megtalálni a beteget. Egyébként nagyon jól érezte magát, csupán az szomorította el, hogy betegállományban volt és csak a táppénzt lehetett italra költeni.

Ez viszont nem az első eset. Megtörtént már az is, hogy felvette a táppénzt és két napra „beruccant" Pécsre. Még felesége sem tudta hol van.

Egyébként nem titkolja, hogy több esetben szabálytalanságot követett el. Az SZTK rendelőben — felülvizsgálat alkalmával — feleségével együtt szidalmazták a beteglátogatót. Azt kiabálták, hogy azért jelenti fel őket, mert nem fizetnek neki. (Ezzel elismerte, hogy szabálytalanságot követett el, csak nem kellett volna feljelenteni.) Megbotránkoztató az ilyen viselkedés.

Ha mérlegeljük a történteket, nyugodtan mondhatjuk: több kárt okoz, mint amennyi hasznos munkát végez. És mivel ez így van — szigorúan kell eljárni ellene. Dolgozó társai érdekében.

— bos. —

PÁRTÉLET, PÁRTELMÉLET

Tegyük folyamatossá az eddigi esetenkénti pártmunkát

Legutóbbi számunkban két pártszervezet taggyűlésének tapasztalatairól írtunk. Azóta megtörténtek a taggyűlések a többi alapszervezetekben is. Hasonló tárgysorozattal, problémákkal foglalkoztak valamennyinél. A taggyűlések rendkívül aktívak, harcos szelleműek voltak, több órán át tartottak. Különösen szembetűnő ez az Anyagellátó Üzem pártszervezeténél, ahol hat órán át tartott a taggyűlés. Jó dolog ez? Egyrészt jó, egészséges, mert a párttagok egyre fejlődő munkakészségét aktivitását tükrözi. Másrészt rossz, felhívja a figyelmet a pártszervezetek munkamódszerében és munkastílusában jeletnkező hibákra.

Az Anyagellátó Üzemnél ötvenegynéhány párttag van. (Ez év február 6-án alakult 8 taggal).

S e havi taggyűlése 6 órát vett igénybe. Ilyen aktivitás mellett hány órát tartana, ha 120 lenne a tagok száma. Miért tartott ilyen sokáig? Mert a kommunisták összegyűjtötték s a taggyűlésen kívánták megoldani az összes problémáikat. Kis ügyet és nagy ügyet egyforma súllyal. Helyes az, hogy a kommunisták az összes politikai és gazdaság politikai kérdésekel foglalkozni kívánnak? Helyes is, szükséges is. De miért csak a havi taggyűléseken tudják felvetni, megoldani kérdéseiket?

Mert a pártpolitikai munka követi s nem várja a párttagok aktivitását. Mert alapszervezeteink közül nem egynél csak intéző bizottság és tagság van.

A közbeeső sejtrendszer még nem jól funkcionál, az aktívahálózat munkájának, öntevékenységének erősítése, biztatása ezért is nagyon fontos. Meg kell teremteni a módot arra, hogy a problémák, kérdések jelentkezése után gyorsan, lehetőleg azonnal legyen lehetőség azok megoldására.

Az elmúlt évekből hoztuk magunkkal azt a helytelen gyakorlatot, hogy az általunk tisztán látott, s helyben is gyorsan megoldható kérdésekkel előbb felsőbb szervekhez fordulunk, s azok is nem egy esetben még feljebb. Le kell számolni ezzel a gyakorlattal.

A jelentkező problémák megoldásához vállalni kell a felelősséget s azonnal intézkedni kell.

Ha szükséges, azonnal forduljunk tanácsért felsőbb pártfórumhoz, ne várjunk a hóvégi taggyűlésekig. Ha szükséges, — ha a tagság szükségesnek látja — havonta többször is lehetővé kell tenni a párttagok találkozását. Tartsanak az intéző bizottsági tagok rendszeres inspekciót, a pártesoportvezetők és egyéb aktivisták keressék meg a párttagokat. Építsük ki, ahol még nincs meg, az aktívahálózatot s segítségükkel tegyük lehetővé a párttagoknak, hogy mindennap rendszeres feladatot végezhessenek. Így a tagság havi munkáját lemérni, értékelni tudja a havi taggyűlés, s nem ott kell egy hónap feladatát megoldani.

Politikai Akadémia előadás sorozata kezdődik

Az MSZMP Városi Intéző Bizottsága folyó hó 17-től folytatólagosan megrendezi a Politikai Akadémián elhangzott előadásokat. Az előadások színhelye a Bányász Klub nagyterme. (Lenin tér).

1. Június 17-én délután 5 óra.

A magyarországi ellenforradalom a marxizmus-leninizmus fényében.

Előadó: **Kelemen László** elvtárs, a városi intéző bizottság elnöke.

2. Június 24, délután 5 óra.

Az MSZMP a munkásosztály forradalmi pártja.

Előadó: **Wieder Béla** elvtárs, a városi intéző bizottság elnökhelyettese.

3. Július 1-én délután 5 óra.

A proletárdiktatúra időszerű kérdései.

Előadó: **Piegl János** elvtárs, a városi intéző bizottság tagja.

4. Július 8-án délután 5 óra.

A szocializmus és a demokrácia erőinek nemzetközi összefogása, nemzeti függetlenségünk döntő biztosítéka.

Előadó: **Kesztyüs István** elvtárs, a városi intéző bizottság agit. prop. vezetője.

TILTAKOZÁS

...És nem volt elég a hullák bűzéből.
Tán elfeledték Hirosimát már?
Elfeledte a tenger ordítását
Washingtonban a sok gőgös kalmár?
Milliók daláról az élet szárnyal,
hogy békességgel építsen jövőt
s ők azért is a föld sírját ássák,
mert nem akarnak népnek jövendőt.
Egyszer ledőlnek a vén páncéltornyok
és győzni fog a nép nagy ereje, —
nem úszik a légben a gyilkos bomba,
hogy a földet hörgéssel ellepje.
A palotákban gonoszság lakozik,
körülöttünk ott ül nyomor és vád,
mindegyikben él egy-egy bűvész-isten,
mindegyik félti paradicsomát.
De másnak az örök halottaknapját:
a sírást, kínt és temetést adnák, —
a szívtelenség nehéz csörgő láncát
s mindezt víg mámorba kacagnák.
Részeges szívvel, elborult aggyal
dobatnák az atombombát hiún,
hogy örök alázat pecsételődjön
nyomorult apán, anyán és fiún.
Az összefogás kemény gránitököl,
— értsék meg a figurák és ábrák,
hogy a nagyvilág ne öltsön gyászruhát, —
e rothadt talajra egyszer rávág.
E földön minden élet, féreg, ember
a roppant szörnyeteg elé kiált:
engedjétek élni gyermekeinket,
ne röpítsétek az atomhalált!

ZABÁNYI ALAJOS

Fiataloknak:

Akkor és most

A 20-as években, diákkoromban nagyon sok szociálpolitikus született, szaporodtak, mint eső után a gombák. Ellepték az ifjúságot, mert az őszirózsás forradalom és az 1919. év szelleme felhangolta az ifjúság szívében a húrokat és bizony kemény harcot vívott az akkori rend a szocializmussal, hogy annak irányát, menetét és terjedését megakadályozza.

Abban az időben (sajnos rövid életű volt) tagja voltam az Ifjúmunkások Szövetségének.

Egy szűk, földes szoba volt a helységünk. A falon Marx és Engels képe. A szekrény felső polcán a szocializmus jó könyvei között egy-két munkásáruló szocialista könyve és röpirata. Az alsó polcon lim-lom alatt Bebel és Lassalle szúrágta képei porosodtak.

Bebel a szocializmusával felverekedte magát az élőkelők közé, a birodalmi gyűlésbe választották, hatalmas vagyont harácsolt össze. Lassalle szocializmusa Marxétól erősen elhajlott. Szocializmusát nemzeti alapon szervezte és Bismarck-kal volt kapcsolatban. Mindkettő német volt.

Nálunk a Tanácsköztársaság, Németországban a Spartakus-szövetség likvidálta felfogásukat s az arcképek ezért kerültek a szekrények aljába. Így tanultam én ezt abban a földes szobában. Nem felejtettem el, igaz is volt.

Az Ifjúmunkások Szövetsége szegény volt. Az előadó tanárok fáradságot nem kímélve járták a vidéket, persze, nem taxin és buszon (ezek akkor még nem léteztek), hanem gyalog, apostolok lován feneketlen sárban, tarlókon keresztül s hozták az értékes anyagot és beszélgetés formájában az egyszerű érthetőség dialektikájával, kérdésre felelettel magyarázták a tételeket, a szocializmus tételeit, melyek beágyazták magukat az eddig parlagon heverő ifjúság lelkébe.

Sajnos rövid ideig tartott, a kormány ereje megakadályozta, erőszakos eszközökkel megbénította e síkon a működést és különös orvos-szerrel az ifjúsági egyesületek különböző típusait engedélyezte és mindegyiknek a szabályzati működésbe egy kis szociális olajpötyötyöt csepegtetett...

Így volt.

És ma? Ne panaszkodjon az ifjúság. A mai ifjúságnak nem csillagmécsest gyújtottak, hanem a haladás világosságát kapja. A nemzet két kézzel nyújtja az alkalmat a tanulnivágyásra, hintegeti az ifjúsági klubbokban, kultúrotthonokban a szórakozás magvait, hogy a mai ifjúság a maga érveivel ne lézengjen, ne tespedjen és békés életet éljen; ne lássa jövőjét vaksággal ködbe burkolva, mert ez a jelen az apák áldozatával, verejtékével préselődött ki a keserű kenyér, kemény gondok nehéz, fárasztó munkájával.

Láthatja az ifjúság, hogy megadatott néki mindenben az elsőség joga, épp ezért ne legyen tapintatlan a régi, öreg küzdőkkel szemben, mert az öregek lázas időkben éltek és az akkori küzdelmek acélozták meg az utat, mely ma az ifjúságig ért, csak azért, hogy ez az ifjúság erőd legyen, a szorgalom, tudás, akarás törhetetlenségében és a munka győzelmében.

A szocializmus sok földes szobából indult el. Nem a hitbizomány és a térdszalagrend sugalmazta. Hanem a megviseltek szomjassága, élniakarása, a munkásnemzetek egybeforrottsága váltotta valóra. És ez a harc ontja most fényét az ifjúságra. Sok elporladt szív ilyen ifjú életért hevült századokon keresztül, de azok csak vihart éltek, gyermekeik részére örök szegénységet mértek és hordták magukon az élet ütéseit, míg szívük ki nem lobbant.

E sorokat sok és részletes gondolatokkal lehetne bővíteni, de rábízom az ifjúságra, kinek ma szilaj a kedve és nem érzi a járom súlyát, mert ily nagy és pozitív mérkőző teret ifjúság még nem látott és nem élt, mint napjainkban.

— ZAJOS —

Egy harcos emlékére

Szerkesztőségünk címére a következő levél érkezett a komlói munkásőrség két századától:

*

Kedves Elvtársak!

Ez év márciusában megalakult Komlón is a magyar munkásosztály és pártunk vasökle: a munkásőrség. A mi feladatunk, hogy a többi fegyveres szervvel együtt biztosítsuk a szocializmus békés építését Komlón is, s őrködjünk a dolgozók biztonsága és nyugalma felett.

Megtudtuk, hogy Komló dolgozói csapatzászlót adományoznak a komlói munkásőrzászlóaljnak, melyet ünnepélyes keretek között kívánunk átvenni. A zászlóavató ünnepséget egyben névadó ünnepünkké is szeretnénk tenni.

Olvastuk valamennyien az „Új Komló"-ban megjelent cikkeket Csizmadia Gyula elvtársról. Úgy érezzük, hogy az Ő nevére méltán lehetünk büszkék, s mindenkor példaképünknek tekinthetjük. Csizmadia elvtárs élete végéig igaz kommunistaként harcolt a proletár eszméért és kommunista módra adta oda ezért az életét is.

Ennek tudatában javasoljuk, hogy zászlóaljunkat az Ő nevéről nevezzék el.

Szabadság!
KOMLÓI MUNKÁSŐR ZÁSZLÓALJ
I. és II. századának tagjai.

A nyugatimádók

Orvosi szoba. Az asztalon A-né kommunista asszony. Többszörös véradó. Most is azért fekszik itt, hogy felajánlott vérét az előírás szerint ömlesszék át a megfelelő edénybe. A-né nem kérdezte, hogy életet mentő vérét kinek megmentésére használják fel. Fasiszta kapja-e, vagy kommunista. Nyugatról átdobott kém, vagy nemzetünk hű fia. Természetesnek tartotta, hogy vérét annak adják, akinek arra szüksége lesz.

A-né szereti az embereket, tisztel minden népet. Szívesen hallgatja a rádióban más népek zenéjét, nemzeti dalait s figyelmesen nézi azokat a nyugati és keleti filmeket, amely egy-egy nép életét, művészetét ismerteti meg vele.

Miközben az asztalon fekszik, elismeréssel és tisztelettel néz a körülötte beszélgető három komlói ápolónőre. Szép hivatásuk van. Az egészségét vesztett emberek ápolása, segítése, kedves szavakkal, ápolással. Művelt emberek lehetnek az ápolónők, gondolta magában A-né. Számukra valószínű mindegy, hogy a beteg milyen nemzetiségű, milyen a haja, vagy bőre színe, milyen nyelven beszél, mik a beteg kedves dalai...

Eddig jutott gondolataiban, amikor az ápolónők beszéde hangosabb, számára is hallható lett.

— Rendben van. Akkor tehát megyünk együtt moziba. Majd én megveszem a jegyeket. De azt kikötöm „Ruszki" filmet nem vagyok hajlandó megnézni.

— Nem, nem — tiltakoztak társai — azt aztán mi sem nézünk meg... A-nében — úgy a gyomra körül — valami rendetlenkedni kezdett. Hányingere támadt. Arra gondolt, ha a szovjet nép is ilyen nézetű lenne, mint ez a három, s nem talált jelzőt hirtelen a beszélgetőkre, akkor nem nézné meg a magyar filmeket, nem adott volna a saját munkája gyümölcséből — hogy elkerülhessük az inflációt. S talán ha ma infláció lenne — e három „nyugatimádó" — találta meg végre rájuk gondolatban a jelzőt — annyit nem keresne egy héten, hogy mozijegyre fussa.

Segítségük nélkül kelt fel a fekhelyről s megvetően mérte végig a hozzá siető cseh nylonharisnyás, keletnémet cipős, lengyel szövetruhás, szovjet parfőmöt árasztó ápolónőt.

Mi pedig megírtuk, mert egyetértünk A-néval.

— G. J. —

PÉTER ISTVÁN, AZ IGAZ EMBER

Mi is lehetne az első kérdés, amikor az ember egy régi harcos kommunistával találkozik, de nem értekezleten, hanem például a szerkesztőségben?

Megkérdeztem: hogy van? Mi újság?

A napi gondok mellett, a munka kellős közepén mást mit is tehettem volna. Már az is jó érzés, ha egy öreg harcostól azt hallom:

— Jól vagyok. Nincs semmi különös újság.

Pista bácsi — mert ő is így válaszolt — úgy mondta azt a „jól vagyok"-ot, hogy azt kimondottan csak az egészségi állapotára lehetett érteni. Annál többet rejtett a „nincs semmi különös újság" válasz mögé. Meg az a kis megtorpanás, amit észre vettem nála, valahogyan azt sejtette velem, hogy szívesen maradna még néhány percet. Akkor pedig már mondana is valamit, Így éreztem.

— Itt jártam ebben a nevezetes városban — intett fejével az ajtó felé — de már készülők is haza menni.

Éppen azt akartam megerősíteni, hogy valóban nevezetes város a mi Komlónk, mert jól megy a széntermelés. Versenyezünk a pécsiekkel. Kevesebb a bumlizó, mint volt néhány hónappal ezelőtt. Mert az utóbbi időben sok izgága embertől megszabadultunk. És az októberi ellenforradalom „szószólói" is elhallgattak. Moziba járunk. NB I.-es futballcsapatunk van...

Mire a mondanivalómat rendezni tudtam volna, Péter István elvtárs megismételte az előbbit:

— Ebben a nevezetes városban... már börtönben is voltam.

Nem is próbáltam közbeszólni. Még csak nem is kérdezősködtem. Tudtam, hogy az emlékek felkavarták benne a gondolatokat. A hallgatás gátját áttörte a sok mondanivaló. És beszélt...

— Tudja, üdülni voltam, amikor az ellenforradalom kitört. November 1-én jöttem csak haza. Akkorra már a tanácsházán a „forradalmi bizottmány" székelt. Előző napokban kerestek engem is. Nem találtak otthon.

Nagyon dühösítette őket, hogy a „főbűnös" a falu párttitkára nem jelenhetett meg a „bizottmány" előtt. Hazafiasságuk azonban nem ismert határt. Helyettem feleségemet hívatták a tanácsházára. Szabályszerű idézést küldtek — persze, a tanács bélyegzőjével — hogy jelenjen meg.

Egy kis szünetet tartott. Arca hirtelen halványuló színét lassan enyhe pir borította el. Jobb keze remegett, amint íelém tartva magyarázta:

— És úgy megverték, hogy a jobb kezét, még ma sem tudja használni! Nehéz volt visszatartani könnyeimet. Éreztem, ennek az 56 éves, becsületes embernek a fájdalmát. Megverték a feleségét azért, mert egész életükben dolgoztak. Mert mindég megmondták az igazat. Mert szerették hazájukat. Tisztelték, becsülték, védték a dolgozó embereket. Mert kommunisták voltak.

— Másnap — folytatta — hazaérkeztem. November 2-án megjelent nálunk Blazsek József nemzetőr. Felszólított, hogy adjam élő a fegyvereket. Hiába mondtam, hogy nincs, csak azon erőszakoskodott, hogy adjam elő. Aztán feldúlta az egész lakást. Kereste a fegyvert szekrényben, ágyban, mindenhol. Kis unokám az ágyon feküdt. Még azt is odébb lökte — majdhogy le nem esett az ágyról — és széthányta az ágyneműt.

Egy-egy ilyen felháborító történet elmesélése után kevés szünetet tartott. Majd folytatta:

— Bekísértek a községi tanács épületébe. Szilvási Sándor tanácstitkár Komlóra telefonált. Bent voltam a szobában, amikor azt mondotta: „Itt van egy párttitkár. Állítólag veszélyes ember. Mit csináljak vele?"

Hirtelen leolvasta arcomról a meglepetést és már is válaszolt.

— Ne csodálkozz ezen elvtárs. A tanácselnököt is a nép választotta és amikor Komlóra kísérték, azt mondta: „Remélem, most már a község nyugalma biztosítva lesz!" Megértem én őket. Nagyobb lenne a nyugalom, ha nem volna senki, aki megakadályozná az ő ballépéseiket. De igazságnak kell lenni. És nem a tanácselnök igazságának kell érvényesülni, hanem a népének.

A község nyugalma érdekében hozták Komlóra Péter István elvtársat. Itt már azzal vádolták, hogy orosz fegyvereket találtak lakásán. Bezárták a rendőrség pincéjébe. Piegl János elvtárs — a tröszt jelenlegi igazgatója — nem csodálkozott, amikor régi ismerőse megérkezett. Jól tudta, hogy a kommunisták nem kívánatos elemek az ellenforradalom lovagjai számára.

Érthető volt tehát. Hogy Péter István, aki 11 évig párttitkár volt Mecsekpölöskén — útjában volt Kovács Jánosnak, Szilvási Sándornak, és olyan társaiknak, mint Hódosi Jenő, Herke Tibor, és a többiek. De mit is lehetett volna várni Hódosi Jenőtől — hogy egyet említsek a sok közül — aki Balogh Móricnak, a sásdi „rém"-nek a sógora? Ulmer Antal — volt SS-katona — sem lehet egyetértésben egy kommunistával.

*

Mindaz ami történt, ma már a múlté. Soha nem fogjuk elfelejteni, s nem engedjük mégegyszer megtörténni, hogy péteristvánok börtönbe kerüljenek.

Beszéltünk a jelenről és a jövőről.

— Pölöskén kevesen vagyunk. Legalább is a pártban több becsületes embernek kellene lenni. Szili Ferenc meg én — persze feleségestül — kezdtük meg a pártszervezést. Van már két új tagunk is. Az egyik a volt DISZ-titkár, Kovács Lajos a másik meg a testvére, a Gyula. Ezek a fiatalok az ellenforradalom ideje alatt is mellettünk voltak. Becsületes emberek.

— Nem megy az egyszerre — próbáltam biztatni — és nincs is nagy szükség arra, hogy most „mindenki" párttag legyen. A becsületes dolgozók megtalálják a pártot. Az igazság, a helyes politika meggyőzi őket.

— Nem ismeri maga a falusi embert — állít meg beszédemben. — Van nálunk is sok becsületes ember. De tudja, megmondom én őszintén úgy, ahogyan van, félnek. Beszéltem én többel már. Azt mondták, amíg ilyen emberek vannak a vezető helyen, mint Kovács meg Szőlősi, addig csak csendben lesznek.

— És mit csinált a rendőrség ebben az ügyben?

— Elvtársam. Mi, kommunisták nem a börtönöket akarjuk megtölteni — folytatta nyugodtan — és nem a fejét követeljük mindazoknak, akik az ellenforradalom alatt helytelenül cselekedtek. A büntetést nem szabad, hogy elkerüljék, de ki-ki érdeme szerint...

Az emberiesség, becsületesség szólt Péter elvtársból. Az emberi szeretet, mely csak a kommunistákban van meg. Nem kívánja, hogy minden kommunistaellenes kijelentésért halálbüntetést, vagy börtönt szabjanak ki. Neki az elve az igaz, meggyőző szó. Nem csinál személyi kérdést a kis ügyekből. De hogy azok az emberek nem maradhatnak vezetők, akik úgy viselkedtek, mint Kovács és Szilvási, azzal teljesen egyet kell értenünk.

— Gábos Zoltán —

Ma és minden este
Szabó Ferkó
és tambura-zenekara
szórakoztatja
vidám zenéjével
a
BÁNYÁSZ KLUB
vendégeit
a vendéglő teremben

Kis pajtások OLDALA

A lány, aki kenyérre lépett

Élt egy faluban egy kevély, hiú lány. Egész nap nem csinált semmit, csak csinosította, piperézte magát, egyre új ruhát, új cipőt követelt az édesanyjától, a virágokat csak azért szerette, mert azokkal is felékesítette magát. Gyermekeket nem tűrt a közelében, nehogy összemaszatolják a szép ruháját, a szegényekkel szóba sem állt, nehogy hozzáérjen piszkos ruhájukhoz a ruhája.

Egyszer az édesanyjának nagyon sok volt a dolga, a lányára bízta hát, hogy az erdő szélén lakó szegény öreg anyókának friss cipőt vigyen. A lánynak nem sok kedve volt, de gondolta, majd szed ritka virágokat az erdőn s felékesíti magát velük. Aznap éppen nagy eső esett, amint a réten keresztülment, mindenütt pocsolyát talál. Félt, hogy sáros lesz az új cipellője, letette hát a friss cipőt a földre és arra lépett.

Hát amint a kenyérre lépett, abban a pillanatban süllyedni kezdett alatta a föld, süllyedt egyre lejjebb, míg egy sötét földalatti barlangba nem ért. A kenyér akkor is a lába alatt volt. A barlangban ott ült egy százesztendős öreganyó. Azt mondta a lánynak: — Te vagy az a híres, aki az Isten áldására lép? No, hogy megemlegesd, amíg élsz, majd a hátadra ragasztom a kenyeret! — És már fogta is a kenyeret, a lány hátára tette, hogy egyszeriben akkora púpja nőtt, amekkora a friss cipó volt. De még azután sem engedte haza, hanem hét esztendőt kellett szolgálnia a sötét földalatti barlangban. Bezzeg nem volt ott az édesanyja, aki helyette dolgozzék, az anyó pedig nem tűrte a lustálkodást. Akárhogy igyekezett a lány, csak dorgálást kapott. Enni annál kevesebbet. Mikor aztán a hét esztendő letelt, az anyó visszaküldte a földre. Gondolhatjátok, hogy nevetett mindenki a faluban, mikor meglátta. Nem is maradt a lány otthon, hanem elment világgá, koldulásból élt és minden darabka kenyeret igen-igen megbecsült, de hiába! A púp ott maradt a hátán örökre.

Szenet találtak

Néhány héttel ezelőtt az Aknamélyítő Vállalat feltáró csapata a kövestetői lejtakna kihajtását kezdte meg. A munka során szénlelőhelyre bukkantak, melynek további kutatása érdekében csapásvágatot indítottak. Az új munkahelyről — mely kövestető I-ső szintje lett — déli irányban a szén zavart, piszkos, nem megfelelő minőségű volt. A feltárócsapat — miután közel volt a külszínhez — a szellőztetés érdekében lyukasztott.

Miután a vágat déli részén azt tapasztalták, hogy a szén csak igen elenyésző, északi irányban haladtak tovább. Úgy tervezték, hogy a jó levegő biztosításával végre alkalmas helyen építik fel a lóistállót. Mielőtt azonban a tervezett métert elérték volna, újabb szénre találtak, mintegy 2 méter vastagságban.

A bánya útjai kifürkészhetetlenek. Több esetben az, amit a mérnöki tudomány csak hosszabb kutatások után — vagy egyáltalán — nem tud felderíteni, a puszta véletlen segítségével is, felszínre kerül. Legutóbb Maul Ernő geológus véleményére — ugyanebben a csapásvágatban — a tanuló vájárok kezdtek meg egy kutatóvágat kihajtását. — „Ha nem lelünk szénre, lőszerkamrát létesítünk, s így nem vesz kárba a méter" — mondották. A méter csakugyan nem veszett kárba, mert — mint egy 6 méteres vastagságban — a tanbánya vájárai is, szénlelőhelyre találtak.

TUDOMÁNY Technika

A mesterséges bolygóhoz

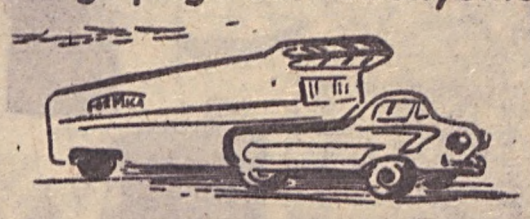
Rakéták szállítják fel nemsokára atmoszféránk fölé Földünk mesterséges bolygóját. Egyenlőre csak a képen látható kis gömbalakú rakétákról lesz szó, amelynek átmérője talán az egy métert sem éri el.

Terveznek azonban nagyobb rakétákat is, melynek alakja a képen látható.

Ezek a rakéták fokozatosan szállítják majd a légkör fölé a mesterséges bolygó alkatrészeit, amelyen emberek is élhetnek.

Távolsági forgalom lebonyolítására

készült ez a valóban furcsa mikus kocsiszekrény francia alakú teherautó. Az aerodinaeredetű.

Az üzemek segítségét kérjük

Reggelenként sok dolgozó mamát lehet látni, amint kisgyermekével a karján a bölcsőde felé igyekszik. Viszi gyermekét második otthonába, ahol jó felügyelet alatt tölti el a hétköznapokat...

Ahhoz, hogy a gyerekek valóban második otthonuknak érezzék a bölcsődéket, nem elég a gondozónők szeretete, jó felügyelete. Bár ez is elmaradhatatlan, a kellemes otthon megteremtéséhez sok más dolog is szükséges. Fontos, hogy a a bölcsődék felszerelése játékkal és egyéb szükségleti cikkel jól legyen ellátva. S ez az, ami városunk bölcsődéinél hiányzik.

A KÖKÖNYÖS KELETI BÖLCSŐDÉNÉL

a legsúlyosabb a helyzet. Az itt elhelyezett gyermekek csupán a hét végét, a vasárnapot töltik el szüleiknél. Az ő számukra a legfontosabb, hogy a bölcsődében igazi, kényelmes otthonra találjanak.

A szobák ragyogóan tiszták, az ebédek a szakácsnők jó munkáját dícsérik, s a gondozónők, különösen Varga Lászlóné, Nagy Irén, Nagy Józsefné és Mauler Ernőné munkája kifogástalan.

A baj azonban ott van, hogy a bölcsőde igen kevés játékkal rendelkezik. A gyerekek szinte egymás kezéből veszik ki a babákat, labdákat és egyebet. Különösen a csecsemők számára kellene csörgő és soksok gumijáték.

A másik problémát az okozza, hogy a jó idő beálltával a gyerekek a szabadba kívánkoznak. Szeretnének homokban játszani, vagy a fűben szaladgálni. Ezt azonban nem tehetik meg, mert a bölcsőde építésével udvart, sajnos, nem építettek. Ezen a bajon sürgősen kellene segíteni.

A jó levegő csecsemők számára is fontos. Nyáron a még járni nem tudó gyerekeket a teraszra helyezik el, azonban itt sem maradhatnak hosszabb ideig, mert a forró naptól napszúrást kaphatnának. A teraszon való tartózkodást csak úgy lehetne megoldani, ha egy vásznat szerelnének a terasz fölé.

Az ebédlőben kevés a kisasztal és szék, szükség lenne több textiliára és egy hűtőszekrényre is.

A KÖKÖNYÖS NYUGATI BÖLCSŐDE

két problémáját már megoldották. Az udvarban való játszást azzal tették lehetővé, hogy kerítést húztak az udvar köré. A még hiányzó textiliát pedig rövid időn belül pótolják.

Játékokban azonban itt is hasonló a helyzet az éjjel-nappalos bölcsődéhez. Több homokjátékra és a kisebb gyerekek számára gumijátékokra lenne szükség.

A BEREK UTCAI BÖLCSŐDE

is kevés játékkal rendelkezik. A múlt évben a 49-es Építőipari Vállalat óvodájának felszereléséből ugyan kaptak játékokat, de azok már elszakadtak, használhatatlanná váltak. Ahhoz pedig, hogy a gyerekek jól érezzék magukat a bölcsődében, sok játékra, csörgőre, labdára, homokjátékra, kiskocsikra és talicskákra lenne szükség.

*

Ezeket a problémákat csak úgy tudná megoldani az egészségügyi osztály, ha elegendő pénz állna rendelkezésére. Ez pedig ma a legnehezebb kérdés. Úgy gondoljuk, az üzemek elősegíthetnék ezen hiányosságoknak a megszüntetését, hiszen az ő dolgozóiknak gyermekeiről van szó.

Több megbecsülést, nagyobb segítséget a kötélpálya dolgozóinak

Mennyi izgalmat jelent ha áll a kötélpálya. Azonkívül sok felesleges költséget is eredményez. Béta-aknán például ha megtelnek a bunkerek, kénytelenek a napszintre dönteni a szenet. Mert a termelés nem állhat meg. De a tervteljesítést is veszélyezteti ha üzemzavar van a szállításnál.

Erről már sokat hallottunk. Nem egyszer illetlen szavak kísérték a pályán előforduló hibákat.

Kevesebbet beszélnek azonban arról, hogy — a hibák ellenére — becsületes munkát végeznek a kötélpálya dolgozói. Azt is kevesen említették még, hogy sokkal több megbecsülést, gondoskodást, érdemelnének, mint amennyit kapnak.

A Kossuth-aknai állomáson például készen van a fürdő és az öltöző, de nem lehet használni, mert nincs emésztőgödör. (Mintegy 5 000 forint költséget jelentene.) III-as aknai állomáson találkoztunk olyan furcsasággal, amit — ezt őszintén mondom — csak azért merem megírni, mert magam is láttam. Ilyenre nem is mertem volna gondolni.

Hasonló szűklátókörű lehetett az a tervező is, aki elfelejtett kéményeket tervezni az állomásokra. Gépházakat, öltözőket, melegedőket csak úgy lehet fűteni, ha kilyukasztják a falat és a füstcsöveket ott kidugják.

Ezt eddig senki nem vette észre? Nem tűnt fel, hogy az egészségre is ártalmas az az össze-vissza gomolygó füst, ami az állomásokon terjeng. Azt azonban „megjegyezték" — az egészségvédelemre hivatkozva — hogy nem tiszták az ablakok. Két-három emelet magasságban nem igen vállalkozik senki ablaktisztításra, különösen létra nélkül.

Ha már az egészségvédelemnél tartunk, akkor azt is meg kell említeni, hogy az állomásokon hiányoznak a WC-k.

Kossuth- és III-as akna közötti szakaszról egy csörlőt kellett beszállítani. A kirendelt lovaskocsi mellé ki kellett küldeni az összes lakatosokat, szerelőket, hogy a kocsit feltolják a domboldalon. Népgazdaságunknak is érdeke, hogy a szállításnál ne legyenek zavarok. Akkor pedig hallgassák meg az ott dolgozók kéréseit és lehetőség szerint segítsenek munkájukban. —

— oszó

Váci utcán, Váci utcán...

Nagy érdeklődést keltett a komlói közönség körében a fenti címen hirdetett előadás. Érthető volt, mert a fellépő pesti művészek között olvashattuk Honthy Hanna nevét is.

Végigmentünk a Váci utcán. Olyan ismert régi dallamok töltötték be a termet, melyekhez Budapestet és a Váci utcát lehetett csak elképzelni. És... amikor már minden hétköznapi gondot elfelejtettünk, megjelent Horthy Hanna. A mi Horthy Hannánk, aki oly sokszor feledtette el velünk bajunkat, bánatunkat. Eszünkbe juttatta Hajnal Hajnalkát, aki ma más néven, de a magyar közönség változatlan kedvence szerepében jelent meg. És Kossuth-díjas művésznőnk szárnyai alatt megjelent Éber Pálma, Antalfy József, Tábori Nóra és Solymosi Imre értékes, művészi, felejthetetlen estet szereztek a nézőknek. Énekszámaikat a sokat hallott Studió-zenekar kísérte.

Percekig tartó taps kísérte a vendégek játékát. Az előadás végén egyformán jó érzéssel távoztak szereplők, nézők egyaránt a Május 1. Kultúrotthonból.

(— stán)

Ma nyílik meg a Strandfürdő

Szinte újjávarázsolva várja a fürdeni vágyókat a közkedvelt strandfürdőnk. A zöld gyep és a kristálytiszta víz szinte csalogatja az arra járókat.

A víz még csobogva ömlött a medencébe, amikor felkerestük Nagy István úszómestert és tőle érdeklődtünk:

— *Milyen változások történtek a megnyitás előtt a fürdő területén?*

— Átalakítottuk a gépeket, kicseréltük a szűrőhomokot, festettünk, függönyöket vettünk, zuhanyozókat alakítottunk át, felépítettük a pénztárfülkét és füvesítettünk. Ez kb. 36 ezer forintba került.

— *Az árak?*

— Nem változtak az elmúlt évhez képest. A nyitvatartás ideje: reggel 10 órától délután 7-ig. Remélem vendégeink jól fogják magukat érezni, s arra kérjük őket, hogy becsüljük és szeressük a fürdőt, hisz több tízezerforintba került az átalakítása.

— ij —

Hirdessen az Új Komló-ban!

Süssünk — FŐZZÜNK

Gombaleves: bármilyen gombát jó apróra vágunk és paprikás, hagymás lében zöldpetrezselyem és bors hozzáadásával puhára pároljuk. Felerresztjük meleg vízzel, vágott tésztát főzünk bele. Egy tojássárgáját elhabarunk 2 dl tejjel, ráöntjük a levesre, de tovább nem főzzük. Ha nincs tojásunk, akkor párolt gombára egy evőkanál lisztet szórunk, ezzel sűrítjük, de a 2 dl tejet ráöntjük. (Készen 2 liter).

Cseresznyés, vagy meggyes lepény

Két tojást, 14 dkg cukrot, 5 dkg vajat vagy zsírt habosra keverünk. Hozzáöntünk 1½ dl tejet, egy sütőporral, citromhéjjal összekevert 30 dkg lisztet. Mikor már jól összekeverték, közé keverünk félliter kimagozott gyümölcsöt. Zsírozott nem nagy tepsibe öntjük. Tetejére is tehetünk kimagozott gyümölcsöt. Aranysárgára sütjük, lecukrozva tálaljuk.

Sárgarépás apró sütemény

Hozzávalók: 25 dkg liszt, 3 dkg zsír, 2 dkg porcukor, egy csapott kanál szódabikarbóna, 25 dkg finomra reszelt sárgarépa. Ezeket jól összegyúrjuk nyújthatóvá, esetleg pihentetjük is. Keksz vastagságra nyújtjuk, tetszés szerinti formákra szaggatjuk.

Szerkesztői ÜZENET

Dresscher János nyugdíjkérelmére válaszolunk. Panaszát közöltük a Szakszervezeti Társadalombiztosítási Alközponttal, ahol mint már tudattuk Önnel, azt a választ adták, hogy kérése nem jogos. Második levelünkre ez a válasz érkezett: az évi átlagkeresetet 1956. március 17-től 1957. június 16-ig számították. Az egy évi keresethez hozzáadták a természetbeni juttatás címén a szénjárandóságot, 276 forintot is. Ezzel együtt az évi átlagkereset 26 373,19 forintot tesz ki. Ezt az összeget osztották 12-vel, s a törzsnyugdíj százalékának és az 1945 után eltöltött munkaviszonyok alapján nyugdíjkiegészítés címén járandó 12 százalék hozzáadásával alakult ki az 1 249 forintos havi ellátás.

Kérjük panaszosunkat, amennyiben kérelmét továbbra is fenntartja, úgy azt közölje a Társadalombiztosítási Központtal, ahol ez esetben ügyét a Társadalombiztosítási Bizottsághoz teszik át.

(Szerk.)

G J 291

Tisztelettel tekintettem erre a becsületes „bódés" gépkocsira. Ez volt az, melyiket öreg „csontjai" és fáradtsága ellenére is felküldtek Kökönyösre, hogy a piacra induló háziasszonyokat, gyermekeiket napközibe kísérő asszonyokat, anyákat és orvosi rendelésre induló betegeket szállítson lefelé.

Elgondolkoztam azon, hogy mennyi jó szolgálatot tett már eddig ez a gépkocsi, de...

Hát éppen ez a de, amiről akarok beszélni. Minden új holmi — legyen az ruha, cipő, háztartási gép és egyéb, sok jó szolgálatot tesz az embereknek, de... ha egyszer tönkre megy, akkor hasznavehetetlenné válik. Sőt. Több bosszúságot okoz, mint amennyi hasznot hajt.

Ezt nemcsak én tudom. Ezt tudja mindenki. Azaz, hogy van — vannak — akik nem tudják. Például a 24-es AKÖV illetékesei. Ők el sem tudják képzelni, milyen kellemes egy kimustrált, lépcsőnélküli kocsiba felmászni gyerekkel. Mennyire bosszantó az 50 éven felüli utasoknak feltornázni magukat az olyan mozgó ládába, mint a GJ—291-es. És mennyire jól esett a vakbéllel operált utasnak, hogy felsegítettük, mert egyébként nem tudott volna autóbusszal lejönni. Gyalog pedig egyenlőre lehetetlen lett volna lesétálni az SZTK-ba felülvizsgálatra.

F. J. minden reggel autóbusszal jön le Kökönyösből. Csendes ember. Olyan, aki csak akkor beszél, ha az fontos. Soha nem sértett még meg senkit. Nem olyan természetű. Most sem szidta össze sem a kalauzt, sem a gépkocsivezetőt, mert tudta, hogy ők nem hibásak. Csupán megjegyezte: felháborító! A kocsiban ülők haragos pillantásai valami keveset enyhültek. Mindenki egyet értett a megjegyzéssel.

Nekem pedig kötelességem tolmácsolni a dolgozók véleményét.

(— STÁN)

Két film egy műsorban

Az ifjúsági filmszínház (Bányász Klub) vasárnap délelőtt 9, 11 és délután 3, illetve 5 órakor két ifjúsági filmet mutat be.

AZ ARANYANTILOP

színes film, mely a meseország gazdag világából szól. A kisgyermekek számára igen érdekes, legtöbbjük tetszését bizonyára megnyeri.

CSILLAGOS SZÁRNYAK

Az iskoláskorú gyermekek érdeklődését köti le. A cselekményen keresztül a repülősök életét ismerteti meg a nézővel.

Bányász Klub HIREI

Egész estét betöltő népi tánc és zenei estre készül a klubban működő KISZ táncegyüttes. A műsor bemutatására, amely felöleli a baranyai, szatmári, cigány, tatár, szerb, délszláv, stb. táncokat, előreláthatólag a jövő hónap elején kerül sor.

*

Vasárnap Mohácson önálló műsorral lép fel az ifjúsági találkozón a KISZ táncegyüttese.

*

Kezdő és haladó fotózók részére fél éves tanfolyam indul a klubban. Jelentkezni a klub gondnokánál lehet. Beíratkozási díj 50 forint.

*

Vasárnap este 19 órától 24 óráig a klub táncestet rendez. Belépődíj 5 forint. Zenét a közkedvelt Vörös zenekar szolgáltatja.

Apróhirdetések

— EGY FARKASKUTYÁT találtunk vasárnap délután a sikondai erdőben. A gazdája átveheti Pécsi út 38-as szám alatt, Soltész Istvánnál.

— ELVESZETT Sikondától a Vidám Parkig egy szemüveg. Megtaláló 100 forint jutalom ellenében a Vájáriskola portáján adja le.

— ELADÓ egy törzskönyvezett egyedektől származó farkaskutya. Kökönyös, Fürst Sándor utca 15.

— ELADÓ 3 drb. kordé. komplett. Komló, Kossuth Lajos utca 72.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

MOZI:

Május 1. Június 8—12: Oké Néró. Olasz filmparódia. Június 13—19: Pillanat embere. Angol filmvígjáték.

Matiné. Június 9-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Első hangverseny.

Szabadság. Június 8—9: Papa, mama, feleségem, meg én. Magyarul beszélő francia film. Június 10—12: Don Juan, Színes francia filmvígjáték, Fernandel főszereplésével.

Matiné. Június 9-én, vasárnap délelőtt 10 órakor (közkívánatra): Kőszív. Német mesefilm.

Ifjúsági mozi. (Bányász Klub): Szombaton, június 8-án délután 5 órakor, vasárnap, június 9-én délelőtt 9 és 11 órakor, délután 3 és 5 órakor bemutatja a Csillagos szárnyak és az Aranyantilop című filmet.

*

A Május 1. Kultúrotthon vezetősége értesíti a mozilátogató közönséget, hogy június 13-tól a Május 1 és Szabadság filmszínházban az előadások fél 5, fél 7 és fél 9 órakor kezdődnek. Jegyeket az előadás előtt fél órával ki kell váltani.

Táncolj velünk

VASÁRNAP ESTE

a Bányász Klub rendezvényén érezhetik jól magukat a fiatalok. A táncest ezen a napon 19 órakor kezdődik, s a jókedvnek, zenének csak az éjféli 12 óra vet véget.

INDUL AZ ÜDÜLÉS!

Csehimindszenten

Június 29-től júl. 12-ig 15 fiút
aug. 1-től aug. 14-ig 15 lányt

Balatonszabadin

Június 29-től július 12-ig 15 fiút
Augusztus 1-től aug. 14-ig 15 lányt

üdültet a Komlói Szénbányászati Tröszt.

Jelentkezni június 15-ig a tröszt szakszervezeti bizottságán a tagsági könyvvel lehet.

Hírek, közlemények

Örülnek a gyerekek

Kedves és nagyon szép dolog volt, amit a bányaüzemek tettek! Amikor 3 héttel ezelőtt tudomást szereztek arról, hogy nincs megfelelő mennyiségű játék a bélatelepi gyermeküdülőben — azonnal munkához láttak...

S az első gyermekcsoport elindulása előtt már tömegével volt kész a szebbnél szebb játék.

Bernhardt elvtárssal — a tröszt munkaügyi osztályvezetőjével beszélgettünk erről a kedves tettről.

— Különösen a III-as akna tett ki magáért. Tessék, nézzék meg, milyen gyönyörű vödröket, kannákat, teknőket, autókat, kiságyakat, s ezt a sok másfajta játékokat mind ők készítették.

Nagy halom játék — de valamennyi gondos, szerető kezek munkáját dícséri. Anna-aknán is nagyon derekasan dolgoztak! Többek között két körhintát készítettek, s még kenőzsírról is gondoskodtak.

Minden bányaüzem adott valamit. Egyik talán többet, mint remélték az illetékesek, mások kevesebbet. Több üzem ígéretet is tett, hogy még készítenek játékokat. Reméljük, nem felejtik el.

Az a sok talicska, hinta, babakocsi, csónak és egyéb játék sok, temérdek örömet szerez a nyaraló kisgyermekeknek. Köszönet érte a készítőknek!

●

— A hidasi rakodógépet mutatták be a padragi bányászok a budapesti ipari vásáron. A szépen elkészített bányarészletnek különösen sok látogatója van.

— Vízlefolyót létesített a városi tanács ipari és műszaki osztálya a Mikszáth Kálmán utca 7. számú ház előtt. A lefolyót a lakók kérésére, a lakóépület, valamint a parkterület megvédése érdekében helyezték el.

Több mint másfélmillió forintot kapott a Komlói Szénelőkészítő üzem a terven felül szállított minőségi kokszszénért május hónapban. Ez az eredmény a minőségi munka jutalma is.

— Tizenöt-húsz százalékkal olcsóbban árusít fizetésnapokon a MÉK takarmányféleséget, mint a piaci szabadfelvásárlási ár.

— Megkezdték az Ujtelep és a régi szénosztályozó között elhúzódó malomárok kitisztítását.

— Mi nyitja meg a felújított strandfürdőt a Komlói Vízmű vezetősége.

— Előjegyzési rendszert alkalmaznak a komlói zöldségesboltokban június 1-től. Az új módszer bevezetésével lehetővé válik a befőzések idején, hogy a háziasszonyok előrerendeléssel, időkiesés nélkül juthassanak a befőzésre kerülő áruhoz.

Felhívás!

Az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat számolni jól tudó 14—17 éves korú fiúkat kereskedő tanulónak felvesz élelmiszer szakmára a 15-ös és 21-es kökönyösi, a 17-es számú Imre-telepi, a 16-os számú gesztenyési és a 130-as kenderföldi boltokba.

Ruházati szakmára 114-es számú Imre-telepi, a 113-as sz. kenderföldi, a 117-es és a 115-ös számú Kossuth Lajos utcai boltokba.

Edény, üveg, porcelán, illetve háztartási illátszer szakmára a 128-as sz. Kossuth Lajos utcai és az 55-ös sz. kökönyösi boltokba.

Jelentkezés a boltok vezetőinél.

Komló HUMORA

NŐI DOLGOK

— Jaj, siessen drágám a hajammal, mert hamarosan lejár a munkaidőm.

— Miért marad el az ökölvívó mérkőzés?

— Összekülönböztek az ellenfelek.

ELSŐ EBÉD AZ IFJÚ PÁRNÁL

— Azért főztem ezt Édes, mert Anyu szerint spenótot és kelkáposztát tudok legjobban főzni.

— És ez melyik a kettő közül?

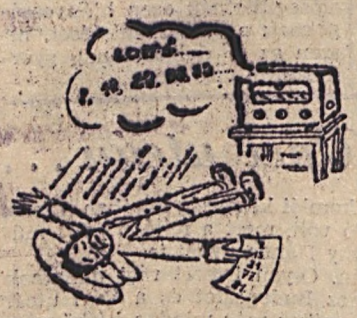
GÁZOLÁS UTÁN

— Nézze, jóember, adok most magának száz forintot, s ugyanennyit még küldök a lakására.

— Hát mit gondol! Engem csak úgy lehet részletre elgázolni?

LOTTÓHÚZÁS UTÁN

HEJ, EZEK A FÉRJEK

— Tudod drágám, az én férjem olyan, hogy nem tud boldogulni nélkülem. Ha például gombot kell varrnia valamelyik ruhámra, nekem kell még a cérnát is befűznöm.

ÓVODÁBAN

— Mit gondolsz Pityu, miért teszi a kezét a szája elé az óvónéni, amikor ásít?

— Hát, hogy ki ne essen a műfogsora.

Sport

Akinek nagy része van a bajnokság megnyerésében

Bodola Gyula

A népszerű Gyula bácsi 1955. januárjától másfél éven keresztül készítette fel és formálta át csapatunkat. A labdarúgó-pályán szerzett tapasztalatait igyekezett teljes mértékben átadni a játékosoknak.

Munkája nem volt eredménytelen. Már 1955-ben látszott a siker első jele: A bajnokság éllovasai között végzett csapatunk.

A stílusnélküli csapat lassan kezdett megváltozni és mindig jobb eredmények születtek. A betegség szakította félbe Gyula bácsi megkezdett munkáját. Azonban méltó kezekbe került ezután is a csapat, amikor Czibulka Mihály edző folytatta a csapat felkészítését.

Bodola Gyula nemcsak stílust vitt a csapat játékába, hanem az egészséges szellem kialakításában is nagy szerepe van. Szerénységével jó példát mutatott a játékosoknak. Nagy részese volt az ő kitartó munkája a megnyert bajnokságnak. Amikor a zalaegerszegi győzelem megszületett, az ő távirata érkezett meg legelőször, melyben sok sikert és további jó szereplést kíván a bányászcsapatnak.

Reméljük hamarosan ha felgyógyult, ismét láthatjuk a zöld gyepen.

SPORTHÍREK

Sajtótelentések szerint még mindig semmi döntés nem történt a magyar válogatott délamerikai portyájáról, holott néhány nap múlva már utazni kellene.

*

Június 15 és július 30 között kerül lebonyolításra a VIT ezévi Szpártákiád versenye Komlón.

A Szpártákiád célja a VIT megünneplése testnevelés és sport területén, valamint ezek népszerűsítése a fiatalok között.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi intézőbizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 47. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. JÚNIUS 12.

A mai számból:

Mit kell tenni az erőműben (2. o.) — A magyar—szovjet barátságért (2. o.) — Honvágy (3. o.) — A komlói kokszszén útja (3. o.) — Fáradhatatlanul (3. o.) — Hej, ezek a vadászok (4. o.) — Táncosaink a mohácsi fesztiválon (4. o.)

Anna-akna feltáró csapataihoz küldött versenyfelhívás!

Kossuth-bánya feltáró körletének 227-es csapata falazási munkákat végez. A csapat tagjai elhatározták, hogy a teljesítmények növelése érdekében versenyt kezdenek. Megbeszélték a versenypontokat és ezúton értesítik Anna-akna hasonló munkát végző csapatait, mérjék össze erejüket.

A versenypontok a következők:

1. Emelik az egy főre eső centiméter teljesítményt.
2. A technológiai utasításokat — a szakmányban lefektetett munkákat — maradéktalanul végrehajtják.
3. A kihajtási tervet túlteljesítik.
4. Csapatjukon igazolatlan mulasztást nem tűrnek. A mulasztókat eltávolítják maguk közül.
5. Az irányító szervek által kiadott munkákat 100 százalékig végrehajtják.

Kérik azokat a csapatokat, akik a fenti feltételek mellett hajlandók összemérni erejüket és tudásukat a 227-es csapattal, válaszoljanak.

Az elvégzett munka kiértékelését közös megbeszélés alapján kívánjuk elvégezni.

Komló, 1957. június.

MAGYAR BÉLA
cs. vezető

A versenyfelhívást aláírták még és ezzel magukat arra kötelezték, hogy minden támogatást megadnak:

Kovács József igazgató, Bertus Imre MSZMP-elnök, Bukovecz Lajos ü. b.-elnök, Hóhn Antal m. t. elnök és Szabó László KISZ termelési felelős.

A munkabérekről

Számos ipari üzemnél vontatottan megy a teljesítménybérezés bevezetése, illetve szélesebbkörű kiterjesztése. Ezen pedig sürgősen változtatni kell, hiszen ettől függ a gazdasági helyzet megjavítása, a termelékenység és a bérek közötti összhang megteremtése.

A teljesítménybérezés egyik problémája, hogy mi legyen a teljesítmény követelmény alapja? Az utóbbi években a munkanorma nem az átlagos munkás teljesítményéhez alkalmazkodott.

A teljesítménykövetelményeket a jövőben úgy kell megszabni, hogy azt az átlagos képességű és kellő szakmai gyakorlattal rendelkező dolgozó tartósan teljesíteni tudja. És nem utolsó sorban kell figyelembe venni, a szorgalmat, s hogy fizikai ereje veszélyeztetése nélkül tehessen eleget a követelményeknek. Ehhez még hozzá tartozik az adott technikai lehetőség körülmény is. Az átlagon felül dolgozók túlteljesítik az előírt követelményeket, de nem 200—300 százalékkal.

Sok helyen az elmúlt év tényleges teljesítményeinél jóval alacsonyabb követelményeket határoztak meg. Így a béremelés — a régi teljesítmények elérése esetében — jóval magasabb lett, a kormány által engedélyezett összegnél.

Bányaüzemeknél például — átlagosan — 27 százalékkal lehetett volna emelni a béreket. Ugyanakkor, ha összehasonlítjuk a múlt év átlagbéreit és 1957 áprilisban kifizetett átlagbéreket, akkor azt láthatjuk, hogy a megengedettnél jóval magasabb béremelést eszközöltek.

Kossuth-bányán 1956 júniusban 1 571 forint volt az átlagkereset, most áprilisban — pedig 2 372 forint. Ez mintegy 50 százalékos béremelést jelent. De sorolhatjuk sorban az üzemeket. III-as aknán 64, Anna-aknán 64, Béta-aknán 57, Nagymányokon 59, Mázán 68, Szászváron 70 százalékos béremelésnek felel meg a most kifizetett és a múlt évben kifizetett bérek különbsége.

Nem kivétel a Szénelőkészítőmű sem, hiszen ott is 1 607 forintra emelkedett az átlagkereset az október előtti 1 178 forinttal szemben. Ez is 36 százalékos béremelést tesz ki. A Villamosüzemnél 44, Anyagellátó Vállalatnál 68 százalékkal emelkedtek a bérek. A Karbantartó Vállalat 24 százalékos emelkedése is több a megengedettnél, mert itt nem 27 százalék volt előírva a béremelésre.

A teljesítménybérezésnek a rendezése szükséges egyrészt azért, mert államháztartásunk stabil helyzete függ attól, hogy annyit emeljünk, amennyit el is birunk. Másrészt pedig az üzemenként változó bérezés olyan munkaerővándorlást idézhet elő, mely egész gazdasági életünkre kihatással lehet. Ezért szükséges, hogy bányaüzemeink vezetői hozzák összhangba a teljesítménykövetelményeket és a béreket. Ez nemcsak gazdaságilag fontos, de a dolgozók részére igazságos intézkedés. Ha a bányászok tudják, hogy mindenütt egyforma bért fizetnek azonos munkáért, akkor sokkal nyugodtabban végzik a reájuk bízott feladatot. Így azonban sok olyan esettel találkozhatunk, hogy az egyik bányában „jól lehet keresni", míg a másik bányáról úgy nyilatkoznak: „nincs ott pénz!"

Nincs még rend az órabéreknél sem. Az ellenforradalom nyomására több üzemben olyan magas órabéreket állapítottak meg — minden különösebb indok nélkül — melyek 100 százalékos béremelést jelentenek.

A teljesítmény és órabérek rendezése most gazdasági életünk egyik legfontosabb feladata.

(G. Z.)

Csütörtöktől—szombatig

Név	Terv	6-án Tény	+	%	7-én Tény	+	%	8-án Tény	+	%	Havi %
III-as akna	560	636	76	113,5	595	35	106,3	631	71	112,6	110,0
Szászvár	210	234	24	111,4	240	30	114,1	224	14	106,4	106,1
Béta-akna	730	746	16	102,2	823	93	112,7	827	97	113,3	104,4
Kossuth	1321	1340	19	101,5	1391	70	105,3	1340	19	101,4	103,0
Mária	280	288	8	102,8	301	21	107,5	291	11	103,8	102,4
Nagymányok	260	273	13	105,2	266	6	102,3	265	5	102,0	101,9
Anna-akna	380	381	1	100,2	380		100,0	347		91,2	99,1
Összesen:	3741	2898	157	104,2	3996	255	106,8	3925	217	104,9	103,7

Megjegyzés: a számok tonnában értendők.

Csak így tovább!

Június 6-án és 7-én a tröszthöz tartozó bányaüzemek kivétel nélkül teljesítették napi előirányzatukat. A legjobb eredményt egyik nap III-as akna, a másik napon pedig Szászvár érte el. Kimagaslott a többi üzemek közül a két bánya 113 és 114 százalékos napi tervtúlteljesítése. Béta-akna 7-én 93 tonnával termelt többet, mint az előirányzat. Azonban a következő napon 34 tonnával maradt a 100 százalék alatt.

Jól dolgoznak a Szénelőkészítő munkásai. Mindhárom napon sok tonna terven felüli gázszenet állítottak elő és szállítottak el a rendeltetési helyre. Júniusban eddig 1296 tonna a túlteljesítésük.

Nemes versengés a komlói vasutasok között

Március végén még nem tudtuk, hogy miképpen is kezdjük el az ellenforradalom által tervszerűen szétvert munkaversenyt, mely nélkül nincs előrehaladás a szocializmus építésében.

Dolgozóink megértették, hogy az ellenforradalmi események, ezt követő sztrájk súlyos helyzetbe hozta dolgozó népünket. Vasutas dolgozók, bányászaink példájára Komlón is elindították a versenyt új alapokon. Az új alap az volt, hogy a dolgozók kezdeményezésének tág teret adtunk, és ők állapították meg, hogy az állomáson „hol szorít a cipő" alapon miben versenyezzenek. Három brigád (Táncsics, Kossuth, és Petőfi) megállapodott, hogy 1. beállítási időket leszorítják, 2. az állomásról elküldött kocsimennyiséget emelik, 3. személy és tehervonatok menetrendszerinti indításában fognak versenyezni. Így is történt és május elsejére már Kossuth-brigád vitte el a pálmát 245 ponttal csekély 3 pont különbséggel a Táncsics-brigád előtt, *melynél a menetrendszerinti vonatindítás rosszabb volt.*

A Táncsics-brigád tagjai Hege József intéző, Miha József főtiszt, Mikola József kocsimester és a többiek elhatározták, hogy május hóban ezt is kijavítják és az elsőséget megszerzik. Bántotta őket a 3 pont lemaradás, de az is, hogy az állomásfőnöki jutalomból mint második helyezettek csak 30 százalék arányában részesültek. Május 20-ig fej-fej mellett haladt a két brigád, de május utolsó dekádjában a Táncsics-brigád véglegesen az élre került és 206 ponttal első lett, második Kossuth-brigád 191 ponttal, harmadik Petőfi-brigád 169 ponttal. A jutalmazás is új alapokra lett felépítve. Az állomásfőnöki jutalmakat havonkénti összegének 50 százalékát az első helyezett, 30 százalékát a második és 20 százalékát a harmadik kapja. Az összegeket a brigádtagok osztják el egymás között brigád értekezleten.

A vasutas dolgozók munkája azonban az üzemek munkájával szorosan összefügg és ez a munkaverseny csak akkor lesz igazán gyümölcsöző, ha a szállítófelekkel közösen egymás érdekeit szemelőtt tartva dolgozunk. Ezért az újság nyilvánosságán keresztül mi vállaljuk, hogy a kocsibeállítási időt lerövidítjük és kérjük a Komlói Építési Vállalatot, a Bács megyei Vállalatot, Cementipari Vállalatot, Komlói Szénbányászati Trösztöt, és az Aknamélyítő Vállalatot, (akinek igen sok kocsi érkezik), hogy ők is vállalják a kocsik kirakási idejének lerövidítését.

Kövesdi Gusztáv

Újfajta építőanyag alkalmazását kezdik meg Kökönyösben

Kökönyös nyugati részén épülő kislakások és az itt látható lázas munka úgy megváltoztatta a környék arculatát, hogy szinte nehéz visszaemlékezni, hogyan is volt akkor, amikor itt csak szántóföld terült el. Az új épületek egymás után emelkednek ki a földből. Több helyen már a tetőszerkezet is elkészült.

Most pedig lázas készülődés folyik, mert még e héten megkezdődik az újfajta építőanyaggal való építkezés.

Salakból készített blokkokat gyártanak. Az erre alkalmas gépezet egyszerre két darab olyan idomot készít, mely egyenként 6 tégla nagyságának felel meg. Az ilyen előregyártott elemekkel való építkezés sokkal gyorsabb, mint amikor téglákat használtak. A kőművesek egyszerre hat téglát — azaz annak megfelelő újfajta elemet — helyeznek a falra. A gyorsaságon kívül — és ez a legfontosabb — nagy összeget lehet megtakarítani ezzel az építési eljárással.

Jelenleg egy gép készíti az újfajta salaktéglát. Azonban olyan felszerelésre van kilátás, mely kétszer ekkora teljesítményre képes. Vagyis egyszerre nem két, hanem négy elemet lehet készíteni az újfajta géppel.

Még e héten megkezdik a próbaépítkezést. Érthető, nagy érdeklődés előzi meg a salakelemek felhasználását. Az eddigi kísérletek azt igazolják, hogy minőségileg — és a tartósságot nézve — megfelel. Használata minden bizonnyal nagy segítséget jelent építkezéseink meggyorsításához és olcsóbbá tételéhez.

Az említett elemek gyártása a helyszínen történik. Az első építkezésről — lapunk következő számában — részletes tudósítást adunk.

Soha nem fogjuk elfelejteni...

A műsorszámok után hosszantartó taps és nem egy esetben lelkes „hogyvolt" ismétlésre kényszerítette a Pjatnyickij együttes tagjait. Nagy tudást követelő és fárasztó táncszámokat nagy lelkesedéssel újrázták meg a táncosok.

Mintegy 1200 nézőt szórakoztattak csütörtökön este a szabadtéri színpadon szovjet vendégeink. Műsorukban — orosz népi táncok és népdalokon kívül — Kodály Zoltán „Köszöntő"-je is szerepelt, majd pedig K. Kotok (VIT-díjas énekkari szólista) és V. Zaharova magyar népdalokat énekeltek.

Meghatódva hallgattuk a magyar himnuszt, melyet anyanyelvünkön énekeltek. A műsor első részében „A zöld mezők", „Göndörhajú kedvesem" és „Mi történt este" című orosz népdalokat hallgattuk. Közben kóruskísérettel népi táncokat mutattak be vendégeink. Kedves műsorszám volt a női énekkar előadásában a „Lírai rigmusok a szerelemről". — Különösen az utolsó rigmusból csendült ki a tiszta szerelem édes melódiája. Arra kérte a leány szerelmesét, ha egyszer el is fogja hagyni, őrizze meg nagy szerelmük titkait.

Szűnni nem akaró taps jutalmazta az együttes női tánckarának „Északi kendőtánc"-át. A színpompás ruhák, a könnyedén suhanó kendők és az együttes leheletfinom tánclépései elbűvölték a nézőket. V. Hvatov zenéjével párosulva a népi művészet magas fokának bemutatója volt ez.

Nem kisebb elismerést kapott a népi motívumokból összeállított „Csengetyű-tánc". A táncot előadók a könnyed balett lépésekben és a szinte akrobatikus mozdulatokban való nagy jártasságról tettek bizonyságot.

Hallhattuk „Ne hagyd cserben barátaid..." című ifjúsági dalt is. Z. Kompanyejec zeneszerző a moszkvai VIT tiszteletére alkotta ezt a dalt. Szövegét Z. Petrova írta. A békéről és a barátságról szóló énekszámot az együttes énekkara tolmácsolta nagy sikerrel.

Sokat lehetne írni a Pjatnyickij együttes műsoráról. Ez a népi együttes egyébként nagy múltra tekinthet vissza. 1911-ben alakult meg M. J. Pjatnyickij kezdeményezésére voronyezsi, rjazani és szmolenszki parasztokból. A cári uralom alatt minden támogatás nélkül működött, majd később — a megszületett szovjet hatalom — már állami támogatásban részesítette. A honvédő háború idején az együttes szinte állandóan a fronton szerepelt. A háború után beutazták Európa több országát. Többek között Magyarországon is voltak 1950-ben.

Felejthetetlen élmény volt találkozni az együttessel. Gazdag műsorukban a lirikus daloktól a humoros énekszámokig, és virtuóz táncokig az orosz ének és tánckultúra teljes skáláját megtalálhattuk. A két nép barátságát pecsételte meg ez a vendégszereplés.

G. Z.

Egy párosverseny margójára...

Kamrafejtésben dolgozó csapatok közötti párosversenyek eredményeit néztük meg az üzemekben. Ezek közül egyet említünk meg, mivel ez volt az első verseny, mely két akna csapat között indult.

Anna-aknán a III. szinten dolgozik Gering elvtárs csapata a 10-es telepben. Közös megbeszélés után papírra fektették azokat a versenypontokat, melyek betartását, teljesítését tűztek ki célul. Ilyenek voltak például: a csapat minden tagja egy műszak alatt 3 csille szenet termel. Szigorúan betartják a technológiai utasításokat. Baleset mentesen dolgoznak. Még azt is kikötötték, hogy igazolatlan mulasztás nem lehet a csapaton.

Az elkészített versenyfelhívásra a III-as aknán dolgozó 406-os Jabuka csapat válaszolt. Minden ponttal egyetértettek, csupán az egy főre eső teljesítményt emelték fel műszakonként 4 csillére.

*

Hónap végén felkerestük mindkét csapatot. Elsőnek az Anna-aknai versenyzők eredményeit néztük meg. Azt tapasztaltuk, hogy az első hónap nem úgy sikerült, mint ahogyan azt gondoltuk. Egyik hiba az volt, hogy nem tartották be a technológiai utasításokat, minek következtében a fejtésükben szakadás lett és ez miatt tűz keletkezett. Ez a tény és az, hogy a csapaton négy igazolatlan hiányzó volt, erősen a III-as aknai versenytársak oldalára billentette a mérleget.

A 406-os Jabuka csapat munkahelye kifogástalan. A VI. szint déli főkeresztvágattól balra fekvő 10-es telepben dolgoznak. Baleset nem történt. Az ígért mennyiséget azonban nem tudták kitermelni. Négy csille helyett csak 3.5 csille szenet termeltek fejenként egy műszak alatt. Itt is volt egy igazolatlan hiányzás, de ennek ellenére a májusi versenyt megnyerték.

Friss árut az üzletekbe!

Jó és rossz hírek a zöldségellátásról

Az elmúlt években nagyon gyakori, jogos kifogás merült fel a fogyasztók részéről a rendszertelen, hiányos zöldség ellátással kapcsolatban.

Ezen változtatni kell ebben az évben, ami nem kis feladat. Havonta 25—30 vagon zöldség kerül fogyasztásra városunkba. Ennek a zavartalan biztosítása az állami kereskedelem feladata.

A fogyasztók érdeke, hogy olcsó és friss árú bőségesen álljon rendelkezésükre. Bár az elmúlt évekhez képest jelentős fejlődés van, ezen a téren még mindig akad hiba is.

Sokszor van hiány egyes cikkekből és a zöldségáruk frissessége is kifogásolható. Ezen igyekeznek változtatni kereskedelmi szerveink azzal az intézkedéssel, hogy az áru ezentúl éjjel érkezik az üzletekbe és korán reggel megkezdődhet az árusítás.

A vásárlás mértéke rohamosan növekedik. Nőnek az igények is. Kereskedelmünk úgy készült fel az igények és a megnövekedett árumennyiség biztosítására, hogy előjegyzéses rendszert is kíván bevezetni a zöldséges boltokba (paradicsomra ... stb.).

Az áruk minőségét rontja, hogy az átvétel nem szakszerűen történik. Ez pedig a fogyasztók rovására megy. Az üzletben nem elég friss az áru, a kirakatban mégis válogatott és kifogástalant tesznek. A vásárláskor már nem ilyen kerül a háziasszonyok kosarába.

Nem szívesen vásárolja meg a fonnyadt salátát senki sem, és inkább más üzletben — sok esetben a magánkereskedőhöz — mennek vásárolni. Úgy nézett ki eddig, hogy kevés zöldségbolt törekedett a kifogástalan áru biztosítására, s nem érezték magukat érdekelve az eladásban.

A rossz minőségű zöldségféle ilyen okok miatt ott romlott meg az üzletben, s amikor arra került sor, hogy ki fizesse meg, gyakran a vásárlóknak számították fel.

Április eleje óta a zöldségboltok vezetőik részére önálló kezelésben vannak. Ez sok tekintetben az elmúlt időhöz képest fejlődést jelent, de mégis vannak hátrányai a fogyasztókra nézve.

A kiszállított zöldség és gyümölcsféleségeket 8 százalékos kedvezménnyel adja az Értékesítési Központ az üzleteinek. Ebből a 8 százalékból kellene fedezni a költségeket, romlást, áruváltozást. Abban az esetben, ha a központ nem tud árut szállítani, lehetősége van a boltvezetőnek, hogy maga vásárolja meg. Ez segíti a jobb ellátást és tetszik is a vásárlóknak. De nem tetszhet az az intézkedés a fogyasztóknak, amely engedélyezi a boltvezetőknek, hogy 20 százalékkal emelhetik az árakat!

Ez az engedély nem helyes és intézkedni kell, hogy ezen változtassanak. A boltvezetők azért emelhetik az árakat, hogy az esetleges romlást fedezni tudják. De nem lenne erre szükség, ha a boltok vezetői a szakszerű árurendeléssel és kezeléssel elkerülnék a nagyobb mérvű romlást. Ha pedig ilyen mégis előfordul, akkor ne a vásárlókkal fizettessék meg, hanem azzal, aki annak okozója.

A lelkiismeretes és szakszerű munka nyomán nagyobb lesz a forgalma a szocialista szektorhoz tartozó zöldséges boltoknak, elégedettek lesznek a vásárlók és több lesz a keresete a kereskedelmi dolgozóknak.

PÁRTÉLET, PÁRTELMÉLET

Őrizzük és szilárdítsuk a párt egységét

Keservesen és saját tapasztalatainkból tanultuk meg, hogy mit jelent a munkás-paraszt hatalom állama számára, ha annak vezető erejének, pártjának egysége meglazul. Megtanított rá bennünket az ellenforradalom. Élénken élnek még bennünk az elmúlt évek eseményei. Azok az események, amikor napról-napra láttuk (és engedtük), hogy a párt egységét kívülről támadva, belülről bomlasztva egészen az akcióképtelenségig csökkentették.

S a párthoz való tartozással össze nem egyeztethető frakciózás, csoportok alakulásának megtűrése — a marxizmus-leninizmussal ellentétes — burzsoá nézetek behozását, s végül e csoportok árulását eredményezte a pártban.

Frakciók, csoportok kialakulása nem minden esetben tudatos ellenséges tevékenységként indul. Keletkezhet a párt politikájának meg nem értéséből, az egyesekben még nagy mértékben meglévő és ható burzsoá nézetekből, élet, erkölcsi szemléletből. Igen sok esetben igazi vagy vélt egyéni — egyes embereket ért — sérelmek az indító rugói.

A párt egységét nem mindig tudatosan nyílt ellenséges szándékkal gyengítik. De nekünk nem szabad a szándékot, hanem a tett, a cselekedet következményét nézni.

A következmény pedig mindig akarva, vagy nem akarva árt a pártnak, a munkásosztály, az egész nép ügyének. Így tehát mindenképpen az osztályellenség célját szolgálja.

Ilyen — a párt egységes cselekvését gátló — bénító jelenség az intrika. Felismerése nem könnyű. Jelentkezik az indítójának háttérbe megbúvásával, suttogás, híresztelés, vádaskodás alakjában. Legtöbbször úgy, hogy tényleg meglévő, jelentkező hibákat felnagyítanak. Bolhából — elefántot. Jelentkezik az ellenforradalom szétvert erőinek tudatos, jól szervezett akciójaképpen. Nem agitálnak nyíltan a párt ellen, dehogy, csupán az egyes párttagok, s főleg a vezető beosztásúakkal van bajuk. Őket igyekeznek különös előszeretettel lejáratni. Ez sem jelentkezik a legtöbb esetben teljesen tisztán, felismerhetően. Rendszerint az erre irányuló aknamunka, híresztelés, menetközben úgy jut tovább, hogy összekeveredik a történtek, karrier vadászok, vagy a pártot féltők, hibát ostorozó igazságkeresésével. Nem egyszer a hallottakat nem vizsgáló, mérlegelő indulattal.

Sok az olyan személy most, aki csak azért kiált „tolvajt", hogy ne vegyék észre a tüzet a saját házatáján. Most „ellenálló" köntösében szeretnének tetszelegni, hogy ellenforradalmi „pálfordulásukat" (vagy igazi álláspontjukat?) elfeledtessék.

Jelentkezik e veszély itt Komlón is személyi ellentétekben, harcokban. Közben elterelődik a figyelem a főkérdésről, azokról a feladatokról, melyhez pártunk egész tagságának együttes cselekvőkészségére, egységére van szükség.

Nem arról van szó, hogy a tényleges hibákról ne beszéljünk, arról sem, hogy most már szünjön meg a kritika. De minden párttagtól meg kell követelni, hogy a hibák észrevételezését, jogos bírálatát pártszerű keretek között mondja el. Ne az érdekeltek hátamögött, ne azok távollétében, hanem amikor azok is jelen vannak.

Ne az utcán, hanem a taggyűlésen, vagy a megfelelő helyen vessük fel a hibákat, de segítsük is azok megszüntetését. Vegyük fel ugyanakkor a kemény harcot a rágalmak és a rágalmazók ellen. Bátran védjük meg azokat, akik az ellenség rágalmazó hadjáratának céltáblájává váltak, — alaptalanul, vagy jelentéktelen hibák felnagyításával.

Ez nemcsak a támadott elvtársaink érdeke, de valamenynyi kommunista érdeke (mert holnap őt is rágalmazhatják) az egész párt érdeke, egész népünk érdeke.

Nem új módszerről van szó, így történt október előtt is. Széles támadás indult a párt egyszerű, becsületes tagjai ellen. Az ellenségnek ebben már van gyakorlata. Most az a feladatunk, hogy számoljuk fel a tényleg meglévő hibáinkat, ezzel megelőzhetünk mindenfajta támadást.

Azokat, akik a párt tisztaságát féltik, s ennek során vállnak akarva, vagy nem akarva az intrikusok támogatóivá, vagy az ellenség híreinek, koholt vádjainak továbbítójává, a meggyőzés, felvilágosítás eszközét kell alkalmazni.

A tudatos intrikusokkal szemben pedig alkalmazzuk a legkeményebb harci fegyvereket. Ha kell, a proletárdiktatúra vasöklét is.

Ne csak szóban, *tettekben is*

Tiltakozunk. S velünk együtt tiltakozik a veszélyt felismerő minden józan ember az egész világon. Tókiótól—Helsinkiig, Kairótól—Berlinig. Tiltakozunk és követeljük, hogy hagyják abba a nyugati hatalmak a kertelést, s a szavakban oly sokszor hangoztatott „békeszeretetük"-et gyakorlatban bizonyítsák be. Bizonyítsák azzal, hogy az egész emberiség életét és egészségét veszélyeztető atom és hidrogénbomba robbantásokat szüntessék be. Békeszeretetről beszélni és közben az egész emberiség létét fenyegető harci kísérleteket folytatni, a szó és a tett különbözőségét mutatja. Követeljük, hogy a nyugati hatalmak hagyják abba ezt a veszélyes játékot. Megegyezést követelünk a fegyverek eltiltására, a kísérletek megszüntetésére. Követeljük, hogy a Szovjetunió erre irányuló javaslatait vizsgálják meg érdemben és sürgősen addig, amíg saját népük életét is nem veszélyeztetni bűnös cselekedetük, addig, amíg nem késő.

Nem kicsiny a veszély. Az elmúlt években ezidáig felrobbantott atom és hidrogénbombák rádióaktív hamuja által fertőzött esőcseppek alakjában már szinte az egész világon hullott a földre. Nemrégiben hazánk, Magyarország területén is hullott ilyen eső. Ha már több ilyen nuklerális kísérletet nem végeznének, akkor is még nyolc év múlva válik legerősebbé az eddig elrobbantott bombák lehulló hamuja, a rádióaktívvá vált eső.

Az ilyen esőcseppek által fertőzött növényzet elfogyasztása ember és állat számára rendkívül veszélyes.

Mindent el kell tehát követnünk, hogy megakadályozzuk az életünkkel, egészségünkkel folyó aljas imperialista játékot.

Megértették ezt sokan Komlón is. Már napok óta gyűlnek a tiltakozások a Nőszövetség aktíváinál. A tegnap megtartott nőgyűlés harcos álláspontja e kérdésben is növelte az emberiség sorsáért aggódó, e fegyverek, kísérletek betiltását követelők erejét. Ebben a kérdésben nem lehet nézeteltérés. Ez mindenki érdeke. Nők és férfiak, fiatalok és öregek, család, gyermek, szülő életéért aggódó minden komlói lakos össze kell fogjon, emelje fel a szavát. Követeljük mindannyian a veszélyes kísérletek megszüntetését.

Megkezdődnek a Politikai Akadémia előadásai

Az MSZMP Városi Intéző Bizottsága folyó hó 17-től folytatólagosan megrendezi a Politikai Akadémián elhangzott előadásokat. Az előadások színhelye a Bányász Klub nagyterme, (Lenin tér).

1. Június 17-én délután 5 óra.
A magyarországi ellenforradalom a marxizmus-leninizmus fényében.
Előadó: **Kelemen László** elvtárs, a városi intéző bizottság elnöke.

2. Június 24, délután 5 óra.
Az MSZMP a munkásosztály forradalmi pártja.
Előadó: **Wieder Béla** elvtárs, a városi intéző bizottság elnökhelyettese.

3. Július 1-én délután 5 óra.
A proletárdiktatúra időszerű kérdései.
Előadó: **Piegl János** elvtárs, a városi intéző bizottság tagja.

4. Július 8-án délután 5 óra.
A szocializmus és a demokrácia erőinek nemzetközi összefogása, nemzeti függetlenségünk döntő biztosítéka.
Előadó: **Kesztyüs István** elvtárs, a városi intéző bizottság agit. prop. vezetője.

Ne ítéljük tétlenségre a fiatalokat

Sok szó esett már arról gyűléseken is, lapunk hasábjain is, hogy a KISZ-szervezetek fiatal tagjai tele vannak lelkesedéssel, munkavággyal. Azt is megírtuk, hogy a fiatalok vezetőinek nem szabad parlagon hagyni e jelentkező lelkesedést, aktivitást. Van is már némi fejlődés ezen a területen. Az elmúlt időszakban már rendeztek egyes KISZ-szervezetek táncestéket, kirándulásokat, s terveznek ilyeneket. De mintha ezentúl sehogy sem jutnának, itt aztán meg is álltak. A dolgos kezek, az alkotó gondolatok, a mozgalom lüktető ereje, a fiatalok munkavágya továbbra sem kap lehetőséget a fantáziát felhasználó, önbizalmat növelő cselekedetek végrehajtására.

Erről beszéltek több szervezet fiataljai. Igazuk van. Van itt fiataloknak való munka bőven. Csak ne mozogjanak ilyen öregesen a fiatal szervezetek vezetői. Egy hónap is eltelik, míg például a vájáriskolánál egy esetleges rövid megbeszélés megtörténik, egyéb semmi. Egy hónapja tétlenkednek itt a KISZ tagjai. De máshonnan is vehettünk volna példát. A fiatalok panaszolták, hogy még mindig nincs programjuk, nincs tervük a tennivalókra, s a felsőbb szervtől is csak esetenként kapnak valami „tűzoltó" munkát.

Van munka? Van. A városi pártbizottság által a fiataloknak átadott Bányász Klub rendbehozásához, belső életének kialakításához igen sok a tennivaló. Lássanak hát munkához az ifjúság vezetői, mozgósítsák az e jelre váró fiatalokat. Nagyobb felelősséget várunk a fiatal vezetőktől e téren.

A magyar—szovjet barátságért

A magyar nép testvéri szeretete egy pillanatra sem szünt met a szovjet nép iránt. Nem tudta megtörni minden uszító rágalom ellenére az ellenforradalom sem. Megzavarta az emberek egy részét a sok hazugság, de a szovjet nép áldozatkész, fegyveres és anyagi segítsége segített a tisztánlátásban. Még jobban megnőtt a vágy a szovjet nép megismerésére, a baráti kapcsolatok elmélyítésére.

Ezt igazolja többek között az is, hogy itt Komlón Béta-aknán az elmúlt napokban 120 fővel megalakult ismét a Magyar—Szovjet Társaság helyi csoportja.

Az alakuló ülésen célul tűzték a magyar-szovjet üzemi tapasztalatcserék megszervezését, hasznos munkamódszerek kicserélését. Mint elmondották, szeretnék alaposabban megismerni a szovjet nép történelmét, kultúráját. Szeretnék megismertetni a kiépülő kapcsolatok során szovjet barátainkkal is a mi népünk múltját, harcát, kulturális eredményeit.

A Bétai kezdeményezés máris élénk visszhangot keltett. Megindult a szervezés Anna, Kossuth és III-as akna MSZT szervezeteinek megalakítására is. Mi mindkét nép hasznára gyümölcsöző, eredményes munkát kívánunk a szervezet tagjainak.

EMBEREK KÖZÉ

Történt éppen elég esemény az elmúlt félévben. Adott a pártnak, a párt tagjainak elég feladatot. Van mit megbeszélni, tehát a kommunistáknak, van mivel foglalkozzanak. Elvi és gyakorlati kérdések egész sora foglalkoztatja most a párttagokat. Csak őket? Nem, szinte azt mondhatnánk egész népünket, a becsületes honpolgárokat. Nemcsak a kommunisták, de ők is egészében és részleteiben megszeretnék ismerni az elmúlt események előkészítési — lezajlási folyamatát, a háttérbe mozgó erőket. Ők is világosan szeretnének látni a ma történéseiben. Mi miért történik, mi a feladat előttünk, az egész nép előtt.

Nemcsak a párt leghűbb harcosai váltak aktívabbá, mozgékonyabbá, cselekvőbbé az elmúlt események után, de vegyük végre észre, hogy a becsületes hazafiak százai, ezrei is.

Ugy gondoljuk elég bizonyításként annyit említeni e megállapításhoz, hogy példa volt erre május 1 országos tömegdemonstrációja, az üzemekben egyre fejlődő és felelősség érzetet tükröző termelési eredmények. Erre példa a sajtó előfizetők, újságolvasók számának ma is tartó növekedése, a széles pártonkívüli tömegszervezetek talpraállása, stb., stb.

Spontánul jelentkezik ez a népünk hű fiait aktivizáló folyamat? Nem. Közülük sokak szemét az ellenforradalom nyitotta fel. Egyeseknek annyira, hogy a munkásosztály élcsapatának, a pártnak tagjául jelentkeztek. Mások a párt, a kormány népet szolgáló politikája, az új, őszinte hang, az emberséges, igazságos politikánk nyomán értenek meg bennünket napról-napra jobban s kerülnek cselekvésükben is országépítő munkatársunkká.

Ez azt jelenti, hogy általánosan így van? Azt jelenti ez, hogy nekünk, kommunistáknak most már az a tennivalónk, hogy megvárjuk, míg mindenki megérti a párt, kormány politikáját?

Nem. Nekünk az nem elegendő, hogy száz és százezrek értenek egyet pártunk politikájával, az sem, hogy naprólnapra újabb ezrek csatlakoznak mellénk. Pártunk politikáját, gondjainkat, az ország feladatait, megoldásra váró kérdéseinket meg kell ismernie egész népünknek. S nekünk, kommunistáknak kell ezt megismertetnünk, megbeszélnünk minden elérhető becsületes honpolgárral, ifjúval és öreggel, asszonnyal és leánnyal.

Igaz, hogy napról-napra mind többen sorakoznak mögénk, de nekünk azt is látnunk kell, hogy még hatalmas, nagy azok száma, akik fejében még a nézetek nem tisztultak. Segítsünk ebben a tisztulási folyamatban.

Nem vagyunk milliós párt tagjai. Sokkal kevesebben vagyunk. De eddigi kemény kiállásunk, aktív harcunk erős pártot kovácsolt. Erősítsük továbbra is a pártot, de forduljunk most már erőteljesebbben kifelé. Menjünk az emberek közé.

Az ország előtt álló főfeladat, gazdaságilag rendbeszedni, pótolni a károkat, úgy növelni a termelést, s olcsóbban termelni, hogy minél előbb kiláboljunk nehézségeinkből. Ebben eddig is segítettek az üzemek kommunistái. Főleg személyes példamutatással. Most ebben tovább kell lépni. A személyes példamutatást össze kell kapcsolni hatékony, széles területre terjedő, minden munkáshoz eljutó felvilágosító, e célra mozgósító agitációs munkával.

Az embereknek nincs két élete. Egy az üzemben, egy otthon a családi körben. Az üzemi eredmények, az üzemi hangulat kihat a családi életre s a lakókörnyezet hangulata az üzemére.

Számunkra nem lehet közömbös, hogy ez az egymásra hatás termelési kedvet növelő-e, vagy csökkentő. A lakóterületeken elterjedt ellenséges hírverés, pletyka és rágalmak hatása a fizetési boríték tartalmát is csökkenthetik. Tehát kettős kárt okozhatnak; az üzemnek, a nemzetgazdaságnak és a családnak is. Ezért igen fontos a kommunisták lakókörnyezetben végzett felvilágosító, nevelő munkája.

Az ellenforradalom fegyveres leverése után az asszonyokat vitte ki az utcára. Rájuk hatott leginkább a „Szabad Európa" lélekmérgező adása. Náluk kísérelte meg az elmúlt hetekben is az ellenséges agitáció — s valljuk be, bizonyos sikerrel — a felvásárlási lázt ismét előidézni cukor, zsír, stb. tekintetében.

Ezért is a kommunisták, különösen a területi szervezetek tagjai el kell, hogy jussanak a lakóterületek minden családjához.

Mi, kommunisták magyarázzuk meg minden lakásban az elmúlt és jelenlegi bel- és külpolitikai eseményeket. Nekünk kell választ adni kérdéseikre, aggályaikra. Mi legyünk az élet, az események magyarázói, ne engedjük, hogy az ellenség tegye ezt. Jussunk el mindenhova, ahol élnek, laknak, bevásárolnak és szórakoznak.

A párt ereje az őt — politikáját, célkitűzéseit — támogató tömegek erejében rejlik. Minél nagyobb a velünk egyetértő, bennünket, politikánkat támogató emberek száma, annál gyorsabban leszünk úrrá nehézségeinken, annál hamarabb oldjuk meg gazdasági nehézségeinket, annál erőteljesebben épül szocialista hazánk. Ez a mi és minden dolgozó érdeke. Erről meggyőzni, felvilágosítani az embereket, s csatasorba állítani most a legfontosabb pártfeladat. Minden hazáját, családját, népét szerető ember feladata.

Mit kell tenni az Erőműben?

Azt szerettük volna megtudni mi is az Erőmű pártszervezeténél, hogy milyen feladatokat lát maga előtt a pártszervezet.

Rendkívül fontos üzem az Erőmű. Az egyik legszükségesebb energiát a villamosáramot termeli, biztosítja az élet minden területére. Ezért úgy gondoltuk, hogy a pártszervezet kellően tájékozott az energia előállítását, annak fogyasztását, termelési költségét illetően.

Majdnem jól gondoltuk. A kérdéseinkre elmondották, hogy hogyan alakult megavattórában számítva a termelés, kevesebb mint a múlt év szeptemberében. Igaz, mondották, hogy a kevesebb termelés ellenére több az önfogyasztásuk is. De, s ezután a „de" után különböző „objektív" okokkal ezt azonnal kezdték is megmagyarázni.

Azután mégis kiderült, hogy még sem egészen az „objektív" okokon múlik. Egyszerűen még folynak a felmérések s a velünk közölt számadatok igazak, de nem tudják, hogy ez visszaesést jelent-e.

Ezek után elmondták, hogy a pártszervezet még nem lát tisztán, a gazdasági kérdésekben.

Úgy gondoljuk, hogy az Erőmű kommunista dolgozói most már gyorsabb ütemben tájékozódnak a termelés, önfogyasztás, önköltség mutatói terén, s meg is teszik a gazdaságosabb termelés eléréséhez szükséges intézkedéseket.

Van tennivaló e téren? Igen. Az elmúlt év első negyedében az önköltség 36.31 volt, ez év első negyedében 39.11. Az önfogyasztás tavaly 579 megavatt volt, idén 769. De hadd közöljünk még egy számadatot Az önköltség tavaly áprilisban 44.74 volt, idén áprilisban 47.55. (A májusi összehasonlító adatokat még most június 5-én nem tudták az üzemben. Jó lenne azt is megvizsgálni).

Ezek a számok „objektív — vagy szubjektív" okok következtében, de mindenképpen drágább, tavalyinál kevésbé gazdaságos termelést tükröznek. Ezen kellene változtatni.

Van erre már példa. Tavaly a Kovaljov-módszer bevezetésével, a pártszervezet kezdeményezésére a műszaki és a fizikai dolgozók alapos és jó munkája folytán a kalória számot 5900-ról 5.5—5600-ra sikerült leszorítani. S ezt azóta is tartják.

Meg kellene nézni az Erőmű szakember, szakmunkás helyzetét is. Ebben az üzemben a megszerzett szakképzettség nem elegendő. Hosszú üzemi gyakorlat, tapasztalat is szükséges a munka precíz, jó elvégzéséhez. Egy-egy negyedévi nagyjavítás után, ha esetleg rosszul javítják meg a szelepeket, az három újabb hónapig várhat a javításra, s eddig igen drága mulatság. Volt erre már példa. S e példa s más példák is felhívják a figyelmet, hogy az üzemben a munkafegyelem megerősítése nem elhanyagolandó feladat. Ez pedig minden párttag, minden becsületes dolgozó, az egész üzem, az egész nézgazdaság érdeke.

Lássanak hát munkához az üzemek kommunistái. Itt is, Mázán is. Mázán kb. 70 fő szeretne folyamatosan dolgozni. Az erőmű viszont csak ritkán kap erre lehetőséget. Jó lenne a fenntartás, karbantartás mellett olyan munkát biztosítani ennek a 70 dolgozónak, amely biztosítaná üzemállásnál is a rendszeres elfoglaltságot, az üzem is, a dolgozók is jól járnának. Ez régi probléma. Jó lenne végre megtalálni rá a megoldást.

Az Erőmű pártszervezete szervezetileg napról-napra erősödik. Harcban nő, válik komoly politikai erővé. Bátor politikai munkával ez a fejlődés még jobban meggyorsulhat. A harcos, igazságos kommunista munka újabb harcosokat vonz a pártba s a párt köré. Ebben segíthet az aktívahálózat. Bátran bízzák meg feladatokkal a párt tagjait. Igy biztosan jól és gyorsan oldják meg nem kicsiny és nem könnyű feladataikat. De ez a jó munka, az igazi kommunista munka.

Honvágy

A napokban levelet kézbesítettek Stefán Ferencnének Kökönyös, Vorosilov út 14. szám alatti lakosnak. A levél hosszú utat tett meg, míg Kanadából Magyarországra és városunkba érkezett. A feladó Gudricza Ferencné volt, aki férjével és gyermekeivel együtt az ellenforradalmi események után disszidált. Idézzük a külföldre távozott fiatalasszony sorait:

„Drága Édes Jó Anyám! Ne haragudj, hogy ilyen sokára írok, de a sok utazás nagyon megtört, és nem tudtam cimet írni. Kérlek írd meg, hogy megkaptad-e a négy csomagot, a kendőt és a pengéket. Hogy vagytok, milyen egészségben? Apuval mi van és a lakással, Petivel, Ilivel? Dolgozol-e?

Drága Jó Anyám! Most jól figyelj ide. Bánom, hogy kijöttem, szeretnék hazamenni. Megkérlek, ha akarod, hogy hazamenjek, írj a magyar követségre, hogy hazamehetek-e és azt is írd meg, hogy ti hazafogadtok-e, az Ancikával együtt. Megkérlek, ezt mind intézd el, mert legkésőbb egy két hónap múlva haza szeretnék menni. Feri nem jön haza, ő itt marad a kis Ferkóval. Én nem akarok hazátlanul itt lenni. Nagy a honvágyam, sokan mennek haza. Mindenhol jó, de legjobb otthon. Hazamegyek majd és dolgozom, te meg otthon leszel az Ancival.

Drága Jó Anyám! Ha akarsz látni, kövess el mindent, hogy elmenjünk haza az Ancival. Az irataimat intézd el és küld azonnal, hogy minél hamarabb otthon legyek. Ha levelem megkaptad, azonnal írj. Csókol lányod: Piri."

*

Gudricza Ferencné hazavágyódik. Ott akarja hagyni a „tejjel-mézzel öntözött Kánaánt"-t s még azzal sem törődik, hogy hozzátartozóitól szakad el. Visszahúzza szíve a magyar föld és szülei felé. Hazaszeretete és honvágya minden más érzést legyőz.

Felhívás a kökönyösi szülőkhöz!

Az utóbbi időben mind gyakrabban előfordul, hogy a kökönyösi gyermekek — egész kicsinyek is — az úttesten játszanak. Több esetben csak hajszálon múlt, hogy nem történt szerencsétlenség.

Most újabb „játék"-ot találtak ki — közáport zúdítanak a Kökönyösben közlekedő autóbuszokra.

A gépkocsivezetők kérik a szülőket, hogy ne engedjék a gyermekeiket az úttesten játszani, valamint kővel az autóbuszokat dobálni, mert ezzel nemcsak nagy költségeket okozhatnak a szülőknek, hanem balesetet — esetleg halálesetet is.

Ismét baj van a 35-ös konyhán

Néhány hónappal ezelőtt foglalkoztunk a 35-ös konyhával. Történt is változás. Azonban most ismét levél érkezett szerkesztőségünkhöz, mely erről a konyháról szól.

Tisztelt elvtársak!

Mi, a 35-ös konyhán étkező bányászok az önök segítségét kérjük étkezésünk megjavításához. Hisszük, hogy most is — mint a múltkori eset alkalmával — segítenek.

Igy kezdődik a levél. Majd pedig az alábbiakat tudatják velünk a levélírók.

Átépítették a konyhát. Azonban nem engedélyezi a tisztiorvos, hogy ott főzzenek, mert a fáskamra távolabb van a konyhától mint 20 méter. Igy továbbra is a Vájáriskolából hozott „bőséges" kosztot élvezik. Azt is kifogásolják (és nagyon helyesen) hogy az ételek szállítása nem szabályosan történik. A fedők nem zárnak jól. A szállításkor leesnek az edényekről. A leves tetejéről kilötyög a „java", a zsíros tetje. 6-án például a vacsora sem mennyiségileg, sem minőségileg nem volt megfelelő. Sok esetben még a kiszolgáló személyzetnek sem jut étel. Az utóbbi időben kevesebb és rosszabb a koszt, mint a múltkori újságcikk után volt.

Helytelenül kezelik, vagy raktározzák az élelmiszert is. Előfordult már, hogy a kávé savanyú volt. A melléje adott 3—4 dekás kolbásznak is olyan erős szaga volt, hogy nem lehetett megenni.

Az utóbbi időben pedig többször előfordult, hogy több dolgozónak nem jutott vacsora.

Elvtársi üdvözlettel:

A 35-ös konyhán étkezők nevében Nagy István és még tizennégy aláírás.

*

Ideje lenne már az említett konyhán előforduló hibákat megszüntetni. Az ott étkezők jogosan kérik a koszt megjavítását, mert — amint írták is és mi is meggyőződtünk róla — munkahelyükön eleget tesznek kötelességüknek. Elvárják, hogy az illetékesek is jó munkát végezzenek a konyhán.

(Szerk.)

Fáradhatatlanul

A belvárosi iskola egyik pedagógusa, Bocz György, a tanulók kedves Gyuri bácsija, 1949. óta dolgozik Komlón fáradhatatlanul az iskola szebbé tételéért, a gyerekek jobb neveléséért.

A szőke, mindig mosolygó Gyuri bácsit szívesen keresik fel a gyerekek, köréje csoportosulnak az iskolában, hogy elmondják neki gondjaikat, örömeiket egyaránt. Ő meghallgatja őket, s a bajokon mindig segít.

Az iskolát sok-sok szép, üde virág, szobanövény, akvárium díszíti. A télikertben mindig ott szorgoskodnak az ügyes lánykezek, ápolják, gondozzák a virágokat, etetik a hangos, fecsegő papagályokat, tisztítják az akváriumokat. Munkájukat minden alkalommal Gyuri bácsi irányítja. Őt találjuk a gyakorlókert gondozott ágyásai között is, amint utasításokat, tanácsokat ad a gyerekeknek. Ő buzdítja tanulóit takarékosságra, osztja a takarékbélyegeket a félretett forintokért.

Most, az évvégi kirándulást szervezi, levelez, vasat gyűjt a tanulókkal, hogy minél több gyerek utazhasson a szünidőben az ország különböző helyeire, minél többen ismerjék meg hazánk gazdag tájait.

Mindenütt ott van, ahol tenni kell valamit az iskoláért, a gyerekekért. Szolgálatkészsége akkor sem hagyja el, ha munkatársairól van szó. Nemcsak a belvárosi iskola nevelői szeretik, Komló összes pedagógusa ismeri, s tanácsért, segítségért szívesen fordulnak hozzá.

Jó munkájáért szeretet, megbecsülés a jutalom. Ezt bizonyítja a pedagógus nap alkalmával ért kitüntetése is. Ez alkalommal Bocz György a „Közoktatásügy Kiváló Dolgozója" lett. Munkájához további jó eredményeket, sikereket kívánunk.

— Szőke —

Piaci kosárban

A háziasszonyok legnagyobb gondja a piaci kosár megtöltése, a bevásárlás. Ezt a teendőt már kora reggel igyekeznek elvégezni, hogy aztán nyugodtan készíthessék el a napi ebédet.

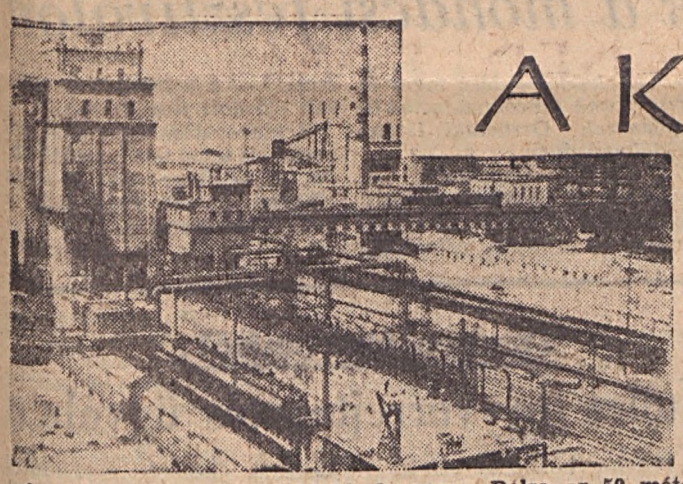
Mit vásárolhatnak egy-egy ilyen alkalomról? Erre a kérdésre akkor kapunk feleletet, amikor a háziasszonyokkal együtt egyik árusítótól a másikhoz megyünk, megnézzük áruikat, és azok eladási árát.

Június 8-án a piacon nagy mennyiségű nyári saláta volt. Fejenként 40—50 fillérért árusították, a vásárlók azonban nem nagy érdeklődést mutattak az áru iránt. A legtöbb háziasszony a cukorborsót árusító „kofát" vette körül. Az egyik csak levesnekvalót, a másik főzelék készítéséhez elegendő mennyiséget vásárolt belőle. A cukorborsó kilógrammját 4—5 forintért adták. Többen vásároltak újburgonyát is, melynek piaci ára 6,40 forint volt. Azok a háziasszonyok, akik zöldhagymát vagy karalábét akartak vásárolni, igyancsak kielégíthették szükségleteiket. A karalábé darabját 40 fillérért, kilogrammját 3,60 forintért vásárolhatták meg.

Ezen a napon azonban már kora reggel a zöldséges boltoknak is sok vásárlójuk akadt. Nem kellett a friss árúra órákhosszat várni, mert a szállítást már az éjszaka elvégezték. Igy a boltok nyitásakor már friss árú állt a vásárlók rendelkezésére. A zöldséges boltokban vásárlók a kelkáposztát 3—3,60 forintért, új burgonyát 6,40 forintért, fejeskáposztát 6—7,20 forintért kapták. Minden boltban kapható vol karalábé, karfiol, zöldhagyma és zöldség is.

Cseresznyét a piacon és a zöldséges boltban egyaránt vásárolhattak a mamák.

A KOMLÓI KOKSZSZÉN ÚTJA

Az 55 kamrás kokszoló blokk kemence. Bálra az 50 méter magas széntorony. A háttérben az érctömörítő mű 100 méter magas gyárkéménye

NEMRÉGIBEN azt a feladatot kaptam szerkesztőmtől, hogy látogassam meg Sztálinvárosban a Dunai Vasművet, s írjam meg, hogy az ottani vezetők és szakmunkások milyen véleménnyel vannak a komlói bányák elszállított kincséről: a kokszolásra alkalmas fekete szénről.

A megbízásnak eleget tettem. Június 7-én a hajnali vonattal Sztálinvárosba utaztam, ahol igyekeztem összeszedni minden értékes adatot. Megvallom őszintén, ez volt az első utam a nagyszerűen felépített szocialista ipari városba s éppen ezért érthető kíváncsisággal utaztam végcélom felé. Aki még nem járt Sztálinvárosban, az hozzám hasonló módon, első pillanatban bizonyára ugyancsak a rendezett utcákat, a modern, széles úttesteket és gyalogjárókat csodálja meg. A kerékpárok részére épített külön utak, a virágokkal szegélyezett gyalogjárók, s a több utcarészre tagozódó ápolt házak kellemes benyomást tettek rám.

NEM TUDNÁM megmondani miért, de hirtelen úgy éreztem: nem is vagyok idegen ebben a városban. Annyi hasonlóságot fedeztem fel. Az épületek, a több emeletes modern házak, a munkába sietők, munkából jövő férfiak, asszonyok, lányok, mind-mind ismerősnek tűntek. Hiszen ők is ugyanolyan egyszerű dolgozó, tervezgető emberek, mint a komlóiak. S a munkájuk célja is hasonló. Mindketten a nehézipar szolgálatába állítják a szenet. Azzal foglalkoznak, azzal dolgoznak. Kettőjük közötti különbség talán csak annyi: Komló kibányászsza, Sztálinváros pedig több termék előállítására felhasználja a szenet.

Nos, ez a szén, ami a komlói bányákból Sztálinvárosba kerül, sok mindenen megy keresztül. Mire a kokszolómű osztályozza, mossa, s a különböző termékeket előállítja, néhány száz ember foglalkozik a szénnel. Kezdem talán a mintegy

60 holdon fekvő gyárterület

egyik legfontosabb és legnagyobb méretű épületével, a szénmosóval. Miután a szénes vagonokat a buktató, vagy a darú, illetve kézierő segítségével kiüresítik, az érkezett szénmennyiséget a tároló helyre szállítják. A komlói szén tárolása fedett bunkerekbe történik. Az e célra épített 21 buker mindegyike 800 tonnát fogad be. Igy a kokszolómű egyszerre 16 800 tonnát tud fedett helyen tárolni. A külföldi országokból érkező szén tárolását nyílt szinttéren végzik el, s éppen ezért ebből 30 000 tonnát tudnak raktáron tartani.

MIUTÁN a bunkerek újratöltése mintegy 5—6 nap múlva történik, körülbelül egy hetes állás után a szén a mosóba kerül. Itt osztályozás és portalanítás után dúsítják a szenet. Az 1 milliméter feletti szenet üllepítés által, a fél milliméter és egy milliméter közöttit iszapszitákon és a fél milliméter alatti osztályt flotálással dúsítják. A szénből vákuum szűrőkkel szívják ki a nedvességet 22—23 százalékig, — majd tovább folytatva — magas füstgáz dobszárítókkal csökkentik a flotátumot, 10—12 százalék nedvességűre.

Az első főműveletet

tehát a mosóba végzik. Ez a hatalmas épület, amely 33 méter magas, és 7 emeletes, sokféle munkafolyamatot rejt magába. Csodálatosképpen azonban, — bár a mosóban 160 ember dolgozik — a különböző műveleteket mégsem kézierővel végzik. A szállítószalag, amely a mosó legfelső szintjére viszi a szenet, a 4 vibrátor, amely 6 milliméter alattira és felettire osztályozza, a gépek, amelyek portalanítják és törik, s a víz amely tovább viszi, majd az üllepítőgép, amely fajsúly szerint rendezi a mosott szénmennyiséget, mind az emberi erőt takarítja meg.

A MUNKÁSOK többsége csak a gépeket kezeli, s bár ez is figyelmet és szakértelmet követel, mégis azt kell mondanom: a feladatok nagyobb hányadát, az erőkifejtés nehezebb részét a gépek végzik el. S ez lényegesen megkönnyíti a fizikai dolgozók munkáját. A flotáló cella, amely a szénhabot leszedi a víz tetejéről, a vákuum szűrő, amely a nedvességet szívja ki e mennyiségből, s a „Dorn medence", amely a mosott víz újbóli derítését végzi, mind szerves része a terjedelmes üzemrésznek. E gépek nélkül szinte lehetetlenség volna a munkafolyamatok teljes elvégzése, mely végül is a szárítóba fejeződik be.

A mosóból szállító-szallagon kerül a szén a szárító forgatódobjaiba, ahol egy perc alatt a hatalmas hengeralakú dob ötször fordul meg, s ezen idő alatt a szén nedvességtartalma 6—8 százalékkal csökken.

A szén előkészítése után

a kokszoló gyárrészleg veszi át a mosott mennyiséget és tölti blokkokba. Egy kokszoló kamra 16 tonna szenet fogad be, s ezt a mennyiséget 22 óra alatt, 1200 C°-on kokszosítják. A betöltött 16 tonna szénből kb. 10 és fél tonna kokszot, valamint 9—9 és fél tonna kohókokszot állítanak elő.

A DECEMBERI időszakhoz viszonyítva, ez év első felében nagyszerű fejlődést mutat a kokszolómű grafikonja. Míg decemberben — szénhiány következtében — csak 18 kamrát tudtak tölteni, s ennek kokszosításához 80 óra volt szükséges, addig ma már 60 kamrát üzemeltetnek egyszerre, 22 órai időtartammal.

A komlói bányák szénterméke nélkülözhetetlen

alapanyag a Dunai Vasmű életében. Szakemberek számításai szerint az adagolás 57—58 százalékát, komlói mosott szén képezi. Ez természetesen még mindig nem kedvező számadat, mert a fennmaradó 40—42 százalékból csak 5—6 százalék a pécsi szén, s a többit külföldi importtal kell pótolni. Éppen ezért a kokszolásra alkalmas gázszén további kutatása egy pillanatra sem feledhető el.

A KOMLÓI Szénbányászati Tröszt minőség termelési felelősei, Boday Gábor elvtárs, és Kubó Sándor elvtárs még a múlt év második felében kutatásokat végeztek az északi üzemeinknél, s az eredmény igen kedvező volt. A végzett kísérletek azt mutatták, hogy a nagymányoki és szászvári bányákból is lehet kokszszenet termelni. Ez év júniusától a két bánya szintén bekapcsolódott a komlói tröszt kokszszén szállítási tervébe, és rendszeresen szállítja a megjelölt mennyiséget.

Látogatásom alkalmával megkérdeztem a Dunai Vasmű laboratóriumának vezetőjét:

— Hogyan válik be a szászvári és nagymányoki szén?

Nagy Ferenc ezeket mondotta:

— A SZÁSZVÁRI szén hamutartalma 30 százalék felett van, s így magasabb mint a komlói bányaüzemeké. A nagymányoki szén hamuja már kevesebb, mondhatnám 19—22 százalék között van. Azonban mindkét bányaüzem szénmennyiségének sülőképessége hasonló a komlói szénhez. Éppen ezért gazdaságos módon tudjuk felhasználni.

A komlói bányaüzemek kokszszén szállításáról többet is hallottam. A szénelőkészítő gyárrészleg vezetője, Schwertner János elvtárs, és a szénmosó vezetője, Schumiczky Imre elvtárs, érdemleges véleményt mondott

a komlói szénosztályozó munkájáról

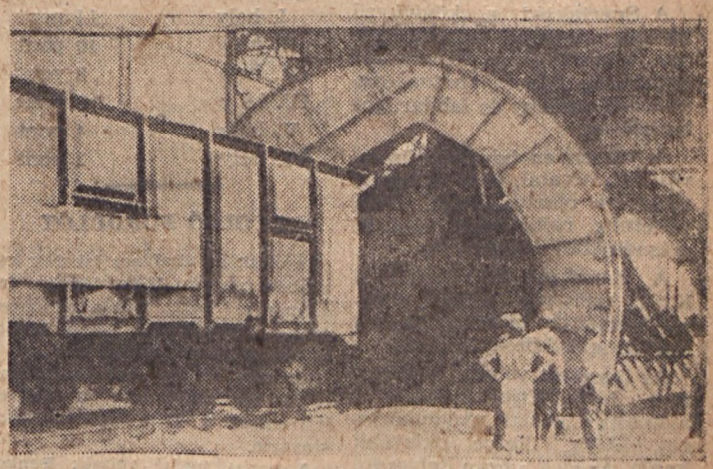
— A szerződési feltételek legnagyobb részét, teljesíti a komlói szénosztályozó — hangzott a vélemény. — Egyedül csak a nedvességtartalom százalékmutatója magasabb a megengedettnél. Éppen ezért az érkezett mennyiséget osztályozni és portalanítani igen nehéz. Jó lenne — mondotta Schwertner elvtárs —, ha a komlói bányászat tudna ezen változtatni. — Véleményem szerint bányán belül kell keresni a nagyobb nedvességtartalom magyarázatát.

JEGYZETFÜZETEMBEN sok érdekes adat is feljegyzésre került. Ezek felsorolása azonban kicsit hosszadalmas lenne. Ehelyett inkább a szénelőkészítő gyárrészleg vezetőjének köszönetét tolmácsolom a komlói bányászok felé. Beszélgetésünk befejezésekor ugyanis Schwertner elvtárs ezeket mondotta:

— A komlói bányászok mindenkor becsülettel eleget tesznek kokszszén szállítási tervüknek. Sőt: a tervezett mennyiséget túl is teljesítik. Derekas munkájukért köszönet és dícséret illeti őket.

Meg kell mondanom: sokat hallottam a Dunai Vasműben a komlói bányászokról. S a vélemények csak elismerőek, dícsérőek voltak. Szinte úgy éreztem: nem is tűnik oly nagy távolságnak a 146 kilométer, amely elválaszt bennünket. Hiszen a munka szeretete, a közös cél és az egymás iránti megbecsülés közelebb hozza egymáshoz a két testvér várost...

Pálinkás Károlyné

A körvagon buktatón percen ként ürítik a komlói szenes vagonokat

Hej ezek a vadászok

— Hétfőn hozok neked egy nyulat — szólt hozzám szombaton délután cimborám.

— Nyulat? — kérdeztem hitetlenkedve.

— Igen, mert ma vadászni megyek, s kihúzva magát délcegen eltávozott.

*

Hétfőn izgalomtól telve a szokottnál korábban nyitottam be a Szerkesztőség ajtaján.

— Hol a nyúl? — robbantam rá cimborámra.

— Nyúúl? Miféle nyúl?

— Hát nem voltál vadászni?

— Dehogy nem, de nem nyúlra. Mi az a nyúl? — legyintett lekicsinylően. Nagy vadra mentünk!

Sokáig kérette magát, míg végre mesélni kezdett.

— Ez volt ám egy igazi vadászat. Habár úgy indult, hogy nem lövünk semmit, mert nem indult rendes időben a busz. Tudod, amivel kimentünk a tanyánkra. Ez pedig nekünk, vadászoknak rossz jel. (Inge majd szét pattant a mellén).

— Képzeld el. Amikor kiértünk, mindjárt megfőztük a pörköltet.

— Hát mindjárt lőttetek is?

— Dehogy. Hazulról vittük a húst. De ne szólj folyton közbe, mert akkor nem tudok mindent úgy elmondani, ahogy történt. Azt pedig jegyezd meg magadnak — de ezt biztos tudod is — hogy mi vadászok, mindig csak az igazat mondjuk.

Nagyot nyeltem.

— Szóval megettük a pörköltet — megtöltöttük a puskákat és úsgyi, mentünk a jól kiválasztott leshelyre. A szél is kedvezett. Már jól bent jártunk az éjszakában, amikor megzörrent előttem a bozót...

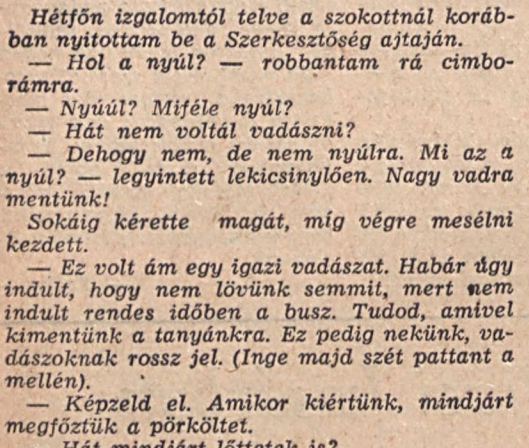
— Ez vaddisznó okozta zaj, villant át az agyamon, mert hát arra vadásztunk, tette hozzá magyarázólag. Felemeltem a puskámat. Az meg csak jött, jött s egyenesen felém. Már hallottam a röffenéseket is. Már láttam az agyarait — s már félig elhúztam a ravaszt, amikor bekövetkezett a baj.

— Csütörtök?

— Dehogy, szombat éjjel. Hisz jól tudod, hogy most voltam vadászni.

Nagyot sóhajtott, megivott két pohár vizet és remegő hangon folytatta.

— A baj az volt, hogy megfordult az eddig kedvezően fújó szél. A vaddisznó megérezte, hogy vadászok lesnek rá, megfordult és elballagott.

— Hát miért nem lőttél rá?

— Rálőni? Hátulról? Hát illendő dolog lett volna. Különben is az egész csak főpróba volt...

Tisztelettel néztem rá. Ez igen! Ez aztán a korrekt vadász. Mindjárt eszembe jutottak előző szavai: „...úgy indult, hogy nem lövünk semmit". Ehhez csak azt kellett volna hozzátenni, hogy úgy is maradt.

*

Mindenesetre nagyon kíváncsivá tett az, amit hallottam. Faggatni kezdtem további vadász „kalandjairól", de nem volt hajlandó beszélni. Végül ezekkel a szavakkal hagyott el.

— Van egy vadásztársam. Igaz, nagyon szűkszavú, de majd elküldöm azért hozzád. Mesél az — jobban mondva elmond — pár szóval egész sor igazi vadászkalandot. Ha ugyan ki tudsz húzni belőle egy szót is.

Igazi vadászkaland kell!

Eljött az igért vadász és én egész tűzbe voltam, hogy csak sikerülne arra birnom, hogy mesél... bocsánat, elmondjon néhány igazi vadászkalandot.

Köszönés után leült, majd minden kérés nélkül beszélni kezdett, a „szűkszavú" vadász. Csodálkozásomnál csak szavainak gyors pergése volt nagyobb.

— Szóval igazi vadászkalandot akar hallani? Van itt amennyi csak kell. Remélem van ideje bőven? Mert ezek megérdemlik ám az időt.

Ránéztem órámra. Félhárom. Ő meg csak me... beszél.

— Ahogy már mondtam, ott álltunk lesen. Tőlünk jó pár száz méterre valami mozgott a bokorban. Néha valami szürkeség is felvillant, ahogy távcsővel néztük.

Az egyik jól lövő társunk — mert mi vadászok mindannyian jól lövünk — volt soron a lövéssel. Felemelte a flintát — bumm — s már meg is rezzentek a bokrok az összeeső állat súlya alatt.

— Képzelje el. Többszáz méterről, s egyetlen picurka lövéskével. Na mit szól hozzá?

— Hát ez bámulatos! És mi volt tovább?

— Az már szóra sem érdemes. Odamentünk ahol a döglött vad feküdt. Ott egy cigány fogadott bennünket. „Hát már ezst is lehet? Hogy a seginy ember kecskéjére lűnek csilba?"

„Nyúl" a fán

Idáig jutottunk, amikor nyílt az ajtó és belépett egy ismerősünk.

— Igaz, itt vadászkalandokról folyik a szó? Igaz! Nagyszerű, legalább én is elmondok néhányat.

Mi szóhoz sem jutottunk s belőle már ömlött a szó.

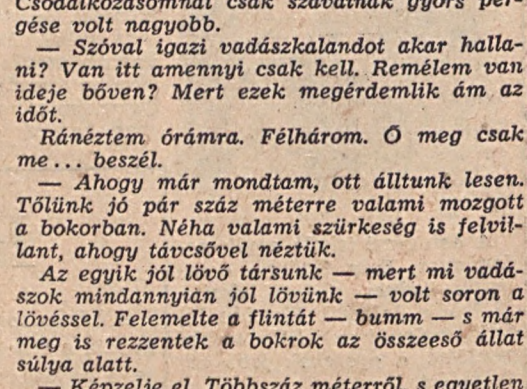
— Elmentünk mi is egy alkalommal vadászni. Nyúlra. Jött velünk egy társunk, aki első alkalommal vette kezébe a vadászpuskát. Már jó előre megbeszéltük, hogy az első vadászaton alaposan megtréfáljuk.

— Na de nem vágok elébe a dolognak. Alig hogy kiértünk a vadászterületre, kiugrott közülünk egy nyúl. Rákiáltottunk a vadászjelöltre. „Most itt az alkalom! Lőjj!"

Lekapta a puskát és durr! A nyuszka meglapult. A fülei kókadtan lógtak, de semmi baja nem lett.

— Lőjj rá mégegyszer, biztattuk. Több se kellett neki, ismét arra felé lőtt.

— Most úgy látszott, hogy eltalálta. Boldogan elindult, hogy felvegye a zsákmányt.

Azonban a „nyúl" hirtelen felugrott és vad nyávogással a közeli fára szaladt, mert nem volt más, mint egy nyúlbőrbe bújtatott kandúr.

S itt olyan éktelen hahotára fakadt, hogy nem is értettem az ülő vadász első szavait, aki attól való félelmében, hogy most nem ő következik, azonnal beszélni kezdett.

(Folytatjuk.)

Moziműsor

Május 1. Június 12-én: Oké Néró. Olasz filmparódia. Június 13—19: Pillanat embere. Angol filmvígjáték.

Szabadság. Június 12-én: Don Juan. Színes francia filmvígjáték. Fernandel főszereplésével. Június 14—16: Tánc és szerelem. Argentin film.

Előadások kezdete: fél 5, fél 7 és fél 9 órakor.

Jegyeket az előadás megkezdése előtt fél órával kell kiváltani.

Bányász Klub HIREI

Megalakult a Bányász Klub népizenekara. A zenekar a megyeszerte ismert ifjúsági táncegyüttesünk zenekíséretét látja el, de önálló zeneszámaival is bizonyára még sok kellemes percet szerez a város lakosságának.

*

Önálló, egész estét betöltő népitánc és zenei bemutatóra készül a klub ifjúsági tánc- és zenei együttese. A Komlón eddig még elő nem adott táncok és zeneszámok bemutatójára már hónapok óta folynak az előkészületek. A bemutatóra az ország minden részéből érkeznek vendégek. A művészeti est előreláthatóan július elején kerül megrendezésre.

*

Az utolsó simítások folynak a Bányász Klub táncos söröző kerthelyiségén. A táncbetonon kb. 500 táncoló számára lesz hely.

Hírek, közlemények

Nyári üdülés

Hatvan drb üdülőjegy érkezett a múlt napok egyikén a tröszt szakszervezeti bizottságához. Az üdülőjegyek a csehimindszenti és balatonszabadi gyermek üdülőbe érvényesek. Az üdülésre június 15-ig lehet jelentkezni a tröszt szakszervezeti bizottságánál. 15 fiút június 29-től július 12-ig Csehimindszenten, a másik 15 tagú csoportot ugyanebben az időben Balatonszabadin üdültetik. A lányok 15 tagú csoportja augusztus 1—14-ig Balatonszabadin, ugyanekkor egy másik csoport Csehimindszenten tölti el a nyaralási időt.

Az üdülésért napi 6 forintot kell fizetni. Az utazásnál felmerülő költségeket a Szakszervezetek Országos Szövetsége fizeti.

Az üdülésben résztvevő gyerekeknek a következő felszerelést kell magukkal vinni: 2 váltás fehérneműt, 2 törülközőt, 3 zsebkendőt, 1 pulóvert, 3 pár zoknit, 1 hálóruhát, 1 pár papucsot vagy tornacipőt, 1 füzetet, ceruzát és fogtisztító szereket.

*

— **88 ezer forinttal** több zöldség, 33 ezer forinttal több gyümölcs került forgalomba 1957 első négy hónapjában az előző év hasonló időszakához viszonyítva. Ugyan ebben az időszakban 92 mázsával több burgonyát, 2600 kg-al több hagymát és 136 mázsával több almát adtak el a fagyasztóknak.

— **146 drb kéttalálatos** és 5 db 3 találatos komlói lottószelvény nyert a 13. héten. Az egyenkénti kifizetett összeg 18,50, illetve 436 forint.

— **A Mikszáth Kálmán utca** javításának befejezése után, június 6-án a főutca útburkolatának javítását kezdték meg.

— **Lakásdíszítéshez** vágott virág kapható a virágüzletben: Törökszegfű szálanként 30 fillérért, szegfű 4 forintért, szarkalábat szálanként 50 fillérért árusítanak.

— **465 mázsa jeget** szállított május hónapban a komlói jéggyár a boltok és háztartások részére. Ez a mennyiség a hőmérséklet emelkedésével növekszik.

— **A háromrovatos lottószelvény** a havi jutalomsorsoláson három, a beküldés után egymástól elválasztott „jutalomsorsolás" szelvénnyel vesz részt, tehát ugyanúgy, mintha a fogadó három darab egytáblás szelvénnyel játszott volna. Egy szelvénnyel tehát több jutalomtárgyat is lehet nyerni.

— **Élő libát** árusítottak június 8-án a piactéren a húsbolt mellett a MÉK dolgozói. A 68 db libát kg-ként 18 forintért vásárolhatták meg a háziasszonyok.

— **720 kilogramm citrom** érkezett június 7-én a Baranyamegyei Népbolt Vállalat Komlói Kirendeltségéhez. A citromból az összes tejet árusító bolt kapott, melyek tejjegyre osztották szét az árut.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: a Komlói Szénbányászati Tröszt a szászvári üzeméhez 40 csillést, 10 vájárt, 49-es Építőipari Vállalat 50 kőművest, 3 asztalost, karbantartó vállalat 20 kőművest, 3 asztalost, 5 festő-mázolót, 24-es AKÖV 15 gépkocsivezetőt 2 éves gyakorlattal, 1 asztalost, 1 kocsifényezőt, 5 autószerelőt, 5 férfi kalauzt, 7. sz. Kőbánya V. 15 bunkózópakolót keres.

Táncosaink a mohácsi fesztiválon

Vasárnap, június 9-én a mohácsi KISZ Szervezet megyei ifjúsági találkozót, fesztivált rendezett. Az ünnepség meghívottjaként szerepelt városunk KISZ szervezetének tánccsoportja is.

Ez a meghívás örömet, s egyben izgalmat is jelentett a meghívottak számára. Különösen a lányok között volt nagy a „zsebláz". A megbeszélés szerint reggel 6 órakor kellett gyülekezni a Bányász Klubban, de volt aki már fél 6 órakor türelmetlenül várta a táncscsoport többi tagjainak és az autóbusznak megérkezését. Olyan tagok is akadtak, akik a tánctanár lakásán már 5 órakor zörgéssel jelezték az ébresztőt, ezzel is biztosítva a pontos megjelenést.

Rövid utazás után nótaszóval érkezett meg a komlói csoport a fesztivál színhelyére. A mohácsi KISZ küldöttei szeretettel fogadták vendégeiket. A helyi népitáncosok, a tarkaruhás lányok és fiúk mögött felsorakozott a táncscsoport is és a zenekar hangjainak pattogó ritmusára megindult a felvonulás a szabadtéri színpad felé. Ezzel kezdődött meg a vidám találkozó ünnepsége.

A műsor programmjában elsőként az ünnepi beszéd, a megnyitó szerepelt. Röviden üdvözölték a KISZ szervezetek tagjait, a megyéből összejött fiatalokat. A beszédet kultúrműsor követte. Egymásután léptek fel a különböző csoportok. Az egyik csoportból a lányok bemutatták a „sokactáncot", melyet a város tánczenekarának jazz-számai követtek. A kultúrház tánccsoportjának jólsikerült „karcagi csárdása" és „párna tánca" után a komlói csoport lépett a színpadra. Elsőnek Molnár István szatmári fergeteges táncát mutatta be nagy sikerrel. A második szereplés alkalmával Orsovszki István koreográfus feldolgozásában „Baranyai táncok"-at láttak a nézők. Ezt a táncot is nagy taps követte. A harmadik szereplésre egy magyarnóta énekes, Pest Ferenc fellépése után került sor a „kalocsavidéki mars és friss" című táncot mutatták be ugyancsak Orsovszki István feldolgozásában.

A komlói tánccsoport jól szerepelt a mohácsi ifjúsági fesztiválon. A kisebb hibák ellenére — a nézők véleménye szerint — a legjobbak az általuk előadott táncok voltak.

A táncot azonban a színpadi szereplés után sem hagyták abba. A népitánc után modern táncokat jártak késő estig a táncoslábú fiatalok.

— Anna —

Tárgyalóteremből:

Ítélet fegyverrejtegetés ügyében

Néhány hónappal ezelőtt „A fürdőszoba szellőzőnyílásába rejtette fegyverét" címmel cikket közöltünk Gyenes Józsefről. Akkor még csak a nyomozásról, a rendőrség munkájáról írtunk, ma az ítéletről, a bíróság munkájáról is szólhatunk.

Gyenes József és társai fegyverüket még az ellenforradalom ideje alatt szerezték, s hogy szükség esetén használni is tudják, Kajári József töltényt is szerzett hozzá. A fegyvert leolajozva, becsomagolva dugta Gyenes József a fürdőszoba szellőzőnyílásába, ahonnét a nyomozás alkalmával a rendőrség vette elő.

A bíróságon Gyenes József azzal védekezett, hogy bizonyítani próbálta: fegyverét először azért nem adta le, mert azt vadászatra akarta használni, később pedig már nem merte beszolgáltatni. A bíróság ezt a védekezést nem fogadta el.

Kajári József tagadta bűnösségét. Nem vállalta el, hogy lőszert hozott. Tettét azonban rábizonyították. Kovács Imre elismerte, hogy a fegyvert ő szerezte, később szabadulni akart tőle, s ezért adta Gyenes Józsefnek.

A bűnügyben a bíróság 1957 május 30-án tárgyalt, s meghozta ítéletét, mely szerint Gyenes József vádlottat 15 hónapi börtönbüntetésre, Kajári Imre 2. rendű vádlottat 4 havi és Kovács Imre 3. rendű vádlottat 3 és fél havi börtönbüntetésre ítélte.

Az ítélet jogerőre emelkedése után a bíróság az összes iratokat a katonai ügyészséghez tette át vádemelés végett.

— ke —

Külföldi hírek

— **Az USA** munkaügyi minisztériuma nyilvánosságra hozott adatai szerint az Egyesült Államokban az átlagos fogyasztói árak februárban 3,6 százalékkal múlták felül a tavalyi árszínvonalat. 1947—49-hez viszonyítva az idei árak az év első negyedében 178,7 százalékkal növekedtek.

SPORT

Június 15-től július 30-ig

rendezik meg a VIT tiszteletére az idei Spartakiád versenyeket.

A versenyt a KISZ és a V. T. S. H. rendezi. A rendezés zavartalansága érdekében egy 8 tagú rendező bizottságot nevezett ki a V. T. S. H. mely hetenként tartja üléseit.

A Spartakiád a következő versenyszámokból áll: röplabda, asztalitenisz, sakkcsapat bajnokság. Egyéni bajnokság, atlétikai verseny és labdarúgó-bajnokság.

A versenyen bármely üzem, vállalat, hivatal, vagy sportkör sportolói résztvehetnek. Nem vehetnek rajta részt első és másodosztályú sportolók.

A rendezési költségeket a KISZ, esetleges utazás, étkezés, versenybírói költségeket a nevező sportkörök fedezik.

Az összetett verseny első három helyezettje az 1956-ban alapított ifjúsági vándorserleget, zászlót, illetve oklevelet kapja. Az első három helyezettű csapat ugyancsak oklevelet kap.

Nevezéseket a V. T. S. H.-ra lehet benyújtani. (Tanács épület, I. emelet 114.). Nevezési díj nincs.

A helyezéseket az egyes sportágak jóváhagyott versenyszabályai alapján döntik el. A pontozást a következőképpen végzik.

I. hely	14 pont
II. hely	10 pont
III. hely	8 pont
IV. hely	6 pont
V. hely	4 pont
VI. hely	2 pont

UTOLSÓ FORDULÓT

játszották az általános iskolák kézilabda csapatai 10-én délután. Izgalmas mérkőzés volt a belvárosi és Kökönyös keleti iskola között lejátszott döntő mérkőzés.

4:2 (2:2) arányú győzelmet aratott — meglepetés szerűen — a keleti csapat s így a bajnoki címet elnyerte.

A csapat tagjai voltak: Benke, (Ozga), Lovászi, Gábos, Fuchs, Kovács, Szabó és Horváth.

Szerkesztői ÜZENET

Kedves olvasóink szíves elnézését kérjük lapunk előző számában előfordult hibákért. Honthy Hanna helyett Horthy Hannát, szérelőgép helyett szerelőgépet nyomtak. Ugyancsak tévedés volt a fotószakkörről megjelent hírben az, hogy haladó fotózók helyett „halandók"-at írtak. A felsorolt hibák sajtóhibák voltak, melyeket a pécsi Mecsek Nyomda követett el.

Felhívás!

A városi tanács mezőgazdasági osztálya ismételten felhívja a burgonyaföldet rendelkező gazdák figyelmét, hogy földjeiket vizsgálják felül, mert a kolorádó bogár veszélyének megszüntetését csak így tudják elérni. Az eddig átvizsgált és kolorádó bogárral fertőzött földeken a növényvédő állomás június 10-én már megkezdte a fertőtlenítést.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek:

Postai kézbesítők, pártszervezetek, munkástanácsok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj:

12 forint

Félévre: 24 forint

Egészévre: 48 forint

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi intéző bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős kiadó:

az MSZMP városi intézőbizottság

Szerkesztőség:

Komló, Lenin tér 1.

Telefon: 12-58, 12-18, 23-69

Kiadóhivatal:

Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA

Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.

Telefon: 20-27.

Nyomdáért felel: Melles Rezső

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. JÚNIUS 15.

A tervtörvény

Az 1957. évi népgazdasági tervet és költségvetést tárgyalta a június 3-án összeült országgyűlés.

A tervtörvény magábanfoglalja a népgazdaság egészére vonatkozó legfőbb utasításokat. Azokat a feladatokat, melyeket a minisztériumoknak, intézményeknek, üzemeknek, gazdasági egységek minden dolgozójának gazdasági életünk fellendítése érdekében meg kell oldani.

Legfontosabb jellemzője az 1957. évi népgazdasági tervnek és költségvetésnek, hogy a terv — ezt tapasztalhatjuk minden területen — reális. Reális, mert szakított a korábbi évek „maximalista" törekvéseivel. Helyesen értékeli gazdasági lehetőségeinket, s keresi a terv megvalósításának számunkra járható útját.

Reális azért is, mert a terv egyik kiindulópontja az életszínvonalnak az elért szinten való tartása. Ezzel a dolgozó tömegek aktivitását biztosítja a terv végrehajtásához.

A tervek teljesítésének egyik igen fontos feltétele a szilárd központi állami irányítás. A másik pedig, hogy az amúgy is szűkösen rendelkezésünkre álló nyersanyagkészletet a legszükségesebb, legnélkülözhetőbb készítmények gyártására használjuk fel. Vagyis az ésszerű gyártási folyamattal párhuzamosan a legszigorúbb takarékosságra van szükség.

Bányaüzemeinkre különösen az utóbbi vonatkozik. Ne pocsékolják a bányafát, mert azt külföldről kell behozni. Például a gesztenyési és Anna-aknai bányaüzem között húzódó szállításra készült vágatot ki kell betonidomokkal falazni, mert a faácsolatok nem tartósak és sokkal több bányafát használnak el — az örökös javítgatással — mint amilyen értékű hazailag gyártott idomot kellene felhasználni. A tartósságot és biztonságot nem is említve.

A dolgozók tudják, hogy a terv teljesítése olyan törvény, mely nekik jelent legtöbbet nemcsak erkölcsileg, de anyagilag is. Példák erre a termelési értekezleteken elhangzott javaslatok, melyek mind azt célozták: hogyan lehet olcsóbban és többet termelni. Béta-aknán a csapatvezetők és az üzem műszaki vezetői arról tanácskoztak: legalább 0,710 tonnás fejteljesítményt kell elérni, hogy a tervet túlteljesíthessék. Anna-akna bányászai is nem egy esetben segítettek a műszaki vezetőknek javaslataikkal, mert tudatában voltak annak: a tervet teljesíteni kell. Most is sok körültekintésre, javaslatra van szükség, hogy a nem kedvező geológiai viszonyok ellenére kitermeljék a terven felül is igért szénmennyiséget.

Vezetők és beosztottak, mérnökök és munkások önálló kezdeményezésére, gondos munkájukra van szükség ahhoz, hogy a tervfegyelmet betarthassuk. Nem szabad elfelejteni azt sem, hogy a mennyiségi termelés mellett fontos tényező a minőség is. A tervfegyelem megköveteli, hogy a gazdasági vezetésben is rend legyen. Ne forduljon elő béralaptúllépés sem.

Nem elégedhetünk azonban meg azzal, hogy az Országos Tervhivatal ilyen nehéz gazdasági körülmények között is megalapozott, mértéktartó tervet készített. Gazdasági helyzetünk végleges rendezése, államháztartásunk helyreállítása és életszínvonalunk lehetőségeinek biztosítása érdekében mindent el kell követni, hogy a terv valóban törvény legyen. Olvan törvény, melyet saját érdekünkben betartunk, és be is tartjuk.

Jó úton járnak...

Anna-akna geológiai viszonyai nem a legkedvezőbbek. Éppen ezért szükséges, hogy a meglévő lehetőségeket kihasználják és ezzel a napi termelést — mely az üzemnek elő van írva — biztosítsák.

Megnéztünk két frontfejtési csapatot. Röviden azt lehetne mondani: nem találtak fel semmi különöset. A munkabeosztás, anyaggazdálkodás olyan stádiumban volt, melyen nem sokat lehetett változtatni. Nem volt más hátra, mint a mégjobban összedolgozás, hogy emelkedjen a fejteljesítmény. Számítgatásaik végeredménye az lett; kevés megerőltetéssel, nagyobb figyelemmel túl lehet szárnyalni az előirányzott mennyiséget.

És a munkaidő teljes kihasználása, azonkívül a munkahely tisztántartása, kitakarítása azt az eredményt hozta, hogy a négycsillés teljesítményt — ez volt az előirányzat — túlteljesítették. Igaz, hogy a 2 százalékos többlet nem nagy mennyiség, de ha a három műszakot összegezzük, akkor naponta tekintélyes mennyiségű szenet termeltek terven felül.

Ezt tartották a Kovács Árpád vezetésével dolgozó csapat tagjai. Igy született meg a III. szint déli harántban dolgozó 4120-as frontfejtési csapat fent leírt eredménye.

Ugyancsak a 8-as telepben — III/a szint, kettes feküvágat — dolgozik a 4122-es csapat is. Ennek vezető vájárja Leiler István. Bár ez is frontfejtés, de a kőzetviszonyok és a szén minősége nem egészen egyezik a Kovács-csapatéval. Ezért szakmányukban fejenként 3 csille szén kitermelése szerepel egy műszak alatt. Nem kellett hozzá nagyobb fizikai megerőltetés, csupán gondos, megfontolt munka. Kevesebb „megbeszélés" és a 3 csillés előirányzatból 3,4 csille szén lett. Nem versenyez a csapat senkivel, de az üzem eredménye nem közömbös számukra. Persze azt is tudják, hogy a fizetésnél is észre lehet venni az emelkedést. A pénznek pedig egyikük sem ellensége.

Baráti légkörben a terveljesítésről

Béta-akna vezetősége — párt és szakszervezeti bizottsága — baráti beszélgetésre hívta össze a csapatvezető vájárokat. A beszélgetésnek az érdekessége az volt, hogy a július havi tervteljesítésről mondták el véleményüket, pedig még csak júniusban vagyunk.

Mégis a végén azt kellett megállapítani: nagyon értékes volt ez a találkozó. Elmondották a csapatvezetők, hogy hol, mi a hiba. És a terveljesítés csak akkor lehetséges, ha sürgős orvoslásra talál a szállításnál és a munkafegyelem területén található több hiányosság.

Megígérték a csapatvezetők, hogy a teljes munkaidőt kihasználják, de akkor a szállító körlet is tegyen eleget kötelességének. Szüntessék meg a „siht" végi lógást. Ne hagyják abba a munkát akkor, ami kor még a csapatok töltenének. Azt is javasolták, hogy a faellátást úgy oldják meg: mire lemennek a csapatok, legyen elegendő fa a munkahelyen. Az is emeli a termelést, ha egyes helyeken „fahordó"-kat állítanak be. Igy nem kell két órát ezzel a munkával eltölteni. A megjelentek érdeklődése és az elmondott javaslatok, bírálatok azt igazolják, helyes volt ez a kezdeményezés. Többször is meg kell találni a módját annak, hogy bányászok és műszakiak ilyen beszélgetésen közösen részt vehessenek.

Jól bevált a könnyűbetonblokk alkalmazása

Az É. M. Építőgépgyártó és Javító Vállalat hazai könnyűbeton kisblokkgyártó gép prototípusát készítette el. A kisméretű könnyűbetonblokk főként a földszintes, legfeljebb egy-kétemeletes házak építésére alkalmas.

A gép lényegében három keréken gördülő, emelhető formaszekrényből áll. A szekrény tetején elfordítható garaton át töltik be az előre elkészített, legfeljeb 20 milliméter szemnagyságú salak, homok és cement vizes keverékét. Az anyagot villamosmotorral hajtott vibrátottal tömörítik. A gépet két ember kezeli, kisebb arányú termelés esetén azonban egy ember is elegendő. A gép a kész elemet közvetlenül az elegyengetett talajra rakja, teljesítménye óránként 4—50 darab. Az üres idom mérete 39x25x14 cm, ami 6 falazó tégla nagyságának felel meg. A gép súlya 185 kg.

•

A június 12-i „Uj Komlóban" hírt adtunk arról, hogy a 49. sz. Építőipari Vállalat kőművesei megkezdik a fentebb ismertetett könnyűbetonblokk alkalmazását. Ennek érdekében június 13-án megkerestük a Kökönyös-Nyugat építkezésének főművezetőjét, Sztipánovics elvtársat, és megkérdeztük:

— *Mikor kezdték meg az újfajta elemgyártógép használatát?*

— A salakblokkgyártó géppel tegnap délután 4 órakor kezdtünk dolgozni, egylakásos épületen. A házat építő Kovács kőműves brigád, ma délelőtt háromnegyed tízig a falat másfél méter magasságig felhúzta. Ezt a munkát egyébként csak ma estig fejezhették volna be. Az új eljárással mondhatnám — a jelenlegi tapasztalatok alapján — 30 százalékkal tudjuk meggyorsítani a munkát.

— *Tehát a gép használata ezek szerint jól bevált?*

— Igen. Az elvégzett munka ezt bizonyítja. De... ennél többet csak akkor mondhatok, ha már az egész házat felépítettük.

Hétfőtől szerdáig

Név	Terv	Tény	+	%	11-én Tény	+	%	12-én Tény	+	%	Havi %
III-as a.	560	575,4	15,4	102,8	569.1	9,1	101,6	572,5	12,5	102,2	107,6
Béta-akna	730	758,1	28,1	103,8	746,2	16,2	102,2	697,9	—	93,8	103,2
Szászvár	210	196,8	—	93,7	189,0	—	90,0	219,6	9,6	104,6	103,1
Kossuth-a.	1321	1310,0	—	99,2	1340,6	39,6	101,5	1350,3	29,3	102,2	102,4
Nagymányok	260	264,8	4,8	101,8	263,1	3,1	101,2	261,1	1,1	100,4	101,7
Anna-akna	380	445,9	65,9	117,3	401,3	21,3	105,6	377,2	—	99,3	101,6
Máza	280	267,0	—	95,4	270,8	—	96,7	287,2	7,2	102,6	101,1
Összesen:	3741	3818,0	77,0	102,1	3780,1	39,1	101,0	3765,8	24,8	100,7	103,1

Megjegyzés: a számok tonnában értendők.

Velük és érettük...

Fiatal, mosolygós arcú Horváth István, még csak húsz éves, de beszélgetés közben öreg bányásznak hihetné az ember. Annyi mindent tud mondani erről a nehéz, de — szerinte is — nagyon szép mesterségről, hogy az ember sok éves tapasztalatot sejt az elmondottak mögött.

Pedig csak 1954-ben került a komlói vájáriskolába. Abban az időben nem volt ilyen vidám. Úgy érezte, hogy az élet nagyon kegyetlen hozzá. Szigetújfaluban lakott és közgazdasági technikumba járt. Tervei voltak. De nem úgy sikerült, ahogyan gondolta. Mostohaapja szerette az italt. Édesanyja beteges volt. Súlyos anyagi gondok között éltek. Majd pedig elhatározta, hogy ezen változtat. Jelentkezett vájártanulónak.

A múlt év júliusában jó eredménnyel végezte az iskolát és Kossuth-bányába ment dolgozni.

Most a 243-as csapaton dolgozik, lent a VI. szint nyugatiban. Fémbiztosítási munkájukban nem lehet találni kifogást. Árvai József, az idősebb vájár — bár ő sem sokkal haladta meg a 20 éves életkort. Nagyon megértik egymást. Ahogyan Horváth István mondja:

— Néhány perces megbeszélés és minden úgy megy, mint a karikacsapás. Egyébként megnézhetik az irodában, hogy a 100 százalékon mindig felül vagyunk.

Érthető, hogy ezek után arra került a sor; mit is csinál szabadidejében egy olyan fiatal, aki jól keres, nem iszik és és cigarettára sem kell pénzt költenie. Szinte félve tettem fel a kérdést, mert csak egyre tudtam gondolni: biztosan sok lányismerőse van és azok szórakoztatása az egyik teendője szabadidejében.

— Nagyon szeretek moziba járni. Amikor ellátogatok egy-egy előadásokat is megnézek. Sajnos még többet szeretnék színházba járni, de Pécsre beutazni, a költségektől eltekintve, nagyon körülményes.

És beszélgetésünk további részében egészen megismertük egymást. Megtudtam, hogy panasza is van az új ismerősömnek. Többek között az, hogy nincs megelégedve az ellátással. A 35-ös konyhán étkezik és ahogyan elmondotta: gyenge a koszt. Neki pedig — fiatalnak — táplálkozni kell.

Jó volt azonban hallani tőle, hogy Komlón kezdett új életet és itt is akarja folytatni. Jól gondolkozik. Hiszen Komlón neki is építenek családi otthont. Párját meg biztosan megtalálja. És Horváth István vájár azok közé a becsületes emberek közé tartozik, akiknek jó munkájából és akikért megteremtettük ezt a várost.

(Folytatás a 3. oldalon.)

A legénységszállások helyzetéről

Sokféle probléma merül fel a legénységszállások életében. Vannak problémák, melyeket azonnal orvosolnak, és vannak olyanok, melyeknek elintézése már nagyobb nehézségekbe ütközik.

A múlt héten az MSZMP Városi Intézőbizottsága megtárgyalta a legénységszállások jelenlegi helyzetét, s az ülésen jelenlévő trösz szakszervezeti elnöktől, Czéder elvtárstól választ kért az alábbi kérdésekre:

— Hogyan foglalkoztatják sportvonalon a szállásokon lakó több mint ezer fiatalt? Ellenőrzik-e a betegeket, akik táppénzes-állományba vételük ellenére napjuk nagy részét az italboltban töltik el? Mi az oka annak, hogy romlott a koszt minősége (pl. a 31-es konyhán). Mikor valósítják meg az egy üzemben dolgozók egy szállásra való elhelyezését?

Czéder elvtárs az alábbiakat válaszolta:

— Bár a konyhák állapota még mindig nem kielégítő, mégis azt kell mondanom, hogy javult a koszt minősége. Különösen a 31-es konyhán történt intézkedés. Megszerveztük az állandó társadalmi ellenőrzést, s ennek az eredménye meg is mutatkozik.

A sportolási lehetőség is biztosítva van a fiatalok számára. Hiszen a legénységszállások dolgozói általában a Bányász Sportkörben működnek, és ott a különböző szakosztályok tagjaiként mindenki kedve szerint sportolhat.

Természetesen azért

akad feladata a komlói trösztnek

A sportfelszerelés kiegészítése sürgős intézkedést követel. A sportolási eszközöket fel kell újítanunk, és a kenderföldi Ságvári legénységszállás környékét — társadalmi munkában — rendbe kell hoznunk.

A táppénzállományban lévő betegek ellenőrzése, komoly munkát igényel. A beteglátogatók állandóan ellenőrzik a büféket, s akit italozó helyen találnak, azt táppénzelvonással büntetjük.

Az egy üzemben dolgozók egy helyre való tömörítése nehéz feladat — mondotta Czéder elvtárs. — Anna-aknán és Béta-aknán megoldottuk ugyan ezt a problémát, de Kossuth-bányán és a kisegítő üzemeknél már nem megy ilyen könnyen. S ez részben magyarázható azzal az indokkal, hogy: kicsi a szállások kapacitása.

Bátai Jakab elvtárs a gondnokok felelősségteljes munkájáról, magaviseletéről, majd a bumlizók ellenőrzéséről beszélt.

Az ülésen résztvevő intézőbizottsági tagok, a különböző üzemek kommunista vezetői, részletesen tárgyalták a konyhák higiéniai állapotát is.

Benhárt elvtárs, a trösztmunkaügyi vezetője elmondotta:

— Körülbelül 1 hónapja ráértünk a többfogásos ételek főzésére. A választék tehát egyre nagyobb. Ennek ellenére még mindig történnek visszaélések. S ezeket — mondhatom — nagyrészt a konyhák alkalmazottjai követik el. Az étkezőhelyiségek piszkosak.

A 35-ös konyha

rendbehozásáért például nemrégiben 60 ezer forintot fizettünk, s még jóformán el sem készült, a falakat máris összefüstölték. Ugyanígy a szászvári konyhára is vonatkozik ez a higiéniai állapot. A teljes lábas zsíros, a kés nem tiszta, stb. Ezeket úgy hiszem otthon nem csinálnák meg.

A hiányosságok egyre jobban felszínre kerültek. Szóba került a kenyér mérlegelése — melynél 10 dkg helyett csak 6—7 dkg-ot adnak ki — a DÜV semleges álláspontja, melyet a beküldött jegyzőkönyvek iránt tanúsít, és az a tűrhetetlen állapot, mely a lejárt szavatosságú áruk forgalombahozásánál mutatkozik meg.

— Anna-aknán például — mondotta Benhard elvtárs — még mindig található olyan konzerváru, melynek a szavatossági ideje lejárt. A konyhavezetők ahelyett, hogy az ilyent időben kiadnák, tétlenkednek, később pedig felelőtlenül cselekednek.

(Folytatás a 3. oldalon.)

Készülnek az új ruhák

A helyiipari vállalat női varroda részlegének dolgozói, ugyancsak elfoglalt emberek. Rendelés-rendelés után érkezik műhelyükbe, s mi tagadás, már jó néhány héttel előre tele vannak munkával. A három szakképzett varrónő, az 5 tanuló segítségével, és a szabászuk — Zuder Ferencné — irányításával júniusban ezidáig 20—25 ruhaanyag összeállítását kezdte meg.

Zuder Ferencné, — aki egyébként a részleg vezetője — szívesen ad tájékoztatót a készülő fazonokról:

— Legtöbb anyagot kiskosztümnek varrunk meg. Persze a kosztüm változatai sokfélék. Rendelőink válogathatnak a fazonok között, hiszen hazai és külföli divatlapjaink érdekes, divatos modelleket közölnek.

A nyári idényben természetesen, a karton, emprimé és az újfajta német brokát anyagból készült egész ruhák is helyet kapnak.

— Ezek közül azonban, a legdivatosabb a pettyes anyag, s ezt nemcsak mi, hanem megrendelőink is tudják. Jelenleg is ötféle pettyes anyagból készítünk csinos, újruhát — informál bennünket Zuder Ferencné.

— ásné —

Bányász Klub HIREI

Ma, június 15-én este 8 órakor megnyílik a Bányász Klub új zenés, táncos szórakozóhelye a kerthelyiségben.

A vendégek szórakoztatásáról két zenekar — egy tambura és egy tánczenekar — gondoskodik.

Kitűnő italok, bor, sör, rövid italok, hideg és meleg ételek állanak a vendégek rendelkezésére. A tánc reggel 4 óráig tart. Belépődíj 5 forint. A tánciskolás növendékek igazolvány felmutatása mellett 3 forintos belépőjegyet kapnak.

Utazzon velünk!

Július 14-én a Bányász Klub és a KISZ komlói szervezete zenés különvonatot indít Fonyódra. A vonaton büfékocsi és cigányzenekar biztosítja az utasok ellátását és szórakoztatását.

Részvételi díj — oda-vissza — 30 forint. Jelentkezni lehet a Bányász Klub gondnokánál és valamennyi KISZ-szervezet titkáránál az utazási díj lefizetésével.

Jelentkezési határidő: június 3.

PÁRTÉLET, PÁRTELMÉLET

Harcban minden forintért Kossuth-bányán

Néhány héttel ezelőtt tájékoztattuk olvasóinkat arról, hogy a Városi Párt Intéző Bizottság megvizsgálta néhány üzemi pártszervezet munkáját. Arról is beszámoltunk, hogy a pártbizottság valamennyi üzemben dolgozó kommunista elé azt a feladatot tűzte, hogy minden tudásával és erejével segítse a helyes üzemgazdálkodás kialakítását.

Most azt néztük meg Kossuth-bányán, hogy az üzemi pártbizottság milyen intézkedéseket tett, s az milyen eredménnyel járt eddig e feladat megoldása során.

Bertus elvtárs elmondotta, hogy főfeladatuknak tekintették az üzem termelésének gazdasági mutatóit megismerni, s annak elemzése során, a mutatók alapján, célul tűzték az 1 tonnára eső kitermelt szén forint ráfordításának csökkentését.

Nemcsak a pártbizottság tagjai láttak aztán a munkához, hanem a vezetőségi ülés határozata alapján a taggyűlés is megvitatta a tennivalókat. Azóta Kossuth-bányán mindenki ismeri e fontos célkitűzéseket, s ismeri tennivalóit is ezzel kapcsolatban.

A párt intéző bizottsága határozatot hozott, hogy a jövőben a termelés emelésével egyidejűleg megfelelő műszaki intézkedésekkel az önköltséget még jobban csökkenteni kívánja. Ehhez brigádokat alakított a célból, hogy az üzem különböző munkaterületein fel kutassák az önköltségcsökkentés minden lehetőségét.

A brigádok az elmúlt hetekben megalakultak. Mi ez alkalommal e feladattal foglalkozó egyik brigád tagjait Kincses József főbányamestert, Gungl Ferenc és Grünwald Mátyás elvtársakat kerestük fel, amint éppen e munkát végezték. Ez a brigád az üzem egész műszakgazdálkodását vizsgálja meg állománycsoportonként. Megvizsgálják a vasárnapi műszakok kontírozását, túlműszak teljesítéseket, hogy azt a megfelelő rendelet szerint alkalmazzák-e. Ezen kívül felülvizsgálják az éjjeles telepítések indokoltságát, s javaslatot tesznek a túltelepítések megszüntetésére stb. Ha a brigád befejezi a munkáját, javaslatot tesz a pártbizottságnak a szükséges intézkedések megtételére.

Megkérdezzük mit tapasztaltak eddig a vizsgálat során. — Jelenleg a májusi műszaknaplót vizsgáljuk — hangzik a felelet — és számtalan rendellenességet, hiányosságot tapasztaltunk máris. Igy például nem tudjuk elképzelni, hogy volt lehetséges, hogy például Breitenbach József májusban az egyik vasárnap 3 műszakot végzett egyfolytában, majd ezt követően pihenés nélkül a hétfő reggeli műszakot is teljesítette, tehát 32 órát dolgozott egyfolytában. Mi is egyetértünk a brigád tagjaival, amikor azonnal megállapították, hogy négy műszakot egyfolytában, lelkiismeretes munkával eltölteni nem lehet. Hátra van még annak megvizsgálása, hogy mi tette indokolttá a 4 egymásba kapcsolódó műszak elvégzését.

Nem egyedülálló példát ragadtunk ki — mondják a brigád tagjai —, mert például a bányagép beruházási részlegének dolgozói Móricz Antal, Németh József stb. szintén 4 műszakot végzett egyfolytában. Vasárnap 3-at és hétfőn reggel folytatólagosan még egyet. Hasonló a helyzet a bányagép Kossuth részlegénél is, ahol a szállítógépészek szinte kivétel nélkül valamennyien bent voltak májusban vasárnap dolgozni. Érthetetlennek tűnik az is, hogy a Hirdi Homokbányánál mi tette indokolttá Bögehord gépkezelő számára május hóban a minden vasárnapi műszakot.

— Ha összesítjük a vizsgálat eddigi tapasztalatát, akkor megállapítható, hogy a széntermelésben dolgozó 1050 munkásnak májusban 480 vasárnapi műszakja volt, míg a 101 iszapoló dolgozónak ugyanebben a hónapban 220 vasárnapi műszakja. Ez az arány nem reális, nem indokolt, az utóbbi számára 50—60 műszak lenne az eddigi gyakorlat szerint a reális és megengedhető.

Mit jelent ez forintösszegben? tesszük fel a kérdést.

Ha helyes műszakszervezéssel, rendes létszámtelepítéssel, s más megfelelő intézkedésekkel sikerül normálisra csökkenteni a vasárnapi műszakok számát, ez csupán munkabérben a Kossuth bányaüzemnél havi 200 ezer forint munkabér jellegű megtakarítást eredményez. Ezen felül van az az érték, amely az üzemi költségek megtakarítását jelentené a túlzott vasárnapi műszakok csökkentése következtében.

Természetesen a 4 brigád az üzem gazdaságosságát ennél sokkal szélesebben, mindenre kiterjedően vizsgálja. Igy minden remény meg van arra, hogy az üzem kommunistáinak és valamennyi dolgozójának aktív segítségével, támogatásával sikerül felszámolni az itt-ott mutatkozó laza gazdálkodást és gazdaságosabbá tenni az üzem működését.

Egy hónap alatt egymillió 97 ezer forint

Ennyit jelentett az, hogy a Kossuth-bánya földalatti és egyéb dolgozói megjavítva májusban a munkát, úgy növelték az üzem termelését, hogy az áprilisi 1 tonnára eső üzemi önköltség 363 forintról 332 forintra csökkent.

Termelési emelkedésben ez áprilishoz viszonyítva 4400 tonnás emelkedést jelent. Szürke számok ezek, azonban a számok mögött száz- és száz becsületes kommunista és nem kommunista szakmáját, népét szerető hű bányamunkás komoly erőfeszítése húzódik meg.

Ezekre gondolt Bachmann elvtárs is, amikor örömmel tájékoztatott bennünket a fentiekről. Ezekre és arra a bányászbecsületre, amely ezen eredmények elérésében nagymértékben közrejátszott.

A párt, a nép számít továbbra is, épít továbbra is e bányászbecsületre. Ahogy Bachmann elvtárs elmondotta a májusi 35 431 tonnás termelést ha úgy lehetne növelni, hogy elérhetnénk a múlt év I—III. negyedévi termelési szintjét, ami átlagban 38 600 tonnát jelentene, akkor az üzem önköltsége csak a termelés növekedése folytán 310 forintra csökkenhetne le. Jó üzemszervezéssel a bányász elvtársak helytállásával, megfelelő műszaki intézkedésekkel, ennek eléréséhez megvan minden reális tényező.

Ez természetesen csupán a termelés növekedése által előálló önköltségcsökkentést jelent. A Kossuth-bányai kommunisták az önköltséget a helyes anyaggazdálkodás megteremtésével és egyéb módon is kívánják még kedvezőbbé tenni. Miben segíthetnek még e területen az üzem dolgozói?

Abban, hogy a munkához szükséges apró eszközök, csavar, szerszám, fogyóanyagok stb. felhasználását is még gondosabban végzik, az, hogy felkutatják a felesleges terhet jelentő improduktív létszámot és még sok egyéb módon.

A pártszervezet első intézkedései a kommunisták mozgósítása, az első lépések megtörténtek. A fentiek már mutatják a helyes politikai intézkedések, a párt gazdasági, üzemi ellenőrzésének első és valljuk be, máris jelentős eredményeit. A munka megkezdése óta alig egy-két hét telt el.

Ha az eddigi lelkesedéssel, kommunista alapossággal és pontossággal továbbviszik a harcot, minden feleslegesen felhasznált forint megtakarításáért, akkor az üzem gazdaságos működésének megteremtése terén újabb győzelmeket érhetnek el Kossuth-bányán. Kommunista győzelmeket.

Év vége előtt a vájáriskolában

Több mint 200 fiatal készül az évvégi vizsgákra a vájáriskolában. A készülők között van 67 fiatal, aki ez alkalommal már vájárvizsgát tesz, s csaknem egy hónapja már nem a tanbányában, hanem a további hosszú évekre választott új munkahelyén készül a vájári feladatokra. Egy évvel ezelőtt ilyenkor végtelen csend uralkodott a folyosókon, s az intézet növendékei nagy komolysággal és lelkesedéssel tanulmányozták a tananyagot. Gyakran lehetett látni még a folyosókon is sétálgató, tankönyveket olvasó tanulókat.

Amikor most meglátogattuk az intézetet, s e kérdésre terelődött a beszéd, elmondották, hogy „bizony tavaly így volt". A DISZ számontartotta, ki, hogy tanul, az ifjúsági vezetők együtt izgultak a felelőkkel, s örömmel jegyezték fel, ha az nap osztályukban nem volt négyesnél, vagy hármasnál rosszabb felelet.

No és most? Most nem tapasztaltuk ugyanezt a lelkesedést, a tavalyihoz hasonló elmélyült tanulást, s a folyosókon sem láttunk senkit tanulni. Vajon mi ennek az oka? Ezt érdeklődtük meg a fiataloktól, tanároktól, a KISZ egy-két vezetőjétől és a pártszervezet vezetőségétől.

A fiatalok véleménye

szerint volt itt lelkesedés, néhány héttel, hónappal ezelőtt, s ha most nem is lehet egészen azt mondani, hogy rossz a hangulat a tanulók között, de nem annyira jó, az bizonyos, mint az elmúlt hónapokban. Több oka van ennek. Az egyik, s talán a legfontosabb, hogy túlságosan hirtelen, nem eléggé előkészítve álltak ismét át a teljesítménybérezésről az ösztöndíjrendszerre. Amíg az előbbi volt, az a több, mint 80 fiatal, akik teljesítménybérben dolgoztak, többszörösét keresték az ösztöndíj összegének, ruhát csináltattak, cipőt, s egyéb bevásárlásokat végezhettek. Aztán terveztek. Megtervezték a keresetüket, s azt, hogy mire fogják költeni a további hónapokban is. A terveket felborította a visszatérés az ösztöndíj-rendszerre, s ez egyáltalában nem hatott lelkesítőleg ezekre a fiatalokra. A másik ok részben ehhez kapcsolódik. Az, hogy gyengült az ifjúsági szervezet felvilágosító, politikai nevelő munkája az intézetben. Ahogy elmondották: „nem is foglalkozik a KISZ ezekkel a kérdésekkel". Mi úgy gondoljuk, hogy

ha van valami, amit az intézet KISZ-szervezetének, mint jó tapasztalatot át kell vennie és hasznosítania kell a DISZ munkájából, akkor ez az, hogy többet kell törődni a fiatalok hangulatával, problémáival, meg kell magyarázni, ha valami történik, az miért van, miért volt szükséges, s jobban kell segíteni a KISZ-nek a vizsgára készülés munkáját is.

Van-e erre mód? Képes-e erre az intézet KISZ-szervezete? Igen. Képes erre. A KISZ-szervezet tagjainak nagy többsége jó tanuló és a gyakorlati munkában is megállja a helyét. Tudna tehát segíteni a gyengébb növendékeknek a tanulásban, tudna felvilágosító munkát is végezni. Csupán

meg kell szüntetni a KISZ-fiataloknak a ma még meglevő befeléfordulását, azt, hogy egyénenkint általában jól tanulnak, jól dolgoznak, de nem törődnek a szervezeten kívüli fiatalokkal, nem növelik napról napra apró, segítő munkával kapcsolataikat, tömegbefolyásukat.

A KISZ Városi Intéző Bizottságának is meg kellett volna látni ezeket a jelenségeket, hisz nem lehet sokáig szem elől téveszteni, amit mi is tapasztaltunk, hogy a vájáriskola KISZ-szervezete elszigetelten dolgozik az intézet egész ifjúsági kollektívájától is bizonyos mértékig, de a városi KISZ intéző bizottságtól is.

Nem jó a kapcsolata az intézet KISZ-szervezetének a Kossuth, III-as, Anna, Béta-akna KISZ-szervezeteivel sem. Ezekhez az üzemekhez kihelyezett, most végző 65 fiatal elmondta, hogy az üzemek vezetői, párttitkárai máris felkeresték őket, érdeklődtek munkájuk, nehézségeik iránt, s jól esett nekik ez az emberi szó. De nem keresték meg őket ezeknek az üzemeknek a KISZ-szervezetei, holott nekik kellett volna elsősorban törődni ezekkel a fiatalokkal, hisz a vizsgák után, egy hónap múlva már ezekhez az üzemi KISZ-szervezetekhez tartoznak majd. Ez is befolyásolja a fiatalok hangulatát, de ezért is elsősorban saját KISZ-vezetőségüket hibáztatják, mert az nem kereste meg ilyen irányban új munkahelyük KISZ-szervezeteit.

Helyes volt az, hogy az intézet KISZ-szervezete rendezvények egész sorát tartotta, kilincselt és eljárt felsőbb szerveknél, hogy elintézze 45 fiatal dícséretet érdemelnek. Lelkes sok munka van ez út előkészítésében. De a fiatalok mindennapi problémáival, kérdéseivel, a tömegkapcsolatok szélesítésével, a vizsgák és a nyári szünidő politikai előkészítésével is ugyanilyen lelkesen, aktívan kellene foglalkozni.

A pártszervezet intézkedik

Ezek után érdeklődtük meg az iskolavezetőség és a pártszervezet véleményét ezekről a kérdésekről. Az iskolavezetőség úgy látja, hogy erősen szembetűnő a lappangás a KISZ munkájában, több segítséget várnak a kommunista fiataloktól, az évvégi vizsgák előkészítéséhez. Segítséget a városi KISZ-bizottságtól is, elsősorban ösztönzést és ellenőrzést.

A pártszervezet már hetekkel előbb felfigyelt különböző jelek alapján a fenti kérdésekre. Ezért vezetőségi ülésen és legutóbb a taggyűlésen foglalkozott a KISZ munkájával. Két fiatalt, egy nevelőt és egy mestert pártmunkában bízta meg a KISZ munkájának segítésével. A taggyűlésen a kommunisták nagy felelősségérzettel vizsgálták a fiatal szervezet munkáját. Megállapították, hogy rendkívül gyenge volt a KISZ-ben végzett politikai nevelőmunka. Főleg csak a fiatalok szórakoztatásával és üdülésének előkészítésével foglalkoztak. A hozott határozatok végrehajtása változtat ezen a helyzeten. Könnyen megváltoztatható az ösztöndíj bevezetésével kapcsolatban kialakult nem egészen egészséges hangulat is. Mi szükséges ehhez? Az, hogy az intézet vezetői által feldolgozott kimutatást megismerjék és megértsék az eddig teljesítménybérben dolgozott fiatalok.

E kimutatásból megállapítható, hogy a teljesítménybérben a vájári norma 40—60 százalékát tudták csupán teljesíteni a fiatalok, tehát szükség van még szakmai tudásuk, gyakorlati munkaismeretük, ügyességük, fizikai erejük erőteljes növelésére, hogy mire ismét teljesítménybérbe kerülnek, tudásban és erőben felkészültebben, nagyobb eredményeket érhessenek el.

Mi bízunk abban, hogy a vájáriskola KISZ-kollektívája az intézet és a pártszervezet, valamint a Városi KISZ Intéző Bizottság segítségével gyorsan magára talál és a vizsgákig még komoly eredményeket ér el az eddigi hibák megszüntetésén túl is.

Anyák a békéért

Békenagygyűlést tartottak június 11-én délután városunk asszonyai, lányai, hogy tiltakozzanak az atomfegyverek használata, azokkal való kísérletezés ellen. Napokkal előbb készültek már erre. Aláírásgyűjtést indítottak, hogy mindenki aláírásával is hitet tehessen békeakarata mellett.

A békegyűlésre megtelt a tanács nagyterme. A Bányász Zenekar pattogó indulóinak hangja mellett gyülekeztek az anyák, akik az életet adják, hogy felemeljék szavukat gyermekeik, családjuk boldogsága érdekében.

A nagygyűlést Tatai Jánosné, a Városi Nőtanács Ideiglenes Bizottságának vezetője nyitotta meg. Az úttörők legkisebbjei, a pajtáscsalád tagjai üdvözölték ezután az édesanyákat, kérve őket, hogy őrködjenek további fejlődésük, életük, a béke felett.

Az ünnepi beszédet Vass Istvánné, az Országos Nőtanács titkára tartotta, aki immár 12 éve vezeti a magyar nők mozgalmát. Megemlékezett az ellenforradalmi eseményekről, mártírjainkról, köztük Kállai Éváról, aki az ellenforradalom támadása során szerzett súlyos sérüléseibe halt bele. Emlékét a magyar nők örökre szívükbe zárták és gondoskodnak róla, hogy három árvája ne érezze az édesanya elvesztését. Megható példákat mondott az idegenbe szakadt kiskorú gyermekek leveleiből. Minden egyes kiskorú gyermekért harcolnunk kell, hogy szüleikhez mielőbb hazatérhessenek, — mondotta Vass elvtársnő.

A beszámolót szenvedélyes hozzászólások követték. A hozzászólók hangsúlyozták, hogy harcos, felvilágosító munkával, álláspontjuk nyilvánításával mindent elkövetnek, hogy maguk is hozzájárulhassanak a borzalmas fegyverek betiltásához. Várnai Zseni és Csohány Gabriella verseken keresztül fejezte ki ugyanezeket az érzelmeket. A hozzászólások spontánok, az anyaszívből jöttek, s mögötte a gyermek, a család iránt érzett mély asszonyi felelősségérzet volt.

A nagygyűlés választotta meg a városi nőmozgalom eddig is legaktívabb tagjaiból a Városi Nőtanács vezetőségét. A megválasztott vezetők célul tűzték Komló város asszonyainak a nőgyűlésen elhangzott nagy cél, a békéért folyó harcra való egybetömörítését.

A lelkeshangú nagygyűlés is bizonyítéka, hogy Komló asszonyai, lányai erős bástyaként állnak a békeharcosok sorában. Ezt tükrözte az Országos Béketanácsnak küldött távirat is, melyben tiltakoznak a nuklerális fegyverekkel való kísérletezés ellen.

A nagygyűlés lelkes hangulata, az asszonyok békevágya legyen további táplálója a komlói nőmozgalomnak. Erre minden remény meg van. A komlói édesanyákat, a város leányait nem sikerült az ellenforradalom aljas fasisztáinak sem megzavarni, s megakadályozni abban, hogy új élet alkotói, a haladó erők első soraiban küzdő harcosok legyenek. Nem sikerült a komlói édesanyákat aljas céljaiknak megnyerni. Az ellenforradalom napjaiban is, ki szóval, ki tettel állt ki a haladás, a béke ügye mellett.

Csizmadia Emilné

Területi pártszervezetek munkája

Nehéz időkben alakultak a területi pártszervezetek. Azokban a novemberi napokban, amikor még visszhangzott a fegyverek zaja, már a lakótelepeken megindult a szervezés. Azóta ezeknek az alapszervezeteknek a tagsága megnőtt. Tagjai között foglal helyet sok régi veterán pártmunkás, nyugdíjas bányász, az elmúlt években sok mozgalmi munkában edződött házlasszony, hivatalok dolgozói stb.

Ez a számszerű növekedés — ahogy azt a városi párt intéző bizottság ülésén megállapították; e pártszervezetek lelkes szervezőmunkájának következménye. Az intézőbizottság elismerését fejezte ki a belvárosi és a kökönyösi pártszervezetnek ezért az eredményes szervező munkáért. Pártépítés területén is értek el eredményeket a területi pártszervezetek. Kiépültek a pártcsoportok, megteremtették a területi felelősök hálózatát stb.

A területi pártszervezetek rendkívül fontos mozgalmi területen — a lakosság között végzik nevelő, felvilágosító munkájukat. Igaz, hogy még nem az egész területre kiterjedően, de ez a további cél. Gesztenyésben pl. szinte nincs olyan ház, lakás, ahova beszélgetésre, a vélemények kicserélésére, a párt politikájának megmagyarázása céljából ne jutottak volna el a kommunisták. Ezt kell megvalósítani Kenderföldön, Újtelepen és a többi lakóterületeken is.

Van-e hasznos jelentősége a lakossággal történő ilyen jellegű folyamatos érintkezés, kapcsolat megteremtésének? Ha valahol lehetséges, akkor elsősorban a területi pártszervezetek számára nyújt lehetőséget hasznos munkára ez a kapcsolat. A területi pártszervezetben szinte minden rétegből található kommunista. Politikai és műszaki vezető, a város felelős dolgozói és a lakótelepeken élő emberek széles rétege. Ezért rendkívül fontos tapasztalatokkal, javaslatokkal segíthetik a területi alapszervezet kommunistái a helyes várospolitika, gazdálkodás, városépítés kialakítását.

Ahhoz, hogy ezt a jelentős és felelős **pártmunkát helyesen és eredményesen** megoldhassák a területi szervezetek, tagjainak aktivizálását, a ma még jelentkező befeléfordulását kell megszüntetni. Meg kell szilárdítani a pártfegyelmet, kialakítani a helyes kritika és önkritika légkörét. Mielőbb meg kell valósítani, hogy minden párttag ismerje és végezze el pártmunkáját.

A fentieken túl is van bőven tennivaló a területi szervek kommunistái számára. Nem tétlenkedhet ma még átmenetileg sem egy kommunista sem. Járják a lakóterületet, segítsék a nőket, fiatalokat az igazság, a munkásosztály, a párt igazságának megismerésében.

Segítsék a területi pártszervezetek kommunistái a fiatalok, a KISZ, és az úttörőmozgalom munkáját is. Adják át sokévtizedes tapasztalataikat a fiataloknak. Építsenek ki szoros kapcsolatot az iskolákkal, legyenek a szülői munkaközösségek kezdeményező, aktív tagjai.

Megtisztelő, szép pártmunka ez. Az élet minden területére, a lakosság minden rétegére kiterjedő hálás feladat. Nem kétséges, hogy e pártszervezetek el is végzik e feladatokat, s jól fogják **elvégezni.**

Asszonyoknak LÁNYOKNAK

STRANDRA

A buszmegállónál egyik délután két fiatal nő beszélget.

— Július első hetében megyek üdülni a Balatonra. Már előre örülök a két hét szabadságnak — kezdi mesélni az egyik.

— Jó lesz neked — mondja társa. — Én csak pár héttel később, augusztusban szeretném megkezdeni az üdülést. Valószínű, én is fürdőhelyre megyek.

— Egy baj van csak — folytatja a beszélgetés kezdője. — Nem tudom, milyen fürdőruhát csináltassak magamnak.

— Az én fürdőruhám is régi már. Újat kell csináltatnom, de annyi szép modellt láttam, hogy nem is tudom, melyiket varrassam meg.

*

Úgy gondoljuk, a két asszonyon vagy lányon kívül több üdülésre készülő embernek segítünk választani most, amikor bemutatjuk két egyszerű, csinos, divatos fürdőruha mintáját.

EGYBESZABOTT FÜRDŐRUHA

Csau-színű vászonból, fehér vászon pánttal készül, zöld zsinórbefűzés díszíti

KÉT RÉSZBŐL ÁLLÓ

divatos strandruha. Sötétkék alapon, fehér pettyes vászonból készül. Ezt a fazont is gyakran láthatjuk fürdőhelyeken.

Az állomásfőnökség címére

B. G. a következő levelet küldte szerkesztőségünkhöz.

„Lehetetlen állapot az, amely minden reggel a fél 7-es vonat beérkezésénél történik. A második vágányon teherszerelvény rostokol, s a harmadikra fut be a személyvonat. Az embertömeg a két szerelvény között tolong az állomásépület elé. A kijárat előtt, illetve bent a vasrács között áll a posta gépkocsija. De annyira bent a kijáratban, hogy jobbról-balról egyesével libasorban lehet csak kimenni.

Sok száz ember nevében kérem, hogy ez az áldatlan állapot szűnjön meg."

Reméljük, az állomásfőnökség orvosolja a jogos panaszt.

TUDOMÁNY technika

Pamutanyag, amit mosás után sem kell vasalni

A Pamutkikészítő-gyárban különleges pamutanyagok gyártásával kísérleteznek. Bizonyos vegyszerek, műgyanták hozzáadásával elérik, hogy az anyag tizenöt-hússzori mosás után sem lesz gyűrött, s így a ruha vasalás nélkül hordható. Külföldön már több gyár alkalmazza ezt a módszert és a világpiacon igen keresettek az úgynevezett tartós appretálású kelmék. A harmadik negyedévben a Pamutkikészítő is megkezdi a különleges anyag gyártását.

Elektromos olló

A hálózati váltakozó árammal előállított rezgőmozgást mind szélesebb, körben használják fel valamilyen munka végzésére. Halottunk már vibrációs mosógépről, lombfűrészről, csontvésőről. Legutóbb újabb alkalmazási területről olvastunk a szovjet szaklapokban. L. M. Szitih mérnök villamos működtetésű ollót készített, amellyel gyorsan, könnyen és pontosan lehet a legkülönbözőbb papírfigurákat kivágni. Az ollót 110—120 voltos hálózatra kell kapcsolni, de készült 24—36 voltos kivitel is. Fogyasztása mindössze 20 watt, súlya 350 gramm. Vágási sebessége 1—4 réteg írópapír esetében 400—500 mm/sec. Mivel a kések rezgése elég gyors, rezgésenként a vágás hossza max. 3 mm, ezért kényelmesen és szépen lehet vele görbe vonal mentén vágni. Természetesen az ollót nemcsak papírvágásra lehet használni, hanem textil, műanyag fémfóliák vágására is.

Élelmiszerek nagyfrekvenciás tartósítása

Elkészült a Szovjetunióban az első ipari nagyfrekvenciás tartósító berendezés, amely gyümölcs- és zöldségfélék konzerválására alkalmas. A berendezés előnye a régi autoklávokkal szemben, hogy a gyümölcs 30—40 perc helyett csak 1—2 percig van kitéve nagyobb hőmérsékletnek. Ennek következtében a gyümölcs íze, színe és aromája nem változik, vitamintartalmának 95 százaléka megmarad. Jelenleg kísérletek folynak az atomenergiának élelmiszerek tartósítására való felhasználására. Az élelmiszereket rádióaktív izótopokkal és gyorsított elektronokkal kezelik.

Ismét megindult a KST-mozgalom

Az elmúlt években országosan nagy népszerűségre tett szert a dolgozók körében a Kölcsönös Segítő Takarékpénztár mozgalom. Ez nem volt egyéb, mint a dolgozók házi bankja. Havonta rendszeresen összegyűjtötte a tagok által felajánlott összegeket. Legjobb alkalom volt a takarékosságra. Helyben befizették a KST tagjai havonta az összegeket és amikor szükségük volt rá — természetesen indokolt esetben — kisebb-nagyobb kölcsönöket is kaphattak.

Városunkban is nagy népszerűségnek örvendett ez az eljárás. Az októberi események alatt — vagy utána — megszűnt a KST tevékenysége. Most ismét újjáéled ez az örvendetes „intézmény". Kossuth-bányán, III-as aknán és Béta-aknán már meg is alakult és sok taggal működik.

Bizonyára — rövid időn belül — több vállalatnál is alkalma lesz a dolgozóknak „helyi bankjukat" igénybe venni.

Egy óra meseországban

Megszólal a gong, félrehúzódik a függöny. A színpadon gyengénvilágított ablak mögött a királynő alakját látjuk, amint a kezében hímzéssel ül és varrogat.

Így kezdődött el június 13-án a Kökönyösi Szabadság Moziban a Győri Állami Bábszínház előadásában a „Hófehérke és a hét törpe" meséjének csodálatos története. A gyerekek közül legtöbben a meséből ismerték már Hófehérke szomorú sorsát, s a gonosz mostoha tetteit. Az előadás alatt mégis nagy figyelemmel kísérték a cselekményt s a hirtelen fordulatok, egy-egy érdekes történet után hangos felkiáltások hallatszottak.

Az első felvonás után halk harmónika szó mellett nyílik szét a függöny, s a színpadon megjelenik boldogország szép királyfia. Eljött, hogy megkérje a világ legszebb lányának, Hófehérkének kezét. A gonosz mostoha azonban nem adja lányát a királyfihoz, hanem a vadásszal az erdőbe küldi az irigylésre méltóan szép lányt, hogy ott megölesse. Terve azonban nem sikerül, s Hófehérke a hét törpe házába kerül. A mostoha azonban továbbra sem nyugszik. Banyának öltözve felkeresi a törpék házát, s megmérgezi mostohalányát. Hófehérke a királyfi csókjától felébred, a gonosz mostoha pedig kősziklává változik.

A gyerekeknek nagyon tetszett Hófehérke játéka, akit Molnár Erzsi és a királyfi játéka, akit Lévai Sándor alakított. A gonosz mostoha szerepét Szőnyi Kató játszotta sikerrel. Az együttes jó játékával, a szép díszletekkel és bábukkal sok komlói kisgyerek tetszését nyerte meg.

— Anna —

A legénységszállások helyzetéről

(Folytatás az 1. oldalról.)

Az ülésen jelenlévő elvtársak foglalkoztak a szállások kulturális helyzetével is. Az állapot ezen a területen sem kielégítő. Az ellenforradalmi események ideje alatt, majdnem az összes rádiót elrontották, s ezek közül mindössze 17-et javítottak meg. Jelenleg a tröszt tárgyalásokat folytat a postával olyan értelemben, hogy a belső szállásokon lévő vezetékes rádiót ismét felszereljék.

Örvendetes jelenség

tapasztalható a szállásokon lakó bányászaink között. Egyre többen vásárolnak szép, jóminőségű ruhákat, s mi több — motorkerékpárokat. A baj azonban itt is megmutatkozik. A kisméretű szekrények nem bizonyulnak elegendőnek, s a meglévő motorkerékpárokat sem tudják már az alagsorban elhelyezni. Sokat panaszkodnak emiatt a józanéletű, szépet szerető bányászok.

Piegl János elvtárs, a Komlói Szénbányászati Tröszt igazgatója, az intézőbizottsági ülésen kijelentette:

— A bányászok kérései nagyobbrészben jogosak. Azonban az ellenforradalom okozta károk kihatással vannak a komlói tröszt anyagi befektetéseire is. Ez évben sajnos nem nagy fedezet áll a tröszt rendelkezésére, de a jövő évben — ha az ország gazdasági helyzete megengedi — ismét jelentősebb segítséget nyújthatunk a szállások dolgozóinak.

A kenderföldi legénységszálláson például — ahol most is 10—15 motorkerékpár van — jövőre motorgarázst építünk. Hadd helyezzék el megfelelő helyen bányászaink, saját motorjaikat.

Persze szállásokon belül, vannak olyan szobák is — mondotta Piegl elvtárs —, ahol nem várnak a tröszt segítségére. A fiatalok, a kollektíva a maga erejéből cselekszik. Szobáikban rendet tartanak, saját rádiójuk van, s a tisztaságot egyéni példával szorgalmazzák. (A szobába például, senki nem mehet be cipővel.) Az ilyen esetek örvendetes jelenségek, és dicséretre méltóak.

Az intézőbizottság tagjai közösen megvitatták és értékelték az elhangzott javaslatokat, melyek mind azt a célt szolgálták: szüntessük meg végre a fennálló hiányosságokat, és tegyük még szebbé, kellemesebbé a legénységszállásokon lakó bányászok életét. Kelemen elvtárs, az MSZMP Városi Intézőbizottságának elnöke, beszédében igen találóan jegyezte meg:

— a szállásokat mindig olyanná tegyük, amilyenben mi magunk is lenni szeretnénk.

Balatoni üdülőben

Június 1-én pár órás utazás után megérkezett a gyermekzsivajtól hangos autóbusz a 43 komlói óvodással és kísérőikkel az alsóbélatelepi üdülőbe. A gyerekek maszatosan, egy-egy játékot szorongatva kezükben örömmel szálltak le a buszról.

Az üdülő előtt már várta őket Ernő bácsi, a gondnok. Az ismerkedés gyorsan megtörtént, aztán első teendő a gyerekek csomagjainak elhelyezése volt.

Az üdülő két épületből áll. 1945 előtt mindkettő papi nyaraló-villa volt. Ma az egyiket gazdasági épületnek, konyhának, raktárnak és irodának, a másikat nappali tartózkodásra, nappali szobának, az emeleten lévő szobákat pedig hálószobáknak rendezte be a tröszt szakszervezete, nem kis költséggel. Ide vezették először a gyerekeket. Az óvónők és dadák az egy-egy szobában lévő kiságyak számának megfelelő csoportokra osztották őket, s aztán megkezdődött az „ágyfoglalás". A kis pirosruhás Marika, úgylátszik, a sarokban szeret aludni, mert ő foglalta el elsőnek a sarokban lévő kiságyat. Erzsike viszont a friss levegőt, vagy talán a Balatont szereti jobban, ő ugyanis az ablak melletti ágyat választotta. A szép függönyökkel, szőnyeggel ellátott, kényelmes, tiszta szobában gyorsan elhelyezkednek a gyerekek. Hamar felfedezték az erkélyt is, ahonnét szép kilátás nyílik hazánk egyik legszebb tájára, a magyar tengerre.

A másik épületből, a konyha felől kellemes illatokat hozott a szellő, s mivel az utazás alatt a kicsik is, a felnőttek is megéheztek, a gyerekeket párosával felállítva az óvónők és dadák vezetésével a „gazdasági" épületbe vonult a társaság.

A gyerekek a hazulról hozott csokoládétól, gyümölcstől piszkosan, mosakodáshoz láttak. (Jó, hogy nem látták őket így a mamák.) A tisztálkodás után pedig elfoglalták helyüket az ebédlő asztalainál. Az alacsony, hosszú, szépen terített asztalokon már párolgott a finom gulyásleves. Az éhes gyerekszájak mohón evéshez láttak. A már kiürült tányérokba második ételnek rizs, rántott hús és saláta került. A lassabban evőket Ernő bácsi így biztatta: „Fér még egy kicsi ebbe a szoknyába", s hasukat megtapogatva folytatta: „aki sokat eszik, nagyobbra megnő".

Az ételre, az ellátásra tehát nincs kifogás, s a jóllakott gyerekek elégedetten mentek az udvarra, ahol már várta őket a játékokkal megrakott teherautó. Egymásután adogatták le a kocsikat, talicskákat, homokjátékokat és labdákat. Minden játéknak akadt gazdája. Aki hintázni szeret jobban, nevetve ült a hintán, s lábával hadonászva a levegőben hajtotta magát előrehátra, mint azt a kis Kati tette. A kisebbek viszont a homokjátékokat és talicskákat választották, s a puha homokban ülve rakódtak, főzőcskéztek.

Az első napon még a saját ruhájukban játszottak a gyerekek, de a szekrényekben már készenlétben állt a sok-sok napozó és a hűvösebb időben használt melegítők.

A NAPIRENDET

a gondnok az óvónőkkel közösen beszélte meg, s azt igyekeztek be is tartani. Természetesen ez nem olyan szigorú, mint az óvodák napirendje, de az alvás idejét most is betartották. A rövid foglalkozások alatt meséket hallgattak vagy énekeket tanultak a gyerekek.

Este pedig, a játszástól fáradtan húzták magukra a takarót, talán az otthonmaradtakról, szüleikről, édesanyjukról álmodtak.

Az első csoportnak már letelt az üdülés ideje, s a boldog két hét után átadják helyüket a ma érkező újabb óvodáskorú gyerekeknek.

Ha a délutáni órákban megérkeznek édesanyjuk ölelő karjaiba, bizonyára szívesen, örömmel mesélnek majd a balatoni élményekről, az ott eltöltött boldog napokról.

Szőke Anna

Hivatalos jelentés a III-as aknai sújtólégrobbanásról

Különféle rémhírek terjedtek el városunkban a III-as aknán történt bányaszerencsétlenségről.

Hivatalos helyről nyert értesülés szerint az alábbiakat közöljük:

III-as aknán történt súlytólég robbanás következtében négy sebesülés volt. Ebből egy halállal végződött. Egy bányász súlyos égési sebeket szenvedett. Ketten pedig könnyebb — egy-két héten belül gyógyuló — zúzódással és égési sérülésekkel kórházban vannak.

A robanás okát a bizottság most vizsgálja, mivel annak eredete ismeretlen. Erről hivatalos jelentést csak a vizsgálat befejezése után közölhetünk.

Kánikulában

Egy kis frissítő

Bizony jól esne a komlói háziasszonyoknak, ha a hirtelenül beállott fülleszto melegben néha-néha felfrissíthetnék magukat. Például: az ízletes ebédhez jégbehűtött málnaszörpöt, sört, vagy éppen hidegvizet adhatnának, ami jelen esetben teljesen lehetetlen. A csapból folyó víz ugyanis langyos, s a vásárolt ital sem lesz hidegebb a kisméretű, meleg levegőjű éléskamrában.

Természetesen a hűtőszekrényt más is pótolhatná. Például: jég. Nagyszerűen tudnák ezt is használni, ha — lehetne kapni. Sajnos azonban egyelőre csak az üzemélelmezési vállalat, a vendéglátóipari vállalatot, a vendéglátóipari vállvállalatot elégítik ki. Egyszóval a közületek kapnak a magánosok nem.

Miután a háziasszonyok közül többen is érdeklődtek jég után, megkérdeztük a Jéggyár üzemeltetésével megbízott vezető elvtársat, Nyiri Ferencet:

— *Mi az oka annak, hogy a meleg napokon nem szállítanak jeget a magánosok részére?*

A válasz így hangzott:

— Beszélgettünk már a tanács kereskedelmi felügyelőjével erről a dologról. Úgy határoztunk, hogy a város területén lévő boltok részére adunk egy bizonyos mennyiséget, s így azok árusítják a lakosság részére. Ez természetesen még csak terv. Hogy mikor kerül megvalósításra, erre egyelőre időt mondani nem tudok.

Nekünk lenne egy javaslatunk: a jég árusítását mindenesetre addig kezdjék meg, míg a meleg idő tart. Rendkívül bosszantó volna ugyanis, ha addig tanácskoznának, amíg a nyári napokat ismét a hideg, őszi idő váltja fel.

Hej, ezek a vadászok!

(FOLYTATÁS.)

A tapasztalt róka

...5-én hajnalban. Hamarosan lőttünk egy hatalmas vaddisznót. Gyönyörű példány volt. mondhatom. Olyan agyarai voltak, hogy még. Hogy el ne tűnjön a zsákmány, két társunk ott maradt vigyázni rá.

Egy ideig nyugodtan üldögéltek, majd felülkerekedett az unalom.

— Te komám — szólt az egyik — én elmegyek le a völgybe, elejtek egy-két duvadat, s ha visszajöttem, elmehetsz te is.

Megegyeztek. Vállára vette a puskát a kezdeményező és elindult. Alig lépett azonban néhány lépést, amikor egy lomposfarkú róka került az útjába!

Lekapni a puskát és leadni egy lövést egy pillanat műve volt. Mert igen tapasztalt vadász ám az illető! No de a róka sem volt mai róka! Ugyanis egyből elfeküdt.

A „sikeres" lövést leadó vadász előbb társára nézett, majd amikor látta annak elismerő pillantását, megindult a döglöttnek vélt róka felé. Elővette bicskáját és egy gyakorlott mozdulattal lenyisszantotta az orrát. Mert kell ám az ilyesmi, hogy bizonyítani lehessen az eset hitelességét.

Betette a tarisznyába és megindult az előbb megkezdett úton. Ekkor kiáltott utána — ijedten a társa — „szökik a róka!"

S valóban elindult az orr nélküli állat, méghozzá a bozót felé. Ugyanis az történt, hogy amikor a róka meglátta milyen tapasztalt, jól lövő vadászokkal van dolga, (biztosan sokszor találkoztak már), inkább leengedte vágni az orrát, annak reményében, hogy ilymódon megtud szökni. A ravaszdi terve azonban nem sikerült. A két vadász minden tétovázás nélkül lekapta a fegyvert — bum! — s a szökevény felbukott. A lomposfarkú belátta: elvesztette a játszmát, mert most golyót is kapott és talán a vadászok iránti nagy tiszteletből, végső erejével felemelte farkát, s integetve jelezte: „Le vagyok győzve."

Ez kaland volt?

felkiáltással csapott le a másik. Jó vicc! Még hogy ez kaland. Ezt figyeljék meg.

— Őzbakra mentünk vadászni. Csupa biztoskezű, jószemű, tapasztalt vadász. Olyan sörétekkel, hogy még egy bivaly is szörnyethalt volna, ha meglátja. Mezőn haladtunk keresztül, majd betértünk az erdőbe. Friss őznyomok látszottak a csapáson. Ugy dobogtak a szívek, hogy attól féltünk, elijednek a vadak.

S egyszercsak békésen álldogáló állat hátát pillantottuk meg. Micsoda szerencse, villant át agyamon! Alig indultunk el, s máris csak lőni kell. Közben megálltunk — mert közelről nem művészet lőni — s a baloldali cimborám felemelte a puskát.

A lövés után az állat egyből össze esett! Társunk egekig emelt orral indult el — egészen lassan, hogy élvezhesse magasztaló pillantásainkat. De amikor azután odaértünk... haha..., brühü...: képzeljék patkós lábak kaparták az erdei füvet.

— Hát így kellett kimúlni szegény fülesnek, szólt bánatosan az egyik társunk, mert az áldozat nem volt más, mint az ottani juhász legelésző szamara...

— Ezután csak a néhány ezer forint kifizetése volt hátra — amennyibe a szamár került — s mi tovább űztük a nagy körültekintést igénylő mesterségünket.

A mesélő könnyes szemekkel nevetett, de úgy, hogy még a csillár is megmozdult. A „szűkszavú" vadász halvány mosolyra húzta a száját, s nagy levegővétellel készült a sorára.

Én udvariasan kacarásztam, miközben az órámat nézve megállapítottam: rég elkellett volna mennem. Már egészen besötétedett, idegesen tekintgettem rájuk, de ők erről nem voltak hajlandók tudomást szerezni. Sőt a „szűkszavú" ismét rakezdett... Csak nagy önuralmamnak köszönhető, hogy maradtam!

Róka és a csizma

— Egyik társunk — nevét szerénységből nem közlöm — ellenőrzést tartott a vadászterületünkön. Puska a vállán, vadonatúj gumicsizma a lábán, tömött tarisznya a hátán — egyszóval így járkált. (Na még csak ez hiányzott, hogy rímekbe szedje mondanivalóját!)

Amint haladt egy dombról lefele, friss rókalyukat fedezett fel. Gondolataiba mélyedt. Itt van-e a róka vagy a lyukon kívül? Eközben körüljárta a lyukat és észrevette, hogy még egy van a közelben!

— Biztos ez a vészkijárat — gondolta magában, s már el is szánta magát. Körülnézett, hogy mivel tudná eltömni az egyik kijáratot, de szerencsétlenségére semmit sem talált. De mivel a vadászok mind leleményesek, s ő is vadász, hirtelen elhatározással lehúzta az egyik gumicsizmáját és azzal tömte be a később felfedezett lyukat.

Fürgén odament a nyitott üreghez, s háromszor belelőtt! Amikor a lőporfüst eloszlott — addigra ismét megtöltötte fegyverét — a betömött kijárat felé tekintett. Majd hanyat esett, mert észre vette, hogy a csizma elindult!

Félre nézett és a négylábon járó csizma felé tüzelt. Néhány másodperc eltelte után, mert csak ismét arra nézni — s ott feküdt a róka szétlőtt fejjel a csizma pedig szár nélkül...

*

Idáig hallgattam. Majd amikor a másik „én ennél jobb rókás kalandot tudok" felkiáltással ismét belekezdett — lassan kiosontam...

Másnap tudtam meg, hogy éjfélfelé úgy váltak el, hogy holnap folytatják. Na de remélem nem az én szobámban!

— ij —

Moziműsor

Május 1.: Június 15—19: Pillanat embere. Angol filmvígjáték. Június 20—26: Kapitány és hőse. Nyugat-német film.

Matiné: június 16-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Atlanti történet.

Szabadság: Június 15—16: Tánc és szerelem. Argentin film. Június 17—19: Tavasz. Jugoszláv film.

Matiné: június 16-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Aranyantilop.

Az autóbuszon történt

Sok kifogás merült és merül is még fel a közlekedéssel kapcsolatban. Mi is többször írtunk már a 24-es, illetve a 26-os AKÖV-ről, sajnos eddig szinte mindig csak rosszat. Az utóbbi időben azonban olyan megkapó esetek színhelyei az autóbuszok, melyek arra késztetnek, hogy ezekről is beszámoljunk olvasóinknak.

*

Sok bosszúságot okozott már az utasoknak a kalauz részére fenntartott ülés. Erre rendszerint nem ül le a kalauz, de nem is engedi meg, hogy valaki elfoglalja. Üresen marad — míg az utasoknak nem jut ülőhely.

Mivel ezt többször láttam és tapasztaltam, igen kellemesen lepett meg az alábbi történet.

A Pécs felé robogó autóbuszon csupán csak egy utasnak nem jutott ülőhely. A szóbanforgó ülés most is ott állt üresen, vastagon belepve a portól. A kocsi vezetője észrevette: egy utasnak nincs ülőhelye. Valamit súgott a mellette ülő kalauznak, aki rongyot fogott és tisztára törölte az ülést...

— Tessék foglaljon helyet szólt oda a meglepődött utasnak.

Megfigyeltem, hogy amikor Pécsett leszálltunk a buszról, majdnem mindenki „viszontlátásra" köszönéssel búcsúzott a vezetőtől és a kalauztól.

*

Június 8-án reggel Gesztenyésből hozta az utasokat a 24-es AKÖV GJ 847-es gépkocsija. Az utasok között rosszul lett egy asszony. Észrevette ezt a gépkocsi vezetője, s nem fordult be a Kossuth térre, hanem egyenesen a Rendelő Intézethez hajtott.

Itt karjaiba vette a beteget és felvitte az orvoshoz... A legnagyobb tisztelettel beszélnek a gesztenyési lakók Pozsgai Lajos gépkocsivezetőről.

*

A 26-os AKÖV Pécsről jövő kocsiján történt az alábbi eset. A Pécsi útnál egy anya szállt fel gyermekével. Amikor jegyváltásra került sor, a kalauz nem tudott visszaadni a százforintosból.

— Tessék majd beadni a pénzt a forgalmi irodába, ha arra jár. Ezekkel a szavakkal nyújtotta át a jegyet a kalauz a meglepett asszonynak.

Nem ellenőriztük, hogy valóban leadta-e a jegyért járó 1 forintot, de úgy gondoljuk, nem feledkezett meg róla.

*

Ilyen gépkocsivezetők és kalauzok is vannak! Ezekről az utasok mindenkor a szeretet hangján emlékeznek meg. Meg is érdemlik!

— ij —

Hírek, közlemények

— **Átköltözött** az IBUSZ Menetjegy Iroda a Béke Szállóból a Bányász Klub jobboldali portás helyiségébe. Az utazáshoz szükséges jegyeket tehát ezentúl itt lehet megváltani.

— **Uj áruszállítmány** érkezett június 6-án az Edényboltba. Tizenegyezer forint értékben szállítottak szép porcelán árukat a herendi porcelángyárból. Különböző madarak, vázák, szép dísztárgyak még kaphatók.

— **A veszélyes kolorádó** bogár irtására a növényvédőszerek megérkeztek a tanács mezőgazdasági osztályára. Akinek földjén megjelent a kolorádó bogár térítés nélkül kap fertőtlenítő szert. Jelentkezni a tanács I. em. 105. számú szobájában kell.

— **Két sekélyforrású** kút bekötési munkáit kezdi meg néhány nap múlva a Vízmű Vállalat. Az új kutaknak a városi hálózatba való bekötésével naponta 220 köbméter vízzel kap többet a város.

— **Befőzéshez** 3 dl-es üvegektől 5 literesig kaphatók a Kossuth Lajos utcai edényboltban.

— **Néhány hónappal** ezelőtt fúrás közben vizet találtak a kosonya melletti hegyoldalban. A tervek szerint ez a víz az egyes aknák vízszükségletét elégíti majd ki. A munkák befejezését kb. szeptember utolsó napjaira tervezik.

— **1957 első négy** hónapjában a zöldségfélék eladási ára a múlt év hasonló időszakához képest a következő volt: Burgonya 60 fillérrel, sárgarépa 50 fillérrel, gyökér 2 forinttal volt olcsóbb. Az alma ára ugyanannyi volt, mint tavaly. A hagyma ára viszont — a spekuláció miatt — 4—5 forinttal meghaladta az elmúlt évi árat.

— **Iparengedélyt** ad ki a városi tanács kereskedelmi osztálya annak a kiskereskedőnek, aki Anna-aknán zöldséges boltot nyit.

*

— **Megnyílt a Béke Szálló** terasz vendéglője. A hűsítő italok mellett fagylaltot is felszolgálnak. Nyitvatartási ideje hétköznap éjfélig, szombaton és vasárnap pedig éjjel kettő óráig.

Vásárolion
a Kossuth L. utcai
felsőruházati
üzletházban

Női karton, vászon, piké ruhák, pongyolák 100 forinttól 196 forintig. Csehszlovák női ballonkabátok 500 forint. Gyermek ballonvászon rövidnadrág 40,80 forint. Sötétkék, drapp női short 61—65 forint. Kék, zöld, piros színű női szandál 300 forint. Háromcsattos, gojzervarrott kékszínű férfi cipő 500 forintért kapható.

Munkásokat keresnek

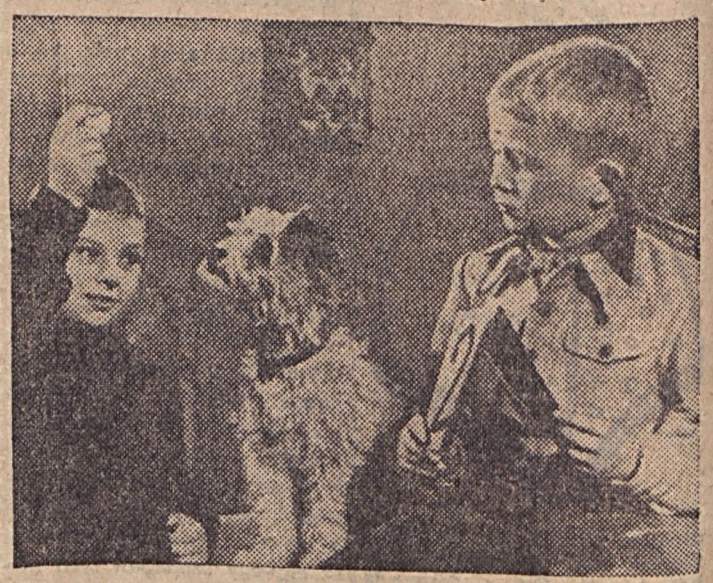
Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt szászvári üzeméhez 40 csillést, 10 vájárt, 49-es Építőipari Vállalat 50 kőművest, 3 asztalost, Karbantartó üzem 20 kőművest, 3 asztalost, 5 festő-mázolót, 20 segédmunkást, 24-es AKÖV 15 2 éves gyakorlattal rendelkező gépkocsivezetőt, 1 asztalost, 1 kocsifényezőt, 5 autószerelőt. 7. sz. Kőbánya 15 bunkozópakolót keres.

Ifjúsági mozi vasárnapi műsora

Június 16-án, vasárnap délelőtt 10 és délután 3 órakor kerül bemutatásra az **Iskolakerülő** című vidám ifjúsági film. A vizsgákra készülő komlói diákok kellemesen szórakozhatnak az előadásokon. A film a felnőttek számára is rendkívül tanulságos. Megmutatja mennyire fontos a gondos gyermeknevelés.

Délután 6 és 8 órakor kerül bemutatásra az **Első szó című angol film.** Az egész világon nagy sikert aratott film megtekintése felnőttnek és fiatalnak egyaránt rendkívüli élményt nyújt.

Az ifjúsági **bérlettel** rendelkezők közül a 9 és 11 órás bérletek a délelőtt 10 órás előadásra, a délután 3 órás bérletek változatlanul az eredeti időpontra érvényesek. **A délután 5 órás előadásra bérletek nem érvényesek.**

Fenti képünk az Iskolakerülő című film egyik jelenetét ábrázolja.

Munkásokat keresnek

A Komlói Szénbányászati Tröszt Karbantartó Üzeme felvesz azonnali belépésre 10 festőt, 3 vízvezetékszerelőt és 3 tetőfedőt.

Jelentkezni az üzem munkaügyi osztályán Komlón, Kossuth L. u. 1. sz. lehet.

Közlemény

A városi tanács munkaügyi csoportja értesíti a város lakosságát, hogy folyó hó 17-én fogadónapot tart, melynek célja: felvilágosítást adni munkaügyi és munkakönyvi kérdésekben.

SPORT

MI LESZ A LABDARUGÓPÁLYÁVAL?

Már igen sürget ez a kérdés bennünket, de Budapesten úgy látszik nem ilyen sürgős a pályánk rendbehozásának ügye. Még mindig nem intézkedtek, hogy elkezdhesse a munkát a Komlói Építő Ipari Vállalat.

Teljes joggal követeli a munkák azonnali megkezdését Komló város valamennyi sportszerető embere. Az idő sürget, lássák ezt be Budapesten is és tegyék meg a szükséges intézkedéseket.

BAJA—KOMLÓ 12:8

Barátságos ökölvívómérkőzés. A mérkőzésre Baján került sor. A komlói fiúk derekasan küzdöttek, s nem ilyen eredményt érdemeltek meg.

Hozzájárult ehhez a bajai közönség, mely befolyásolta a bíráskodást.

Hamarosan sor kerül a visszavágóra, ahol reméljük nemcsak a fiúk tesznek ki magukért, hanem igazságosabb lesz a bírói ítélet is.

JÓL SZEREPELTEK IFJUSÁGI ÖKÖLVIVÓINK AZ ORSZÁGOS BAJNOKSÁGON

Ahogy már beszámoltunk, városunk színeiben két fiatal öklözőnk kivívta jogát, hogy a Budapesten megrendezett országos ifjúsági bajnokságon résztvegyen. A versenyre június 8-án és 9-én került sor.

Versenyzőink közül Fülöp (papírsúly) az előkelő harmadik helyezést szerezte meg, míg Radványszki a negyedik helyen végzett.

SPORTHIREK

A mai napon kezdődik meg a labdarúgásban a villámigazolás és 15 napig tart.

*

Miért nincs úszósportja városunknak? Egyre többen vetik fel ezt a kérdést és úgy gondoljuk, nem ok nélkül. Megvan annak a lehetősége, hogy rendszeresen foglalkozzanak a vízisportot kedvelő fiatalokkal, csak ennek módját kellene megtalálni. Ugy tudjuk, megfelelő szakember is akadna erre Komlón.

Férfiak
jelentkezzetek bányamunkára és egyéb ipari munkára!

Apróhirdetés

Elcserélném komlói kétszobás, összkomfortos lakásomat budapesti, környéki hasonlóért. Érdeklődni lehet: „Szabadság" mozi pénztárosánál.

Táncdal

Milyen gyorsan fut a felhő

VERS:

Nincs szebb, mint a szerelem,
most már vidám a szívem
Mint oly sokszor, épp úgy most is
kiderült az ég.
Nem bánt többé a ború, nem lesz
szívem szomorú,
Mert a felhő, futó fehő tova
röppent rég:

REFRÉN:

Milyen gyorsan fut a felhő
a napfény után...
Milyen felhő van ma kislány
a szép homlokán?
Mért biggyeszti le az ajkát?
Haragudni mire jó?
Én vagyok az oka biztos, hát kár
itt a szó!
Milyen gyorsan fut a felhő
a napfény után!
Milyen titokzatos szívű a szerelmes
lány!
Tudom eloszlik a felhő, eloszlik
és messze jár...
S visszatér szívébe újra a napfény
s a nyár!

Vereséget szenvedtünk Osloban

Norvégia—Magyarország 2:1 (1:1)

A labdarúgó világbajnokság első VB selejtező mérkőzését a magyar labdarúgó válogatott Oslóban játszotta le Norvégia ellen. A gyengén játszó magyar csapat nem bírt a gyors és lelkes norvégokkal. Sok hibás leadás, körülményes helyzetmegoldás jellemezte a magyar csapat játékát. Ezzel szemben a norvégok tudásuk legjavát mutatták, a norvégok góljait Hennum és Krisztiansem lőtte, míg a magyar csapat gólját Tichy szerezte. Vasárnap a magyar válogatott Stockholmban Svédország csapatával mérkőzik.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi intézőbizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz
Telefon: 20-37.
Nyomdáért felel: Melles Rezső

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 49. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. JÚNIUS 19.

Csütörtöktől szombatig

Név	Terv	Tény	13-án +	%	Tény	14-én +	%	Tény	15-én +	%	Havi %
III-as akna	560	522	—	93	562	2	101	592	32	103	105.8
Szászvár	210	218	8	103	226	16	108	244	34	116	104.5
Béta	730	861	131	118	805	75	110	699	—	96	104.3
Nagymányok	260	263	3	101	263	3	101	263	3	101	101.5
Mária	280	281	1	100	298	18	106	285	5	102	101.5
Kossuth	1321	1269	—	96	1261	—	95	1366	45	103	101.4
Anna-akna	380	385	5	101	356	—	94	385	5	101	100.9
Összesen:	3741	3798	57	101	3770	29	101	3833	92	102	102.8

Megjegyzés: a számok tonnában értendők.

Munkafegyelem

Májusban arról az örvendetes dologról adtunk hírt, hogy csökkent az igazolatlan mulasztás. Örvendetes volt, mert az indokolatlanul, felelőtlenül távolmaradók sok zavart, kellemetlenséget okoztak az üzemek életében. Egyszerű számítások után megdöbbentő számadatokhoz juthattunk, melyek azt bizonyították: sok tonna szén kitermelését akadályozzák, tekintélyes anyagi kárt okoznak csapattársaiknak a bumlizók.

Van már javulás. S ez azért is örvendetes, mert úgy érezhetjük: nem volt hiábavaló, — a párt és szakszervezeteink fáradozása, beszélgetése amit végeztek, s a dolgozókhoz intéztek.

Most ismét beszélni kell erről az átkos jelenségről, mert az utóbbi javulással szemben napról-napra — bár nem egyenletesen, de általában — növekedett az igazolatlanul hiányzók száma.

Mi lehet az oka? Arra is lehetne gondolni, hogy bányászaink kissé korán megnyugodtak, nagyon hamar örültek és belenyugodtak az elért eredményekbe. Elterjedt az a nézet, hogy van már szén elegendő. „Egy-két nap kiesés még nem a világ". „Különben is észre sem lehet venni, ha időközönként valaki otthon marad".

Akik így gondolták, nagyon helytelenül tették. A megnyugvástól még távol vagyunk. Az elbizakodás meg egyenesen káros. Mindenki tudja, hogy a szenet még mindig drágábban termeljük, mint kellene. A bumlizás meg tovább rontja az eddig elért eredményeinket, továbbra is drágítja a szén termelési költségét. Vegyünk például egy üzemet. Legyen az Kossuth-bánya, vagy bármelyik. Reggel — amikor a munka megkezdődik — megindulnak a gépek. Termelik a sűrített levegőt. Szállít a kas, stb. Ez az egész folyamat pénzbe kerül. Ha egy műszak alatt kitermelnek 1000 tonna szenet, akkor a fent említett költségek megoszlanak. Minden tonnára jut valamennyi. Azonban, ha csak a felét termelik ki az ezer tonnának, akkor a költségek szétosztását csupán az 500 tonnára lehet alkalmazni. Ez pedig azt jelenti, hogy sokkal többe kerül a szén.

Van azonban egy másik ok is, ami előidézi az igazolatlan hiányzások sokasodását, sajnálatos emelkedését. Mégpedig az, hogy megkezdődtek a mezőgazdasági munkák. Több a tennivaló a zöldségfélékkel, kapálni kell a veteményeket, nagyobb az elfoglaltság a gyümölcsösökben is.

Nagyon helytelenül gondolkozik az a bányász, aki azt mondja: „több hasznom van nekem itthon, ha leszedem a borsót, mintha a bányában megkeresek 100 forintot egy nap alatt". Igaz, hogy pillanatnyilag így áll a dolog. De mi történik később? A mindig drágább szénnel való termelés, üzemeltetés előbb-utóbb megdrágítja az ipari cikkeket is. Vajon akkor is ezt fogja mondani az a bányász, aki most csak a maga érdekét nézi? Jól meg kell ezt gondolni. Megtörténhet, hogy az ilyen eljárással csupán több munkát csinál magának, de igazi haszna nem lesz belőle. Dolgozik a bányában és dolgozik otthon is és a végén mindenért jóval többet fizet, mintha egyik helyen becsületesen megállta volna a helyét.

Senki nem ellensége a kis háztáji gazdaságoknak. Azonban azt a családon belül úgy kell megoldani, hogy mindenek előtt a főfoglalkozáson legyen a hangsúly. Tehát a bányász legelőször is bányász legyen. Ez a saját érdekén kívül az egész társadalom érdeke. A józan gondolkozás, az ügyes gazdálkodás csak ezt a helyes utat ismeri.

A. M. GORKIJ

Huszonegy évvel ezelőtt húnyta le örökre szemét a szovjet és a világirodalom hatalmas alakja, Maxim Gorkij.

Talán nincs még egy olyan író a világon, aki annyi szenvedésen és megpróbáltatáson ment volna keresztül, mint Gorkij. Kora gyermekségétől hosszú éveken át makacs, küzdelmes harcot folytatott, hogy kiszakadhasson szomorú, nyomasztó szegénységéből.

Többször visszalökték az élet mélyére, ahol abban az időben nagyon sok tehetség kallódott el. De ő innen is kiverekedte magát. Győzött a kitartása és a tehetsége. Sokat dolgozott a mindennapi kenyérért. Volt szobafestő, pék, írnok, mezőgazdasági és rakodómunkás. S volt a nagy orosz hon egyszerű vándora, aki annyira megismerte a nép életét — mely a kapitalista jármot nyögte — mint senki más az írók közül.

Egyetlen író sem tapasztalta a világon saját bőrén annyi kegyetlenségét és aljasságát a tőkés rendnek, mint ő.

Ilyen tapasztalatok nyomán erősödött meg benne az olthatatlan gyűlölet az elnyomók ellen és szilárdult meg benne annak a harcnak a tudata, hogy a nép felszabadításáért kötelessége harcolni az írónak. Egész életében ebben a szellemben írt és küzdött. Ezért szerették és szeretik ma is Gorkijt nemcsak a Szovjetunióban, hanem mindenütt a világon.

Gorkij halhatatlan képekben örökítette meg korának embereit. Kitörölhetetlenül emlékezetünkbe véste a kapitalista ragadozó, a másokon élősködő burzsoát és a többi úri alakját a forradalom előtti Oroszországnak.

De Gorkij a proletáriátus nagy írója elsősorban azoknak a szabadságszerető és önfeláldozó embereknek nagyszerű képét rajzolta meg, akik nem törődtek bele az elnyomásba és kézzel voltak a harcra. A proletár forradalmárok legjobb és lelkifejezőbb képeit örökítette meg és ezeken át izzik a zseniális művész őszinte együttérzése.

Szívvel-lélekkel magáévá tette a munkásosztály álláspontját és a kommunizmusért való harcban szoros barátságot kötött a nagy Leninnel is.

Gorkij nagysága abban rejlik, hogy éles esze, közeli viszonya a néphez és emberfeletti harca, amit az emberi kultúra kiterjesztéséért folytatott, a dolgozók önzetlen barátjává tette. Ő a nagyszerű egyéniségével is lelkesítette a dolgozókat a kommunizmusért folyó harcban.

Hazánkban Gorkij művei nagy népszerűségnek örvendenek. Szeretettel adózunk mi is a hatalmas proletár író emlékének, Maxim Gorkijnak.

A munkaverseny hasznosságáról

Interjú Kossuth-bánya szakszervezeti bizottságának elnökével

Június 15-én a délelőtti órákban, felkerestük Kossuth-bánya szakszervezeti bizottságának elnökét, Bukovecz Lajos elvtársat. Beszélgetésünk alkalmával véleményt mondott a szocialista munkaverseny szükségességéről és Kossuth-bányai alkalmazásáról. Feleleteit, több kérdés előzte meg. Figyeljünk csak:

— *Véleménye szerint bányászaink között szükség van e szocialista munkaversenyre?*

— A szocializmus építését nem is lehet másképp elképzelni. A munkaversenyre szükség van. Természetesen nem olyan formában, mint az ellenforradalmi események előtt volt. A kezdeményezésnek mindig alulról felfelé — és nem fordítva — kell történnie. Az a versenyszellem, amely most van kifejlődőben, egészségesnek mondható. Persze, ahhoz, hogy bányászaink tovább tudják növelni a verseny kibontakozását, elengedhetetlenül szükséges a műszaki feltételek mihdenkori biztosítása. E nélkül ne is kezdjük el a versenyt. Véleményem szerint olyan üzemekben, ahol a feltételeket nem tudják megteremteni, nem is beszélhetnek munkaverseny szervezésről.

— *Kossuth-bányán van-e munkaverseny?*

— Bányaüzemünk páros versenyben van Béta-aknával. Ezenkívül körleteink is versenytársakat kerestek. Az I-es körlet III-as akna körletével a II-es körlet Anna-akna körletével, és a III-as körlet, Béta-akna legnagyobb körletével van párosversenyben.

— *Mikor indult be a verseny?*

— Április közepe felé, az első tervismertető értekezleten.

— *Kinek a kezdeményezésére?*

— A dolgozók kérték. Már az év első hónapjaiban — tehát még április előtt — kommunista bányászaink taggyűlésen hozták szóba a munkaverseny kérdését. Kérték az üzem vezetőségét, hogy a műszaki feltételek biztosításával tegye lehetővé számukra a szocialista munkaverseny beindítását.

— *Hogyan és milyen időközönként történik a munkaverseny értékelése?*

Komló összüzemi versenyállását naponként jegyezzük az „Uj Fürdő" tábláján. Kossuth-bánya és Béta-akna, valamint körleteink és azok párosversenytársainak eredményeit, azonban csak havonként értékeljük. Gyakrabban azért nem tehetjük, mert a mutatószámok — önköltségcsökkentés, munkafegyelem, baleset, stb. — olyanok, melyeket csak hónapvégén tudunk százalékolni.

— *A szakszervezeti bizottság hogyan segíti a bányászokat, az egészséges munkaverseny fejlődésében?*

— Legfőbb feladatunk a műszaki feltételek biztosítása. Éppen ezért bányajárásunk alkalmával is, figyelemmel kísérjük a fejtési kijáratok biztosítását, az anyagellátást, és egyéb munkakörülményeket.

— *Tudna példát mondani?*

— A múlt héten a 100-as csapatot látogattuk meg. A bányászok csak felső padot szedtek a fejtésben, annak ellenére, hogy utánuk az omlasztók dolgoztak. Figyelmeztetésünkre berakták a szükséges keresztácsolatot, mellyel elkerülték az esetleges balesetet. Egy másik alkalommal az 1-es és a 6-os csapaton segítettünk. A vájárok üres csillehiány miatt vagy félórát álltak, s ezzel körülbelül 15—20 csille kiesésük mutatkozott. Intézkedésünkre hamarosan továbbfolytathatták a szállítást.

— *Milyen anyagi előny jelentkezik a versenyben lévő csapatoknál?*

— Amíg október előtt műszakonként 65 forint, illetve havonkint 1 500—1 600 forint volt az átlagkereset, addig ez évben műszakonként 85—90, illetve havonkint 2 000—2 300 forintos átlagkeresetük volt bányászainknak. Ez kétségtelenül jellemzi a két időszak helyzetét.

*

Bukovecz elvtárs véleményéhez a mi részünkről csak annyit: a havi versenyállások időbeni értékelésénél is nyújtson segítséget a szakszervezet. Ne engedje, hogy a versenytársak csak a következő hónap második felében tudják meg, hogy ki lett az első... mert jelen esetben sajnos így áll a helyzet.

Nagyszerű nőmozgalmi munka

Az asszonyokat, az édesanyákat sohasem jellemezte az, hogy gyorsan fellelkesednének, s az csak addig tartana, mint a szalmaláng. Az anyák szívósak és áldozatkészek. Oroszlánkörmökkel harcolnak családjuk, gyermekeik jövőjéért, egészségéért, a békéért.

Láttuk őket lelkesedni és keményen állást foglalni az elmúlt hét nőgyűlésén s hasonló lelkesedéssel és határozottsággal találkozunk velük ezekben a napokban.

Felkeresik a város asszonyait, az édesanyákat, gyűjtik a tiltakozó aláírásokat az atom- és hidrogénfegyverek betiltására, e fegyverekkel folytatott kísérletek megszüntetésére. Ahogy mi ismerjük az édesanyákat, ők a többi ország asszonyaival és minden becsületes emberével összefogva végig is viszik és győzelemre viszik ezt a harcot.

De nemcsak az aláírásgyűjtéssel foglalkoznak a nőbizottság tagjai, aktívái. Célul tűzték, hogy valamennyi lakóterületen, Gesztenyésben, Kenderföldön, Kökönyösben, a belvárosban sorra megalakítják a területi nőszervezeteket. Természetesen az üzemekről sem feledkeznek meg. Felkeresik az ott dolgozó nőket is.

Tisztelet és becsület minden asszonynak és lánynak, aki e szép munkában részt vesz. Lépjen is be minden becsületes, családját szerető leány, asszony a nőmozgalom tagjai sorába. Legyenek így ezúton segítői férjeiknek, szüleiknek.

Legyen minden asszony és leány békénk, nyugalmunk őrzője, harcosa. Ez az egyik legszebb munka az anyák és a leendő anyák, feleségek számára.

A vasárnapi nyitvatartásról

Beköszöntött a nyár. A nagy meleg több olyan nehézséget állít a háziasszonyok elé, melyek megoldása feltétlen szükséges. Mert például meg kell oldania a háziasszonynak valami módon, hogy vasárnap ünnepi ebéd kerüljön az asztalra. S itt jön az ami nehéz.

A nagy melegben a hús nem áll el hűtés nélkül. Jégszekrény pedig nagyon kevés helyen van. Nincs a lakásokhoz pince vagy más hideg hely sem, ahol tartani lehetne a húst, tejet hosszabb ideig.

Milyen megoldást lehetne találni? Az egyik az lenne, ha jeget lehetne kapni. De sajnos, nem lehet. Pedig úgy gondoljuk, nem sokból állna, ha a jegeskocsinál a háztartás részére is lehetne vásárolni és ne csak a közületek részére.

A másik megoldás az lenne, ha a hús és tejárusító üzletek vasárnap reggel kinyitnának és megfelelő árut bocsátanának a fogyasztók rendelkezésére. Ezt tartja a helyes megoldásnak a lakosság és a városi tanács kereskedelmi osztálya is. De még sincs így.

Nincs így, mert Budapesten nem tartják helyesnek. Arra hivatkoznak: vasárnap pihenjenek a kereskedelmi dolgozók is.

Ez ellen felhozhatjuk, hogy vasárnap nyitva vannak a vendéglők, cukrászdák, stb. egész nap — akkor miért nem lehetne nyitva néhány órát a húst és tejet árusító üzlet is? Itt nem egész napról van szó, hanem csak a reggeli órákról. És nem is egész évben, hanem csak a meleg nyári időszakban. (Vagy talán álljon le más üzem is vasárnap?)

„A szocialista kereskedelem a dolgozók érdekét szolgálja" — valljuk ezt az igazságot. Most pedig az a dolgozók érdeke, hogy vasárnap friss hús kerüljön az asztalra és a gyermekeknek is lehessen kávét adni reggelire.

A kereskedelmi dolgozóknak szabadnapját pedig lehetne biztosítani, hisz' a hét elején nincs forgalma a boltoknak.

A tanács kereskedelmi osztálya sikeresen oldotta meg a zöldségellátás hasonló problémáját. Bár vannak még zökkenők, de mégis eredmény, hogy négy zöldséges bolt vasárnap reggel 8 órától 10 óráig — szükség esetén tovább is — nyitva tart. Ezek a boltok a következők: Kenderföldi 507-es, a Vorosilov úti, a Fürst S., és Kossuth L. utcai.

A kereskedelmi osztály ismételten kéréssel fordult a megyei tanácshoz a hús- és tejboltok ügyében — reméljük sikerrel jár.

Megkezdődött a Politikai Akadémia előadássorozata

Az MSZMP Városi Intéző Bizottsága június 17-én megkezdte a Politikai Akadémia előadássorozatát.

Az első előadó: **Kelemen László** elvtárs, a városi intéző bizottság elnöke, **a magyarországi ellenforradalom, a marxizmus-leninizmus fényében címmel tartott előadást.**

A második előadás előadója: **Wieder Béla** elvtárs, a városi intéző bizottság elnökhelyettese, **az MSZMP, a munkásosztály forradalmi pártja címmel, június 24-én, hétfőn délután öt órakor tartja előadását.**

A harmadik előadást **Piegli János** elvtárs, a városi intéző bizottság tagja tartja július 1-én, hétfőn délután öt órakor, **a proletárdiktatúra időszerű kérdései címmel.**

A negyedik előadás előadója: **Kesztyűs István** elvtárs, a városi intéző bizottság agit. prop. vezetője, **A szocializmus és a demokrácia erőinek nemzetközi összefogása, nemzeti függetlenségünk döntő biztosítéka** címmel tartja előadását július 8-án, hétfőn délután öt órakor, a Bányász Klub előadótermében.

A SZÉRELÉS MESTEREI

Asszonyok dolgoznak a szénelőkészítőmű szerelőgépjeinél. Asszonyok, akik már évek óta válogatják, osztályozzák a szenet. A szerelőgép minden porcikáját ismerik, s ha véletlenül nem úgy működne, ahogy kell, hát — azonnal észreveszik.

Ezek az asszonyok, nagy munkát végeznek. Fáradságos, figyelmes feladatuk még azt sem engedi meg, hogy munkaközben pihenjenek. Kényelmes ebédelésre, néhány perc leülésre, nincs idő. A gépet állandóan figyelni kell, hogy a szerelt szén, a féltermék és a meddő, mindig megfelelőképp jusson tovább. Nem mindegy ugyanis, hogy e fontos munkát végző asszonyok, miképpen kezelik a szerelőgép levegő és réteg szabályozóit. Ha csak néhány percre hagyják el gépjeiket, ha csak egy-két pillanatig szívnak friss levegőt az ablaknál, az már kárt okoz. A szén fajsúly szerinti osztályozásánál az már lényeges eltérést, veszteséget jelent.

Jól tudják ezt a körülményt a szénelőkészítőmű szerelő asszonyai. S bár munkájuk eléggé megerőltető — hiszen a háztartás gondjai is az ő vállukon nyugszanak — mégis becsülettel helyt-állanak. Pedig a kettős munka terhe nagy súllyal nehezedik rájuk.

Bánusz Ferencné szérgépkezelő, már 6 év óta ismeri az üzem életét. Azóta még egyszer sem kifogásolták munkáját. Mindig pontosan megjelenik a munkahelyén és igazolatlanul sem mulaszt még egy órát sem. Reggel, ha a hangos bemondó jelzi a munka kezdetét, Bánuszné azonnal indul. Saját hibájából nem késlekedne még egy percet sem. A gép munkáját is mindig figyelemmel kíséri.

A versenytáblán Bánusz Ferencné nevét, legtöbbször az elsők között jegyzik fel. A szén hamu- és portartalma az ő munkája értékelésénél mindig kedvező. Persze, ebben sokat segít az is, hogy Tóth Bódog főművezető újítását azon a gépen alkalmazzák kísérletképpen, ahol ő dolgozik. Az újítás azonban a szerelő asszony gondos munkája nélkül nem érné el, a kívánt hatást. Azért is tették első alkalmazásra a II/3. számú gépre, mert Bánuszné, — és váltótársa, Kuticsné — minden bizonnyal szívesen dolgozik az új eljárással.

Napközben, amikor már a 8 óra fele lejelt, a fárasztó munka bizony jelentkezik. Bánuszné — pedig még fiatal asszony, — mégis gyakran panaszkodik: fáj a lába. Ez nem csoda, hiszen valamennyien végig állják az egész műszakot.

A szérelés következtében, a levegő sem megfelelő. Állandóan szénporral, telített, mely előbb-utóbb szólásra birja az asszonyokat.

— Néha úgy érzem, mintha megakarnák fulladni — mondja Bánuszné, de a környezetet világért sem tekinti tűrhetetlennek.

— Megszoktuk már — teszi hozzá — hiszen ezen a helyen nem is lehetne más levegő...

*

Amíg a szállítás tart, s a gépek üzemelnek, az asszonyok tervet szőnek. Gondolatban családjuknál időznek, s míg kezük fürgén igazgatja a gép szabályozóit, ők már beosztják az esti munkaidőt. Mire a váltás megérkezik, „kidolgozott" tervvel mennek a fürdő felé. És félóra múlva némileg felfrissülten — szénportól mentesen — sietnek haza, hogy hivatásossá, szebbé varázsolják családjuk részére — az otthoni.

PÁRTÉLET, PÁRTELMÉLET

Számoljuk fel a megtorpanást!

Nehéz harci feladatokat oldott meg a Mélyfúró Vállalat pártszervezete megalakulása óta.

Leválasztotta az ellenforradalmárok hatása alá került műszakiakat az ellenségtől. Olyan légkört teremtett, hogy előbb semlegesítette, majd kiűzte a nép ellenségeit a munkástanácsból. (Ekkor még a 31 fős munkástanácsban csak 3 párttag volt).

Az akkori igazgató akkor kettős játékot űzött. Az állammal szembeni kötelességét csak ímmel-ámmal teljesítette.

A pártszervezet ekkor az üzemen belül tevékenykedő nyílt ellenség, deklaszált elemek mellett — a termelés beindítása érdekében az igazgatóval szemben is harcra kényszerült.

A párt és a megtisztított végleges munkástanács a becsületes műszakiak és munkások segítségével elérte, hogy az üzem márciusban már elérte, sőt 22 százalékkal túlhaladta az elmúlt év harmadik negyedének termelési szintjét.

Az április végén országosan meginduló ellenséges, intrikus hadjárat itt az üzemben is mély talajra talált.

Kikezdték a pártszervezet vezetőit, a május elején ideérkező új igazgatót, egyszerű párttagokat.

S a fülbesúgott hírek, rágalmak ellenőrzés nélkül hitelre találtak. Megromlott a kapcsolat az üzem vezetősége — a pártszervezet között. Az új igazgatónak a rideg fogadtatás nem növelte bizalmát. Megromlott a légkör. Az ellenség a háttérből szította a személyi ellentéteket. Ekkor következett be megtorpanás a pártmunkában.

Most legjobb úton halad mind az üzem vezetője, mind a pártszervezet, hogy gyökeréig felszámolja ezt a légkört.

Legjobb úton, hogy végre felismerje azt, hogy a személyi ellentétekből az üzemnek, pártnak kára van. Nagy kára. A pártszervezet még nem tudott a fenti ügyek miatt mélyebben foglalkozni a termelés pártellenőrzésével. S ez hiba. Csapjanak le végre keményen az intrikusokra, a sugdolózókra, a lélekmérgezőkre és lássanak hozzá az igazi feladat megoldásához. Segítsék az üzem vezetőségét, hogy a most 80—90 százalékos tervteljesítést gyorsan túlszárnyalják. Segítsék a küzdelmet az október óta erősen meghonosodott üzemen belüli lógás megszüntetésére. Fejtsenek ki hatásos felvilágosító munkát a bérpolitika megmagyarázására. Ellenőrizzék a fúrótornyok munkáját. Az indokolatlan anyagpocsékolás (gázolaj, stb.) felelőtlenség (múltheti tűzkár) megszüntetését. Van tennivaló bőven. Félre az intrikával, személyeskedéssel. Lásson megtorpanás nélkül a téli lendülettel munkához a vállalat minden kommunistája.

Segítsük jobban a műszakiak munkáját!

A mi pártunk sohasem volt értelmiségellenes. Marxista-leninista párt nem is lehet az, ha nem akar szembekerülni saját elméletével, saját politikájával. Mégis nem egyszer érte ez a vád a pártot. Főleg akkor, amikor az elmúlt évek eseményei során egyes értelmiségi csoportok hibáit, egyes emberek hibáit bírálta a párt.

Az ellenséget a párt nem bírálta és bírálja, hanem leleplezi és keményen harcol ellene.

Az értelmiség sohasem volt és lehet ellenségünk, legfeljebb annak egy-két korrupttá, a Népköztársaságunk árulójává vált tagja. Ez azonban nem az értelmiség. Ezért is folytatta és folytatja a küzdelmet, felvilágosítást a párt azok ellen a nézetek ellen, amelyek egyesek árulását, hűtlenségét az egész értelmiségre általánosítani igyekeztek.

Mi továbbra sem mondhatunk le az egyesek hibáinak bírálatáról, azok megszüntetéséért a kemény, megalkuvás nélküli elvi és gyakorlati harcról. De ugyanakkor

harcolunk azért is, hogy azok, akik a hibákat megszüntetik, megkapják a további munkához szükséges bizalmat.

Ez a helyzet a műszaki értelmiséggel is. Többsége az elmúlt évek során és az októberi események idején is teljesítette kötelességét, hű maradt szóban és tettekben a népi demokráciánkhoz. Volt köztük, aki hazafiságból nemcsak jól vizsgázott, de példát is mutatott. Ezért bátran támaszkodhatunk ma is, a jövőben is a műszaki értelmiségre. Még annak a néhánynak, akik megingottak közülük, azoknak is meg kell kapniok az előlegezett bizalmat, s a pártszervezet, a kommunisták támogatását, segítségét minden nap.

Fontos, életbevágóan fontos, hogy erre ügyeljenek pártszervezeteink. Példák egész sora bizonyítja, hogy van javítani való a pártszervezeteknek e tekintetben. A pártszervezetek most ismerkednek meg az üzemek termelési mutatóival, a technológiai folyamatával. Most kezdték meg alaposabban a termelés pártellenőrzésének munkáját. Ebben a munkában nagymértékben kell támaszkodni a műszakiakra. Nekik az állam, a felsőbb szervek célul tűzték a gazdaságosabb termelés és annak állandó növelésének megvalósítását. A pártszervezetek termelési ellenőrzése ugyanezt a célt szolgálja. A módszerek a feladat végrehajtásában különböző, de az elérendő cél ugyanaz. Ezért

most az a döntő feladat, hogy közösen mielőbb megkeressék az együttműködés és együttcselekvés legjobb formáit. Ne csak elvileg, ne csak általában, konkrétan is.

Vannak példák ennek az ellenkezőjére. Van ahol a műszaki vezetők egyike — másika titokként, féltőn őrzi az üzem termelésének adatait a pártszervezettől, nem azért, mintha a jogos pártellenőrzést kívánná gátolni, csupán attól fél, hogy egyes „bizalmas" adatok esetleg illetéktelenek ismeretét is gazdagíthatja. Valóban, pártszervezeteinknek fokozni kell éberségét ilyen irányban, de ugyanakkor meg kell értenie az ilyen álláspontú műszakinak is, hogy ily módon akarva, nem akarva, de gátolja az üzem, a termelés pártellenőrzését s azt, hogy saját munkájához is a párt megfelelő segítséget adhasson.

A pártszervezetek is, a műszakiak is az olcsóbb termelésre törekednek. Ahol nem ismerik egymás eziránvú intézkedéseit, ott ez nehezen megy. Előfordult, hogy műhelydolgozók, a kenderföldi műhelyben, reggel hétkor kivették a szerszámot, kilenckor nekiláttak a Zója utcában dolgozni. A munka több napközbeni pihenéssel korábban fejeződött be, az építésvezető a tényleges munkát igazolta — helyesen, a pártszervezet az ezért panasztevők mellé állt — helytelenül.

Gazdaságosabb üzemmenetet, termelést csak a ténylegesen elvégzett munka fizetésének rendszerével lehet megvalósítani.

S ilyen esetekben nem az egyén, hanem az egész közösség, a népgazdaság érdekének szemszögéből kell vizsgálni a kérdést. Minden esetben. Ne a bumlizót sajnáljuk, amiért megbüntették a műszakiak — helyesen tették —, hanem arra gondoljunk, hogy a bumlizó mulasztásából az egész közösségnek, nekünk is kárunk származott.

Legyünk segítői, támogatói a műszaki értelmiség nehéz és gyakran népszerűtlen intézkedéseinek is.

Bízzunk bennük. S a műszakiak kezdeményezéseikkel, szakértelmükkel meghálálják a nép bizalmát.

Minden pártszervezet, ahol még nincs, így találja meg a megfelelő együttműködés, bizalom megteremtésének útját. Mert ez, s csak is ez lehet a pártszervezetek helyes politikája, a műszaki értelmiség felé.

ISKOLAVÉGI CSEMEGE...

Június 16-án, vasárnap délután öt órakor tartotta évvégi kiállítását a Belvárosi Általános Iskola.

Az évvégi kiállítást, az iskola vegyes-karának műsora, az úttörők zenekarának műsora, valamint az iskolások sportbemutatója tette érdekessé, színvonalassá.

A bemutatóra és a kiállítás megnyitására igen sok szülő és vendég jött el és az igen nagy meleg ellenére élvezettel nézték az apróságok bemutatóit, szemlélték meg a kiállítás anyagát, melyben az eddig tanultak, a kifejlődött szépérzék, egy-egy fiatal tehetségének kibontakozását láthatták a szemlélődők.

Köszönet ezért a rendezvényért — mely egyben az iskolaév eredményének hű kifejezője is — a belvárosi iskola pedagógusainak, Szülői Munkaközösségének, gyerekeinknek.

Az iskola kiállításának anyagát június 23-ig lehet megtekinteni a délutáni órákban. Javasoljuk azoknak, akik még nem látták: okvetlen nézzék meg a Belvárosi Általános Iskolások kiállítását.

A kiállítás anyagára következő számunkban még visszatérünk.

Nem dobszóval...

Annál sokkal szerényebbek az Erőmű KISZ-szervezetének tagjai, hogy propagálják munkájukat. Azt tartják, hogy nincs abban semmi különös, mert „az csak természetes", hogy ha már a KISZ tagjai, akkor a nevükhöz méltóan kell viselkedniök is, és részt vállalniok társadalmi munkában is, külön fizetés nélkül, szabadidejükben is, új létesítmények megteremtésében. Az ifjúsági mozgalom fejlesztésében.

Igazuk van ezeknek a fiataloknak. Népét, hazáját, fiatal embertársait szerető ifjú számára mindez természetes. S ez így is van rendjén. Az Erőmű KISZ-szervezetében legalább is így van rendjén.

Ez a városnak talán létszámban a legkisebb ifjúsági szervezete. Tagsága nem éri el a húsz főt. De e KISZ-szervezet mégsem a gyengék közé tartozik. Ellenkezőleg. Munkáját ismerve bátran elmondhatjuk, hogy a legaktívabb, legmozgékonyabb, következésképp egyike Komló legerősebb KISZ-szervezeteinek.

Mi a titka ennek? A munka. A kollektív mozgalmi munka. A szervezeten belüli egyetértés, a nézetek azonossága és az egységes cselekvés.

Miben mutatkozik ez meg?. A taggyűlés harcosságában, az önként vállalt fegyelemben, a vállalt feladatok pontos, preciz elvégzésében. Megállapításunk igazolására hadd írjunk le néhány példát.

A KISZ városi bizottsága átvette a Bányász Klub működtetését. Még a tervezési munkák folytak, amikor két fiatal szerényen megjelent a klub vezetőjének munkahelyénél, s felajánlotta szabadidejét, szakismeretét, munkáját a szükséges munkálatok elvégzéséhez. Már a lelkes munkamegajánlás is valami. De itt kell azt is megírnunk, hogy a lelkesedés mindaddig tartott, amíg a munkát el nem végezték. Sőt ma is tart. Tanulhatnának belőle nem egy szervezet fiataljai. Pl. Béta-aknán, a tanácsnál, de másutt is. Négy fiatal napról-napra részt vett a kerthelyiség elkészítésének munkájában. Hengerelt, salakot hordott, lapátolt, még lovakat is hajtott. Mikor milyen munka adódott. Közben előkészítették és jól megoldották saját alapszervezetükben is a rendezvényeket. Ebből a KISZ-szervezetből több fiatal vesz részt a városi rendezőgárda munkájában, mint a húsz többi alapszervezetből együttvéve.

Talán idős, ifjúsági munkában alapos rutinnal rendelkező vezetői vannak e szervezetnek? Nem, koránt sincs így. A szervezet vezetői 16—18 éves fiatalok. A segítséget egyedül a pártszervezettől és a saját két kezüktől kapnak. S itt a titok nyitja. Itt nem ígérgetnek a fiataloknak sem nyaralást, sem ingyen színházjegyeket, kirándulást, stb. Ellenkezőleg. Itt azt ígérik a felvételüket kérőknek, hogy sok, pontos és becsületes munkát kell elvégezniök a közösség, a szervezet javára. Ezt azután be is tartják. Az elért eredmény sem egyesek, de az egész szervezet használnát, javát szolgálja. Pontosan úgy, ahogy ennek kommunista fiatalok között lenni kell.

Jó lenne, ha a többi szervezetek felhasználnák és az Erőművéhez hasonlóan alakítanák ki saját mozgalmi életüket. S hogy ne kelljen keresgélni a jó munka megvalósítóit, néhánynak közülük megörökítjük a nevét. Sajti Vilmos, a KISZ-szervezet titkára, Ortner Ernő, az osztrák származású 17 éves fiatal, aki nem innen Ausztriába, hanem Ausztráliából Magyarországra disszidált, s mozgalmi munkájában is példát mutat, hogyan kell egy szocialista társadalomban építeni. Hegedűs Sándor a szervezet egyik legmozgékonyabb fiatalja, Stecsovics János, aki kórházi operáció után alig egy-két nappal már nem tudott nyugodni: mozgalmi munkát kért, stb.

Nem hősök ők, csak fiataljaink legjobbjai közül valók, népünk hű fiai.

VIT-sorsjegy

árusítását kezdte meg városunkban a KISZ városi bizottsága. A VIT alkalmából rendezendő sorsjáték húzására július 28-án kerül sor.

A nyeremények között családi ház (200 négyszögöl telekkel) is szerepel, melyet a nyertes kívánsága szerint az ország bármely helyén felépítenek. Ezen kívül sok más értékes tárgyat (személygépkocsi, motorkerékpár, bútor, stb.) is sorsolnak. A sorsjegy ára 3 Ft, kapható a KISZ városi bizottságánál.

MIKÓ ERVIN:

Aranykezű asszony

— Vegyenek, elvtársak túrót. Még egészen friss, ma reggeli sütés.

Egy asszony áll az úton, fejkendős, öreg néni, szürke ruhában. A karján kosár, napszítta, esőverte. Színültig meg van töltve pirosra sült tésztával. Társam nevetni kezd, jóízűen kacag.

— Jószerencsét, Szacskó néni. Mi ütött magába? Felcsapott cukrásznak?

Az asszony kosarát felém kínálja, huncutul vág a szeme.

— S miért ne, édes fiam. Segítünk magunkon úgy, ahogy lehet. Közösen sütöttük és én árusítom. Ami összegyűl, nem megy rossz helyre. A napközit díszíti. Virág kell, zászlók, piros papír. A két tepsi túrósbélesből az egészre telik.

KÜLÖNÖS NÉNI, barázdált arc, egyenes termet, a nyelve frissen pereg. Nem lehet ellenállni. Ottmaradunk a lupényi utcán, kezünkben a párolgó süteménnyel.

— Ki volt ez? — kérdem társamtól kíváncsian.

— Nem ismeri? A város büszkesége. Szacskó néni. Nagyszerű asszony. Aranyba kellene foglalni a kezét. A bebörtönzöttek édesanyja régen, ma ő a legbuzgóbb a néptanácsban.

A tészta kellemes illata csiklandozza orrunkat. Beleharapunk, széjjelolvad a szájban, omlós és jóízű. Aranykezű asszony — tűnődök magamban hangtalanul. Visszanézek, messzi jár már, a vedlett kosárból árulja a tésztát a népes, napsütötte utcán. Megszeretném ismerni ezt az asszonyt. Fejkendős lupényi néni, szürke ruhában.

Még aznap délután meglátogattam Szacskó nénit az otthonában. A vasútállomással szemben lakik, alacsony, kopott épületben, az egykori sivár társulati házak egyikében. Az udvart virággal ültette be, a szénporral átitatott falakat vadszőlő borítja.

Az asztalnál ül, csend van a szobában, előtte vékony füzet. Fölé hajol, a keze lassan jár, valamit jegyez. Tekintetem a kezén időzik, megszokott kéz, vastag ujjak, inas, erős tenyér — egy dolgos munkásasszony keze. A ceruzát rövidre fogja, keményen és sután.

Kedélyeskedve megszólítom. — Jegyezzen elő engem is. Túrót holnap is veszek.

Rámnéz. Ugyanaz az eleven tekintet, játékos, kedves derű.

— Rosszul fog járni. Akit én egyszer feljegyzek, az nem úszsa meg olyan könnyen. A sarkába állok, azontúl mindig gyűlésbe hívom, felvonulásra, ünnepélyt rendezni, parkot tisztogatni, virágot ültetni. Nehogy azt higyje, megvesz tőlem egy tésztát, és ennyivel megúszta.

Nevetni kezd. Az irka után nyúlok. Elkomolyodik, s mintha egy kicsik el is pirulna.

— Hagyja csak, nem háztartási könyv. A jegyzetfüzetem. Vén fejjel iskolára fogtak. Párttörténetet tanulok. — Restelkedő a hangja, de a szeme mégis büszkén csillan. Csendesen hozzáteszi: — Az elmélet egy kicsit nehezen megy. De ha mesélni kell a múltról, engem szólítanak.

A múltról kérdezem én is. A ceruzáját leereszti.

— Nem hiszik el sokan, hogy már közel hatvan vagyok. Ma is szeretem a tréfát, sírni még sohasem láttak. Ha segítség kell valahová, rám számítani lehet. Csodálkoznak váltig, miért nem tört meg az élet? Én azt mondom, természet dolga az egész. Engemet bármi érhetett, a kedvemet nem veszteltem el. Volt éppen elég bajom, s most mégis itt vagyok, egészben. Azt mondhatom megint csak el: jó természetem van s kész. Különben hallgassa meg és ítéljen maga.

A fejkendő alól ősz hajtincs bújik ki. Odanyúl, hogy megigazítsa.

*

1929. *A lupényi hősök éve, harcos esztendő, kegyetlen, lázadó, véres.*

Egy fiatal asszony, sovány és sápadt az ágy szélén ül, melléből csöppség szívja mohón a tejet. A földön előtte két apróság; nézik a kicsit, aki kortyol, kortyol. A ház üres, nincs egy kanál zsír, elsején egy fillért sem hozott az ember, a bérlapon ez állt: Előleg... Levonások... Adós maradt a társulatnak 200 lejjel.

Négy nap telt el azóta. A férje valamit összekapart, kölcsön. A tegnap reggel, hétfőn munkába ment, mint máskor. A tarisznyába adta vele az asszony az utolsó szem krumplit. Komor volt a férfi arca, az ajtótól hátraszólott: „Ne várjatok haza. A bánya sztrájkba kezd."

Azóta az ágy szélén ül, szoptatja a kicsit. Eltelt egy nap s egy éjjel, a bányából nincs hír. Az ember nem jött haza, riadt, üres a ház. Az ablakon át látta tegnap délután, hogy tömérdek katonaság érkezett az állomásra. A kaszinóba szálltak. A szomszéd fia mondja, hogy az igazgató ott járt, és nemsokára rá két teli hordó ital érkezett utána.

KEDD REGGEL *van. A gyermek az asszony karján felsír. Nyugtalanul kapkod, szája a húsba mar. Öklöz kis tenyerével, teste megfeszül. Hiába próbál újra, rúgja, harapja anyját, a tej elapadt.*

Lefekteti aludni. Vár rá a másik kettő. Egy kis krumplit kérne a szomszédtól megint. Hazajön a férje, kiharcolják a jobb bért, jövő elsején minden másképp lesz talán...

Valami ropogást hall, felkapja a fejét. A két nagyobbik gyermek ijedten hozzáfut. A ropogás ismétlődik, egyre erősödik. A két gyermek rémülten kapaszkodik kötényébe. Kint mintha minden ropogna, ezer dobot vernek. Alig leszörnyű pergés? Egy férfi sincsen itthon, a bánya udvarán ülnek tegnap óta, falatoznak, pipáznak, összehordanak mindent. Ők meg a bizonytalanságba, éhes pulyákkal otthon, s a katonák az éjjel leitták magukat. Szörnyű ez a pergés, a feje majd szétpattan. Kitépi magát a két gyerek közül.

MI EZ? *Mi történt, istenem! Az utcán asszonyok szaladnak, kiabálás, zokogó gyermekek. A Zsilhez ér, rémülten hőköl hátra, a víz piros, a bányából folyik. A kaszinó előtt fekete autó áll, Rozvány szállt ki belőle, a dévai prefektus. Hideg, sápadt az arca. A bányából jön autón, a hídon hajtott keresztül. A vízen túl katonák, nem lehet tovább menni. A pergésen keresztül iszonyúan hangzik az ordítás. Füst száll magasba, a víz mind pirosabb. A bánya udvarán fegyverek ropognak.*

ÍGY KEZDŐDÖTT *a nap, kedd, augusztus 6. Néhány órára rá letakart kocsik hajtottak át az utcán. A kórház megtelt halottal, sebesülttel. A részeg katonák senkit sem engedtek közel. Szörnyűséges órák. Kinok közt várni otthon, kinek mi lett a sorsa. A halottak közt van-e? Megsebesült, él még? Őrzik a kaszinóban, vagy az erdőkben bujkál?*

Másnap sincs semmi hír, az asszonyoké a város. Szuronyos patrulok őrzik a házakat. Délután újra letakart kocsik. A temetőbe mennek, a sírok között őrség, senki a közelben, csak bánatos szemek csukott ablakokban.

Végül föllélegzik a város, elmegy a hadsereg. Kint a temetőben egy jeltelen tömegsír, huszonnégy bányász sírja, bent a kolónián özvegyek és árvák, — ez maradt utánuk.

A HARMADIK NAP *a fiatalasszony házában nagy öröm kerekedett. Beállított a férfi. Sárosan, tépetten, bozontos, sápadt arccal, lején véres kötés. De mégis otthon volt. A kanálison át menekült meg, az erdőnek vette útját, ott bujkált mostanig. A golyó a szívét elkerülte, csupán a homlokán maradt egy horzsolás.*

Az asszony szívét azonban megsebezte ezekben a napokban a rettegés. A gyilkos félelem lelkébe fészkelte magát, sehogy sem akart kiállni belőle. Három apróság anyja volt, kölcsönből, irgalomból éltek. Sohasem tudhatta, lesz-e miből megadni. Elsején mit hoz a férje, elbocsátást, adót?

(Folytatjuk.)

Tartsák be a tervfegyelmet az építőknél is!

Ahol néhány hónappal ezelőtt bevetett vagy vetetlen szántóföld húzódott a hegyháton, most téglafalak emelkednek, féligkész házsorok állnak. Kökönyös nyugati részén az emeletes házakat elhagyva új épülő városrészhez érünk. Az építők szorgas munkája nyomán még ebben az évben 300 lakással lesz több Komlón, mint amennyi eddig volt. Háromszáz bányászcsalád kap korszerű, minden ízlésnek megfelelő, egészséges otthont.

Nem kis feladat megoldására vállalkozott a Komlói Építőipari Vállalat akkor, amikor elvállalta ezt a nagyméretű építkezést. Az itt dolgozó munkások elhelyezésén kívül, az építőanyag ideszállítása is nagy munkát követelt. Nagy körültekintést, pontosságot és felelősséget kíván ez az építkezés.

Ennek ellenére minden úgy ment, ahogyan azt a vállalat vezetősége szerette volna és ahogyan egy kívülálló, vagy hozzá nem egészen értő el sem tudta képzelni. Csupán akkor csodálkozhatott, amikor gomba módjára nőttek ki az épületek a földből. Mert kár lenne tagadni: így történt. Olyan munkakedvvel dolgoznak itt az emberek, hogy az utóbbi néhány év alatt nem volt ehhez hasonló talán az egész országban sem.

Beszélgettünk az emberekkel

Nagyon érdekelt bennünket az újfajta épületanyaggal való építkezés. Mert itt ilyen is van. Salakból és cementes kötőanyagból készített blokkokat használnak tégla helyett két kislakás falazásánál. A szürke színű, hézagos belsejű idomok 6 darab falazó tégla nagyságának felelnek meg. Méretük: 39x25x14 centiméter.

Kovács György brigádját találtuk a kísérleti munkahelyen. A kifeszített zsinór mellett, pontosan egymás mellé rakták, vékony habarcsrétegre fektetve a nagyméretű téglákat. Ahogyan láthattuk is, sokkal gyorsabban megy a munka ezzel az eljárással, hiszen nem kell hatszor lehajolni a téglákért, csupán egy esetben és máris hat tégla nagyságának megfelelő helyet töltenek be a salakblokkal. Persze, nagyon érdekelt bennünket, hogy mi a véleményük az építőipari dolgozóknak erről az „újításról"?

Kovács György — a brigád vezetője — nem idős ember, de nem is most kezdte el ezt a mesterséget. 1935 óta kőművesmunkával keresi kenyerét, biztosítja családjának a megélhetést. Érdeklődésünkre először csak olyan kurta választ kaptunk, mint aki nem szívesen beszélget velünk.

Azt kérdeztük, mi a véleménye a salakblokkról és mit fog ez neki pénzben jelenteni? Nyilvánvaló, hogy arra gondoltunk: ezzel az eljárással könnyebben, gyorsabban lehet falazni. Tehát többet is lehet keresni.

— Ez csak olyan kísérlet, kaptuk a választ, majd amikor sejtette, hogy nem az építkezéshez tartozunk (nyilván kérdezősködésünkből gondolta), beszélni kezdett. Először óvatosan, majd mindig bővebben magyarázta az egész brigád életét, munkáját és keresetét.

Lelkesedésünk és az építkezésen látottak nyomán keletkezett öröm, jókedv egy kissé alább hagyott, amikor arról értesültünk, hogy a brigádból ketten is készülnek elmenni.

— A kereset miatt, szólt közbe Spacsek Ferenc kőműves — megválok a pajtásoktól. Nem olyan szakember vagyok én, aki csak ennyit érdemel — folytatta és már mutatta is az elszámolási papírját.

Május hónapban 1077 forint volt feltüntetve a nyomtatványon.

Tüzetesen végignéztük az egész brigád elszámolását. Bizony a brigádvezető sem részesült valami nagy megkülönböztetésben, mert 1070 forintot lehetett olvasni a neve mellett. Azután a többiek, sorban::: No itt is álljunk csak meg egy kicsit. Lendvai Mihály segédmunkás: 144 munkaórára kapott 651 forintot.

Érthetetlennek tűnt az egész. Március és április hónapban tudtunk olyan segédmunkásról — mint például Tóth Gizella vagy Pecska Anna —, kiknél majdnem kétezer vagy 1700 forint volt a kézhezkapott munkabér egy hónapra.

Meg kell keresni az igazságot

Pontosan az építőiparban ez a legnehezebb feladat. Azért megpróbáltuk. Miután tudomásunk volt az előbb említettekről és még néhány olyan dologról, mint a május hónapban mindenkitől levont négy forint — amit minden felrakott köbméter fal munkadíjából vettek el — tovább mentünk.

Útközben szorgalmasan jegyzeteltünk. Az egyik helyen az a baj, hogy 43 százalékban vették át az épületet, holott jóval többet dolgoztak rajta. Már majdnem elintézettnek vettem azzal a válasszal, hogy amennyivel most kevesebb, annyival több lesz a következő hónapban. Az egyik építő azonban megmagyarázta:

— Ezt én is tudom, de mi történik akkor, ha valaki beteg lesz? Annak a táppénzét a keresete után adják és nem veszik figyelembe, hogy neki van még elvégzett munkája, csak azt nem fizette ki a vállalat. (Igaza van.)

Mit mondtak az irodában?

Első kérdésünk — sajnos ez a múltból maradt rossz szokásunk — az volt:

— Mennyi volt a béralaptúllépés április hónapban?

Azt mondották: volt. Az összeg nem is fontos. Elég tekintélyes. Sok.

— Miből adódott ez?

— A főépítésvezető nem jól keresetelt. (Megnyugtatásul közölték, hogy leváltották.) Pénz nélkül nem maradhatunk az utolsó hónapokban. A többletet le kellett vonni::..

Talán most nem is a részletkérdések a fontosak, csupán egy, amiről beszélni kell. Az elkövetett hibát, az ebből eredő nehézséget, terhet miért a dolgozók vállára rakják? Legalább is miért nem magyarázzák meg az építőknek világosan és érthetően, hogy mi is történt?

Ki azért a felelős, hogy a falazásnál köbméterenként kifizetett 43,60 forint helytelen volt, mert ez az egységár az emeletes házak építésére vonatkozik?

Ez is a dolgozók véleménye!

Az irodaépület falán függ egy fekete tábla. Azon a következőket olvastuk: „Lakásonként 500 forint jutalmat osztunk szét a dolgozók között, ha a felsorolt sorrendben átadásra kerülhet: VII. hó 31-ig 60 darab, IX. hó 30-ig 60 darab, X. hó 31-ig 60 darab, XI. hó 30-ig 60 darab és XII. hó 15-ig szintén hatvan darab lakás." Ezek szerint ha a lakások a jelzett időre elkészülnek, 150 000 forint jutalmat fizetnek ki a dolgozóknak.

Az építőknek az a véleménye, hogy fizessék meg pontosan a munkájukért járó bért. Akkor is elkészülnek az épületek. Ne kecsegtessék őket ilyen célprémiumokkal, mert a tapasztalatuk szerint sok az „illetékes" ilyen jutalom fizetések idején. A legilletékesebbek pedig azok, akik elkészítik az épületeket.

És még egy jó tanács!

Nem egészséges megoldás az sem, hogy a sérelmeket olyan ígérgetésekkel próbálják orvosolni, mint például a vakológép meghozatala. Ugyanis azt mondották a dolgozóknak, hogy úgy lesznek elszámolva, mintha kézzel vakolnák az épületeket. Vagy a párkányoknak is marad a régi munkadíja, holott az egy bevezetett újítás szerint készül.

Úgy gondolom az egészben az a szokatlan, hogy felszámoltuk a múlt hibáit egyes területeken. Például azt, hogy nem lehet a végletekig tervmódosításokat alkalmazni. Felelőtlenül póthiteleket kérni. Ez a szokatlan eset, változás, okozta az építőknél a bajt.

Országunk gazdasági helyzete pedig megköveteli, hogy ne dobálódzzunk a számokkal még akkor sem, ha bányászlakások építéséről van szó. A bérekkel való helytelen gazdálkodás is a múlt hibája. Le kell róla szokni.

A tervfegyelem és a pénzgazdálkodás területén megkövetelt szigorúság is régi. De szükséges. Ezen viszont ne változtassunk. Tartsuk be. Ragaszkodjunk hozzá. Ez mindnyájunk érdeke.

Gábos Zoltán

NÉGY SZABÓTANULÓ

— Az még a régi rendszerben volt::: és velünk bizony nem tették volna — mondja az egyik 18 éves „fiatalember", miközben serényen öltöget egy zakó belsején. A másik — aki az asztal tetején ülve dolgozik — hozzáteszi:

— Aztán mi történt volna? Legfeljebb mi is hallgatunk::: Mesterük, Nagy Ferenc csak csóválja a fejét. Hiába. Ilyenek ezek a fiatalok. Annyira megszokták a jót, az emberséges bánásmódot, hogy el sem hiszik, mi volt azelőtt. Forró fejűek, nyugtalan természetűek, és... akárhogy is van, meg kell mondani — nem értékelik kellőképp a szakmájukkal járó jólétet.

Persze, nem mind egyforma. A négy közül kettő már komolyabban és higgadtabban cselekszik. Meg is látszik a munkájukon. Léretter Karcsi például olyan nadrágokat varr, hogy ugyancsak megnézheti bárki. Ügyes keze van a fiúnak. Aztán Klikler Jenő is szorgalmasan dolgozik. Igaz, hogy ő már 20 éves, és nemsokára katona lesz belőle, de valahogy ő is elül a másik kettőtől. Pedig nem lehetne mondani, hogy Karcsi és Jóska, ügyetlen fiú. Mindkettőben meg van a tehetség. S amit végleg elkészítenek, nincs is benne hiba. Csak munkaközben nem elég figyelmesek. Enyhén szólva: szórakozottak. És ennek eredményeként gyakran kell őket a gyorsabb és jobb munkára buzdítani.

A mester, Nagy Ferenc, türelmes. „Ha valamit nem tudsz, inkább ötször kérdezd meg, mint egyszer elrontsd" — mondja a fiúknak, s ez leginkább a két pajkosabbra vonatkozik. Persze, a barátok élnek is az alkalommal.

— Bezzeg nem így volt az én időmben — mondogatja Nagy Ferenc. — Ha az első szóra nem jegyeztem meg valamit, a másodszori figyelmeztetés már pofon volt. Ha én így viselkedtem volna mint ti, naponta legalább háromszor megvertek volna — mondja, s ezután következik egy-egy magabiztos, kicsit hetyke megjegyzés: — Az még a régi rendszerbe volt... stb., stb.

A fiúknak igazuk van. A régi rendszerbe volt. Klikler Mihály, — részlegvezető — szívesen el is mondja, hogyan alakult akkor egy inas élete.

— Tudjátok fiúk, az én inaskorom, egy cseppet sem hasonlított a tiétekhez. Nekem nem három, hanem 5 évet kellett inaskodnom, s még hozzá milyen keserves 5 esztendőt! Az én mesterem piszkavassal, meg deszkával próbálta a fejembe verni tudományát. S jaj volt nekem, ha nem tettem azt, amit parancsolt. Amikor a mester házat építtetett, reggeltől késő délutánig a kőművesek mellett segédkeztem és csak utána mehettem a szabóműhelybe. Este 8—10 óráig dolgoztam, és hajnalba újra kezdtem.

— Fizetést is kaptunk annak idején — veszi át a szót Nagy Ferenc — a verés mellé, hetenként egyszer elmehettünk moziba. Ennyit ért a 30 fillér, amivel kifizettek bennünket.

A négy inas, erre igazán nem tud szólni. Hiszen ők 350 forintot kapnak havonta. Ez pedig valamivel több, mint a mester járandósága volt. Persze, vétek lenne azt mondani, hogy a fiúk panaszkodnak. Szeretik a szakmájukat, megértik egymást, és nincs semmi kifogásolni valójuk. Ha kedvük tartja, hetenként kétszer vagy háromszor, bent maradnak fél négy után, és Klikler Mihály irányításával, szabni tanulnak. Ez sem kerül különösebb nehézségbe, hiszen addig tanulnak, ameddig kedvük tartja és fizetni sem kell érte.

— Tanuljanak csak — mondja a részlegvezető. — Ne járjanak úgy, mint én. Mert nekem bizony két órát kellett rádolgoznom, ha szabásztanfolyamra akartam járni. És oda is csak akkor mehettem, mikor már felszabadultam.

Itt is különbség van... mert ezek a fiúk, ha néhány hónap múlva felszabadulnak, már a szabászatban sem lesznek járatlanok. A szakma elsajátításához, a szép munka elvégzéséhez, hozzásegítik őket, a sokat tapasztalt „öregek". Hisz a helyiipari vállalat szabó részlegének 12 szabója, mind emlékezetes múlttal rendelkezik. Olyan múlttal, ami a fiatalok számára, szinte mesébe illő. Mert, hogy manapság is előforduljanak hasonló esetek, — azt még nem hallották:::

— ásné —

Cikkeink nyomán:

Az áruellátásról írt cikkünkre — melyben többek között a pécsi és komlói cukrászkészítmények közötti különbségről is írtunk — a Komlói Vendéglátóipari Vállalat Cukrászüzeme vezetője, Horváth Gyula a következőket válaszolta:

„Az áruk üzemünk hűtőjében kifogástalan állapotban vannak tárolva, azonban szállítás közben a meleg időjárás és főleg a rossz utak erősen megrongálják a készítmények tetszhetőségét. Vagyis nem olyan gusztusosak, mint Pécsett. (Persze a választékosságot is meg lehet nézni Pécsett, ha már erre hivatkozunk. Szerk.)

Egyébként áruink kifogástalan nyersanyagból készülnek: Holland-kakaó, szemeskávé, rúd-vanília, színcsokoládé stb.

Az üzem dolgozói örülnek az építő bírálatnak. Eddig is igyekeztek mindent elkövetni, hogy Komló város lakosságának igényeit kielégítsék a rendelkezésünkre álló adottságunk mellett. Meg kell azonban említeni, hogy üzemünknek jelenleg két cukrásza van. A többi betanított munkás, bányászasszonyok. Igyekezni fogunk még jobban dolgozni, hogy a jó ellátással hozzájáruljunk a több szén termeléséhez.

•

Június 12-i számunkban megjelent „Ismét baj van a 35-ös konyhán" címmel megjelent cikkünk után mégegyszer felkerestük az említett egységet. Örömmel láthattuk, hogy pénteken — 14-én — már az átalakított és modern felszerelésekkel bővült konyhában készítették az ételeket.

A több mint négyszáz személy részére készült ebéd ragulevesből, rántott szeletből és salátából állt. A konyhavezető arról is tájékoztatott bennünket, hogy rövidesen többféle étel közül válogathatnak délben az itt étkező bányászok.

Jegyzetek a bélatelepi gyermeküdülőből

Meglátogattam a bélatelepi gyermeküdülőt. Nemcsak a kíváncsiság hajtott oda, hanem az is, megnézem, hogyan gondozzák az ott üdülő gyerekeinket. A látottak nagyrésze megelégedéssel töltött el, egyrésze azonban nem. Mert bizony hibát is találtam, s ez a hiba nem mindennapos, tűrhetetlen és azonnali intézkedést kíván. Erről készítettem jegyzetet, s hozom most tudomására a tröszt munkaügyi osztályának, szakszervezetének, a gyermeküdülő üzemeltetésével megbízott karbantartó üzemrésznek.

•

REGGEL 9 ÓRA. Az apróságok — igaz, még csak 4—5 évesek — még nem kaptak reggelit. Úgy mondják 9-ig van alvás, és csak 10 órakor van a reggeli.

???

— Megkérdeztem az üdülő gondnokától: mikor kapnak tízórait a gyerekek?

— Tízórait nem adunk, mert 10 órakor reggeliznek és egy órakor már ebédelnek. Úgy sem ennék meg a tízórait.

„Szegény" gyerekek. Ha tetszik nekik, ha nem 9-ig aludni kell. (Persze úgy sem alszanak, hiszen a korai lefekvés, az eléggé zsúfolt szobák, no meg az 1—2 korábban kelő játszópajtás csacsogása, az esetleg nyitvalévő szobaablakon bebújó szúnyog nem hagyja aludni őket.) Akkor aztán kezdődik a mosdás. 10 óra mire asztalhoz ülnek és megkapják a reggelit.

Bizonyára nehéz lehetett nekik beletörődni, mert a mi gyerekeink, a korábbi felkeléshez vannak hozzászokva, és a reggeli után tízórait is kapnak. Vagyis általában szokás (s ez nagyon jó szokás), hogy a gyermek naponta ötször étkezzék.

Így tehát nem tudni mi okból, kinek az ötletéből elmarad a tízórai. Mindenesetre az ötlet nagyon rossz, s ez a szokás is. Javaslom, változtassanak ezen. Keljenek csak a gyerekek reggel 1/2 8-kor és reggelizzenek csak reggel 8-kor. Délelőtt 10 órakor pedig egyék meg azt a darab vajaskenyeret, vagy lekvároskenyeret. Sokkal jobb lesz így.

•

DÉLELŐTT FÉL 11. Az apróságok kint játszanak — zömében — az úgynevezett homokos részen (megjegyzem, csak nagyon jóindulattal lehet ezt homoknak nevezni, mert inkább por, mint homok), a tűző napon. Nem tudom, mennyi lehet a hőmérséklet, de úgy saját bőrömön saccolva 30 foknak gondoltam. Ez pedig elég meleg.

Hát persze azért megy a játék, ki talicskázik, ki vödrébe meri a homokot, ki feldobja a levegőbe, beszórva vele saját és játszótársa fejét. Így aztán nem csoda, ha úgy néznek ki a kis lurkók, mint egy építkezésnél a kőművesek. Hiszen a rájuk rakódott por, a hajban malterrá alakul az izzadtságtól. S ha mész lenne ott, még meszesek is lennének, mert hiszen a 3 óvónéni közül csak az egyik (sovány, fekete hajú) gürcölődik a gyerekek között, a másik kettő vígan sütteti magát a nyugágyon. Nem tudom, milyen feladatot kaptak az óvónénik, de úgy gondolom nemcsak azt, hogy kiüljenek a gyerekek mellé az udvarra napozni, hanem azt is, hogy foglalkozzanak velük, szórakoztassák, neveljék őket.

•

DÉLUTÁN EGY ÓRA. Ebédidő. A kis apróságok mosdótálhoz sorakoznak, s úgy ahogy megmossák kezüket. Aztán asztalhoz ülnek. Nekilátnak az eléjük tálalt ízletes ebédnek. Az ebédre, tehát az étel minőségére kifogás nem lehet. Kapnak belőle bőségesen és eleget. Sütemény is van utána, csak egy hiányzik, legalább is addig hiányzott, amíg én ott jártam, pedig akkor már hét nap letelt az üdülésükből. Ez pedig a legfontosabb, ami egy gyereknek szükséges: a gyümölcs. Eddig nem kaptak gyümölcsöt. Valaki azt mondhatná, hogy nem volt gyümölcs. Én azt mondom volt. Mert volt cseresznye is és volt földieper is, vagyis szamóca. Mi történt volna, ha például az egyik napon sütemény helyett, vagy éppen a délutáni lekvároskenyér helyett egy marék cseresznyét, vagy egy pár szem szamócát kapnak a gyerekek. Semmi sem. Azaz mégis valami, mert vitamindúsabb lett volna az aznapi étrend. S ez a vitamin a fejlődésben lévő gyereknél nagyon fontos dolog. Javaslom tehát, adjanak több gyümölcsöt az üdülő gyerekeknek.

FÉL KETTŐ. Vége az ebédnek. A gyereksereg megindul a hálószoba felé, úgymond pihenő van, csendes óra, 4-ig aludni kell. Hát sok köztük nagyon fintorgatja az orrát, különösen az 5—6 évesek, ők nem akarnak még aludni. Igaz, egyik gyerek sem szeret délután aludni, ha játszani lehet. De azért mégis mennek.

Most azt gondolná valaki, ha már lefekszenek, akkor a porban való mászkálástól bepiszkított lábukat — hisz legtöbb gyerek mezítláb szaladgál — megmossák és úgy fekszenek az ágyba. Nem így történik. Két takarójuk van. Az egyiket ilyenkor délután felhajtják és homokos, poros lábbal ráfektetik az apróságot, föléje nyomják a másik takarót. Nem valami gondos dolog ez, s igen súlyos hiba. Hol itt a rendre és a tisztaságra való nevelés, hol itt az óvónők részéről a higiénia és a figyelmesség? Sehol. Mindehhez még azt is hozzáteszem: sok csöppség, különösen az apróbbak ragyogó lámpással az orruk alatt szaladgálnak; talán egész délelőtt. Hisz „nincs", aki figyelmeztetné őket: „töröld meg az orrod." No, de hisz minek is. Nem igaz?:::

•

HALLOTTAM azt is, hogy nagyon ritkán jár oda orvos. Pedig ahogyan megtudtam, 800 forintot fizetnek a szomszéd üdülő orvosának, hogy napi egy órát végezze el a gyerekek orvosi vizsgálatát. De nem ártana, ha a környék tisztaságát is meg-megnézné ez az orvos. Ugyanis az épület környéke — arra az épületre gondolok, amelyben a gyerekek hálószobája van — körül van piszkítva. Mert bizony az alapos felügyelet nélkül mászkáló apróságok gondolnak egyet, lekuporognak, s jobb híján az udvaron, a fűben, vagy a fal tövében elvégzik dolgukat. S utána? No igen, mi van utána? A piszok ott marad. Rászállnak a legyek, majd arról a gyerekekre, s az esetleg figyelmetlenül arra szaladó játszópajtás belelép, széttapossa, s tovább játszik. Helyes ez? Nem. Nagyon nagy feladat vár azokra az óvónőkre, dadákra, akiket azzal bíztak meg, hogy a gyermeküdülőben gondozzák az üdülő gyerekeinket.

•

Ez az, amit az üdülőben feljegyeztem azzal a szándékkal, hogy megírom és elmondom, mire nem terjed ki a figyelmük az üdültetést végzőknek. Hiszem, hogy az üdültetést végző, józan gondolkodású, nagyszerű emberek megértik a problémák fontosságát, és sürgősen intézkednek. Még egyet javasolok:

A kis napozók eléggé elhanyagoltak. Egyikről, másikról hiányzik a vállpánt. Nem is beszélve a gombokról. Olyat is el tudnánk képzelni, hogy a Karbantartó üzem felszereli tűvel, cérnával, gombbal és esetleg megfelelő anyaggal az óvónéniket, dadákat és megmondják nekik, hogy úgy napozás közben — varrogassanak is egy kicsit:::

—góbé—

SPORT

A Komlói Bányász ökölvívó szakosztálya nem fejlődött vissza

Azzal kezdem soraimat, hogy most végre van egy kis időm arra, hogy a sajtón keresztül is foglalkozzam városunk ökölvívó sportjával, mint a szakosztály edzője.

Komlón van múltja már az ökölvívásnak is. 1947-ben már színvonalas mérkőzéseket láthatott a hazai közönség. De egyre több lett a nehézség és ez olyan kihatással volt, ami gátolta az ökölvívás népszerűsítését. Nem egy vérbeli szurkolót lehetne felemlíteni, akik elkeseredésükben hagyták ott az ökölvívó szakosztályt.

Még 1956-ban is olyan nehézségekkel kellett megbirkózni, melyek sok energiát elvettek tőlünk. Ilyen volt például, hogy a mérkőzéseket megelőző napokban sem tudtuk, hogy a bajnoki mérkőzést hol tudjuk lebonyolítani és hol öltöznek majd a játékosok.

Nem egyszer ilyen okok miatt később kezdődött a mérkőzés a meghirdetett időnél.

Szinte a szakosztály fennállása óta megvannak ezek a problémák és a mai napig sem sikerült elérni, hogy orvoslásra találjanak. Ilyen körülmények között nyertük meg a Területi Bajnokságot 1956-ban és kerültünk be az NB II-be.

Vajon milyen feltételek segítették ennek az eredménynek az elérését?

Voltak, akik abban látták csak az okot, hogy a csapat hozott játékosokkal erősödött meg és ez volt az oka a sikernek. Ez igaz, de igaz az is, hogy a versenyzőknek módjuk volt arra, hogy minden edzésen résztvehessenek, mert olyan volt a műszakbeosztásuk. Sok más tény is járult még hozzá a sikerhez. De meg kell mondani: a sportkör vezetősége, élén Pintér Józseffel nagyon sokat fáradozott és megtalálták annak a módját, hogy a labdarúgószakosztály mellett az ökölözőkkel is foglalkozzanak.

Úgy gondolom, azzal mindenki egyetért, hogy az ökölvívó sportot nem lehet hetek, de még hónapok alatt sem elsajátítani. Évek szükségesek ehhez, hogy meglegyen a kellő rutin és az is kell, hogy megfelelő ellenfelekkel való küzdelemben tanuljanak a versenyzők. Ez pedig az elmúlt évben meg volt. A sportvezetőség gondoskodott arról, hogy olyan játékosok kerüljenek egyesületünkbe, akik jól állnak a rutin területén és ezek sokban járultak hozzá a fiatalok neveléséhez.

Ennek köszönhető az, hogy ma már olyan ifjúsági ökölvívóink vannak, mint Fülöp Attila, aki az országos ifjúsági bajnokságon is indult és harmadik helyen végzett, vagy mint Radvánszki György, aki ugyan ezen a bajnokságon negyedik helyezést ért el.

Szeretnék néhány szót elmondani ez évi munkánkról. Sajnos a nehézségeink még jobban fokozódtak. Szinte teljesen magunkra vagyunk hagyva s a sportvezetőség részéről nem kapunk erkölcsi támogatást. Ebben az évben például egyetlen edzésünkön sem voltak az elnökség részéről.

A szakosztály vezetésében sem kapunk megfelelő segítséget. Minden munka rám vár — olyanok, melyek egyáltalán nem az edzői munkába vágnak — a levelezéstől kezdve minden szervezési munkát nekem kell elvégezni.

Hogy úgy mondjam, mint emberekkel nem foglalkozik velünk, nem ellenőriz bennünket a vezetőség.

Az év elején volt egyetlen mérkőzésünk Komlón. Azóta már két esetben próbálkoztunk, de mindig a szervezési kérdésekben buktunk el. Pedig merem állítani, hogy a komlói közönség szívesen venné, ha lenne ökölvívómérkőzés is városunkban.

Az edzőtermünk nem felel meg a követelményeknek. Nincs takarítva rendszeresen és egy-egy edzés alkalmával olyan por van, ami bizony nagyon károsan befolyásolja a játékosok egészségét. Arról nem is beszélek már bővebben, hogy a szertárunkból olyan felszereléseink tünnek el, melyeket nem tudunk elzárni.

Mindebből az tűnik ki, hogy ma már nem veszik olyan komolyan az ökölvívósportot, mint ahogy az megérdemelné. De mi bízunk abban, hogy a jövőben az mellett, hogy a döntő hangsúly mindig a labdarúgáson lesz, jut egy kicsi a mi szakosztályunk számára is.

Befejezésül azokhoz a szurkolókhoz szólok, akik már csak hallomásból tudnak a szakosztályunk belső életéről. Jöjjenek és segítsenek, érezzük a támogatást, vállaljanak részt a feladatokban, hogy az őszi NB. II-es bajnoki küzdelmekben méltó eredményt tudjunk elérni.

Guzmics Imre
edző

MOZI MŰSOR

Május 1. Június 19-én: Pillanat embere. Angol filmvígjáték. Június 20—26: Kapitány és hőse. Nyugatnémet film.

Szabadság. Június 19-én: Tavasz. Jugoszláv film. Június 21—23: Szökevények. Francia film.

HALVACSORA KEDVELŐK FIGYELEM!

EREDETI

szögedi halászlé

minden szombaton este 8-tól

a Bányász Klub

ZENÉS, TÁNCOS SÖRKERTJÉBEN

Bográcsnál:
Benke Pálné

ZENE! HANGULAT! TÁNC!

Hideg sör és bor

Előrendelés és asztalfoglalás:
minden héten pénteken este 8-ig, a klub gondnokánál

HÍREK, közlemények

— **Anna-akna** tereprendezési munkáit június 14-én megkezdték. Ezzel az Anna-aknai lakók régi kérését teljesítették.

— **Uj mozgó** fagylaltárust állított be Kökönyös-Nyugat városrészre a Vendéglátóipari Vállalat. Az új fagylaltárussal együtt 6 árusító látja el a lakosságot a hüsítő árucikkel.

— **Festik** a város területén lévő zöldségesboltokat. Az elmúlt héten a Kossuth Lajos utcai és a Fürst Sándor utcai boltok festését kezdték meg, s még e héten a kökönyösi és kenderföldi boltokra is sor kerül.

— **Megszűnt** az Anna és Ifjúsági cukrászdában a fagylalt árusításánál az ülő fogyasztási ár felszámítása. Az eddigi 1,20 forint helyett ismét egy forintért árusítják a fagylaltot.

— **Gesztenyésben** június 19-én a Fenyő utca és a Rózsa utca hengerlését megkezdték.

— **Engedélyt adott** a város kereskedelmi felügyelője a csikériai gyümölcs és szőlőtermelő szakcsoportnak, hogy saját termékeit a komlói piacon értékesítse. Az értékesítést június 29-én kezdi meg a 18 tagból álló csoport, mely állandóan friss gyümölcsöt és zöldségfélét árusít, a fogyasztói ár betartásával.

— **A totószelvények** közül, a 22. héten egy drb komlói szelvény 12 találatot, 25 drb 11 találatot és 129 szelvény 10 találatot ért el. A nyereményösszeg egyenként 1 324 forint, 91 forint és 17 forint. A 20. heti vigaszdíj a 8 találatos szelvényekre 42 forint.

Elbúcsúztak az iskolától

Az általános iskola VIII. osztályos tanulói szombaton búcsúztak el az iskolától, a barátoktól és nevelőiktől. Megható ünnepség volt mindahány. Hisz 8 év munkájára tettek pontot. A kedves iskolafal, az összeforrott osztályközösségek búcsúztak egymástól, és a sok gondtalan, néha izgalommal teli napokat felidézve ki-ki szárnyra kelt.

Többen a középiskolák és technikumok felé indultak. Néhányan ipari tanulónak, vájártanulónak jelentkeztek, a lányok egyrésze pedig segítőtársa lesz az édesanyának, és a kisebb testvéreknek. Örvendetes, hogy a továbbtanulásra egyre többen jelentkeztek. Sok sikert mindnyájuknak!

A filmszínház nem szemétdomb

A minap megnéztem a Pillanat embere című angol filmvígjátékot. Az előadás humoros volta miatt tetszett és elmondhatom, jót nevettem. Ezt tette mindaz, aki a filmet végignézte. A filmszínház vezetősége ezúttal kitett magáért és júniusban valóban a legújabb filmeket tűzte műsorára. Ez dicséretre méltó. Köszönet érte.

Valami felháborított az előadás végén, amikor az oldalajtón kifelé mentünk. Végignéztem a kiürült nézőtéren, s szörnyülködve vettem észre, hogy a széksorok alatt papírzacskók, cseresznyemagok és egyéb hulladékok tömkelege volt széttaposva. Nagyon gusztustalanul nézett ki. Ez a hiba nem a filmszínház vezetőségének, dolgozóinak hibája, hanem a filmet végignéző rendetlen emberek hibája.

Igen, rendetlen emberek. Micsoda ember az, hol van belőle a jó érzés, a tisztaság szeretet, aki a zacskóból elfogyasztott cseresznye magját a földre köpi, széttapossa és saját maga körül szemétdombot rak. Én felteszem a kérdést: vajon odahaza saját lakásában, szobájában ugyanezt cselekszik ezek az emberek? Lehet, ki tudja. De ha ott ezt is teszik, ne tegyék a művelődés házában, a kultúra házában, hisz az nem az övék, hanem a közösség, a társadalom tulajdona. A közösség, a társadalom tulajdonát bemocskolni, abból szemétdombot csinálni éppen olyan bűn, mint megrongálni. Hisz végeredményben a teremben való piszkítás, a piszok széttaposása, beletaposása a padlóba súlyos rongálás is, vagyis egyenlő a bűncselekménnyel.

A jó érzésű emberekhez fordulok. Ne tegyék szemétdombbá filmszínházainkat és ne tűrjék, hogy a mellettük ülő, szinte kéjelegve a cseresznyemag köpésbe, elrondítsa színháztermünket.

— gé —

Bányász Klub HIREI

Az építőipari tanulók, a vájáriskolások, Erőmű, Karbantartó, stb. KISZ-fiataljai társadalmi munkában elkészítették a fiatalok új szórakozóhelyét a Bányász Klub sörkertjét. A Klub vezetősége a társadalmi munkában résztvett fiatalok nevét a Klubnaplóban örökíti meg és ezúton is elismerését fejezi ki jó munkájukért.

*

Befejeződött a klub tavaszi tánciskolája. Uj tánciskola külön kezdők és haladók részére szeptemberben kezdődik.

*

Az előképzőjellegű balett-tanfolyam őszel balettiskolává alakul át. A növendékek évről-évre nyilvános vizsgát és balettbemutatót tartanak. Miután a balettiskolába csak csekély számmal vesznek fel új növendékeket, ajánlatos az érdeklődő szülőknek már most, legkésőbb június 10-ig beiratni gyermekeiket. Beiratkozás hétfőn és pénteken délután 3—5-ig.

*

A klub kezdő és haladó amatőrfényképészek részére tanfolyamot indít. A tanfolyam a művészi fényképezésre, vegyszerek használatára, laboratóriumi munkára, színes fényképezésre, s kisfilmezésre, stb. tanít. A tanfolyamra jelentkezni 50 forint beiratási díj lefizetésével lehet a klub gondnokánál.

*

Zártkörű Filmklub nyílik a Bányász Klubban. A Filmklub francia, angol, amerikai, szovjet, stb. sport, művészeti és egyéb nyilvános mozikban bemutatásra nem kerülő játékfilmeket mutat be, filmművészeti vitákat és ankétokat rendez. A Filmklub tagja lehet az a KISZ-fiatal és úttörő, akit szervezetének vezetősége erre írásban javasol. Javaslatokkal ellátott jelentkező a klub művészeti vezetőjét keresse fel.

*

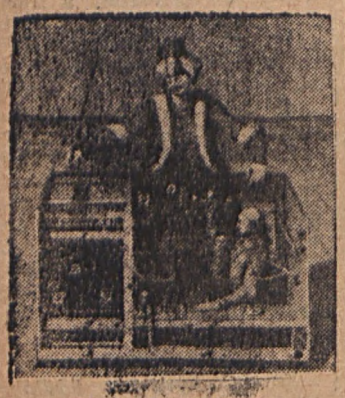
A klub több látogatójának kérésére ezúton közöljük, hogy motoros és autóvezetői tanfolyamra, a rádiós, modellező, repülő és ejtőernyős szakkörökbe mindennap délután 3—6 óra között lehet jelentkezni a klub I. emelet 12. sz. szobában.

*

Jöjjön velünk! Július 14-én zenés különvonatot indítunk a Balatonra. Részvételi díj oda-vissza 30 forint. Jelentkezni július 3-ig lehet a klub gondnokánál, az Ifjúsági Mozi pénztáránál és valamennyi KISZ-szervezetnél, a részvételi díj befizetése mellett.

ÚJ KÖNYVEKRŐL

SZALATNAI REZSŐ:
Kempelen, a varázsló

Kép Szalatnai Rezső: Kempelen, a varázsló című könyvéből

(Móra Ferenc). Kb. 378 oldal, kötve 20 forint.

A regényes életű magyar feltaláló igaz történetét írta meg vonzóan szép, lebilincselően érdekes regényében Szalatnai Rezső. A zseniális Kempelen hány életet is élt egy személyben! Példás kamarai hivatalnok, erőskezű kormányzó, elmélyült tudós, ötletes szemfényvesztő volt — s mindezeken felül szabadkőműves és lángoló hazafi... Életének minden állomásához egy-egy nagyszerű tett, maradandó alkotás fűződik. Kalandos, izgalmas élete volt. Kortársai „ördöngősnek" nevezték, házát a pozsonyi polgárok még halála után évtizedekkel is elkerülték. A könyv, amelyet Benkő Sándor rajzain kívül korabeli metszetek is díszítenek, mindvégig izgalmas, szórakoztató olvasmány.

JÓKAI MÓR:
A szerelem bolondjai

(Szépirodalmi). (Jókai Mór válogatott művei). Kb. 432 oldal, kötve 29 forint.

1868-ban jelent meg Jókai regénye. Különleges rangot biztosít számára probléma felvetésének érdekessége, az idegen érdekel szolgáló magyar nemesség bátor leleplezése, a fejlődőben lévő polgárság erőteljes bírálata — egyszóval Jókai írói bátorsága. A regény érdekes módon világít rá a korabeli Magyarország jellegzetes típusaira. A szerelem bolondjai szépen megírt jelenetekben bővelkedő, feledhetetlen alkotás.

Jókai Mór arcképe
Megjelenik „A szerelem bolondjai" című regénye

VIHAR A PAD KÖRÜL

Valahol Európában, talán lent Délen, Bergengócia környékén vihar ütött ki egy pad körül. Hogy is kezdődött...

*

Padokat hordtak szét a város egyik részébe. A padok tetszetős, csinos készítmények, s négy embernek szolgálnak ülőalkalmatosságul. Nem jutott minden ház elé belőlük, csak minden lépcsőház kapott egyet, illetve a ház előtt levő parkokat szerelték fel a paddal, azzal a célzattal, hogy kényelmesebbé tegyék a ház előtti tere-ferét. Hát ez nem is lenne baj.

A baj ott kezdődött, hogy Bergengócia két lakósa pár méterrel odébb vitte a padot, mert leülni szándékozott rá. Le is ültek. Ez sem lett volna baj. De mégis baj volt, mert a két előző lakó, illetve a középső ház két lakója perpatvart csinált és visszacipelte a padot.

Szóval kitört a vihar Bergengóciában. Asszonyok veszekedtek egymással: „Enyém a pad...", „Miénk a pad...", stb.

A pad mindenkié, hisz társadalmi tulajdon. Ó, de... node, hisz nem vagyunk Komlón, hanem Bergengóciában. Ott mitsem törődnek a társadalmi tulajdonnal, ott veszekednek, hajbakapnak egymással a padonülők, s utána a győztesek délutántól késő estig rajta ülnek a padon, hogy más ne ülhessen rá. Este pedig vándorol a pad az utcáról fel az emeletre. Mintha magántulajdon lenne. Igaz, Bergengóciában még divat az utcai veszekedés, divat a magántulajdon, a másokat kizáró önkényuralom.

Csak azt nem tudom, mért nem szedik össze este a ház lakói a kőpadokat is és viszik fel az emeletre?...

*

Jaj de jó, hogy nem vagyunk Bergengóciában, hogy itt élünk Komlón, nagyszerű, szép városunkban, s ilyen dolgok itt nem fordulnak elő. Nem igaz?...

— Annonymus —

20-án este fél 9 órakor

a Pécsi Nemzeti Színház művészei

JACOBI:

Sybill

c. három felvonásos operettjét mutatják be

a Május 1. Kultúrotthon szabadtéri színpadán.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi intézőbizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58; 12-18; 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivatalokná és kézbesítőknél; valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 13 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 18. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felelő: Melles Rezső

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt 100 csillést, 50 vájárt, a 7. sz. Kőbánya 10 bunkozópakolót, a 24-es AKÖV 10 két éves gyakorlattal rendelkező gépkocsivezetőt, 5 autószerelőt, 1 kocsifényezőt, 1 asztalost, 5 férfi kalauzt, az Anyagelátó Üzem 10 segédmunkást, egy villanyszerelőhegesztőt, a Komlói Építőipari Vállalat 10 kőművest, 10 segédmunkást, a Bács megyei Építőipari Vállalat Komlói Kirendeltsége 10 kőművest, 20 segédmunkást keres. A Komlói Szénbányászati Tröszt Karbantartó Üzeme 10 festő, 3 vízvezetékszerelő és 3 tetőfedő szakmunkást.

Apróhirdetés

II. EMELETI 2 szobás lakásomat elcserélném földszinti 2 szobásért. Pécsi út 36. II. emelet.

Szerkesztői ÜZENET

Kenderföldi pedagógusnak üzenjük, panasza ügyében eljártunk, sajnos visszamenőleg megállapítani az igazságot már mi sem tudtuk.

Felhívás az állattartókhoz

A Városi Tanács Mezőgazdasági Osztálya felhívja a szarvasmarha, sertés és kecsketartók figyelmét, hogy az ország több megyéjében már felléptett a száj és körömfájás betegség. A betegség megakadályozása érdekében a komlói állattartók az alábbi rendelkezéseket a legszigorúbban tartsák be.

Az üzemi konyhákról összegyűjtött moslékot csak felfőzött állapotban adják a sertéseknek. Ne engedjék meg, hogy állataik szabadon járjanak és a szemétdombról kidobott húsdarabokat szedjenek össze, mert ezzel a körömfájás veszélye nagymértékben megnövekedik.

Amennyiben az állattartók észreveszik, hogy állataik száj- illetve körömfájás betegségben szenvednek, vagy gyanusak, kötelesek azonnal jelenteni az állatorvosnak (a 21—99-es telefonon) vagy a tanács mezőgazdasági osztályán.

Azok ellen, akik ennek a rendelkezésnek nem tesznek eleget, a legszigorúbb szabálysértési eljárást indítunk el.

A BETEGSÉG TÜNETEI

Sertéseknél. Sántaság, mely csülökhasítékban keletkezett, majd a felszakadt hólyagok miatt ered. Továbbá az óriom több, de később egybefüggő hólyag, mely felszakadása után kimaródást okoz. Az állat étvágytalan.

Szarvasmarháknál. Legszembetűnőbb a nyálfolyás, melyhez nem mindig járul a santaság. Hólyagok keletkeznek a száj nyálkahártyáján a foghíjas részeken, valamint a nyelv hegyén. Csülökhasítékokban itt is hólyag keletkezik — az állat járása nehézzé válik. A szájban képződött elváltozások miatt étvágytalanság lép fel és az állaton erős levertség tapasztalható.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 50. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. JÚNIUS 22.

Hétfőtől szerdáig

Név	18-án Terv	Tény	+	%	19-én Tény	+	%	Havi Tény	+	%	21-én %
III-as-akna	560	577	17	103	588	28	105	680	120	122	107
Béta-akna	730	767	37	105	725	—	99	732	2	100	104
Szászvár	210	210	—	100	206	—	98	219	9	104	103
Mája	280	258	—	92	311	31	111	299	19	107	102
N. mányok	260	216	—	83	271	11	104	269	9	106	101
Anna-akna	380	404	24	106	362	—	95	344	—	90	100
Kossuth-akna	1321	1161	—	88	1211	—	92	1321	—	100	99
Tröszt	3741	3593	—	96	3674	—	98	3864	123	101	102

Megjegyzés: a számok tonnában értendők.

Nem hagyhatjuk szó nélkül

Fizetési napokon gyakori jelenség az igazolatlan mulasztás. A bányászok zöme bár becsületesen dolgozik, mégis akadnak közöttük olyanok, akik 15-én — sőt a következő napokon is — többre becsülik a vendéglőt, az italt, mint a kötelességet.

Nem hagyhatjuk szó nélkül, írnunk kell róla. Egyre több lesz a notórius bumlizók száma, s ha ez tovább így folytatódik, trösztünk nemcsak a hó 15-ét, hanem annak minden napját adósággal zárja.

A fizetések rendszerint örömet okoznak bányászainknak. Ez az öröm azonban semmiképpen sem történhet a termelés rovására. A havi tervnek, a szénnek ezen a napon éppúgy meg kell lennie, mint az egyszerű „szürke" hétköznapokon. Vannak bányászok, akik tudják ilyenkor is, mi a kötelességük. De sajnos vannak olyan vájárok és csillések is, akik — ha megkapták illetményüket — néhány napig semmibeveszik, felrúgják a munkafegyelmet.

Kossuth-bányán például június 15-én 69, 17-én 74 bányász nem teljesített műszakot. III-as aknán 15-én 49 és 17-én 51 ember nem vett részt a termelő munkában. Anna-aknán még rosszabb a helyzet. Fizetéskor 85 bányász mulasztott igazolatlanul, s ezek közül 56-an még 17-én sem jelentek meg munkahelyükön. Béta-akna szintén nem dicsekedhet. Június 15-én 88 és 17-én 68 bányász szabadságolta önkényesen magát.

Ha figyelembe vesszük, hogy ezeknél az üzemeknél a többi munkanapokon az igazolatlan mulasztás mintegy 50—70 százalékkal csökken, az okot már-is megállapíthatjuk. Nem betegség, közbejött baleset, vagy egyéb családi körülmény okozta a hiányzást, hanem a súlyos felelőtlenség, meggondolatlanság, s az — ital.

Az üzemek megtudnak nevezni olyan bányászokat, akik notórius bumlizók. Így Kossuth-bányán Soós Imre vájárt, Balogh Imre csillést és Lovkovics Vince csillést jegyezték fel, nemcsak e hónap 15 és 17-én, hanem idáig minden hónapban. Anna-aknán Rácz Gábor, Sebestyén József, Madách Mihály és Belleí István sérti meg rendszeresen fizetési napokon a munkafegyelmet.

III-as aknán a múlt hónapban 16 embert bocsátottak el bumlizásért. A példa azonban úgylátszik nem volt elegendő. Fridczán János, Kulcsár Antal és Szilágyi Imre, többi társával együtt nem okult belőle. Különösen nem Fridczán János, aki ezidáig — érdekes — csak fizetési napon nem tudott műszakra menni. Az üzem vezetősége jelenleg újabb 16 notórius bumlizó ügyét vizsgálja felül.

Az északi üzemek közül, június 15-én és 17-én, Mája és Szászvár szintén nagyszámú igazolatlant jelenthetett. Mája például 15-én 19 és 17-én 52 mulasztást jegyzett fel. Az összes üzemek közül, egyedül Nagymányok érdemel dicséretet. A nagymányoki bányászok ebben a hónapban egy napot sem mulasztottak igazolatlanul.

Mondanunk sem kell, hogy a notórius bumlizók nemcsak magukat, családjukat, hanem a népgazdaságunkat is megkárosítják. Hiányzásuk folytán a tröszt 17-én 177 tonnával maradt adósa államunknak. S ezt a mennyiséget még a következő napokban sem tudják teljesen pótolni.

Megérdemlik, hogy megbecsüljék őket

Détári Mihály neve nem ismeretlen Kossuth-bányán, de még a többi üzemekben sem. Ahol ő dolgozott — bármelyik csapaton — jól ment a munka. Nem valami csodatevő ember ő, csupán szereti, ha a munkahelyén rend és fegyelem van. Erre a csapatra is azért került, mert az előbbi csapatvezető létére bumlizott.

Nagy kedvvel láttak munkához. Olyan terveik is voltak, hogy majd most megmutatják, mit tudnak. Détári Mihály még arra is gondolt, hogy versenyre hívja valamelyik csapatot. Erről a körletvezetőnek is tett említést. De valahogyan ebből nem lett semmi.

A IV. szinti főfeküből feltöréssel haladtak a III. szint felé. Hiába volt minden igyekezetük, nehezen haladtak. A munkakörülmények nem voltak kedvezők. Vállon hordták be a fát és a gurítóba is felfelé, kézről-kézre adogatva tudták csak feljuttatni az ácsolatoknak valót.

A látottak és tapasztaltak után több szó nem esett a versenyről. Kedvüket szegve végezték napi munkájukat. Termelésükön is meglátszott, hogy ingadozó, bizonytalan...

Látták ezt a műszaki vezetők is. Nem tettek azért szemrehányást a csapatnak, mert jól tudták: a körülményekhez képest — bár nem olyan eredmények születtek, mint amilyen egy Détári-csapattól elvárható — megtették kötelességüket.

Mi a való igazság?

Az, hogy a feltárási munkák hiánya miatt — de szem előtt tartva az üzem további életét, termelését — kénytelenek voltak a fejtést tovább folytatni. A feltörés során megtalálták a XIII-as és XII-es telepet. Majd pedig az egyik csapásból újra feltörést végeztek és így érték el a X-es telepet is. Tehát ha műszaki szemmel nézzük a dolgot, akkor csak azt lehet mondani: szükség volt a munka további folytatására.

De nemcsak ez történt. Egyidőben folyt a VI. szint előkészítése. Itt — előreláthatólag elsején — két fejtés munkálatai kezdődnek. Détáriék is itt kapnak munkahelyet. Minden lehetőségük meg lesz arra, hogy megmutathassák az egyforma körülmények között dolgozó fejtési csapatok közül ki a legjobb. Mert az új munkahely alkalmat ad arra is, hogy versenytársat keressenek.

Nem büntetésből végeztek nehezebb munkát eddig sem. Hogy ez így van, mi sem bizonyítja jobban, mint a körletvezetőnek egyik intézkedése. A csapat tudta és kérése nélkül felemelték a csillénkénti szén térítési díját egy forinttal. No és az is, hogy kapott a csapat embereket, akik a fát bekészítik a munkahelyre.

Arra a kérdésre pedig: miért ezt a csapatot tették erre a munkahelyre, Schwarc elvtárs adta meg a választ.

— Ilyen komoly, nagy szaktudást igénylő munkahelyre nem tehetünk szakmailag nem tökéletes bányászokat. Détáriék eddig minden feladatot úgy oldotak meg, ahogyan azt a helyes bányaművelés megköveteli.

Nincs hát aggodalomra ok. Ha sok esetben a látszat mást is mutat, nem szabad elfeledni: a jó műszaki vezetők ismerik a bányászokat. Különbséget tudnak tenni kiváló és gyengébb munkaerő között. Persze az egész üzem érdekét is szem előtt tartják. És az helyes is.

(—stán)

Befejezték féléves tervüket III-as akna dolgozói

III-as-akna dolgozói június hó 17-én délelőtt 10 órakor befejezték az első féléves tervüket. A naponkénti túlteljesítés tette lehetővé, hogy az első félévre előirányzott mennyiséget már kitermelték és a hónap végéig mintegy 6160 tonna szenet adnak terven felül népgazdaságunknak.

A mennyiségi széntermelés nagyszerű eredményei mellett egyéb területeken is javulás van. Nagyobb létszámmal dolgoznak, mint az első negyedévben, de amennyit emelkedett a létszám, olyan százalékban emelkedett az összüzemi teljesítmény is.

Fokozatosan emelkedett a termelés, de ugyanakkor kevesebb bányafa fogyott a munkahelyeken. Amíg az első negyedévben átlagosan 0,672 köbméter bányafát használtak el egy tonna szén kitermeléséhez, most csak 0,623 köbméter szükséges egy tonna szén kitermelésekor felhasznált ácsolatok és biztosítások elkészítéséhez.

A jó munkaszervezés és a takarékosság eredménye, hogy az év első hónapjaiban fennállt 383 forintos tonnánkénti önköltség 325 forintra csökkent.

Az egész üzem jó munkája ellenére külön meg kell említeni a szenelő csapatok közül Vinkovics István, Schvarc József és Jakuba János csapatát. Nagyszerű eredményeket értek el. Munkájuk egyenletesen jó. Mindenkor lehet rájuk számítani. Derekasan dolgoznak.

Jól végzik munkájukat a feltáró és elővájást végző csapatok közül: Tormási Imréék, Bánkúti Jánosék, Buncsek Józsefék, Riszter Fülöpék és Bognár Jánosék. Munkájukkal biztosítva van a további széntermelés.

Minden lehetőség meg van arra, hogy a terven felül igért 6160 tonna szenet kitermeljék. Amit III-as-akna bányászai igérnek, azt meg is valósítják. Ezt tették eddig is.

Jól dolgoznak a fiatalok Kossuth-bánya VI-os üzemében

Kossuth-bánya VI-os üzemében — ahol a bányagépek javítását és szerelését végzik — dolgozik hat taggal egy ifjúsági brigád. Megalakulásuk óta csak szépet és jót lehetett hallani munkájukról. Ifjúsági brigád, mert legöregebb tagja, Leidecker Vendel sincs még 28 éves. A többiek meg, mint Péter János, Wéber József, Kénesi János, Kusz Tibor és Merkl János még nem érték meg a 26 évet.

Legnagyobb egyetértésben dolgoznak. Részben érthető is, hiszen mindnyájan 5 éve egy munkahelyen vannak. Szeretik szakmájukat. Nem is cserélgetnek, próbálkoznak máshol. Számításukat megtalálják itt is. Különben is a jó szakembernek nem kell vándorolni egyik helyről a másikra. Megbecsülik őket.

Olyan brigád ez, amelyikre mindenkor lehet számítani. Ha a bányagépek közül valamelyik meghibásodott, akkor ők javítják meg, mert a minőségileg kifogásolhatatlan munka mellett gyorsan is dolgoznak. Jelenleg generáljavítást végeznek egy darab nagy, kétdobos vitlán. Szükség van rá a bányában, tehát gyors és pontos munkát kell végezniök.

Valamennyien önállóan dolgoznak, akár rajzról, akár megrendelés után. Ugyanakkor az idősebb szakmunkások javaslatait szívesen veszik. Meghallgatják a sok éves tapasztalattal rendelkező „szaki" bácsikat.

Az egyetértésnek és a közös munkának köszönhető, hogy jó a munkafegyelem. Igazolatlan hiányzás nem létezik a brigádban.

A moszkvai VIT elé:

Nyári találkozásra

Zabányi Alajos verse

Hiszek a nyárban, az ifjúságban,
fénylő szemekben, melyek ébrednek
s ragyognak a pezsgő életnek,
a nyári erő forró napjában.

Érlelje meg a csodás Nap heve
fiúk jókedvét és komolyságát.
Erősítsék a vitorla szárnyát...
Érintse arcukat a harc szele.

Vidám útakon kel a meleg nyár,
melyen testvér-szív egymásra talál.
Közös daluk összefonódott szál,
mely erősebb, mint a vihar és ár.

Bízok nagyon az ifjú léptekben,
e ritmusban hinni nem hiúság.
Hidat emel a Világifjúság,
hogy jobb legyen minden az életben.

Eres kezem tenyerükbe teszem,
legyen útravaló melegségem,
hogy a messzi, távoli vidéken
a drága becsület el ne vesszen.

Az utolsó nekirugaszkodás...

Június 18-án délelőtt meglátogattuk az Belvárosi Általános Iskola VI-ik fiú osztályának egy óráját, a növénytan órát. Evvégi összefoglaló volt az órán, s a tanulók elemezték a növény, a vetés, s általában a növénytan összetételét, fontosságát, a legalapvetőbb tudnivalóit.

Amikor odamentünk, azt gondoltuk, lesz felelet, a feltett kérdésekre jelentkező is lesz, mert hiszen így dukál, és bizonyára kis zavar is lesz, hisz az összefoglaló órán idegenek is részt vettek. Már mint mi, akik az órát meglátogattuk. Tévedtünk. Tévedésünk kellemes csalódás volt.

Az osztály létszáma 24. Egy-egy feltett kérdésre a válaszadásra 24-en jelentkeztek. Alaposan felboncolták az anyagot, elemezték a növények összetételét, életét, a föld megmunkálását, előkészítését.

A feleletek, az osztály közvetlensége, a kedvelt tanító bácsi, Gyuri bácsi és a tanulók között belőlünk, felnőttekből is vizsgára felkészült izguló tanulókat csináltak. Szinte együtt nyújtottuk volna fel kezünket a feltett kérdésekre a tanulókkal együtt. Nem volt zavar. A felszólított tanuló akadozás nélkül mondta el az eddig tanultakat a növénytanból.

Alaposan, jól felkészültek valamennyien. Az osztály eggyé forrott, együtt élt az anyaggal, tanár és tanuló. Jó munkát végeztek. Büszke lehet a Belvárosi Általános Iskola a VI-ik fiú osztályra. Büszke, hiszen ahogy hallottuk a végén, de ezt tapasztaltuk is az egész óra alatt, ebben az esztendőben nem lesz kettes osztályzat, de még hármas sem, az osztály tanulói négyes, illetve ötös osztályzatot érdemeltek és kaptak a növénytanból.

Ime a példa, mit jelent: ha szeretettel adnak elő egy-egy anyagot a tanulónak, ha a tanár, az osztály nevelője, azonosul a tanuló lelkületével, eggyé forr vele, együtt él vele tanulásban, gondolkodásban.

Büszkék vagyunk rátok Belvárosi Általános Iskola VI-ik fiú osztálya. Meg vagyunk győződve arról, hogy az osztály kollektívája még fejlettebb lesz a VII.-ben, majd a VIII.-ban, és tudjuk azt is, hogy ez a példa nemcsak a VI-ik fiúra, hanem az egész belvárosi iskolára és Komló valamennyi iskolájára jellemző lesz.

A munka tehát befejeződött. Lassan véget érnek a vizsgák, megkezdődik nevelőknek és tanulóknak a jól megérdemelt nyári pihenő. — Gábor —

Lapzártakor érkezett:

Június 20-án este 22 órakor a Szénelőkészítőmű dolgozói teljesítették az első félévre tett ígéretüket. Naponként túlteljesítették a kokszolható szén előkészítésének mennyiségét. Így június 20-ától kezdve már terven felül termelnek.

A Szénelőkészítőmű dolgozói a hátralévő nyolc napra is tervet készítettek. Elhatározták, hogy ebben a hónapban 10.000 tonna kokszolható szenet szállítanak el rendeltetési helyére, Sztálinvárosba. Ahogyan jó munkájukkal eddig is bebizonyították szavahihetőségüket, úgy most is biztosak lehetünk: ígéretüknek eleget tesznek.

A Berek utcán végig

Szinte percenként robognak el a teherautók építőanyaggal megrakodva, a Berek utcai házsor előtt. Gyakran látni a kenyérgyár autóját is, s a mentőautók is ugyancsak napjában többször megfordulnak az utcában.

Minden kocsi, minden jármű, hatalmas port ver fel. Port, amely egyformán ártalmas az utcán játszó gyermekekre és a — felnőttekre. Sőt mi több: ha valahogyan a lakásba beférkőzik, a bútorok tisztaságát is veszélyezteti.

A Berek utcai háziasszonyok kénytelenek, egy nem éppen megfelelő eljárást alkalmazni. És pedig azt, hogy — nem nyitnak ablakot. Miután azonban a szellőztetésre egészségügyi szempontból is szükség van, ez a megoldás nem tarthat sokáig.

No, hogy a zárt ablakokat és szellőzetlen szobákat a Berek utcai lakosok már végkép megunták, azt bizonyítja az is, hogy nemrégiben Németh Ferencné és Hoffmann Györgyné felkereste szerkesztőségünket és az egész utca nevében elmondotta panaszát:

„Tűrhetetlen ez az állapot. Segítsenek nekünk. Hassanak oda, hogy a Köztisztasági Vállalat öntözze a mi utcánkat is. Ez szükséges, mert a sok teherautó, mentőkocsi ugyancsak nagy port ver fel. Nem merünk ablakot nyitni, nem tudunk szellőztetni — a portól. Lakásunk érdekében, gyermekeink érdekében — akik az utcán játszanak — sürgős intézkedést kérünk."

Így hangzott a panasz, amely jogos volt, s melyre feleletet a legilletékesebbtől, a Köztisztasági Vállalat vezetőjétől kértünk. Golváth elvtárs tájékoztatott bennünket:

— Az öntözéssel csakugyan van hiba. Kevés a kocsink, mert az egyiket — mondhatnám állandóan — a különböző vállalatok foglalják le. Például: nem tudnak főzni a 35-ös konyhán, mert nincs víz. Nem tudnak az építők dolgozni, mert nincs víz. Ki adhatna avors segítséget? ... A Köztisztasági Vállalat. Persze a kocsik más helyre való irányítása, kiesést jelent az öntözésben. S így fordul elő az, hogy a Berek utcát most már körülbelül két hét óta, egyáltalán nem öntözik.

Amint látjuk, a Köztisztasági Vállalatnak is vannak problémái. Méghozzá olyanok, melyek megoldása a Víz- Csatornaművek, valamint a tanács hatáskörébe tartoznak. Helyes az, ha a vállalat segítséget ad a többi üzemek munkájához. Azonban ez semmiképpen sem történhet a saját kötelezettségének rovására.

Golváth elvtárs egyet is ért a Berek utcai asszonyok kérésével. S hogy ez így van, azt bizonyítja intézkedése, melyet beszélgetésünk alkalmával azonnal foganatosított. Június 19-én leolajoztatta a Berek utcai úttestet, egészen a kenyérgyárig. Hadd tudják kinyitni ebben az utcában is a lakások ablakait.

PÁRTÉLET, PÁRTELMÉLET

Vessünk véget a fecsegésnek

Azok a párttagok, akik maguk is résztvettek a munkásmozgalom illegális küzdelmeiben, s azok, akik megismerkedtek e harcok tapasztalataival, ezelőtt sem, s ma sem fecsegnek. Jól megtanulták, hogy

ami a mi belső ügyünk, az nem tartozik az utcára. Különösen nem tárgyaljuk meg belső dolgainkat az ellenséggel.

Az elmúlt években az MDP-ben meglazult a fegyelem. Voltak tudatos elemek, akik az utca s nem egyszer a nyílt osztályellenségre appeláltak nézeteik érvényesítésében. Túl elnézőek voltunk ezekkel az elemekkel. Igy jutottunk el addig, hogy a párt hivatalos lapja is nem egy cikkben ezek nótáját fújta.

A fecsegés, sugdolózás, pletyka, ez a rothadt kispolgári betegség szinte „polgárjogot" nyert október előtt.

Természetesen nem véletlenül. Az ötvenes évtől, különösen 1953-tól tömegesen kerültek egyéni érvényesülési céllal kispolgárok a párt soraiba. S nemcsak a pártba, hanem mint úgynevezett — s ekkor már párttag — „szaktudással" a minisztériumokba, az egész államigazgatásba, vállalatok, hivatalok vezető beosztásába. Az egész ország szeme előtt ezrével váltották le a munkás- és parasztszármazású igazgatókat, vezetőket, s „megtisztelő" pártfeladattal visszaküldték a termelő munkába.

Ugyanakkor minden vezető beosztásba került kispolgár — nem egyszer osztályellenség — rövidesen két hasonszőrű társának „csinált" helyet. Természetesen a nép fiaiból újabbak leváltásával. S e folyamat tartott egész októberig.

A párt legjobb vezetői — intézményeknél, hivataloknál elvesztették a leghűbb erőket, akik nemcsak a népi demokrácia, a proletárdiktatúra hűséges harcosai voltak, de — s az ellenség minden hazudozása ellenére — százával és ezrével időközben érettségit tett, főiskolát végzett, szakértelmet szerzett embereket is jelentett. Ennek ismeretében könnyebben megérthető, miért következett be október. Miért lehettek a hadsereg vezető pontjain Horthy és a nyilasok vezető káderei. Miért válhatott az intézmények és hivatalok serege az intrika, a fúrás-faragás, a pletyka, s nem egy helyen a proletárdiktatúra, a népi hatalom elleni elvi és gyakorlati támadás fő fészkévé.

Az októberi események többek között erre is figyelmeztetnek.

Figyelmeztetnek arra, hogy az egyéni érvényesülést keresőknek semmi helye a pártunkban. Figyelmeztetnek arra, hogy

az októberi események nem szüntették meg a kispolgári fecsegést, pletykát, intrikát az üzemekben, hivatalokban s nem egy pártszervezetünkben.

Nem szüntette meg, ellenkezőleg, tovább élezte, szinte „művészi" fokra fejlesztette.

MI TEHÁT A TEENDŐ?

Keményen és környörtelenül sújtsunk le a fecsegőkre. Leplezzük le a javíthatatlan intrikusokat. Elég volt a figyelmeztetésből. Alkalmazzuk végre, s keményen a pártbüntetéseket, a sorozatosan fegyelmezetlenek, pletykálók, fecsegők, fúrkálódok ellen.

Lássuk meg végre, hogy **itt nem kevesebbről, mint a párt egysége, harci ereje elleni támadásról van szó. S ezt az ellenség tudatosan irányítja a háttérből.**

Mint október előtt. Ugyanaz a célja, mint október előtt. Megbontani a párt fegyelmét, aktivitását, bizalmatlanság légkörét teremteni kommunista és kommunista között. Hivatalvezető és beosztott dolgozó között. Ismerjük fel végre az intrika, fecsegés, fúrás veszélyét.

Ne várjunk felsőbb intézkedésre. Cselekedjünk ahogy jelentkezik, késedelem nélkül. Proletár keménységgel.

PÁRTHIREK

Június 17-én, hétfőn délután öt órai kezdettel tartotta első előadását, a városi MSZMP Intéző Bizottsága által indított Politikai Akadémián **Kelemen László** elvtárs, a városi MSZMP Intéző Bizottságának elnöke. Az igen értékes előadást több mint 200-an hallgatták végig.

*

A Politikai Akadémia legközelebbi előadását június 24-én, hétfőn délután 5 órakor — a Bányász Klub-ban tartja **Wieder Béla** elvtárs, az MSZMP városi intéző bizottságának elnökhelyettese, **az MSZMP, a munkásosztály forradalmi pártja címmel.** Ez alkalommal kapnak választ, még az előadás megkezdése előtt, azok az elvtársak, akik az első előadással kapcsolatos konzultációs kérdéseiket beadták.

*

Az MSZMP városi intéző bizottságának agit. prop. osztálya kéri azokat az elvtársakat, akiknek az előadássorozat valamely anyagához kérdése lenne: írásban adja be azt az intéző bizottsághoz.

A VIT előkészítő találkozójára készülnek

Komlón 22 KISZ alapszervezetben készülnek a fiatalok a moszkvai VIT-et előkészítő megyei találkozóra. Ötszáz fiatal indul majd 23-án, vasárnap a reggeli órákban a megyei székhelyre. Naggyűlés, s egésznapos kulturális műsor ad gazdag tartalmat a találkozónak.

A komlói fiatalok sem mennek üres kézzel. Ezekben a napokban, s már hosszú idő óta dolgoznak becsületesen azon, hogy a moszkvai VIT tiszteletére tett felajánlásukból a megyei találkozóig mind többet megvalósítsanak. Az alapszervezeteknél készülnek a dekorációs táblák, melyeken már rajta lesz az eddig elért eredmény is.

A termelési eredményeken túl az alapszervezetek fiataljai szervezeti életüket is meg akarják szilárdítani. Ezért szinte nincs alapszervezet, ahol az elmúlt hetekben egy-egy kulturális vagy egyéb rendezvénnyel ne igyekeztek volna a rendszeres szervezeti munkát megteremteni. Több szervezet az ifjúság kezelésében levő Bányász Klub fejlesztésén dolgozott, hogy mielőbb színesen, gazdag sokrétűségben bontakozhasson ki a város ifjúságának kulturális élete.

A KISZ tánccsoportja is minden este próbát tart. A megye fiataljainak ezrei előtt képviselik majd a fiatal komlói táncosok a város ifjúságát.

Mire e sorok az olvasó kezébe kerülnek, már az utolsó megbeszélések folynak a találkozóra készülő fiatalok között, vasalják az egyenruhát, díszítik az autókat, hogy külsőben is ünnepélyesen indulhassanak el. Ha holnap reggel felcsendül vídám daluk a város utcáin, kívánjunk nekik gazdag élményeket, jó szórakozást a találkozóra.

Még egyszer a táppénzcsalókról!

Az utóbbi időben több esetben megtörtént, hogy táppénzes állományban lévő dolgozókat nem talált otthon a beteglátogató. Ez különösen azért történhet meg, mert a termeléssel voltak elfoglalva az üzemek vezetői, szakszervezetei. Igy keveset foglalkoztak az ellenőrzéssel.

Ma már egészen más a helyzet. Az üzemek beteglátogatói szorgalmasan látogatják azokat a dolgozókat, akik egészségügyi állapotukban bekövetkezett hiba miatt távol kénytelenek maradni munkahelyüktől. Ezt nemcsak azért teszik, hogy meggyőződjenek betegségükről, hanem azért is, hogy segítsék a csökkent keresetű dolgozókat.

Sajnos, nagyon furcsa esetekkel találkozhattak az utóbbi időben. Ugyanis vannak betegek, akik kapják a táppénzt, s ugyanakkor otthon, vagy a földeken dolgoznak.

Szászváron Tóth Jánosnét kerestük meg elsőnek. Június 3-án az orvosi bejegyzés alapján reggel lázas volt. Ugyanakkor délután 1 órakor már a kertben kapált.

Béta-aknán dolgozik Savanyó Mátyás. Szászváron a Szent János utcában lakik. Félve indult a beteglátogató hozzájuk és azért aggódott: mit fog mondani a beteg, aki több mint három hónapja betegállományban van és csak most látogatják meg.

És a beteg nem volt otthon. A szomszédok — nem tudva miről van szó — elmondották, hogy délelőtt szántott. (Később — délután 2 órakor — a kocsmában találkoztunk vele.) A betegellenőr megmondta a véleményét Savanyó Mátyásnak.

— Nem helyes ám, ha egy beteg a kocsmába jár, különösen akkor, amikor a lába fáj. Itt a kocsmában nem fog meggyógyulni.

A jó tanácsot nem fogadta meg, mert még este fél nyolckor sem találtuk meg lakásán.

Még ennél is furcsább eset történt Panta Józseffel. Nem volt otthon. Egyik ismerőse elment érte a kocsmába. Panta József azt üzente vissza:

— Jöjjön ide a betegellenőr!

A beteg kívánságának eleget is tett az ellenőr. De jegyzőkönyvet is vett fel az esetről. (Nagyon helyesen.)

*

Nem kell azonban vidékre menni, hogy szabálytalanságokkal találkozzunk. Molnár Sándor Komlón lakik. Kossuthbányában dolgozik. Az ellenforradalom alatt „célba lőtt" a szovjet tankokra. És a végén „az ellenforradalmárok rálőttek". Mindkét lába megsebesült. Havonta 1097 forintos táppénzzel otthon üdült. Majd két esetben vöröskeresztes csomagot kapott.

A rendelőintézetben csak annyit írtak kórlapjára: lőtt seb. Azt már nem kérdezte senki, hogyan történt. És Molnár Sándor — ennek ellenére — nem otthon „betegeskedett", hanem a vendéglőben mulatott zeneszó mellett.

Szabálytalanságáért feljelentették. A bizottság 1097 forint táppénzét levonatta. (Ebben nincs is semmi különösös.) Inkább abban van, hogy akadt olyan a szakszervezeti bizottságban, aki ezen csodálkozott. Szabálytalannak tartotta ezt az eljárást.

*

Igazságtalanul járnánk el, ha megengednénk, hogy felelőtlen, rosszindulatú emberek a becsületes dolgozók kárára olyan anyagi előnyökhöz jussanak, ami őket nem illeti meg. Helyes, hogy az ellenőrzés során szigorúan járnak el a szabálysértőkkel szemben. Még akkor is, ha a beteglátogatók eljárását egyesek rosszindulatúnak tartják. Ez tévedés. Kötelességüket teljesítik.

Új színnel gazdagodott

Komló társadalmi élete azáltal, hogy megalakult a Magyar Önkéntes Honvédelmi Sportszövetség. Az elmúlt hónapokban gyakran kerestek meg bennünket fiatalok azzal az igénnyel, hogy szeretnének rádiózni, repülő sporttal, motoros sporttal stb. foglalkozni. Ezeket az igényeket van hivatva kielégíteni a Magyar Önkéntes Honvédelmi Sportszövetség.

Müller Imrével, a szövetség ügyvezető titkárával beszélgetünk a szövetség céljáról, feladatairól, terveiről:

— Célunk a Kommunista Ifjúsági Szövetséggel karöltve sportolni és ezzel összefüggően a tanulni vágyó fiatalok tömörítése, sportigényeinek kielégítése, nevelése, a honvédelmi sportágak területén. — Ebben foglalta össze a szövetség célját Müller Imre.

Arra a kérdésünkre, hogy mit értenek a honvédelmi sportágak területének, következőket válaszolta:

— A labdarúgás és az egyes torna és vizisportágak kivételével az országszerte ismert valamennyi sportággal kapcsolatban vannak terveink. Eddig megindítottuk a motoros és autós tanfolyamot, mellyel az a célunk, hogy több tanfolyam lebonyolítása után megalakítjuk a város motoros és autós klubját. Nagyon nagy az érdeklődés ez iránt, több százan jelentkeztek eddig, sajnos, az első tanfolyamunk létszáma betelt. Újabb tanfolyamok a következő hónapban indulnak, melyre folyamatosan lehet jelentkezni.

— Kielégítjük a repülő sport iránt érdeklődő fiatalok igényét is. Máris lehet jelentkezni a most alakuló repülő és ejtőernyős szakcsoportokba.

Engedélyt kaptunk rádiós kör működtetésére is, melynek keretében rádiószerelő, építő tanfolyam indul, valamint rádiós amatőr tevékenységet folytatunk. Hetenkint kétszer az esti órákban rádiókapcsolatot tartunk távoli országok amatőr rádiósaival.

Megérkeztek a repülő modelező kör és tanfolyam felszerelései is. A kör célja az lesz, hogy tagjai megismerjék az összes repülő modeleket, azok építését. A legjobb modelezők megyei és országos versenyeken vesznek majd részt.

— A III. negyedévben a fentieken kívül is több sportágban indítunk szakosztályokat. Igy a talajtornától egészen az ökölvívásig. Most kezdjük meg a szervezését a szövetség turista csoportjának. A csoportnak kedvezményes módon lehetősége, de egyben célja is lesz a magyar történelmi események színhelyeinek, s az ország turisztikai szempontból legszebb tájainak felkeresése.

A téli sport kedvelőinek is biztosítunk megfelelő működési lehetőséget azáltal, hogy sí-szakosztályt és a sízni még nem tudóknak sítanfolyamot szervezünk.

Természetesen ezekkel nem fejeződik be a sportszövetség tevékenysége. Ez csupán egy része feladatainknak és terveinknek. Fontos feladatnak tekintjük, hogy az összes szakkörökön belül fontos nevelő, s kulturális felvilágosító munkát végezzünk. Ehhez már eddig is nyújtott és a továbbiak során is komoly segítséget fog majd nyújtani a Bányász Klub ilyen irányú tevékenysége és a Kommunista Ifjúsági Szövetség szervező és politikai nevelő munkája. E három szerv közösen látott neki a fiatalok által már rég várt, s a fentiekben felsorolt sportlehetőségek megindításához.

A fenti nyilatkozathoz annyit kívánunk hozzáfűzni, hogy ilyen tervekkel és programmal a Magyar Önkéntes Honvédelmi Sportszövetség jelentős szerepet tölt be a komlói fiatalok nevelésében és sportéletében, annál is inkább, mert a KISZ és a Bányász Klub is segíti e szép tervek megvalósítását. Reméljük, hogy a jelenleg 250 fővel meginduló sportszövetség (a benne már eddig résztvevők száma jóval nagyobb), hamarosan a város egyik legnagyobb létszámú tömegszervezetévé fejlődik.

Sejtgyűlések Kökönyösön

Az MSZMP Kökönyös lakóterületi szervezete határozatot hozott legutóbbi taggyűlésén, a pártsejt gyűlések rendszeres megtartására. A határozat értelmében, az alapszervezet vezetősége június 18-i kibővített vezetőségi ülése kitűzte az első sejtgyűlések megtartásának határidejét. Ennek értelmében:

Június 20-án Rein Istvánné, június 21-én Nagy Imréné, június 25-én Gábos Zoltán, június 26-án Kiss Gyuláné, június 27-én Csordás Antalné, június 28-án Takács Józsefné, Szabó Imréné és Pálinkás Károlyné sejtcsportjai tartanak sejtgyűléseket.

A sejtgyűléseket, a sejt vezetők lakásán tartják a csoportok. A csoportok sejtgyűlései teljesen szabad beszélgetések lesznek egy-egy csoport környezetében felmerült problémákról és a párt előtt álló legfontosabb feladatokról.

A sejtgyűlések rendszeresítésének célja a pártszervezet tagságának teljes bekapcsolása a párt politikájának megismerésébe és végrehajtásába.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

Előszó helyett

1869. júliusában, amikor elterjedt a wesolai zárdában történtek hire, 4000 ember tüntetett Krakkóban és igazságos ítéletet követelt. Az „Esti Lap" irja a tüntetésről: „Megkisérlik erőszakkal betörni a karmelita nők zárdájába, de a katonaságtól visszanyomva, a jezsuita és a többi zárdák felé vonultak, betörték az ablakokat, s tettleg bántalmazták a jezsuiták főnökét. 41 csendzavaró elfogatott."

A Helytartó Tanácshoz számos beadványt intéztek, amelyekben felszólították a hatalom szerveit, hogy távolitsák el a jezsuitákat és karmelita szerzeteseket Galiciába. „A jezsuiták — irják az egyik petícióban —, mint általánosan el van ismerve, a butaság és az erkölcstelenség forrásai." Prágában és Bécsben is beadványokkal ostromolták a hatóságokat, melyekben a zárdák feloszlatását követelték. A felháborodás lángja magasra csapott. Még egyházi személyek is megbélyegezték a krakkói esetet. Spitaal kanonok, a holland hadsereg egyik tisztjéhez intézett levelében ezt irja: „Szemtanúja voltam ezen embertelen bűnténynek és mondhatom, hogy nemcsak én, hanem mindnyájan mélyen meg voltunk sértve és felette elszomorodtunk ezen tett miatt."

Hazánkban is nagy port vert fel Ubryk Borbála pere. Az újságok hónapokon át cikkeztek az esetről. Miskolcon a „baloldali kör" kérvényt nyújtott be az országgyűléshez a zárdák és kolostorok feloszlatása ügyében. Ubryk Borbála neve jó ideig az egyház elleni harc zászlajául szolgált hazánkban is. A per kiáltó példája volt az igazságtalanságnak és jogtiprásnak. Ezért csatasorba állította mindazokat, akik a jogtalanság, zsarnokság, embertelenség ellen küzdöttek.

Ezekután mi átadjuk a szót a szerzőnek, aki a felkutatott korabeli irodalom és újságcikkekre támaszkodva az alábbiakban mondja el Ubryk Borbála történetét.

Az éneklő fal

— Gyónom a mindenható istennek és isten helyett neked, lelkiatyám, hogy utolsó gyónásom óta ezeket a bűnöket követtem el. Utoljára múlt hét hétfőjén gyóntam... Gratianus atyánál...

Zita nővér, a mezitlábas karmelita szűzek krakkói kolostorának fejedelemnője volt. Egy kissé közelebb csúszott térdén a gyóntatószék rácsához. Sok-sok esztendőn át térdelt itt a hét minden első napján, ismerős volt a gyóntatószék minden darabkája.

Egy pillanatig merengve nézett a pap jóságos arcára. Úgy tűnt, mintha egy másik, régi arc jelent volna meg helyette az egymásra szegezett fadarabok között a félhomályban — Gratianus atyáé, aki gyóntatója volt csaknem három évtizeden át.

Azután hirtelen szivébe markolt a fájdalom: Gratianus páter halott! Alig két napja temették. Az új gyóntatóatya a kolostorban: Lázár páter...

Felrezzent és folytatta:

— Mise alatt figyelmetlen voltam...

— Öreg létemre hiú voltam...

— Megszegtem a böjtöt...

Lázár atya mosolygott. A szája meg se rebbent, de a szeme mosolygott. A fiatal pap imádta Krisztust, és szive csordultig volt az emberek iránti szeretettel. A szerzetesek és apácák vallásos rajongása mély és szárnyaló gondolatokra ragadta. Ilyenkor meghatott volt Lázár páter. Talán még könnyeket is csalt szemébe, ha olyan lelki tisztasággal találkozott, mint amilyet Zita lényéből érzett áradni.

Zita nővér végére ért bűnei felsorolásának és elhallgatott.

A pap nyugodt, csendes hangon szólalt meg:

— Zita nővér, nagyobb bűnt bizonyára nem követtél el életedben?

Az apáca mélyen lehajtotta fejét. A sötétségbe meredt, a gyóntatószék sarkába.

— Nem, atyám! — felelte.

Lázár páter folytatta:

— Gratianus páter, lelkiatyád, tudom sohasem volt kénytelen rád nagyobb penitenciát mérni, mint egytized rózsafűzért.

— Igy volt, atyám!

— Úgy tudom, szent ember volt Gratianus atya — mondta a fiatal pap. Szemei felcsillantak, amikor kiejtette Gratianus atya nevét. Lelkesen folytatta:

— Ilyen akarok lenni én is! Szívesen jöttem hozzátok, Zita nővér. Igyekszem majd olyan lelkiatyátokká lenni, amilyen ő volt...

— Adja az ég! — sóhajtott Zita nővér. — Vezessen az ő emléke utadon.

Hangja elcsuklott. Talán sirt... Aztán fátyolos hangon, alig hallhatóan mormolta tovább a szavakat.

— Ezeket és egyéb bűneimet teljes szivemből szánom és bánom, hogy vétkeztem a végtelen jóságú istenünk ellen. Kérek üdvös elégtételt és feloldozást...

— Imádkozz egytized rózsafűzért, leányom — mondta a pap.

Zita nővér agyában egymást kergették a gondolatok, úgy érezte, hogy megkülönböztetni ezt a hangot Gratianus páter hangjától... milyen nagyon más volt!

(Folytatás következik)

Anna-akna bányászai befejezték féléves tervüket

Az üzem vezetősége nagy figyelemmel kísérte a termelés alakulását az utóbbi napokban. Gondos számítgatások kísérték egy-egy harmad munkájának befejezését.

Június 19-én már csak 3.2 tonna hiányzott az első féléves terv befejezéséhez. Igy csak 20-án reggel 9 órakor jelenthették:

„Anna-akna első féléves tervét teljesítette. A hónap végéig 3100 tonna szenet adunk terven felül".

Az elért nagyszerű eredményekért dicséret illeti Anna-akna dolgozóit. További munkájukhoz, a terven felül adandó szén kitermeléséhez sok sikert kívánunk.

Egy kellemes este

A munkával eltöltött dolgos hét után ki ne vágyna arra, hogy a szombat estét gondtalanul szórakozva töltse el. Azt hiszem, mindenki.

Mi is így voltunk egy héttel ezelőtt. Csak az volt a gondunk: hol tölthetnénk el legkellemesebben az estét. A megoldásban egy zenekar segített bennünket, amikor a Lenin téren haladtunk át.

A Bányász Klub kerthelyiségéből fülbemászó melódia érkezett hozzánk. Rövid vita, s máris megszületett a döntés.

— Itt megpróbáljuk, ha jó, maradunk, ha nem, más helyet keresünk.

A szépen leterített asztalok, a sürgölődő pincérek, a gyorsan megkapott frissen csapolt sör hamar meggyőzött bennünket a jó választásról.

A táncparketten keringő párok adóztak a tánc gyönyöreinek. Néha-néha az idősebb korosztályhoz tartozók is kísérletet tettek, s ha nem is olyan modernül táncoltak — nem vallottak szégyent.

A zenét a népszerű Vörös és a Szabó tambura zenekar szolgáltatta. Mindenki jól érezte magát. Mi is. S amikor megtudtuk, hogy ízletes frissensült is van, egy kiadós vacsora, egy liter finom bor fogyasztása után olyan kedvünk kerekedett, hogy a többi kitűnő italt is végig kellett kóstolnunk.

Késő volt már, amikor egy kellemes este emlékével távoztunk, azzal az elhatározással, hogy legközelebb ismét itt találkozunk.

— tj —

Asszonyoknak — LÁNYOKNAK

BEFŐZÉSRŐL

— Halló! Városi tanács kereskedelmi felügyelője? Kérem, legyen szíves informálni bennünket az idényszerű, olcsó áron kapható gyümölcsökről. A komlói háziasszonyok ugyanis már foglalkoznak a befőzés gondolatával. S ezért az ő részükre akarunk némi tájékoztatót adni.

— Máris mondom, elvtársnő! Jelenleg a legaktuálisabb gyümölcsbefőzési cikk, a földieper, és a cseresznye. Ezekből boltjaink ellátottsága jó, és az árak is aránylag kedvezők. Cseresznyét például 3,50 forinttól 8,— forintos árig vásárolhatnak a háziasszonyok, epret pedig 9,60 forinttól 16,80 forintig. Az eper ára kicsit magas, de ez természetesen nem állandó. Mindkét gyümölcsfajtánál napról-napra jelentkezik az árcsökkenés.

— *Ezenkívül várható egyéb gyümölcs is?*

— Málnát nagymennyiségben szállítunk a közeli napokban. Tessék csak nyugodtan megírni, hogy a háziasszonyok erre a gyümölcsre is számíthatnak. Az árat egyenlőre nem tudom pontosan megmondani, de annyit máris elárulhatok, hogy — nem lesz veszélyes. Meggyet és egrest is várunk, de erről csak a jövő héten tudok többet mondani. Persze, nemsokára egyéb gyümölcs is érkezik, azonban ezek még primőr áruk lesznek. Igy befőzésre nem alkalmasak.

— Köszönjük. Ezek szerint akkor, a földieper, cseresznye, málna, egres és meggy eltevési módját ismertetjük a komlói asszonyokkal, lányokkal.

Cseresznye-jam

1 ½ kg. gyümölcsöt kimagozva felteszünk lábasba. Hozzáteszünk 60 dkg. kristálycukrot, 2 kg-nál nagyobb mennyiséget ne tegyünk egy edénybe. 2 kg-os mennyiséghez 6 literes, széles lábast vegyünk. Gyors tűznél főzzük 15 percig. Utána leszűrjük galuskaszűrőn a levét és 15 percig főzzük. Visszateszszük a szemeket, jól megforgatjuk a fövő lében, azután lyukas kanállal kiszedve, rakjuk az üvegekbe. Levéből is öntünk hozzá, de vigyázzunk, hogy ne öntsük tele, hanem csak háromnegyed részig. Szalicilt teszünk a tetejére, lekötjük és száraz dunsztba tesszük. Keverhetjük úgy is, hogy fele meggy és fele cseresznyéből csináljuk. A maradt lét szűkszájú üvegekbe töltjük, forrón, száraz dunsztba tesszük. Felhasználhatjuk likőrhöz vagy szódavízzel meggyszörpnek.

Málnalekvár

Kiválogatva a szemeket, szitába tesszük, bőven öntsünk rá vizet. Ha sáros vagy poros, többször is leöntjük vízzel. Ne kevergessük, mert összetörnek a szemek. Jól lecsurgatjuk, feltesszük főni, 10 percig, aztán szitán átpaszírozzuk. Lemérjük a levet, 1 kg. léhez 60 dkg. cukrot teszünk. Mikor már jó sűrűre főztük, akkor tesszük bele a cukrot, és 15—20 percig főzzük vele. Forrón üvegbe töltjük, tetejére szalicilt simítunk. Száraz dunsztba tesszük. Ha tiszta a málnánk, lekvárfőzéshez ne mossuk meg, csak nyersen átpaszírozzuk, úgy tesszük fel főni. Mikor felére főztük, beletesszük a cukrot, 15 percig főzzük, üvegekbe töltjük. Ugy kezeljük tovább, mint az előbbit. Ha nagyon szép nagyszemű málnánk van, azt is átmossuk szitán. Üvegekbe rakjuk, nagyon sűrű sziruppal leöntjük, kevés szalicilt teszünk rá. Gyengén gőzöljük.

Földieper

Ugyanúgy járunk el vele, mint a málnával, egészben, szirupba téve, kitűnő izű és illatú.

Egres

Addig tegyük el, amíg gyenge a magja, víz nélkül, ha szeretjük kaporral. Az üveg aljára egy kevés vágott zöldkaprot teszünk, rá az egrest, jól megrázzuk az üvegeket, míg a szemek elhelyezkednek. Tetejére szalicilt teszünk, lekötjük, gőzöljük.

Szerkesztői ÜZENET

Németh Ferencné és Hoffmann Györgyné Berek utcai lakosoknak üzenjük: mosókonyha felszerelésük ügyében, még nem kaptunk végleges választ. Jogos panaszuk elintézését sürgetjük.

A karbantartóüzem „két oldala"

Legtöbb esetben rosszat hallunk a karbantartó üzemről. Azonban azt is meg kell látnunk, hogy a nem éppen dicsérő kijelentések túlnyomó többségében egyéni sérelmekből, bosszúságokból fakadnak. Vannak esetek, amikor jogosan, de számtalanszor jogtalanul mondanak rossz véleményt erről a vállalatról.

Komlón felépült lakásoknak nagy része a karbantartó üzem kezelésére van bízva. Ez annyit jelent, hogy az épületeken és belül történő hibákat ki kell javítani. Vagy ahogyan a neve is kifejezi: karban kell tartani. Ez helyes is lenne, de *vannak esetek, amikor a bérlő és a vállalat szembe kerül egymással. Ilyen esetek például azok a panaszok, amelyek olyan dolgoknál fordulnak elő, mint az ablakok beüvegezése.* Nyilvánvaló, hogy a szándékosan, vagy figyelmetlenségből betört ablakokat térítés nélkül nem hajlandó a vállalat újra beüvegezni.

Több esetben panaszkodtak már a házmegbízottak, hogy a lépcsőházakban nem ég a villany. A megfigyelések után azonban azt lehetett megállapítani, hogy eltűnnek az égők. Tehát nem rongálásról, hanem egyenesen lopásról lehet beszélni. Furcsa dolog lenne, ha a vállalat — mely egyébként társadalmi tulajdonnal dolgozik — minden további nélkül pótolná ezeket a hiányokat.

Sorolhatnánk tovább azokat az eseteket, amikor a panaszos fél veszekedése ellenére nem találta meg az igazát — mert nem igaz úton kereste. Az említett kárért maga a lakó volt felelős. Gazdaságilag is lehetetlen lenne minden igényt kielégíteni, különösen akkor, amikor felelőtlen emberek olyan károkat okoznak, amit egyenesen büntetni kellene.

Hogy csak egyet említsünk meg: Grünhut György, Fürst Sándor utca 3. szám alatti lakos úgy tönkretette a modernül felszerelt, kétszobás, összkomfortos lakást, hogy ki kellett lakoltatni. Hosszú lenne felsorolni lakásonként, hol, milyen károkat okoztak a lakók, akiknek a társadalmi tulajdon semmit nem jelent.

Különösen szomorú állapotok uralkodnak a kenderföldi félig kész lakásokban, ahová önkényesen beköltöztek és a befejezetlen épületekben olyan károkat okoztak, melyek kijavítása hatalmas összegbe kerül.

Nézzük meg a vállalat belső életét

Az októberi események után — amikor súlyos gazdasági nehézségek között kezdte meg munkáját ez a vállalat is, mindjárt olyan kiadással indultak, mint az események alatt betört ablakok beüvegezése. Az üveg és pénzhiány ellenére megkezdődött a komolyabb munka. Tovább folytatták az Ujtelep lakásainak átalakítását. Az átszervezett vállalat nehézségekkel küzdött. Gondot okozott a létszámcsökkentés is. Igy történt meg, hogy a művezetők — elfoglaltságuk miatt — mennyiségileg nem vették át az építőanyagokat. A gépkocsik jó kihasználása érdekében déli után is szállítottak anyagot a munkahelyekre, amikor otti senki nem tartózkodott.

Az első negyedév végén elkészített tervbeszámolóban azért szerepel néhány tétel — többezer forintos — amihez csak annyit lehetett írni: indokolatlan költség. Az ellenőrzés hiányának tudható be az a szomorú dolog is, hogy elég gyakorivá vált a „feketefuvar", sőt olyan is előfordult, hogy a munkahelyre irányított építőanyag „mellékvágányra ment" és magánosnál lett lerakva elfogadható „honorárium" ellenében.

Mit tett eddig az új vezetés?

Tudomást szerzett ezekről a dolgokról, de alkalma nem volt „nyakon csípni" a tetteseket. Azonban mindent elkövettek, hogy ezeket a szabálytalanságokat megszüntessék. Az építésvezetők válláról levették az adminisztrációs terheket. Igy alkalmuk nyílik az ellenőrzésre és nem kell az irodában tölteni idejük legnagyobb részét. Anyagkezelőket állítottak a munkahelyekre, hogy a pocsékolást megszüntessék. *Egyben elrendelték, hogy 10 000 forintnál nagyobb értékű munkálatoknál el kell készíteni az utókalkulációt. Igy az építkezés befejezése után pontosan el lehet számoltatni az építésvezetőt, számonkérni, hogy a leszállított építőanyagot mire használta fel.* Ezek az intézkedések minden bizonnyal rövidesen megváltoztatják a vállalat gazdasági életét, megszüntetik az eddig folytatott helytelen anyaggazdálkodást.

(— bos —)

Postánkból

Óvakodjunk a nyári fertőző betegségektől!

Különösen ez nekünk háziasszonyoknak szól. De hogyan is óvakodjunk? Mikor még friss víz sem áll rendelkezésünkre, amibe behűthetnénk a kicsikéink tejét. Pedig az én kisfiaim is nagyon szeretik a tejet. Nem merek venni egy darab vajat, mert elolvad a kamrában, ha rögtön el nem használom. Ha marad valami főttétel, az csak kidobásra kerül, mert estétől reggelig megromlik, vagy ha nagyon sajnálom kidobni, mint ami természetes is remélve, hogy talán mégsem romlott, megeszem és kész a baj. Ilyen körülmények között nincs mód a bajok megelőzésére. A többi hasonló helyzetben lévő asszonytársaim nevében is kérem a szerkesztőséget, hogy oldják meg a különösen nagy kánikulára való tekintettel ezt a sürgető kérdést.

Én részemről azzal is sokat könnyítenénk a dolgon, ha naponta jeget kapnánk. Ha jól tudom odáig már eljutottunk, hogy van jéggyára Komlónak. No, de nem mindenkinek van jégszekrénye. Nekem sincs! De ha másként nem, akkor fazékban jól lefedve is el lehet tartani egy napig. Amig jégszekrényem lesz.

Reméljük, hogy meghallgatásra talál sürgető és fontos kérésünk.

Löhner Rezsőné

*

A városi tanács kereskedelmi osztályához fordultunk a panasz ügyében, a következő felvilágosítást kaptuk.

„A jég árusítása ezentúl négy zöldségesboltban megkezdődik (Fürst Sándor, Vorosilov, Sallai és Zrinyi Miklós utcai.) Minden héten hétfőn, szerdán és pénteken 9 órától 10 óráig ezekben az üzletekben a háziasszonyok vásárolhatnak jeget. A vásárlást megelőző napon be kell jelenteni az igényt a jég mennyiségére."

A mi véleményünk az, hogy már ez az intézkedés is nagy segítséget ad a háziasszonyoknak, de szükség volna arra, hogy az elmúlt évhez hasonlóan utcán is árusítanának jeget — főleg szombaton. Reméljük, hogy a kenyérgyár megtalálja ennek a módját. (A jéggyár odatartozik.)

BÁNYÁSZ KLUB HÍREI

Szombaton este 8 órai kezdettel táncestet tartanak a Klub kerthelyiségében. Kitűnő sült hal és eredeti szegedi halászlé várja a vendégeket. A hangulatról két zenekar gondoskodik.

*

Vasárnap este éjfélig tartó zenés táncestet rendeznek a Klubban.

MIKÓ ERVIN:

Aranykezű asszony

II.

Egyszerű asszony volt, tudatlan, riadt, megtaposott. Koravén, elszáradt bányászasszony. Olyan, aki ritkán nevet, a szava mar és keserű. Olyan, aki zsörtölődik, eszi magát, hamar haragszik. A gyereket pofonnal várja, esténként imákat mormol, s a lelkész úrnak kezetcsókol. Misékre jár sötét ruhában, s húsz éven át meghalni készül.

Ilyen asszony lehetett volna. Mégsem lett így, az ő útja másfelé vitt. Valakivel találkozott.

1936. A völgy felett három hegy őrködik. A Páring, a Mindra és a Cirja. Fehér hótakarójuk most kezd fakulni. Tavaszodik. A kövek közt megbokrosodva vágtat a Zsil tajtékos vize.

Az elhagyott utcán egy asszony lépked. Vállkendős lupényi asszony, karján kosárral. Itt, Vulkánban, a munkanélküliek városában sokan ismerik. Gyakran jön át hozzájuk.

Felkapaszkodik a Kakasvár rozoga házai közé, belép egy ajtón. A házigazda hunyorog va néz fel, a szoba füstös. Az asszony vidáman köszön.

— Jószerencsét, szomszéd. Miért vakoskodik idebent? Megjött a tavasz, itt a kosaramban.

Leül a tűzhely mellé, kezét dörzsöli, nyelve tovább pereg vidáman.

— Eleget aludt a medve, ideje, szomszéd, kibújni a házból. Szellőztesd meg a csontjaid, melegedj át a napon. Hoztam egy kis abrakot is, hogy jobban mozogj.

A gyermekek nevetve ugrálják körül, elhallgatnák sokáig ezt a tréfás asszonyt. Tudják már azt is, ajándékokat hozott. Valamit minden alkalommal itthagy a kosarából. Valóban, most is így van. Benyúl a kosarába, tartalmát kirakja. Liszt, frankkávé, egy tarisznyában paszuly. Közöttük még egy csomag, gondosan átkötött.

A házigazda hálás mindenért, köszöni szépen a sok ajándékot. Mindent berak a kamrába, biztos lakat alá. Elbúcsúznak, a házigazda kikiséri. Az asszony az udvaron megáll. Lehalkítja hangját, suttogva beszél.

— Ötszázat hoztam, elvtárs. Add tovább mielőbb. Az utasítás így szól: mindenüvé juttatni.

A házigazda bólint, kezet ráznak, megáll a kapunál. Holnap átad százat — számolgatja magában. Egy öreg viszi el, munkanélküli bányász koldulni jár, benéz mindenüvé. A nyakában tarisznya, száraz kenyér van benne és alatta a röpce, a legjobb hely neki. A többit majd meglátjuk. Petrilára kell jusson, Lónyára is száz, Aninószára ötven. Hosszan néz az asszony után, most fordul be a sarkon. Sokszor járt már nála, kitűnő ember. Bátor és ügyes, öröm dolgozni vele. Ha tudnák az urak, ki ez a szürke asszony, mit hord a kosarába! A párt üzenetét. Ha tunák az urak, hogy ez a fürge asszony Zsilvölgyének a kulcsa!

*

A tavasz eltelt, eljött a nyár. A lupényi aszony megint az országúton gyalogol, kosarával a karján. Éppen megszokott körútjának egyikéről jött haza. Mire beért a város szélére, alkonyodni kezdett.

Lupény málladozó házai között jár, a városszéli kolóniában. Minden kolóniának van itt neve. Ezt például Brazíliának hívják. Lakói évekkel előbb Brazíliába vándoroltak. A házak egy ideig üresen maradtak, azután sorra benépesedtek újra. A kivándoroltak helyébe mások jöttek. Az udvarokon most újra sovány gyerekek rínak, borzas kecskék mekegnek, rongyos condrák szellőznek. A kolónián rajta maradt a név: Brazília. Azoknak az emlékét őrzi, akiket messzi földre űzött a nyomor.

A szerencsét nem kell másfelé keresni, majd egyszer eljön közénk. Ez ötlik fel benne, amint végigmegy a nyomorszagú utcán. Az út szélén sütőkemencék, előttük asszonyok guggolnak. Amikor meglátják, egyik-másik mintha lesütné a fejét. Néhányan utána is fordulnak. Arcukról mintha sajnálkozást olvasna le. Mi történhetett? Gyanút fog, meggyorsítja lépteit. Az utca csendes, nyoma sincs idegennek. Feltűnik már a ház is, semmi gyanús körülötte. Megkönnyebbülten lassít, úgy látszik képzelődött. Ha csendőr várna rá, jól tudja, mit kell mondania. De nincs semmi baj. A konyha is üres.

Megáll, hallgatózik, a szobából zaj szűrődik ki. Leteszi a kosarát, benyit a szobába. Tele van emberekkel. Meglepetten áll meg, ezek a férje társai. Fejüket lehajtják. A sarokban, az ágynál állnak felsorakozva. Feldúlt, rémült az arcuk. Előttük kiterítve fekszik az ura.

A bányából hozták, egy órával előbb. Az omlás betemette, holtan találták meg.

Özvegy maradt, három kisgyerekkel. A bányától nem kapott semmilyen segélyt. Túl zajos volt a férje temetése. Felvonulás, beszéd, vörös koszorú, munkásdalárda — az urak gyanút fogtak. Honnan a népszerűség? Ki volt ez az ember? Asszonyát zárt ajtók fogadták mindenütt.

Mosni járt, vasalni. Kosárral a karján járta a házakat. Egy ócska bakancs, foltos ing — valamit mindig hozott. A gyerekeknek sokat mesélt. Korán megtudták tőle, a foltok mitől vannak...

*

1941. Borús az égbolt. Háborús év, peregnek a dobok, mindenütt a föld kerekén. Mégis a lupényi asszony házában ez az esztendő mintha vidámabban kezdődött volna, mint a többi. Szacskóéknál fontos dolog történt. Felszabadult Sanyi, a legnagyobb fiú. Tizennyolcadikat tölti, a négy inasév lejárt. Bányalakatos, szorgalmas, hozzáértő, mostantól fogva „segéd úr", kenyérkereső.

Nem tartott sokáig. A csendőrök Sanyit még ez évben lefogták. A bányából vitték el, nehéz télidőben. A vád ellene az, hogy lázított Lupényban. A „szent" háború ellen izgatta a népet. A vád ellene az, hogy ifjúkommunista. A vörösöket várja, bízik a győzelmükben. Az anyja pár meleg holmit adott útravalóul, estére már vitték is bilincsbe verve tovább.

Mit tehet egy asszony ilyen nehéz időkben? A két kicsivel otthon a nagyobbik a börtönben. Karjára vette csendben a kosarát megint.

Hová induljon útnak? Most távolabb, mint máskor. Oda, ahol az elvtársak vannak, kiknek annyi éven át hűségesen hordta a párt üzenetét. A börtönökbe megy el, Zsilvölgye kulcsa volt — börtönök kulcsa lesz ezentúl.

*

Karánsebes, Zsiláva, Tirgu Jiu. Egy lupényi asszony jár mindenütt a kommunisták nyomában. Türelmesen áll a megvasalt kapuk előtt, perel igazgatókkal, barátkozik őrséggel, mindenhová bejut. Zimankós téli napon a Retyezátra megy fel, kommunistákat őriznek ott fenn a havason. Nővér, anya meg testvér is — egyik helyen egyik, másik helyen másik, ahogy a hely kívánja. Kosarával a karján eljut mindenüvé. Élelmet viszen benne, cipőt és szalonnát. Életet viszen benne, erőt és biztatást. Fegyházba, börtönökbe, havasokra, ahol kommunisták vannak, mindenüvé eljut.

Teli kosarakkal tér haza az útról. Faragott dobozok, kenyérbélkoszorúk, rajzok, festmények vannak kosarában. A kommunisták küldik a börtönből. Megilletődve nézik, az elvtársak még élnek, itt a kezük nyoma. Mindenki vesz valamit. Gondosan teszik félre, a párt üzenete ez is...

(Folytatjuk.)

Egy nagyszerű kiállítás

Évek munkája van abban a kiállításban, melyet a belvárosi iskolában rendeznek meg. Akik eddig már látták a legnagyobb elismerés hangján szólnak róla. A néző nem tudja, hogy mit dicsérjen jobban, a tanulók ügyességét, jóízlését, fáradságos munkájukat, avagy a kiállítás szakszerű megrendezését.

A földszinten kezdődik a kiállítás, s szinte vezeti a látogatót a sok szép tárgy az emeletre. Annyi szép és kedves látnivaló van, hogy észrevétlenül múlik el az egy óra, mely szükséges a kiállítás alapos megtekintéséhez.

Schmidt Edéné, az iskola igazgatója kísér végig bennünket és fűz magyarázatot a látottakhoz. Tanulók is csatlakoznak hozzánk és csillogó szemmel hallgatják a dicsérő szavainkat. Mert dicséret illeti azokat, akik részesei a kiállítás megrendezésének. Ők pedig azok, hisz tanári irányítás mellett az ő munkájuk nyomán született meg a sok szép kiállításra kerülő tárgy.

Ahogy odaértünk az „élő-sarokhoz", meglepődtünk. Meglepődtünk, mert olyan szépen rendezett, s olyan élethű a sok virág, a közöttük álló vízi-szárnyasok, gombák és egyebek, hogy nem mertünk remélni ilyen szakszerű elrendezést.

A falak mentén akváriumok sorakoznak. Apró halacskák vidáman úszkálnak. Külön medencében termesztik az akváriumban szükséges növényeket. Hatalmas citromfa, a magasra megnőtt muskátli virágház benyomását keltik. Egy kisleány a madarak etetését végzi nagy gonddal és szakértelemmel. A kiállítás ezen részét tanári irányítással a gyermekek gondozzák.

A fal mellett szekrény. Ebben van az iskola értékes ásványgyűjteménye. A szülői munkaközösség szerezte, s nagy segítséget ad az oktatáshoz.

A sok látnivaló között nehéz különbséget tenni, de mégis meg kell dicsérnünk néhányat. Itt van például Szegődi Gábor hetedikes, aki közismert a nagy kézügyességéről. Az ő kezemunkáját dicsérik az ügyesen összeállított üvegkazettákban elhelyezett csiga, zuzmó és lepkegyűjtemények. De nem kell szégyenkeznie Szeder Arankának sem a nagyszerű bogárgyűjteményével.

A falakon végig az egyes osztályok rajzai „festményei" vannak elhelyezve. Megkapók az első és másodikosok rajzai. Apró kézimunkák, szép papírkivágások, agyagból készített gyümölcsök mind azt mutatják, szép eredmények születnek ebben az iskolában.

Külön kell szólni a hatodikosok rajzáról. Nem túlzunk, ha azt mondjuk: övék a legszebb! Egész tehetségek vannak itt. Különösen szép Bachman Zoli munkája. Az ötödikesek közül Foór Tibi a jövő ígérete.

Nagyon sok szép dolog látható végig az egész folyosón, nem is lehet felsorolni mind. A tanítást megkönnyítő szemléltető eszközök mellett a tanárok és tanulók ötletes megoldásai is megtalálhatók.

Itt van például a hetedik osztály állati-koponya gyűjteménye, vagy az egészségügyi sarokban elhelyezett többszázéves emberi koponya, melyet az egyik tanár preparált. A háziállatok és szárnyasok „ruháját" bemutató szőr-, illetve tollgyűjtemény is igen ötletesen van elkészítve.

A magyar városok megismerését nagyon megkönnyítik és egyben szórakozást is nyújtanak a városok szerint elrendezett képgyűjtemények. Ami feltűnt nekünk és jólesett, hogy városunk sok képpel van képviselve. Szeretik gyermekeink a szocialista Komlót!

Megtekintettük a külföldről kapott ajándék-albumokat, melyek közül a lengyel valóságos művészi remekmű. Láttuk a Mecsekben élő ritka, szakállas moha és növénygyűjteményt. Megcsodáltuk Kiss Katalin emléktárgynak is beillő csigagyűjteményét és a többi sok-sok értékes és nagyszerű tárgyat.

A lehető legjobb érzéssel távoztunk el az iskolából. Olyan kiállítást láttunk, amelyre büszkék vagyunk mi is. S csak azt tudjuk tanácsolni olvasóinknak, hogy aki még nem látta a kiállítást, nézze meg, mert ma és holnap még megtekinthető.

— RAJÓ —

MOZIMŰSOR

Bányász Klub. Június 23-án délelőtt 10 és délután 3 órakor: Gábor diák, színes magyar film. Délután 6 és 8 órakor: Vörös és fekete, I. rész, francia film. Június 30-án (szombat) este 8, július 1-én (vasárnap) délelőtt 10 és délután 3 órakor: Én és a nagyapám, magyar film. Délután 6 és 8 órakor: Vörös és Fekete, II rész, francia film. Július 4-én 6 és 8 órakor: Pármai kolostor, I. rész. Július 6-án 6 és 8 órakor: Pármai kolostor, II. rész.

Május 1. Június 22—26: Kapitány és hőse, nyugatnémet film.

Matiné. Június 23-án, vasárnap délelőtt 11 órakor: Az ezred lánya.

Szabadság. Június 22—23: Szökevények, francia film. Június 24—26: Vízkereszt, vagy amit akartok, színes szovjet film.

Matiné. Június 23-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Express szerelem.

Előadások kezdete: fél 5, fél 7 és fél 9 órakor.

Jegyeket az előadás megkezdése előtt fél órával kell kiváltani.

250-es PANNONIA motorkerékpár sürgősen eladó. Jankó Dénes, Mágocs, József Attila u. 29.

Sorsjegy-ért értékű hulladékért kapható!

Hírek, közlemények

Jelentkezz ápolónőképzőre!

Baranya megye kórházában Pécs, Akác u. 1. szám alatt 1957. év szeptember hó elején „Bejárásos ápolónőképző" iskola indul.

Az ápolónőképző iskolára felvételt nyerhetnek azok, akik 18-ik életévüket már betöltötték, de a 32. évet még nem haladták meg, érettségivel, vagy 8 osztályú általános iskolai végzettséggel rendelkeznek. Felvételkor az érettségizettek előnyben részesülnek.

Vidéki hallgatóknak abban az esetben, ha a bejárást családi. anyagi, vagy közlekedési okokból nem tudják biztosítani, ingyenes bentlakást biztosítanak.

Minden hallgató ingyenes étkezést, ingyenes tankönyveket, valamint a gyakorlat és vizsgák alatt munkaruhát kap.

Az ápolónőképzés időtartama két év.

A jelentkezőknek augusztus hó 15-ig a Megyei Tanács VB. Egészségügyi Osztályához Pécs, Széchenyi tér 9. sz. címre a következő iratokat kell megküldeni: születési, iskolai, orvosi bizonyítványokat, önéletrajzot, kérvényt.

Az iskolai felvételt felvételi vizsga előzi meg.

Az érettségizettek biológiából és szerves kémiából, az ált. iskolai végzettségűek számtanból és helyesírásból tesznek felvételi vizsgát.

— Ujabb komlói nyeremények a Lottón. A 14. heti Lottó húzásakor 76 db. komlói lottószelvény tulajdonos ért el kettő találatot. Egy szelvényen pedig 3 találat volt. A nyeremények összege egyenként 17, illetve 638 forint volt.

— Kétszáz asszony és lány kereste fel júniusban ezidáig, a komlói Levendula kozmetikát. Legtöbben a szeplő és foltosodás ellen panaszkodtak.

Kiállítás

Az Országos Műszaki Könyvtár Budapest, József krt. 6. sz. alatti épületének utcai tárlóiban a Nemzetközi Geofizikai Év alkalmából kiállítást rendez. Az egyik tárlóban bemutatja a „mesterséges hold" modelljét, a NGE egyik legérdekesebb műszerét, amely 400 km magasságban fog a Föld körül keringeni. A másik tárlóban egy rádiószonda kerül kiállításra, amelyet a Geofizikai Év alatt naponta kétszer — „világnapokon" naponta négyszer — visz majd hatalmas ballon a magyar megfigyelő állomásokról a magas légkörbe.

A kiállítás, amely a vonatkozó szakirodalmat is bemutatja, előreláthatólag a NGE kezdőnapján — július 1-én — nyílik.

— Június 15-én — a bányászok fizetési napján — mentőink 6 esetben nyújtottak segítséget, magukról megfeledkező és nagymennyiségű szeszesitalt fogyasztó emberek részére. A hat eset közül kettőt kórházba kellett szállítani, súlyos alkoholmérgezéssel.

— Évzáró növendékhangversenyt rendez az Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, június 22-én, szombaton délután 3 órakor az Erkel teremben. A zeneiskola növendékei ezúton mutatják be a különböző hangszereken szerzett tudásukat.

Jöjjön velünk!

Július 14-én zenés különvonatot indít a **Bányász Klub**

Fonyódra

A vonaton kitűnő ételek és jégbehűtött italok kaphatók.

Részvételi díj 33,— Ft

Jelentkezni július 3-ig lehet a Klub gondnokánál.

Felhívás!

Komlói Városi Tanács VB. Igazgatási Osztálya felhívja a lakosságot, aki az 1956. évi október hó 23. napját követően jogellenesen külföldre távozott (disszidált) személy ingó, vagy ingatlan vagyontárgyait bármilyen címen birtokában tartja, az köteles ezt a körülményt a külföldre távozott egyén utolsó belföldi állandó lakhelye szerint illetékes községi (városi, városi kerületi) tanács végrehajtó bizottságának 1957. július 2. napjáig bejelenteni.

A vagyontárgyak tulajdonjogának megszerzésére jogosult személy (itthon maradt gyermek, unoka, házastárs, szülő stb.) igényét ugyan csak 1957. július 2. napjáig köteles a külföldre távozott személy utolsó belföldi állandó lakóhelye szerinti község (városi, városi kerületi) tanács végrehajtó bizottságánál bejelenteni. A jogosult ugyanezen határidőn belül a vagyontárgyak tulajdonjogáról le is mondhat a községi (városi, városi kerületi) tanács végrehajtó bizottságánál. Részleges lemondásnak azonban helye nincs.

Azt a személyt, aki külföldre távozott zár alá vettnek tekintendő vagyontárgyait bármilyen címen birtokában tartja és a fenti bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget, a büntető jogszabályok rendelkezései szerint a bíróság felelősségre vonja.

A vagyontárgyak bejelentésére, valamint azok megszerzésére vonatkozóan bővebb felvilágosítást a városi tanács vb. igazgatási osztálya ad.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi intézőbizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58. 12-18. 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivatalokná[l] kézbesítőknél, valamint [a] szervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső

SZINES FILM a Bányász Klubban

A török hódoltság idejére röpít vissza bennünket a „Gábor diák" című magyar film, melyet holnap mutatnak be a Bányász Klubban.

Az elnyomott magyar nép harcai elevenednek meg, tele leleményességgel és bátorsággal. Gábor diák a törökök mindenható budai basáját győzi le és szerzi meg magának Gül Baba gyönyörű leányát.

A képen a film egyik jelenete látható.

SPORTHIR

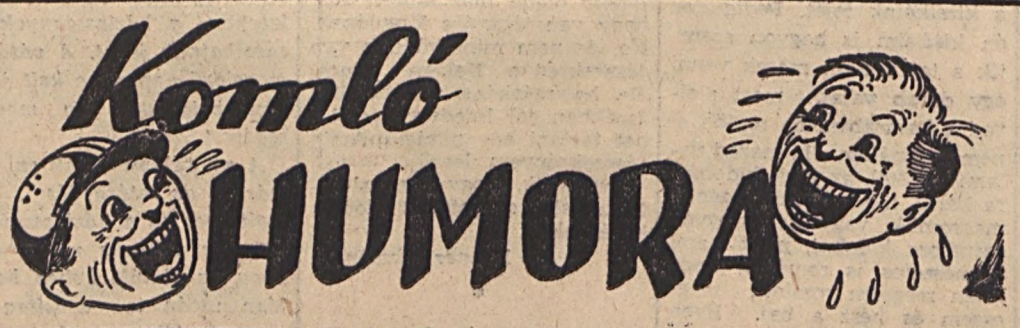
Megkezdődik a felkészülés

24-én labdarúgócsapatunk megkezdi az edzéseket Bodola Gyula vezetésével, aki továbbra is Komlón marad. Czibulka edző több mint valószínűleg egy pécsi csapat edzését vezeti.

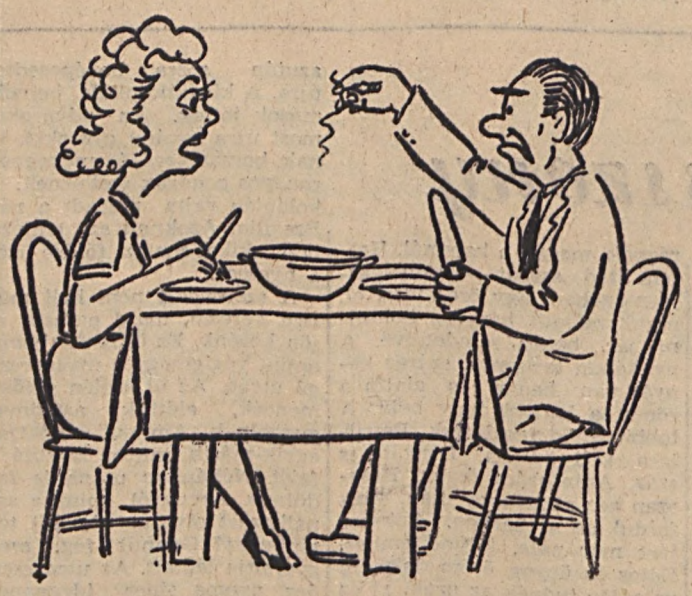
Az erősítés érdekében még végleges döntés nincs. Tárgyalások folytak egy szegedi csatárral és szinte biztosra vehető, hogy az új bajnoki évben nálunk játszik. Ezenkívül másik két csatárral is folynak megbeszélések — akik a legnagyobb riválisunk csapatában játszottak eddig.

Biztató jelek vannak a tartalék kapus problémájának megoldásáról is — egy közeli egyesület fiatal kapuvédője szeretne idejönni. A középhátvéd posztjára több kiszemelt van, reméljük, hogy közülük a legjobbat sikerül megszerezni.

Komló HUMORA

Női dolgok

— Nem tudom milyenek vagytok ti férfiak, egy szál hajért olyan keserű képet tudtok vágni.

Erősségi próba gombvarrás után

Meggyőző buzdítás

Csata előtt a pap vitézségre buzdította a katonákat:

— Legyetek méltók dicső őseitekhez — kiáltotta —, aprítsátok bátran az ellenséget, hogy nevetek megmaradjon a késő utókorra. S a haláltól se rettegjetek, mert bizony mondom néktek, kik a dicsőségnek mezején elesnek, fényes lakomában részesülnek odafönt a mennyekben.

A kapitány kiadta a parancsot a rohamra. A katonák elindultak egyedül a pap nem mozdult:

— Hát kegyelmed, tisztelendő urunk, nem jön velünk a menynyei lakomára? — kérdezte egy baka.

— Nem mehetek, fiam, ma böjtölök.

Két „BUMLIS" vicc

Az orvosnál

— De doktorkám, nem tudok még dolgozni menni, mert ha így csinálok, fájás jön a derekamba.

A tábla előtt

— Csak az a baj, hogy nekem soha nincs 100 százalékom?

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 51. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. JÚNIUS 26.

Ülést tartott az MSZMP Komló Városi Intéző Bizottsága

A városi bizottság június 19-én, szerdán ülést tartott, melyen az alábbi problémákról tárgyalt:

1. Az agitációs munkáról. Az előadó Kesztyüs István elvtárs volt.

2. A városi tanács irányítása alá tartozó vállalatok I. negyedévi munkájáról, illetve gazdasági tevékenységéről. Előadó: Unger János elvtárs volt.

3. A párt belső életét érintő problémákról és fegyelmi ügyekről. Előadó: Wieder Béla elvtárs volt.

A ülésen felvetett, a párttagságot és a lakosságot érintő problémákra következő számunkban visszatérünk.

Az országos pártértekezlet előtt

Csupán egy kis hír, egy közlemény hívta fel figyelmét az ország lakosságának, hogy a közeli napokban a párt országos értekezletet tart. A forma ahogy a hír napvilágot látott, jelzi, hogy a kommunista küldöttek komoly és fontos munkamegbeszéléséről van szó. Fontos munkaértekezlet lesz, mert a küldöttek szavain keresztül a kommunisták százezrei vesznek részt e tanácskozásokon s határozzák meg a feladatokat s annak végrehajtási módszerét.

Nem jelzik a megbeszélés kezdetét harsonák, zászlóerdő sem hívja fel rá messziről a figyelmet. Mégis egész népünk, pártunk minden hű fia feszült figyelemmel várja.

Miért? Mit várnak tőle a kommunisták, mit vár tőle a nép? Először is azt, hogy olyan elvi egységet kovácsoljanak ki a megbeszélésen, amely biztosíték lesz — a párt harcos cselekedeti egységének további megszilárdítására. Az ellenforradalom figyelmeztette nemcsak a párt tagjait, de egész népünket, hogy népünk, nemzetünk fejlődése, a szocializmus építése biztonságban csak akkor lehetséges, ha van erős, harcos, elvben és cselekvésben egységes pártunk.

Kétségtelen, hogy az ellenforradalom elleni harc során jelentős eredményeket értünk el a pártegység megteremtésében.

Ez tömegkapcsolatunk növekedésén, a párt tekintélyének növekedésén is lemérhető. Az az eszmei, politikai és szervezeti egység; amely létrejött pártunkban az 1919-es, továbbá a munkásmozgalomban hosszú időn át résztvett és a felszabadulás utáni párttagok között, a legnagyobb eredményünk. S egyben biztosítékunk is arra, hogy a helyenként még jelentkező személyi viták és intrika az ellenség uszítása ellenére gyorsan megszüntethető.

Ereményeinket kemény harc során értük el. Elbizakodásra azonban semmi okunk sincs. Nem tompulhat éberségünk. Látnunk kell, hogy „az ellenség nem alszik!" Még kemény elvi csatákat kell megvívnunk azokkal, akik a párt és népellenes Nagy Imre—Losonczicsoport befolyása alatt állnak s revizionista, nacionalista „nem zeti kommunista" nézetükkel fertőznek.

Azokra is ügyelnünk kell, akik az ellenforradalomban részt vettek, s most barátaik, s a velük egy gyékényt árulók most védelmükben új provokációkra való átmentésük érdekében mindent elkövetnek.

Legyünk éberek. Az ellenség arra is törekszik, hogy az ellenforradalmárok egy részét, azokat, akik leleplezésükhöz kevés a bizonyíték, azokat, akik nem kompromitálták „túlságosan" magukat, tévedésre, megbánásra, tapasztalatlanságra, képzetlenségre" hivatkozva a pártba beépítse. Ugyanakkor becsüljük meg a párt kipróbált harcosait, még a nem hibanélkülieket is, mert ők jelentik a biztosítékot a múltban ily irányban elkövetett hibák újbóli megismétlődése ellen.

Segítsük küldötteink, az országos pártértekezlet munkáját azzal, hogy fordítsuk a fő figyelmet még jobban mint eddig az országos kérdések; gazdasági, kulturális problémáink megoldására.

Bízunk abban, hogy a pártértekezlet fontos határozatokban ad útmutatást, új lendületet, új, nagyszerű feladatok elvégzéséhez.

ZÓJA UTCA 4

Kéri Mihály III-as aknai csillés, a Zója utca 4. szám alatti szálláson lakik. Vele együtt, ebben az egy lépcsőházban, még vagy 69 bányász, csillés és vájár tölti el munkautáni pihenőidejét. A pihenés természetesen csak akkor jóleső, ha azt kellemesen tölthetik el. Alvás után társasjáték, asztalitenisz, könyv kellene a bányászok szórakoztatására, de sajnos ezek közül egy sincs meg.

Kéri Mihály a szállás helyzetéről így ír:

— „Három műszakban dolgozunk. Azok az emberek akik éjszakai harmadban vannak, nappal keveset tudnak pihenni. A fiatalok ugyanis — mivel szórakozni szeretnének — szünet nélkül rádióznak. Az egyetlen szórakozási lehetőség csak a rádió."

A levélíró javaslatokat is tesz:

— A házirendet sürgősen függesszék ki. Tudja meg mindenki, hogyan kell viselkedni szálláson belül. Helyezzék vissza a szobabizalmiakat is, mert rájuk nagy szükség van. Azonkívül hozzanak sakkot, dominót, könyveket, állítsanak be ping-pongasztalt, hogy ezzel is biztosítsák a fiatalok szórakozását.

Jó volna az is — írja tovább Kéri Mihály —, ha szakmány szerint osztanák a szobákat, s a középkorúakat különválasztanák a fiataloktól."

*

Megmondjuk őszintén, ez utóbbival nem értünk egyet. Sok esetben még otthon, szálláson belül is szükség van az idősebbek tanácsadására, jelenlétére. A szakmány szerinti különválasztás — bár egészséges gondolat — még sem valósítható meg, mert a jelenlegi szálláshiány ezt nem teszi lehetővé.

Az előbbi három javaslattal azonban mi is egyetértünk. Éppen ezért, infomációt kértünk a gondnokság vezetőjétől, Loósz elvtárstól, az ötletek megvalósításának érdekében. Loósz elvtárs a következőket mondotta:

— Ezekkel a kérdésekkel már a tröszt is foglalkozott. S az eredmény hamarosan meg is mutatkozik majd. Egy hét múlva ugyanis, ismét kifüggesszük a házirendet, és hamarosan kinevezzük a szobafelelősöket is. A szórakozásnál azonban van némi nehézség. Könyveket hozatunk ugyan nemsokára a szállás területére, de a társasjátékokat — helyiség hiányában — nem tudjuk biztosítani.

Azok a fiatalok, akik szeretnek sakkozni, dominózni, ping-pongozni, megtalálják szórakozásukat egyéb területen is. A Bányász Klubban például kellemesen eltölthetik idejüket. Hiszen a klub — amely minden lehetőséget biztosít — a becsületes, bányászfiatalok kedvelt, és nagyszerű szórakozóhelye.

A feltárások jelenlegi helyzetéről

A napi széntermelés pillanatnyi kedvező alakulása, a napi tervek túlteljesítése idején; a felületes szemlélő könnyen vonja le a következtetést: itt minden rendben van.

A helyzet azonban korántsem ilyen. Hiszen a terv állandó és következetes teljesítése, csak eredménye egy korábbi helyes, vagy felületes előkészítésnek. A napi termeléssel egyidejűleg a következő évek széntermelését most kell megalapozni és biztosítani az új telepek, új bányamezők megközelítésével, vágathálózat kiépítésével, amit röviden — bányásznyelven — feltárásnak mondanak.

Most, amikor a 3 éves tervet készítik országosan, a tröszt termelés-területi főmérnökeit ilyen feltárási kérdéssel kerestük fel. Az elmúlt év első tíz hónapjában átlagosan az összletszám 3 százaléka feltárási munkán dolgozott, ami az 1957. és 1958. évek termelési előkészítéséhez elegendő volt. November és decemberben a széntermelésnél is szomorúbb volt a feltárás helyzete. Menynyiségben a korábbi hónapokhoz képest alig több, mint 10 százalékát tudták csak az üzemek elvégezni, létszámhiány miatt.

Ez év januárja még gyengébb volt a feltárásban, mint a múlt év normál hónapjai. Februártól kezdve azonban, a tröszt elérte az előirányzatot, s ezt az üzemvezetők előrelátásán kívül az tette lehetővé, hogy a kormányzat a szénköltség megállapításával, ezen munkákra komoly pénzt biztosított.

A tröszt termelési osztályának véleménye szerint, Kossuth-aknán a létszámfeltöltéssel párhuzamosan még erősíteni kell a feltárócsapatokat is. Anna-aknán és III-as aknán, a helyes arány biztosítva van. Béta-akna mennyiségileg elvégzi ugyan a kitűzött vágathajtást, de a IV. szint előkészítését az üzem kissé háttérbe szorítja. Az üzemek között a legnagyobb feltárási fejlődés Mázán tapasztalható, nemcsak mennyiségileg, hanem a teljesítmény növekedésében és a korszerű biztosításban is.

A legkritikusabb helyzet Szászváron van. Itt létszámhiány miatt, a feltárás üteme veszélyben forog. S ezzel együtt a 3 éves terv későbbi éveinek széntermelése is.

Az első félév feltárási eredményei alapján, a következő évek termelési előkészítése általánosságban biztosítottnak látszik. A szászvári üzem létszámproblémáját azonban meg kell oldani, a következő hónapban.

A feltárási munkák nagy létszámigénye megköveteli, hogy az üzemek a tröszt műszaki osztályával együtt, a vágathajtási teljesítmények fokozása útján még gazdaságosabbá tegyék ezt a fontos — de bányászati szempontból mégis csak részlet — munkát.

Dr. Szabolcs Lajos
terv-stat. oszt. vez.

Bútorvásárlás pluszköltséggel

Régóta járom már a bútorüzleteket, hogy egy sötét, fényezett hálószobabútorhoz jussak. Már mindent megpróbáltam. Voltam Pesten az Ipari Vásáron, telefonon és személyesen könyörögtem az üzletekben — de minden hiábavaló volt.

Kitartásom azonban mégis meghozta az eredményt! A napokban sikerült kapnom a kökönyösi bútorüzletben egy szobabútort.

9 600 forintért egy pécsi fényezett háló (Mecseki) garnitúrát kaptam a boltvezető kartársnő jóvoltából.

Ha most a bútorkészítő vállalatot akarnám „dícsérni" a „jó munkájáért" lenne alkalmam, mert a szekrényeken egyik zár sem működik, hiányoznak a zsanérok és a vasalás, na és a fényezés sem az a „jaj de szép".

Na de örültünk, hogy meg van. Semmi sem hiányzott már a boldogságunkhoz, mint a tükör a toalett szekrénykéhez. De ez is akadt az üzletben és 420 forintért meg is vettük. Mivel nem vagyok asztalos s nem értek a tükör felszereléséhez, bátorkodtam megkérdezni az üzlet asztalosát, hogy:

— Tessék mondani, szaki, mikor jön ki a tükröt felszerelni?

Mert a számlán az áll, hogy a tükör üvegezés kerül 420 forintba. Na, de az írás csak írás, a döntő szó az asztalosé volt, aki így válaszolt.

— Ez nem az én kötelességem, hanem a vevőé. Nézze csak meg, ide van írva zárójelben: „Otthon". Ez azt jelenti, hogy maguknak otthon a lakásukon kell felszerelni. (Később tudtuk meg, hogy az „Otthon" szócska a tükör elnevezését jelzi).

Közben tudomásunkra jutott az üzletben az is, hogy az asztalos szívesen vállal „magánszorgalomból" a tükörfelszereléshez hasonló asztalos munkát. Felmerült bennem az a gondolat, hogy talán az én tükrömet is hasonló módon akarta felszerelni? (Természetesen nem ingyen!).

Mindenesetre ideje lenne, ha az Észak-Baranya Megyei Népboltnál megvizsgálnák ezt és a többi előforduló visszásságot.

— SYS —

*

Az ügyet Szerkesztőségünk részéről kivizsgáltuk. Megállapítottuk, hogy az áru kiadásakor a bútorüzlet asztalosa hibát követett el, mert nem világosította fel a vevőket arról, hogyha néhány percig várnak az üzletben, a tükör felszerelési munkáját el kell végezni. Ez kötelessége az asztalosnak, hisz a 420 forintos árban már a szerelési munkálatok is bent vannak.

Nem az első eset, hogy erre az üzletre panaszok érkeznek. Reméljük, hogy a pécsi központ az ügyet kivizsgálja és megteszi a szükséges intézkedéseket.

Minden percért kár

A múlt héten vásárolni akartam. Két kisfiam részére szándékoztam egy-egy pár fehér zoknit venni, s ezért betértem a kökönyösi 112-es számú rövidáru-üzletbe. Az első percben nagyon megörültem, mert rajtam kívül csak két vásárló tartózkodott a pult mellett. Gondoltam: hamarosan sorra kerülök, s máris végezhetem a munkámat tovább.

Megvallom: nagyot csalódtam. A fiatal eladónő ugyanis, csak a kérdésemre volt hajlandó azon melegiben válaszolni. Miután megmondta, hogy mindkét méretben kapható a gyermekzokni, bosszantó lassúsággal szolgálta ki az előttem lévő vásárlót. Rossz volt nézni azt a kényelmet, amelyllyel — néhány perc után — levágta a két méter gumiszalagot. Nem beszélve arról, milyen nehezére esett, míg a kért gombokat is a pultra tette.

Nagyon sokat járok az üzletekbe, Asszony vagyok és anya, s így mondanom sem kell, hogy a bevásárlás ezer gondja, az én vállaimra nehezedik. Természetesen, csak munka idő után. Mert napközben dolgozom. S nem a háztartási dolgokat intézem.

Időm tehát be van osztva. Ugy érzem, minden percért kár, melyet feleslegesen töltök el. És ha az egyik helyen elmulasztom, a másik helyen be kell hoznom a kárbaveszett perceket.

A 112-es rövidáru bolt fiatal eladónője, úgy látszik ezt nem tudta. S valószínűleg azt sem figyelte meg, hogy az idősebb munkatársnői, nem az ő módszerével dolgoznak. Azt hiszem, azért sem érzett lelkiismeretfurdalást, hogy — miután 10 percig hiába vártam az előttem lévő vásárló kiszolgálását — zoknik nélkül távoztam. Türelmem elfogyott, s nem tudtam tovább nézni lassú tempóját.

Mindezt, természetesen nem bosszúból írtam meg. Csupán azért, hogy az „illetékes" változtasson magatartásán. Higyje el, a dolgozó nők nagyon hálásak lesznek, ha eladás közben kicsit fürgébben mozog.

— ásné —

Csütörtöktől szombatig

Név	Terv	20-án Tény	+	%	21-én Tény	+	%	22-én Tény	+	%	Havi %
1. III-as akna	560	607	47	108.4	566	6	101.1	559	—	99.9	106.0
2. Szászvár	210	233	23	111.2	216	6	103.0	230	20	109.3	104.4
3. Mázа	280	293	13	106.2	292	12	104.3	303	23	108.4	102.6
4. Béta-akna	730	765	35	104.7	671	—	91.9	616	—	84.4	102.2
5. Anna-akna	380	402	22	105.8	326	—	86.9	496	116	130.6	101.4
6. N.-mányok	260	261	1	100.4	273	13	104.9	262	2	100.9	100.9
7. Kossuth	1321	1230	—	93.1	1457	136	110.3	1284	—	97.2	99.9
Tröszt	3741	3796	55	101.5	3802	61	101.6	3752	11	100.3	102.0

Megjegyzés: a számok tonnában értendők.

Beszélgetés Szedlár Ferenccel

A többszörös sztahanovista, szakmai kiváló dolgozója, érdemes, kiváló bányász. Munkaérdemérem tulajdonosa, nem ismeretlen előttünk. Munkájáról, módszereiről, termelési eredményeiről, sokat beszéltünk az ellenforradalom előtt is.

Most, félévvel az októberi események után, a helyi sajtó képviseletében ismét meglátogatom. Szedlár Ferenc, aki 6 év óta dolgozik a komlói bányában, s ebből 4 évet szinte egy helyen, a II/A keresztvágatban töltött el, jogot is formál a látogatásra. Nem olyan ember ő, aki az egyik nap kiemelkedik magas termelési százalékokkal, s a másik nap ismét elvegyül a többi, átlagosan dolgozó bányászok közé. A tudományát ő szovjet földön szerezte, s a bánya iránti szeretetét is a szovjet elvtársaktól tanulta. Mielőtt a mi városunkba jött volna, szovjet bányában fejtette a szenet, és itt tanulta meg azt is, hogyan kell álhatatosan, mindig egyformán, és mindig nagyszerűen dolgozni.

Nem csodálkozott, amikor felkerestem. Tudta, hogy előbb-utóbb csak megnézzük, mit csinál az októberi napok óta. Mivel éjszakai műszakban dolgozott, arca fáradtnak látszott. Ennek ellenére, a szokott vidámsággal, készséggel mutatott helyet az egyik fotőlyben.

— Hogyan élek?... Azt kérdezte?... Ugyanúgy, mint azelőtt. Az én életem nem sokat változott. Bár az ellenforradalom ideje alatt volt néhány kemény napom, az életformám ugyanaz. Járok a bányába, fejtem a szenet, erősítem a biztosítást, és...

Na igen. A rendszeres program mellett mindig akad egyéb is. Taggyűlések, otthoni, családi szórakozás, stb. Igy szokott ez lenni a bányász embernél. Fáradhatatlanul dolgozik a föld alatt, és frissen, kipihenten sétál, szórakozik, sportol, a napszinten.

Szedlár Ferenc azért mégiscsak a bányabeli életéről beszél szívesebben. A rádió halkan szól, a sütemény nagyon finom, s a házigazda már nem álmos, nem fáradt. Beszél, beszél, régi emlékeiről, viszontagságairól, jó és rossz élményeiről, s hogy-hogy nem, egyszer csak a jelen, aktuális problémáját érinti meg. Mondja, magyarázza az ő igazát:

— Elvtársnő! Soha nagyobb szükség nem volt a bányászok munkájára, mint most. Soha jobban nem kellett a szén, mint most. Ezt tudjuk mi. És azt is tudjuk, hogy a több termelést, a nagyobb mennyiséget, csak állandóan fokozott munkával érhetjük el. Sok szó esett már a munkaversenyről. No, — ...hát szerintem, ezért szükséges a szocialista munkaverseny. Enélkül, szocializmust építeni nem lehet.

Szavaiból, a meggyőződés, az izigvérig kommunista bányász véleménye csendül ki. Azé az emberé, aki tudja, mit jelent az állam háztartásában a bányász jó vagy rossz munkája.

— Megmondom őszintén — folytatja — nálunk a munkaversennyel egy kis baj van. Az az érzésem, hogy a csapaton nem tudja mindenki, hogy más üzemmel versenyben vagyunk. Ugy gondolom, a szakszervezet sokat tudna segíteni abban, hogy a versenyszellem minél szélesebbre kibontakozzon. S mi kérjük is a segítséget. Jóleső érzés volna az is, ha a szakszervezet vezetősége néha felhívna bennünket — idősebb bányászokat — és beszélgetne velünk. Mi elmondanánk véleményünket, tapasztalatainkat, s azt hiszem, nem veszne kárba az idő.

Szedlár elvtársnak igaza van. Mert semmiképpen sem veszne kárba az a néhány óra, amit a szakszervezet vezetői a bányászokkal együtt töltenének, közös megbeszélésen. Mondjuk... éppen a munkaverseny érdekében.

Megtartották a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség első Komló városi küldöttértekezletét

Június 20-án délután tartották meg Komlón a városi KISZ-szervezetek küldötteinek értekezletét. A város és az északi bányaterületek fiatal küldöttei már kora délután gyülekeztek a tanácskozásra. Nagy jelentőségű esemény volt ez, a KISZ-szervezetek életében, mert városi szinten egy fejlődési szakasz lezárását jelentette, s azt, hogy az alapszervezetek munkájában szerzett tapasztalataikat kicserélve, új útmutatásokkal ellátva, még eredményesebb munkát kezdhetnek meg majd az értekezlet után.

A KISZ-szervezetek tagjai átérezték a küldött értekezlet fontosságát, ezért legjobb tagjaikat bízták meg a szervezetek képviseletével, s a küldöttek külső, ünnepélyes magatartásán, de az értekezlet munkában való részvételén is érződött a felelősség tudata.

A KISZ-szervezetek létrehozására alakult szervező bizottság befejezte munkáját

A küldött értekezletet az ifjúsági mozgalom mintegy évtizedes harcában résztvett ifjúsági vezető; Gallusz elvtárs nyitotta meg. A szervező bizottság munkájáról tartott beszámolójában Papp Imre elvtárs, a szervező bizottság titkára többek között a következőket mondotta:

— A kommunista ifjúsági szervezetek létrehozására alakult szervező bizottság feladatát lényegében teljesítette, március óta az eltelt 3 hónap alatt a város egész területén és az északi területeken megszervezett 23 alapszervezetet, közel 800 taggal. Természetesen azzal, hogy a szervező bizottság lényegében befejezte munkáját, nem fejeződött be az új alapszervezetek szervezése. Jelenleg is előkészítés alatt van 4 újabb megalakítása. Csupán arról van szó, hogy eddig a főkérdés a szervezés volt,

ezután az eddig létrejött és megerősödött szervezetek belső tartalmi munkájára kell mindinkább a főfigyelmet fordítani,

ez vált tehát fő feladattá a továbbiakban hosszú időre. Ezért szükséges, hogy az ifjúsági szervezetek politikai, kulturális, sport, stb. munkájának, a szervezetek helyes belső életének kialakítását már egy szélesebb bizottság, a KISZ Városi Bizottsága irányítsa. A jelenlegi KISZ taglétszám számszerű megoszlásának ismertetése után értékelte a szervező bizottság munkáját és javaslatot tett a vita után megválasztásra kerülő KISZ-bizottságnak a szervezés tekintetében szükséges módszerekre.

A beszámolót vita követte. A hozzászólók rendkívül kritikusan vizsgálták az alapszervezetük és a városi szervező bizottság munkáját.

Nyoma sem volt a küldöttek magatartásában annak az október előtti közömbösségnek és passzivitásnak, amely abban az időben nem egy DISZ-szervezetünk munkáját jellemezte.

Horváth elvtárs, a Mélyfúró Vállalat KISZ-szervezetének küldötte a május elsejei felvonulás szervezésében elkövetett hibákat elemezte.

Joó György, az Építőipari Vállalat KISZ-szervezetének titkára az alapszervezet munkájának eddigi tapasztalatairól, mozgalmi működésükről számolt be. Elmondotta, hogy az ifjúsági szervezet a becsületes munka mellett a fiatalok kulturális igényeit is igyekszik kielégíteni. Már eddig is szerveztek és ezután is terveznek kirándulásokat. Javasolta, hogy mondják el a nagy mozgalmi tapasztalattal rendelkező idősebb kommunisták, nekik, fiataloknak, milyen volt régen az élet, s saját élményeik alapján elemezzék számukra az ősszel lezajlott ellenforradalmat.

Több hozzászóló a szervező bizottság irányító munkájával és a KISZ-ben lévő párttagok munkájával foglalkozott. Orosz Ottó elvtárs felelevenítette a KISZ zászlóbontásának márciusi időszakát és felhívta a figyelmet az alapszervezetekben kibontakozó öntevékenység jelentőségére.

Rácz Sándor pedagógus a példamutatásról, a KISZ-fiatalok személyes példamutatásáról, harcosságáról beszélt.

A párt városi intéző bizottsága részéről Wieder Béla elvtárs az alábbiak szerint elemezte a KISZ-szervezetek eddigi munkáját.

Tettrekészség és lelkesedés

— Nagyon sokan nem látják ma még azt az utat — mondotta —, amit a KISZ megjárt az ellenforradalom óta városunkban. Ha visszaemlékezünk az októberi eseményekre, hogy amikor a pártszervezet és később a KISZ-szervezeteket megalakítottuk, akkor az nem volt dicsőség. Nem dicsőséget, hanem nagyon kemény munkát, harcot jelentett KISZ-tagnak lenni. Ezért is nagyon komoly erő az, hogy városunkban közel 800 KISZ-fiatal van, ezek közül igen sokan felvonultak, egységesen, impozánsan, KISZ egyenruhában május 1-én. Az ellenforradalmároknak természetesen nem tetszett, hogy a szocializmushoz hű erők tábora erősödik még a fiatalokkal is. Sokan próbálkoztak azon, hogy ezt a tábort meggyengítsék. A fiatalok igen szép cselekedeteket hajtottak végre, és a szervezetek fejlődése egészében kielégítő. Van ma már jó mag a fiatalok között, amely a mozgalom szilárd alapját képezi, amely a realitás alapján áll. Van türelmetlenség is a KISZ munkájában, s e miatt sokan nem látják az eredményeket, azt, hogy végeredményben megalakultak, létrejöttek a KISZ-szervezetek szerte az egész városban, ezek nem valami polgári egyleteket jelentenek, hanem harcos, ifjú kommunista kollektívákat.

Ezeket a fiatalokat nagyfokú tettrekészség és lelkesedés jellemzi. Az egész város előtt világossá vált ez, amikor e fiatalok külön csoportban, zárt és fegyelmezett rendben május elsején megjelentek az utcákon. Sok idős munkás szíve dobbant meg ennek láttára, s csillant meg szeme. Érthető, hisz ezek a fiatalok sem külsőleg, sem magatartásban nem hasonlíthatók és nem téveszthetők össze az októberben utcán sodródó fiatalokkal. Ezek a munkásfiatalok legjobbjai.

Elsők voltak, akik igen nagy számmal jelentkeztek a munkásőrségbe. Különböző megbízatásokat vállaltak az elmúlt időszakban. Lelkesedésük kifejeződik a társadalmi munka végzésében is. Ezek a fiatalok nem azonosak azokkal, akik az elmúlt években az országtól mindent készen vártak. Tudják, ha valamire szükségük van, ha valamit meg kell teremteni, azt nem várhatják a „jó istentől". Számtalan helyes kezdeményezés, kulturális rendezvények, kirándulások sora jelzi azt az utat, amelyet a KISZ-fiatalok tábora eddig megjárt. S ezeken a rendezvényeken már nemcsak a KISZ-fiatalok, hanem barátaik, s becsületes, vonzó munkájuk láttán köréjük csatlakozó más fiatalok is részt vettek.

A termelés területén is komoly tényezővé kezd válni a KISZ. Példa erre a kökönyösi kislakás építkezésnél végzett eredményes ifjúsági munka és az aknák egész sorában, de más munkahelyeken is a fiatalok munkájának eredményessége.

Lényegesen megnőtt a KISZ politikai befolyása

Ez az előbbiekből is teljesen világos, de lemérhető ez másból is. Lemérhető abból is, hogy a KISZ-szervezetek megalakulása időszakában sok lebecsmérlő nyilatkozat volt, s ma ezzel szemben egyre több szervezeten kívüli fiatal néz fel ezekre az ifjakra.

Mindezek után megállapítható, hogy helyes volt a KISZ létrehozása és helyes volt a KISZ-nek a párt politikája melletti határozott és nyílt kiállása.

Ezek az eredmények hatással voltak az általános politikai helyzet alakulására, s a javuló politikai helyzet a KISZ további fejlődésére is.

Igen jelentős, hogy az idősebb elvtársak segítőkészsége is sokkal nagyobb, mint volt a DISZ idején. Igazolja ezt például az is, hogy a mai értekezleten is megjelent több idősebb elvtárs. Köztük Schreiber elvtárs, a 19-es vörös katona, aki azért jött el, mert látni akarja, hogy több évtizedes harcának eredményét kik élvezik és kik viszik tovább ezt a harcot.

A gazdasági vezetők segítsége is sokkal hatékonyabb, mint a múltban. A lehetőségekhez képest segítenek,

Jellemző a nagyobb fokú önállóság

Törekedjenek erre továbbra is a KISZ-szervezetek. Több helyen dolgoztak ki akció programokat, melyben meghatározták politikai, kulturális, gazdasági, belső szervezeti tennivalójukat. Ezzel kapcsolatban van egy általános vészély, hogy a KISZ csak kulturális kérdésekkel foglalkozzon. Ez nem azt jelenti, hogy ezzel ne foglalkozzanak, hogy ne táncoljanak, ne legyenek szerelmesek a fiatalok, de a kommunista ifjúsági szövetség tevékenysége nem merülhet ki csak ebben.

Fiatal, s hozzáteszem, munkásfiatal számára nem lehet közömbös a jövő. Nem lehet közömbös számára, hogy a szocializmus győz-e vagy a kapitalizmus. Hogy imperialista háborúk pusztítanak-e, vagy pedig a szocializmus építésének békés munkája érvényesül-e. Nem lehet mindegy a gazdasági munka sem. Szebben, jobban, boldogabban akarnak élni a fiatalok. Mindehhez az életszínvonal javítása szükséges. Sok fiatalnak van, vagy lesz lakásproblémája. Azt is tudják, hogy a lakások építéséhez pénz, anyag kell, s meg is kell azt építeni. Mindezt csak az alkotó munka biztosítja. Sportoláshoz, kulturális létesítmények működéséhez is pénz kell, s azt is elő kell teremteni. Nem a „jó isten" áldása adja, hanem a termelő munka. A fiataloknak azt is meg kell mondani, hogy drága költséggel előállított építő anyagokból nem lehet olcsó házat építeni. Drága szénnel fűtött ipari üzemek nem tudnak olcsó ipari szükségleti cikkeket gyártani. Ezért szükségünk van minden területen a termelést olcsóbbá tenni, hogy ezzel biztos alapot teremtsünk az életszínvonal jelenlegi megtartásához, és további emeléséhez.

Foglalkozni kell a fiatalok között ezzel a kérdéssel.

Egy fiatal sem lehet közömbös

Tapasztalunk olyan jelenségeket egyes fiataloknál, hogy közömbösek az ellenforradalom propagandájával szemben, s valamiféle „hősök"-nek tartják az ellenforradalomban résztvett fiatalokat. A KISZ-fiatalok magyarázzák meg ezeknek, hogy nem valami nagy dicsőség volt Komlón Turner horthy-százados parancsnoksága alatt a néphatalom ellen harcolni. Ez a százados vezette a II. világháborúban is a magyar fiatalokat az imperialista érdekekért. S 1956. októberében a kapitalizmus visszaállításáért.

Le kell leplezni az ellenforradalom előkészítésének időszakában megnyilvánuló „teljes demokrácia" követelésének hátsó gondolatát, célját is. Vajon Nyugaton „a szabadság hazájában" az Egyesült Államokban teljes demokrácia van-e, hogy nekünk ezt ilyen különös szeretettel ajánlják? Próbálja csak valaki szidni ott az állam elnökét. Tapasztalni fogja azonnal a „teljes" demokráciát. Vagy, próbálna meg valaki ott az egyik egyetemen marxista tanszéket nyitni, s a marxizmust propagálni, engedélyeznék-e? Mert ha teljes demokrácia van, úgy ezt is meg szabadna csinálni.

Miután azonban ott sincs „teljes" demokrácia, hát nekünk se ajánljanak ilyesmit. Annál is inkább ne, mert nálunk a teljes demokrácia követelése azt jelentette, hogy szabadságot a Magyarországon meghúzódó tőkés elemeknek, ellenséges aknamunkájuk szabad végzését, népi demokráciánk ellen.

Nálunk, Magyarországon szabadság és demokrácia van, a becsületes munkások, dolgozók számára, s ez lesz a jövőben is. Ugyanakkor náluk szabadság és demokrácia van a tőkések számára. Nálunk nem lehet demokrácia és szabadság azoknak az elemeknek, akik a magyar történelem kerekét vissza akarják fordítani. Ez egyébként az egész magyar nép érdekével megegyezik.

Sokat beszéltek a hazafiságról

az ellenforradalom alatt. A hazafiság igen szép dolog. De nézzük meg, kik ezek a hazafiak, akik ezt a szép, nemes érzést megpróbálták kihasználni. Megtaláljuk köztük azokat, akik már a Magyar Tanácsköztársaság leverésében is részt vettek. Például Francia Kiss Mihály és társait, akik ezrével gyilkolták a munkásokat, dolgozó parasztokat. Ezek a „hazafiak" készítették elő a második világháborút, vitték vágóhídra a magyar fiatalokat 60 ezer ember életét áldozva fel, a nemzet fiaiból. Miért? Milyen célokért folyt a harc a Szovjetunió ellen ekkor? Az ottlévő munkáshatalom megdöntéséért. Vajon azok a hazafiak, akik a nemzet kifosztását, pusztulását, háborúban való lelövését tartják fő feladatuknak? Az ilyenek visszaélnek a hazafiság szent érzelmeivel, s a nemzet ellen szennyes érdekeiket akarják vele szolgálni. Látni kell, hogy ezt tették 1956. októberében is,

A kommunista fiataloknak azt is látni kell, hogy az ellenség illegalitásba vonul, mert visszaverték őket.

Ma nehezebb a felismerése, de a harcot nem adta fel az ellenség. Ezért a kommunista fiatalok is legyenek éberek. Gondolkozzanak saját fejükkel proletár ösztönükkel. Az ellenség próbálkozik rémhírekkel és egyéb módon nehézségeket támasztani. Csak megfelelő éberséggel lehet felismerni és meggátolni tevékenységüket.

Ezután az imperialisták nemzetközi összefogásáról beszélt Wieder elvtárs. A tőkések — mondotta — annak ellenére, hogy különböző nemzetiségűek, ha közös érdekeik veszélyeztetve vannak, megtalálják a közös nyelvet.

Ők is jól tudják azt, hogy a munkásság harca ellenük csak akkor eredményes, ha a munkásosztály is nemzetközi méretekben fog össze a nemzetközi tőke ellen. Ezért is próbáltak bennünket különböző mesterkedésekkel elszakítani a szomszédos népektől, a munkásmozgalom bázisától, a Szovjetuniótól. A szocialista tábor megosztása a tőkéseknek segítene, mert kiszolgáltatná az egyes nemzetek munkásosztályait, s így egyenként könnyebb lenne őket megfojtani,

Nyiltan mondjuk meg, hogy mi a szocializmus táborához tartozunk és a Szovjetuniót úgy tekintjük, mint az idősebb, tapasztaltabb testvért,

amely a legnehezebb helyzetben is segítséget nyújt. Hazánkban a szovjet csapatok jelenléte a magyar nép függetlenségét, a szocializmus építését biztosítja. S ez valamennyi munkásnak, s becsületes embernek érdekeivel megegyezik.

A marxizmus-leninizmus kiállta a próbát

Az ellenség minden híresztelése ellenére az ellenforradalmi események pártunk elméletének nem vereségét, hanem annak igazát bizonyította. A mi elméletünk azt tanítja, hogy erős proletárdiktatúrára van szükség a szocializmus építésének időszakában, mert csak ez biztosítja a szocializmus építését. Nálunk gyengült a proletárdiktatúra október előtt. Ezért az ellenforradalom szabadon szervezkedhetett. Jelentős mennyiségű fegyvert tudtak szerezni, míg a munkások fegyver nélkül voltak. A fegyveres testületekben lévő ellenséges ügynökök révén a proletárdiktatúra fegyveres ereje, harcképességét elvesztette. Mi, akik szocializmust akarunk építeni, épp ezért erősítjük a proletárdiktatúrát, és soha többé ne engedjük azt gyengíteni. Erre tanít a marxizmus-leninizmus, s ezeket a tanításokat igazolta az ellenforradalom.

A marxizmus-leninizmus igazát bizonyítja az is, hogy helyes az a tanítás, hogy a munkásosztály forradalmi párt nélkül fegyvertelen. Amikor október végén, november elején ismert okok miatt a forradalmi párt átmenetileg megszűnt, minden szocializmushoz hű erő várta a párt szavát, útmutatását. A párt nélkül a szocializmus építéséért folyó harcot vezetni, irányítani nem lehet. A párt léte tehát nemcsak a párttagok ügye, hanem minden fiatal, minden becsületes ember ügye is. A párt nem önmagáért van, hanem, hogy a munkásosztály harcát vezesse, irányítsa az új társadalom felépítéséért.

Wieder elvtárs utolsó szavaiban sok sikert kívánt a kommunista fiatalok további nehéz, felelősségteljes munkájához.

Megválasztották Komló város KISZ-Bizottságát

Gallusz elvtárs vita összefoglalója után került sor a Városi KISZ Bizottság megválasztására. A városi bizottságba az alábbi elvtársakat választották:

Papp Imre bányász, az eddigi szervező bizottság titkára, **Szabó László** Kossuth-bányai aknász, **Molnár Ferenc** vájáriskola igazgatója, **Galabár Tibor** városi tanács titkára, **Horzsa Sándor** Uttörőház vezetője, **Szentpáli Pálné** ügyészségi dolgozó, **Gregor János** újságíró, **Kéri László** III-as aknai vájár, **Szolnok Miklós** Kossuth-bányai dolgozó, **Bertus Pál** Kossuth-bányai vájár, **Gallusz József** Kossuth-bányai vájár, **Schrauf Ernőné** Kossuth-bánya munkaügyi előadó, **Tanó Nándor** Béta-akna dolgozója, **Darabos Jolán** Szénelőkészítő üzem laboráns, **Máthé Andás** III-as aknai vájár, **Simon István** Anna-aknai vájár, **László János** Kossuth-bányai vájár, **Győri Tibor** III-as aknai vájár, **Schmelczl Lajos** nagymányoki vájártanuló, **Horváth Erzsébet** Mélyfúró Vállalat telefonközpontos, **Kéri János** bányagépjavító üzem dolgozója, **Szálkai István** Karbantartó üzem dolgozója, **Horváth Sándor** Béta-aknai vájár, **Ács Dávid** Erőmű vegyészmérnök, **Német József** nagymányoki vájár, **Pál Vilmos** mázai üzem lakatos, **Joó György** Építőipari Vállalat dolgozója, **Orosz Ottó** pedagógus, **Podpácz Sándor** kőbányai dolgozó, **Németh Ferenc** Kossuth-bányai vájár, **Muszták Attila** BM. dolgozó, **Czigány Rozália** Kossuth-bányai dolgozó, **Császti Irén** BM. dolgozó, **Berczik József** építőipari tanuló, **Ferenczi Sándor** Komlói Vájáriskola, **Schramek Edit** III-as aknai dolgozó, **Farkas Ferenc** elvtárs, **Galamb Béla** 24-es AKÖV dolgozója, **Rein Emma** városi tanács dolgozója, **Hegedüs Sándor** Erőmű dolgozója, **Talált Jenő** népbolt dolgozója.

Póttagoknak az alábbi elvtársakat választották meg:

Póra István Kossuth-bányai dolgozó, Horváth János Mélyfúró Vállalat dolgozója, Schuszter Rita gimnáziumi tanuló.

Fegyelmi bizottság tagjai:

Rácz Sándor pedagógus, Schreiber István nyugdíjas bányász, Deák Ferenc Anyagellátó Üzem pártszervezet titkára, Czukor László bányagépjavító üzem dolgozója, Horváth András Anna-aknai aknász.

A megválasztott KISZ-bizottság tagjait úgy érezzük, nem kell külön bemutatni. Valamennyien Komló társadalmi életének, az ifjúsági mozgalomnak áldozatkész munkásai, aktív harcosai már hosszú idő óta.

A városi intéző bizottság azonnal munkához kezd

A KISZ városi bizottság tagjai sorából az alábbi elvtársakat választotta meg az intéző bizottság tagjainak:

Papp Imre elvtársat, Molnár Ferenc, Galabár Tibor, Kéri László, Joó György, Horzsa Sándor, Gregor János, Gallusz József, Németh József, Császti Irén, Horváth Erzsébet, Czigány Rozália, Szolnok Miklós elvtársakat. Az intéző bizottság tagjai még a késő esti órákban megtartották első ülésüket. Ezen az ülésen Papp Imrét az intéző bizottság titkáraul, Gallusz Józsefet titkár helyettesnek választották meg. Kéri Lászlót az agit. prop., Horváth Erzsébetet a gazdasági osztály, Szolnok Miklóst a szervezési osztály működésének beindításával bízták meg. Az intéző bizottság határozatot hozott a városi programterv összeállítására, és a küldött értekezlet határozata alapján továbbította az országos béketanácshoz az értekezlet táviratát. A távirat szövege a következő:

„A Komlói Városi KISZ első küldött értekezlete erélyes tiltakozását fejezi ki az atom- és hidrogénbomba kísérleti robbantások ellen. Követeljük, hogy az atom- és hidrogénfegyverek gyártását azonnal szüntessék be."

*

Az első KISZ küldöttértekezlet jelentős eseményt jelentett a város fiataljainak életében. Jelentősége főleg az elkövetkező hónapokban válik majd érezhetővé, akkor már az értekezlet útmutatásai alapján tovább erősödnek a szervezetek. Erre komoly biztosítékot ígér a fiatalok lelkes aktivitása s a megválasztott vezetők munkája.

Apróságok a nagyvilágból

ATHÉN

A TASZSZ jelenti: Június 23-án hazautazott Athénből a szovjet békebizottság küldöttsége. A küldöttség, mint ismeretes, a szabadságért, a nemzetközi feszültség enyhítéséért és a békéért folytatott harc görög bizottságának meghívására látogatott a fővárosba.

DAMASZKUSZ

Az An-Nur című lap közli, hogy június 22-én a szíriai kormány újabb határsértési esetet tárgyalt; e határsértéseket izraeli járőrök követték el a szíriai határon. A kormány e határsértéseket provokációnak és agresszív cselekedetnek tekinti Szíria és a arab országok ellen.

NEW YORK

Kisi japán miniszterelnök Washingtonból, ahol fontos megbeszéléseket folytatott Eisenhower-ral és Dulles-szal, szombat délután Eisenhower repülőgépén New Yorkba érkezett.

A miniszterelnök három napot tölt New Yorkban, majd szerdán reggel Los Angelesen keresztül indul haza Tokióba.

Anna-aknai eredmények és az „új hangok" eredménytelenségei

Anna-akna bányászairól röviden csak annyit lehetne mondani: jól dolgoznak. Ha aprólékosan betekintünk az üzem életébe, akkor sok olyan számadatot találunk, melyek ezt a megállapítást igazolják. Tudva azt, hogy az októberi események itt is súlyos károkat okoztak, megelégedéssel kell néhány dolgot megemlíteni.

Ilyenek például: egy tonna szén előállítási költsége januártól kezdve fokozatosan csökkent. Amíg az első negyedévben 295 forintba került 10 mázsa szén kitermelése, áprilisban már 274 és májusban 265 forintos önköltséget lehetett kimutatni. Az üzem vezetősége ismerve országunk gazdasági helyzetét — kidolgozta a tervet 1957. évre és ebben év végére 250 forintot számított egy tonna szén kitermelésére. Nem a bányászok fizikai erejére számítva, hanem a meglévő adottságokat figyelembe véve és a műszaki felkészültséget tovább fokozva határozták meg ezt az összeget. Minden bizonnyal meg is valósítják tervüket.

Hogy nem a fizikai erőre alapozták a tervek megvalósítását, mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy a szén önköltségének csökkenése ellenére emelkedtek a havi keresetek. Az első negyedévben átlagosan 2 305 forint volt a havi kereset. Áprilisban emelkedett 92 forinttal. Májusban pedig a bányászok átlagkeresete elérte a 2 330 forintot.

Fokozatosan emelkedett az összüzemi teljesítmény

Ez az egyik alapja az önköltségcsökkenésnek. Ha ugyanazzal a létszámmal több szenet termelnek, olcsóbb lesz a szén. És Anna-aknak bányászai ezt tették. Az első negyedévben műszakonként 0.719 tonna szenet fejtettek ki. Azután fokozatosan többet. Áprilisban már 0.826, júniusban pedig — és ez az eredmény megmarad hó végéig — 0.830 tonna volt műszakonként a kitermelt szén mennyisége egy-egy bányász részéről.

Azt is meg kell említeni, hogy a bányafa felhasználásánál is örvendetes javulás van. Több a szén és kevesebb fát használnak mint januárban.

Miért aggódik az üzem vezetője?

Azért, mert nincs minden rendben. Értek el szép eredményeket, de történnek olyan dolgok, amik felborítják a nyugodt munkamenetet. Gondolkodóba ejtik a becsületes bányászokat. De úgy is mondhatjuk: haragra gerjesztik a munkájukat pontosan elvégző munkásokat.

— Még mindég találkozunk helytelenül gondolkozó „hangadókkal" — mondotta Veisz elvtárs az üzem vezetője. És az alábbiakat ismertette velünk.

Olyan hangokat lehetett hallani, hogy nem érdemes többet dolgozni. „Amennyi pénzt adnak, azért nagyon is megdolgoztunk."

„Bolond, aki többet termel."

Az elvtársak felfigyeltek a furcsa kijelentésekre. Az egyik „hangadót" — névszerint Bánhidi Mátyást — behivatták az üzemvezető irodájába. Bánhidi azzal védekezett, hogy ezt mondják a többiek is a csapaton. Majd pedig azzal bizonygatta igazát, hogy 54 forint volt a nyers keresetük, érthető, hogy ilyeneket mond.

Mi az igazság a csapat munkahelyén?

A VII/a telepi frontfejtésben dolgozik a 4123-as csapat. Megy a munka, különösen a délelőttös harmadban, mert ilyenkor a felügyelet is figyelemmel kíséri a termelést. Azonban olyan eltérések vannak egyik harmad és a másik között, hogy az szinte érthetetlen. Azaz, hogy most már érthető. Amikor olyan „politizálással" töltik az időt, mint amilyent Bánhidi is folytat, akkor a délelőttösök 45 csilléje helyett délután csak 26—28 csille szenet szállítanak ki erről a munkahelyről. Bánhidi a kevés keresetről panaszkodik, s ugyanakkor legalább 10 csille szenet benthagynak a fejtésben. Nem kellett volna semmi mást tenniök, mint összegyűjteni, kitakarítani és a teljesítményük, keresetük emelkedett volna. 16 forintot kapnak egy csilléért. Viszont, ha műszakonként elherdálnak 160 forintot, akkor nem lehet csodálkozni az 54 forintos kereseten.

A rossz példa következménye...

Ezen a csapaton dolgozik Dézsi Lajos és Zsula János is. A csapatvezető nem volt megelégedve a teljesítményükkel. Dézsi nem hallgatta meg a jó szót, inkább hangos veszekedést kezdett és olyan kijelentéseket tett: majd én megteszem a lépéseket, hogy leváltsák az ilyen frontmestert.

Nincs igaza Dézsinek, mert Krausz Vencel egy nap üdülést kért, és olyan visszaesés volt a termelésben, hogy nem akarta elhinni, amikor megtudta. Előző napon — amikor együtt dolgoztak — 45 csillét termeltek. Amikor pedig üdülni volt csupán 28 csille volt egy műszak alatt a teljesítmény.

Akik legtöbbet „fecsegnek"

Olyan emberek, akiknek leghelyesebb lenne mielőtt valamit is mondanak belenézniük a tükörbe. Igen. Ezt kellene tenni. Bánhidi Gyula elégedetlen. A múlt évben több esetben volt Sikondán. Ingyen üdült. Sokat panaszkodik most is, hogy nem bírja az „iramot." Persze, ha otthon pihenne és nem 10 disznót hízlalna, akkor nem volna olyan fáradt. Mert ennyi állatnak a gondozása, takarmányának beszerzése nem kis fáradtságba kerül.

Dézsiéknek sem a munkatársaikban kell keresni a hibát, hanem legelőször saját maguk munkáját kell megjavítani. A nagy hangnak nem mindenesetben „ülnek fel". A becsületes dolgozók is tudják, hogy a „hőzöngés" mögött legtöbb esetben gyenge képességű emberek állnak.

És arra is gondolni kell, hogy egyszer megsokalják a bányászok az ilyen rendbontásokat és könnyen megtörténhet, hogy kiadják az útját" azoknak az embereknek, akik a közös eredményeket rontják. Mindnyájuk keresetét veszélyeztetik. Zavarják nyugalmukat.

Nem arról van szó, hogy megjegyzés nélkül el kell tűrni minden hibát. De termelési problémákkal először is forduljanak az üzem vezetőségéhez. Az autóbuszban tartott „termelési értekezleteknek" nem sok értelme van. Ott nem oldódnak meg a problémák. Olyan azonban megtörténhet, hogy a nem hivatalos „beszámolót" félreértik az emberek. A „szónokok becsülete" pedig könnyen elveszik. Nem is baj... Helyes!

A vájárképzés problémáiról

Ankétot tartottak a Nehézipari Minisztériumban és a vájárképzés problémáit tárgyalták a szénbányászati trösztök vezetői, a vájártanulóintézetek igazgatói és számos oktatási szakember.

Egyöntetű vélemény alakult ki arról, hogy a vájártanulóképzést a 8. általános iskola elvégzése után, 14 éves korban kell megkezdeni. Meg kell szűnnie annak, hogy a bányászatba csak azok a fiatalok kerüljenek, akik 16—20 éves korig más szakmában nem találták meg helyüket. Helyeselték, hogy a fiatalok továbbra is MTH-rendszerű vájárképzést kapjanak. Állást foglalt az értekezlet a tanbányák további fenntartása mellett. Ezt azért tartották helyesnek, mert a tanbányák minden követelménynek megfelelnek. Nem szabad azt megengedni, hogy a 14—16 éves fiatalok esetleg vizes, gázos, sújtólléges bányákban dolgozzanak.

Ugyanakkor javasolták azt is, hogy a vájártanulók utolsó évüket termelő üzemekben töltsék, ahol vájárok mellett dolgozhatnak.

Azt javasolták, hogy változtatni kell azon is, hogy a végzett tanulók azonnal 100 százalékos vájárként legyenek besorolva. Teljesítményük, munkabírásuk még nem olyan, mint a régi bányászoké és a csapat keresetét terhelik. Azt hozták fel az értekezleten, hogy az iskola elvégzése után először mint segédvájár szerepeljenek, 90 százalékos bérrel és csak 2—3 éves gyakorlat után nyerjék el a vájár címet.

Nagy helyeslésre talált a fiatalok üzemi rendszerű kiképzéséről elhangzott javaslat is. Ugyanis arról beszéltek, hogy helyes lenne az üzemi kiképzés, mely úgy történne: 14 éves korban minden fiatal jelentkezhet a bányáknál. Először végigmennek a takarítástól kezdve minden munkafolyamaton. 16 éves korban lekerülnek a bányába. 600 csapaton eltöltött műszak után megkaphatják a segédvájári címet. Közben elméleti oktatásban is részesülnek az iskolákban. Így valóban minden munkát ismerő, gyakorlattal rendelkező segédvájárokká válhatnának, majd vájárokká lehetnének.

Ennek a kiképzési módnak másik nagy előnye az lenne, hogy a bányavidékeken lakó fiatalok otthon maradhatnak és nem kell távolabbi kollégiumokban lakniok.

SIKONDAI SIKOLY...

Végre-valahára megjött a nyár. Nagyon vártuk. Kívántuk, hogy könnyű nyári öltözetben lehessen közlekedni munkahelyre, szórakozóhelyre egyaránt. Arról meg kár is lenne hosszabban beszélni, milyen örömöt jelentett a meleg idő megérkezése a vizet kedvelőknek.

Komló vízben szegény. Ezzel nem valami korszakalkotó felfedezést kívánok nyilvánosságra hozni — ezt tudja mindenki — csupán azt bizonyítom; nálunk szinte élménynek lehet nevezni, ha a vízhiány ellenére az ember szabadban strandolhat.

Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a városi fürdőnk mellett van nekünk egy Sikondánk. Ehhez a névhez nem kell kommentár. Mindenki tudja, hogy egy festően szép környezettel és egészséges levegővel, nagyszerű vízzel rendelkező fürdőről van szó. Hogy mennyire kedvelik a komlóiak ezt a helyet, mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy vasárnaponként — de hétköznapokon is — szép számmal keresik fel. Különösen azért is érdekes, mert a fürdés mellett nagyszerű kirándulásnak is megfelel egy sikondai út.

Sajnos ennyi szép és jó tulajdonság felsorolása után kénytelen vagyok arról is említést tenni, ami senkinek nem tetszik — tehát közérdek — s amin jó lenne sürgősen változtatni.

Engedelmet kérek, hogy anyagias vagyok, de előre bocsájtom, távol áll tőlem minden „demagóg" gondolat. Nemzetgazdaságunkat, a dolgozók érdekeit és ezen gondolatoknak a termeléssel való összefüggését is vizsgálva, figyelembe véve minden enyhítő körülményt, azt kell mondanom:

Sikondát nem a bérből, fizetésből élő dolgozók számára, szórakozására, üdülésére üzemeltetik. (Félreértés ne essék, nem a szanatóriumról beszélek, ahol a szakszervezet támogatásával a beteg dolgozók teljesen ingyen, minden térítés nélkül üdülnek. Nem.)

A szabadban működő strandról bátorkodom azt a megjegyzést tenni. A belépőjegy ára nagyon drága.

Nézzünk meg egy példát. Ha egy család — mondjuk öt taggal — (ilyen, különösen Komlón, nem ritkaság) — délelőtt 10 órakor megérkezik Sikondára és az egész napot fürdéssel, napozással kívánja eltölteni, 40 forintot kell fizetnie. Ugyanis délelőtt és délután külön 3 forint 50 fillér egy személyre a belépődíj.

Nem akarom lebecsülni Sikondát, csupán annyit megjegyezni: Budapesten is vannak fürdők. Szépek, modernek, nagyszerűen berendezettek. Vízük sem rosszabb minőségű, mint Sikonda fürdő gyógyvize. Ennek ellenére reggel héttől este hétig tartanak nyitva és egy személynek csupán 2,10 forintba kerül egynapos strandolás.

Nem lehetne a jelenlegi árakon változtatni? Legalább annyira mérsékeljék a belépődíjakat, mint Pesten.

A megyei tanács illetékes osztálya bizonyára meghallgatja a komlói fürdőzők panaszát és intézkedik.

És végül lenne mégegy kérésünk: lehetőleg még a nyár folyamán intézkedjenek, mert télen nem járunk szabadba fürödni.

— stán —

TALÁLKOZÁS

Nem jött el mindenki. Sokan hiányoztak. Az osztály több mint fele „igazoltan" vagy „igazolatlanul" távolmaradt az iskolától. Volt, aki szeretett volna a találkán megjelenni, de sajnos — nem tudott. Kisbabát vár, s az egyre nehezedő édes teher, nem engedte utazni. Ez a „tanuló" levelet írt az osztályfőnökének, s a többi tanulótársának. Kimentést kért... Volt, aki disszidált... aki nem akart eljönni... volt olyan is, aki az egész megrendezést komolytalannak találta. Ezért maradt távol. Az osztály létszámából tehát; 19 hiányzott. Tizenkilenc elfeledte, de tizenkettő megtartotta a régi, kedves emlékeket, amelyek oly sok szeretettel fűződnek tanárhoz és tanítványhoz, barátnőhöz és — a jó öreg iskolához.

A tizenkét „tanuló", most ott ül az osztályban. A pad kicsi, szűkös. Még a karcsúak, a vékonydongájúak is kényelmetlenül feszengenek helyükön. Hát még a kövérebbek... mert ilyen is van. Az egyik például „csak" 90 kilót nyom. Nem is sok. Legalább is neki. Bizonygatja erősen, hogy a következő találkozásra, még 10 kilót hízik. Vajon úgy lesz-e?

Következő találkozás... Még messze van! Vagy talán nem is lesz olyan hosszú az idő? Lehet, hiszen ez a tíz év is, oly hamar elrepült. Mintha tegnap történt volna, hogy szorongó érzéssel siettünk fel a lépcsőkön, s aggódtunk saját magunkért. — „Ugyan, felelek-e magyarból? Vagy vegytanból? Történelemből? S a rajztanár vajon micsoda dolgokat rajzoltat velünk?" — Órák, feleletek, tanárok! Súgások, és szekundák! Ezer élmény, ezer apró öröm, bánat. Oly tiszták és élesek vagytok az emlékezetben, mintha csak most lettetek volna. Pedig... régi emlékek vagytok. Tíz év távlatából idézünk benneteket, amíg igazgatónk és drága osztályfőnökünk: Ilus néni, rendezi a leveleket, melyeket aláírunk és küldünk a meg nem jelent szeretett tanároknak, osztálytársaknak.

Érdekes! Tíz évvel ezelőtt búcsúztunk az iskolától, s most, hogy ismét találkozunk, jóformán semmi sem változott. Az osztályok, a lányok, — most már asszonyok — Iluska néni, mind olyanok, mint voltak. Derűsek, jókedvűek, fiatalok. Talán nem is öregedtünk. S talán az is csak egy rossz álom, hogy három tanárunkat nekünk kell meglátogatni... a temetőben. Sírjuknál, néhány perces csenddel, virágkoszorúval, és sok-sok hálával adózunk.

Ezek fájó emlékek. Szomorúak. Szomorúak és szépek, mert mégis csak hozzánk tartoznak. Hozzánk: vén diákokhoz. A mi életünket tették széppé, tartalmassá, gazdaggá. Köszönet érte!

Kockás Júlia
(Pálinkás Károlyné)

MIKÓ ERVIN:

Aranykezű asszony

III.

1944. augusztus első napjai. A Tirgu Jiu-i láger kapujában kosarával a karján áll a lupényi asszony. A fiához jött. Sanyinak rég lejárt a büntetése, mégsem engedik el. Átadja neki az ennivalót. A fiú sápadt, megviselt. Mégis nagyon jókedvű, egész idő alatt tréfál. viccel anyjával. Tiszta a ruhája, arca frissen borotvált. Mikor elválnak, csak úgy mellékesen megjegyzi:

— Ha hazaért, édesanyám, tegye el pihenni a kosarát. Cipelte éppen eleget, ráfér magára egy kis pihenés.

Mi lehet vele, nem értette. Nem így búcsúzott máskor. „Mikor jön újra, édesanyám?" — mindig ezzel engedte útra. Megsajnálta volna? Így megöregedett? Otthon megállt a tükör előtt. Ráncos, beesettarcú, öregasszony nézett rá vissza. Már csak a szeme a régi, két világoskék vízcsepp a száraz sivatagban. A nehéz idők megviselték. Vajon, mit forgat a fejében Sanyi? Attól tart-e, hogy többé nem lehet rá számítani?

A következő napokban otthon maradt. Hamar helyrejön ő. Amíg szükség van rá, kitart mindenáron. A harcnak most folyik a neheze, kelet felől hallani már, hogy roppannak szét az emberiség láncai. A szovjet hadseregnek már valahol a közelben kell lennie. Lupényban a hadifoglyok reggelenként énekelve vonulnak munkába. Bent a bányában összetalálkoznak a civilekkel. Leülnek egymás mellé a fejtésre, a civilek megosztják velük a hazaküldött ételcsomagot és főtt krumplit. A hadifoglyok bizalmasan hajolnak a bányászok füléhez, és ilyeneket suttognak: „Ne búsulj testvér. Nemsokára minden jó lesz. Jönnek a mieink. Hozzák a szabadulást."

*

Szacskó néni nem bírja a tétlenséget. Járkél a városban. Sorra vesz minden ismerőst. Százszor is elmondja utolsó beszélgetését Sanyival.

— Olyan volt a lelkem, mintha eskövőre készülne. A jó ég tudja honnan, még nyakkendőt is kötött. Megkérdezte tőlem, útközben mennyiszer igazoltak, kikkel találkoztam, hány őrszemet számoltam a kerítés körül? Mi járhatott a fejében? Csak nem akar megszökni? Én megmondtam neki. Rám számíthat továbbra is, ne nézze, hogy vén lettem.

Gyorsan telnek az augusztusi napok. Nyugtalanul tér esténként az ágyba, lelkében reménység és aggodalom vegyül. Ha neszt hall a sötétből, rögtön felrezzen. Megdobban a szíve minden mozdulásra. Vajon nem Sanyi-e? Be nagyon is jó lenne. Jaj, csak ne esett volna valami baja. Így alszik el mindig, gyötrődve, hánykolódva. Álmában többször is Sanyi jelenik meg. Sötét ruha van rajta, ráismer mindjárt, az első ünneplője, ebben szabadult fel. Az inasok a műhelyből tisztelettel nézik, a mester felköszönti. „Egészségedre, Sándor! Előtted van az élet. Kívánok neked szebbet, mint eddig nekünk volt."

Azon az estén is a megszokott időben tért nyugovóra. Alig telt el egy óra, izgatottan felült. Az utca felől hangok, lábdobogás, lárma, valaki megkocogtatja az utcai ablakot. Kiugrik az ágyból. Jaj, Istenem, ki az? Kinyitja az ajtót, asszonyok lépnek be. Közrefogják, nevetnek, kiabálnak, kezét szorítják. A nagy izgalomban mind egyszerre beszél. Ijedtsége már elmúlt, de még mindig kábult, semmit sem ért, ámultan áll a váratlan kavargás kellős közepén. Az egyik asszony könnyes szemmel a vállára borul.

— Sacskó néni, drága jó Szacskó néni. Csakhogy ezt is megértük! Jönnek a mieink, szabadulnak a fiúk. Győzött a Vörös Hadsereg, győztek a kommunisták. A rádió most jelentette, átszaladtunk mindjárt magához.

Most már megértett mindent. Nahát ez a Sanyi. Biztosan tudott már valamit. Így megijeszteni az anyját, szégyellje magát, még az anyja előtt is konspirál. Mindez csak átfutott rajta. Ilyen boldog sohasem volt. Percek alatt lehullott róla a fáradtság, az élet rárakódott súlya. Eleredtek a könnyei.

Az elvtársak hazajönnek, holnap talán már itt is lesznek. Nincsen most idő az elérzékenyülésre. Elküldte az asszonyok egy részét, vigyék tovább a nagy hírt. A többieket leültette az asztal köré. Izgatottan mutatni kezdett a házban. Tű, cérna, pamut, olló került elő a fiókokból és végül egy nagy vörös asztalterítő. Letette az asszonyok elé.

— Ez lesz a zászló. Holnap reggel kiteszszük. Himezzük rá a sarló-kalapácsot.

Az asszonyok munkához láttak. Késő éjszaka volt. Augusztus 23-ának éjszakája.

Most 1954. van. Az asztalnál ülünk Szacskó nénivel. Tíz évvel ezelőtt e fölött az asztal fölött himezték az éjszaka csendjében a lupényi asszonyok a város vörös lobogóját. Szemben velünk a vasútállomás, látni az ablakon át. A sínek mentén hatalmas téglahegyek hevernek. Az új Lupény építőanyaga. Csend van néhány percig. Szacskó néni feláll, egy kazettát hoz elő. „Ezúlékül anyámnak, Sanyitól. 1942. december 14. Karánsebes." Ezt olvasom, a fedelére vésték.

— A börtönben csinálták, most családi képek vannak benne.

Kinyitja. A legelső a Sanyi képe. Most Szacskó Sándor őrnagy, mellette felesége és egy kicsi fiú. A másik képen Józsi, a második gyerek. Jól megtermett ő is, családja van. Kint járt a Szovjetunióban, élmunkás, gépész. A harmadik a lánya. Férjhez ment, ura rendes ember, a bánya dolgozója, van egy kis gyerekük. Néhány boríték is előkerül. Előbb Sanyi levelei a börtönből, majd az újabb, a felszabadulás óta írta őket. — Bútort vettünk, a kicsi szépen nő, nyaralni készülünk... Mindegyikben valami öröm. Legalól egy doboz. Amikor sor kerül rá Szacskó néni elpirul. Felkattintom fedelét: érdemrend van benne. Szacskó néni kapta, a régi harcokért.

Valaki bejön a szobába, küldönc a néptanácstól. „Szacskó nénit várják sürgősen a gyűlésbe". Menni kell. Elrakja a kazettát, én tovább faggatom. Nevetve válaszol.

— Láthatja, mit csinálok. Tennivaló van elég. A napközi, az éjszakai szanatórium, a kórház, az iskolák. Van elég gondom és örömöm. Szépíteni kell a várost, csinosítjuk a blokkokat, új üzletek nyílnak mindenfelé. Ez a Lupény ma olyan, mint szegényember háza, amelyre váratlanul rámosolyog a szerencse. Mindent kicserélnek benne. A pincétől a padlásig át kell az egészet rendezni. Ebben a rendezésben aranyat ér az asszonykéz. Nézzen csak körül, mennyi új dolog van nálunk. Mi is sok mindent segítettünk elő. Javaslatokkal, önkéntes munkával, rendezvényekkel. Az asszonyokban rengeteg közösségi érzés van, csupán meg kell mozgatni őket. Engem vesznek mindig elő, ha szükség van az asszonyokra. Mi, öregek sok mindent megéltünk. S talán éppen ezért, ha valamiért ki kell állni, sokszor több bennünk a tűz, mint a fiatalokban. Meg aztán meg is választottak, képviselő vagyok és néptanácsban. Most is oda hívtak gyűlésre.

(Vége)

Postánkból:

Dohányboltot kérnek

Kenderföldi dolgozók nevében fordulok az „Új Komló" szerkesztőségéhez, hogy a dolgozók kívánságára létesítsenek egy dohányboltot, olyant, mint amilyen a Béke Szálló mellett van, amely árusít cigarettát, tűzkövet, képeslapot és főleg újságot. Mi kenderföldi dolgozók nem igen járunk be a városba, mert van több bolt, amely rendelkezésünkre áll, napi szükségletünket ott megvásárolhatjuk. De bizony ha el akarunk olvasni egy újságot, elég hosszú utat kell megtenni mondjuk az Arany János utcától, vagy a Vörösmarthy utcától a Béke Szállóig egy újságért, egy képeslapért, vagy egy 60 filléres bélyegért. Egy óra veszik el a dolgozónak a pihenéséből. Várjuk az intézkedést.

NYITRAI FERENC
Kenderföld

*

Teljesen jogosnak tartjuk a kenderföldi dolgozók kérését. A tanács kereskedelmi osztálya ugyancsak ilyen álláspont-on van. De jelen pillanatban nincs olyan helyiség, ahol ilyen üzletet be tudnának rendezni. Igéretet kaptunk, hogy tárgyalásokat kezdenek annak érdekében, hogy egy pavilont szerezzenek, mely megoldaná a kenderföldi dolgozók kérését.

Az állomásfőnökség válasza

Az „Állomásfőnökség címére" című panaszra közöljük (Megjelent az Új Komló 15-i számában), hogy a kijáratot elfoglaló posta-gépkocsivezetőjét a helybeli postahivatal útján felhívtuk, hogy a parkírozást 5 méter távolságra végezze a kijárattól. Így a jogos panasz egyik része megszűnik.

Sajnos a második vágányon lévő teherkocsiknál nem tudunk az előbbi módon intézkedni. Komló személypályaudvara éppen most ünnepelte 60 éves fennállását, de ez idő alatt nem volt mód arra, hogy bővítsük. A Kőbánya rakodója is ott van, ahova félévszázaddal ezelőtt építették. Így az első vágányon rakodik és a másodikon tápláljuk üres vagonokkal, melyet a panaszos cikk írója megemlít.

Ismerjük ezt a kényelmetlenséget és igyekszünk csökkenteni azzal, hogy kevesebb kocsit készítünk elő tolatásra a Kőbányának. De ezt csak azokon a napokon tudjuk betartani, amikor a bányászlakások építésére befutó anyaggal megrakott kocsik száma nem magas és nem torlódik össze szűk állomásunkon.

Állomásfőnökség, Komló.

Különvonat Fonyódra

— **A „Bányász Klub"** és a KISZ közösen kiránduló vonatot indít július 14-én Fonyódra. A vonaton zene, jégbehűtött italok és kitűnő ételek állnak az utasok rendelkezésére. Indulás reggel 5 órakor, visszaérkezés éjfélkor.

Jegyek július 3-ig a KISZ szervezeteknél és a klub gondnokánál 33 forintos árban kaphatók. Négy éven aluli gyermekek részére nem kell jegyet váltani. A négy és 10 év közöttiek egy jeggyel ketten utazhatnak.

Tárgyalóteremből:

Ki a bűnös?

E hónapban egy nagy és négy kiskorú ügyét tárgyalta a bíróság. 13—14 éves gyerekek ültek a vádlottak padján, s nem nagyon voltak megilletődve. Sőt, mintha kezdetben kissé büszkék is lettek volna.

Miért kerültek ide? Hogyan lehetséges, hogy ilyen fiatalon bíróság foglalkozik velük? Kik felelősek ezért? Nem könnyű erre feleletet adni.

Kezdetben kisebb lopásokat követtek el. A siker felbuzdította őket, s mind bátrabbak lettek. Magyarborsot loptak, betörtek a Kenderföldön lévő raktárba, ahonnan 2 000 forint értékű villanyszerelési cikket vittek el. Kátránypapírt kötegek szám „szereztek".

Nagy gyakorlatra tettek szert. Betörtek présházba, még hozzá úgy, hogy a tetőt kibontották. (Miért kínlódjanak a zár feltörésével?)

Ha költözködésnél kellett segíteni — szívesen ment közülük az egyik. — Cipőt és nylonharisnyát lopott, minden lelkiismeretfurdalás nélkül.

A másikra csomagfeladást bíztak — saját címére „adta fel".

Hasábfát loptak az erdőből, élelmiszert „emeltek" el az Üzemélelmezési Vállalat raktárából.

Ezzel vádolták őket.

*

Az ítélet a következő volt. Kénosz Gyula — nagykorút — aki már többször volt büntetve, 3 évi börtönre ítélte a bíróság.

A kiskorúak közül egyik 10 hónapot, a másik 8-at kapott. Másik kettő egy és fél, illetve egy évi javító intézetbe lett küldve.

*

Az ítélet elhangzott, de az előbbi kérdések megmaradtak. S ha elgondolkodunk a történteken, a felelősség fonala a szülők felé visz bennünket.

Mert az a gyerek, aki magyarborsot lopott, hazavitte, — s a szülő nem vitette vele vissza — nem annyira bűnös, mint maga a szülő.

Vagy miért engedték meg, hogy kimaradjanak az iskolából? Miért engedték meg, hogy olyannal „haverkodjanak" gyermekeik, mint a büntetett előéletű Kénosz?

Vajon felügyeltek-e gyermekük felett? Megnézték-e, hogy mivel töltik idejüket? Erre csak nemmel tudunk felelni.

A gyerekek látták: „azt tehetünk, amit akarunk" és éltek is ezzel. Egyre jobban süllyedtek — s a vádlottak padján tértek magukhoz.

Azzal védekezett a magyarborsot lopó fiú anyja, hogy:

— Hiába mondtam volna neki, hogy vigye vissza, akkor sem tette volna meg.

Ezt csak saját maga némi megnyugtatására találta ki. Ha akkor megtalálja a módját a gyerekkel való bánásmódnak — nem következett volna be a tárgyalás.

Az egyik apa így nyilatkozott.

— Én már nem tudok vele tenni semmit.

Ezt egy apa mondja, akinek kezében van a gyermek sorsa. Hát akkor ki tudott volna tenni valamit?

Meg kell, hogy mondjuk, a szülők könnyelműsége, nemtörődömsége, a fiatal gyerek teljes szabadjára való engedése a legdöntőbb ok. Úgy bántak velük, mintha már felnőttek lettek volna.

Sok szülő van, aki úgy érzi, ha mindent megenged gyerekének, akkor szereti igazán. Pedig ez tévedés. Ne próbáljunk a kisgyerekből idő előtt erővel „nagyot", „felnőttet" faragni, mert könnyen a bíróság téríthet bennünket vissza az életbe.

Ezen úgy hisszük, lehet gondolkodni.

— rajó —

HÍREK, közlemények

Felhívás!

A Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága és az ipari osztály megvizsgálta a város szikvíz ellátása problémáját. Megállapítást nyert, hogy a szikvízellátásban sok a hiba.

A szikvíz üzem jelenleg egy régi, elhasználódott szikvíztöltő géppel üzemel. Ez a gép sorozatosan elromlik. Több esetben fordul elő villamosenergia- és vízhiány. De ezen hiányosságok nem okoznak elő nagy kiesést. Az ellátásban előforduló nagy zavaroknak az oka az, hogy az üzem nem rendelkezik elegendő szikvizes üveggel.

Az elmúlt években több ezer ilyen üveget szerzett be az üzem. A lakosságnál, a vendéglátó üzemnél, a népboltokban és a különböző intézményeknél kb. 8500—9000 darab szódásüveg van. A legnagyobb hiba az, hogy a szikvízüzem volt vezetősége megengedte, hogy megfelelő számú üveg-pótlás biztosítása nélkül több ezer üveget felvásároljanak egyéni célokra.

Ezzel szemben maga az üzem mindössze 600—650 üveggel rendelkezik. Ezzel a mennyiséggel a forgalmat zökkenőmentesen lebonyolítani nem lehet. Megállapítást nyert, hogy egyes családoknál 5—6 üveg is van, melyek nincsenek kihasználva és akadályozzák a város szódavíz-ellátását.

A szikvíz-ellátás megjavulása csak úgy lehetséges, ha a lakosság felesleges üvegeit visszaadja, ha csökkentik a közületek üvegparkját és a megrendelés alatt álló új szikvíz töltőgép leszállítását és üzembeállítását sürgetik.

A Városi Tanács VB. felkéri a lakosságot, hogy a birtokukban lévő szikvizes üvegek egy részét (3 üvegen felül) a befizetett térítési díj visszafizetése mellett a lakásukhoz legközelebb lévő népboltban vagy szikvíz üzemben soron kívül adják le. A többi szükséges intézkedést a városi tanács megtette.

— **Július hetedikén** a KISZ művészeti csoportja egész estét betöltő műsorral mutatkozik be városunk közönségének. Az együttes az elmúlt hetekben megyénk különböző városaiban adott ízelítőt ebből a műsorból, melyet mindenütt nagy tetszéssel fogadtak. Az ifjúsági fesztiválon egyedül ezt a csoportot jutalmazta a közönség vastapssal.

— **Vasárnap délután** tartották meg a Fürst Sándor utcai általános iskola évzáró ünnepségét. Látványos torna- és énekbemutató után a bizonyítványokat osztották ki. Az ünnepséget követően megnyílt a tanulók munkáiból rendezett kiállítás.

— **Jó felkészültségről** tettek bizonyságot a Komlói Állami Zeneiskola növendékei a szombaton megtartott évzáró hangversenyen. A különféle hangszereken játszott bemutató zeneszámokat nagy tetszéssel fogadták a meghívott vendégek.

— **A strandfürdő** nagy népszerűségnek örvend. A kedvező időjárást kihasználva, naponta többszázan keresik fel a fürdőt.

— **500 kg burgonyát,** á 3,20 forinttal; 500 kg fejeskáposztát; 140 kg karfiolt; 78 kg tököt; 50 kg kelkáposztát; 40 csomó kalarábét; 110 kg cukorborsót; 70 kg meggyet és 70 kg málnaszörpöt adott el június 22-én — szombaton — az 502-es Zöldség-Gyümölcs bolt.

— **Borjúboxból készült,** zöld színű, gumitalpas női szandál 300 forintért és férfi kisipari, kékszínű félcipő 500 forintért vásárolható a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban.

OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

Tordai György: Ubryk Borbála története — című regény folytatása mai lapunkból anyagtorlódás miatt kimaradt.

Munkásokat keresnek

— **Kocsisokat** és kordélyos lóhajtókat felvesz az ÉM. 1. sz. Szekér- és Kordélyfuvarozó V. mecsekjánosi telepe. Szükséges 4 lóhajtó, 15 kordélyos lóhajtó és 3 lóápoló. Jelentkezők lehetnek vidékiek is, mert elhelyezésükről gondoskodás történik. Jelentkezés mecsekjánosiban, SZEFU telepen, Gódi István telepvezetőnél.

MOZIMŰSOR

„MÁJUS 1": június 26-án **„Kapitány és hőse"** nyugatnémet film, június 27—július 3-ig **„Boszorkány",** francia film, az erdő gyermekének megrázó története.

„SZABADSÁG": június 26-án **„Vízkereszt, vagy amit akartok",** színes szovjet film, június 28—30-ig **„Hippolit a lakáj",** magyar film.

Előadások kezdete: fél 5, fél 7 és fél 9 órakor.

Jegyeket az előadás előtt fél órával kell kiváltani.

„BÁNYÁSZ KLUB": június 30-án (szombat) este 8, július 1-én (vasárnap) délelőtt 10 és délután 3 órakor: **„Én és a nagyapám",** magyar film — Délután hét órakor: **„Vörös és Fekete",** II. rész, francia film. — Július 4-én hét órakor: **„Pármai kolostor"** I. rész. — Július 6-án hét órakor: **„Pármai kolostor"** II. rész.

Vegyen VIT sorsjegyet

Ara: 3 forint

Sorsolásra kerül többek között egy családi ház 200 négyszögöl telekkel. (A nyertes által kiválasztott városban építik fel!) Személyautó, motorkerékpár, bútorok, tangóharmónika, mosó- és varrógép, márkás 15 köves karórák, jégszekrény, stb.

Húzás július 28-án.

KAPHATÓ A KISZ VÁROSI BIZOTTSÁGÁNÁL.

Talán nem csalódtam

Vasárnap délután különös gondolattal mentem az útcára. A sétáló ifjúságnál tartottam szemlét.

Előlegben csak annyit jelzek, hogy az ifjúságot nagyon szeretem, eddigi életem több mint felét rájuk szenteltem szóval, tettel és írásban. Mindig jóakaratúlag.

A komlói ifjúsági nagygyűlésen ez a logikus mondat hangzott el: „Igaz, őszinte, egyenes, vidám embereket akarunk nevelni". Ez a mondat megragadta figyelmemet. Én is és nagyon sokan így szeretnénk, hogy kivétel nélkül minden ifjú az idézett mondat szerint alakítaná jellemét, jövendő életét és eszmei alapját, — persze, nem jelszínesen és hazug aláfestéssel.

Ezen a napon a szemeimet legeltettem az ifjúság külső megjelenésén. Figyelmemet megragadta egynéhány dolog, amelyre nemcsak én, hanem a tömegember is komoly ítélettel élt a férfiember megjelenésével, illetve öltözködésével.

Nemzetek vették át ez ismert közmondást egymástól, mely a rómaiaktól ered, hogy a „ruha teszi az embert". Van benne valami, de nem minden vonalon. Szerintem szilárd felfogással, ami a kobakban van, abban a bizonyos központban, a koponyában bizsereg, az teszi valamivé az embert.

Mit is láttam egyeseken? A zsibvásár rikító színeit. A pipaszárnadrágot és a szár végén a tenyérnyi felhajtást. A cipők különböző formáit, színek változatában. Micsoda harmónia! Igaz, ízlés dolga. De van jó és van rossz ízlés is. Aztán megakadt a szemem a fejek ékességén. Nem vagyok elfogult lélek, sem indulatos, de majdnem felkiáltottam, hogy: Szent Kleofás! — hát ez a társaság meg micsoda szerzethez tartozik, amelyik így tudja megcsúfítani fejét és egész külső karakterét is.

Fiatal legénykék kisütött, ondolált hajjal. A homlok fellett összegabalyított labdaszerű vacak. Ugy néztek ki, mint az ázott kakasok. Elől bodorítás, mögötte a vizes, símára kent haj. Ugy gondoltam, hogy ettől a lányok nem kaphatnak szervi szívbajt, de Ámor a nyilát sem méltatja kezébe venni. Az is csak legyint.

Gerard, a bohóc jelenik így meg a porondon, amikor száma következik.

*

Kérdem? Az ilyenekben épül a szocializmus jövő perspektívája? Van-e ezeknek fogalmuk arról, hogy a szocializmus veteránjai a mai nemzedéktől várja harcuk további folytatását, hogy a munka által érlelt gyümölcs szüretre érjen?

Nem hiszem. Az ilyen ifjak nemcsak a felépített pilléreket rombolnák le, hanem a hajszálcsövesség törvénye alapján még a fundamentumot is szétmállasztanák. A szivárgás megemészti a vakolatot és széjjel szórja a legkeményebb szervezettséget is.

Ez az igazság. És legyen egyúttal elmélet is. Kár felette elmerengeni. Ha elszórtan is akadnak ily vergődő jellemek, legyünk azon, hogy ne vetközzenek ki ennyire a férfinem mivoltából és ne legyenek a nemzedék rút, szibarita vázai.

Az ízlésnek, szépítésnek és kendőzésnek is van egészséges oldala, de van határa is. Az öltözködésnek is. Nem azt akarom kifejezni, hogy öltözködésünkben maradiak legyünk és a fej ékességét, a hajat ne ápoljuk. Nem, mert akkor nevetségessé leszek én is. Én sem hánytam fittyet a divatnak, de régi tapasztalatom, hogy a piperkőcök mindig üres fejűek voltak és kétoldali munkaundorodásban szenvedtek. Figyeljék csak meg.

Vajon a lánykáknál az ilyen látványosságok milyen érzelmeket ébresztenek szívük pitvarában? Erre reális választ csak ők adhatnának.

Nem firtatom. Előttem álltak a lányok, nagyon kuncogtak és olyan megállapítást tettek, amitől ezek a sorok életet kaptak, hogy fényt vetítsenek egynéhány ficánkoló lényre, akik ilyen jelentéktelen élményt adnak egy bámészkodás alkalmával.

Ne vessék szememre, hogy „rossz" az ízlésem.

Talán nem csalódtam, hisz én is a jelenben élek.

— ZAJOS —

Hannibál hadvezér esete a „nylon"-busszal

I.

Ne csodálkozzon kedves olvasó a furcsa címen. Hannibál valóban látta a „csodálatos nylon" buszt! Sőt, még utazott is rajta. S hogy mi módon esett ez meg, elmondjuk.

*

Itt járt Magyarországon a dicső hadvezér, mert filmet forgattak róla. *(Egyesek szerint úgy nyilatkozott, hogy „ezért a filmért bizony kár volt idejönnöm.")* Amikor befejezte a filmezést, felvette az érte járó honoráriumot és elindult kicsit „körülnézni". Annyi csodálatos dolgot látott és tapasztalt a szép magyar honban, hogy bizony már a májusi hó hulldogált midőn az ország déli része felé közeledett.

Domboldalra *(a magyarok szemében hegyoldal, de Hannibál az égig érőket nevezi csak hegynek)* épülő szép városhoz ért, s nagyon sokáig elgyönyörködött a sikátorszerű utcákban. Addig-addig nézelődött, míg hogyan-hogyan sem, tágas betonmezőn találta magát.

Mindenfelé dühösen pöfögő, kerekes szörnyek álldogáltak. Volt közöttük szürke, mely ki tudja miért, nagyon megtetszett a dicső hadfinak. De volt ott olyan is, amely ugyancsak megnevettette! Zöld össze-vissza horpadt tákolmány, mely dühösen rázkódott, amikor nevetni látta Hannibált.

Vagy talán azért volt dühös, mert egy résen szitkozódó harcosok bújtak belé? Ezen gondolkodott a történelem nagy alakja, mikor csodák-csodájára, saját nevét hallotta említeni.

— Szegény jó Hannibál, mennyivel könnyebben kelt át a hegyeken elefántja hátán, mint mi a dombokon ezekkel az ócska „nylon" buszokkal.

Így tudta meg a hadfi, hogy eme szörny — amely az ő gyalogbintójánál is ósdibbnak látszott — nem más, mint a hírhedt *(bocsánat „híres")* „nylon" busz.

A fenti szavak két pocakos harcostól származtak, pontosabban attól, aki nagy, fehér ronggyal verejtékező homlokát törölgette. Nagy dühösen vetett rájuk egy becsmérlő pillantást, miközben így morfondírozott magában.

— Még, hogy ezzel nehezebb átkelni a dombocskákon, melyek erre felé vannak? Hát tanultak ezek az elhízott, harcosoknak nevezett valakik valaha is az ő ezer gyötrelemmel és kétezer annyi nehézséggel teletűzdelt útjáról? Hát csak látták volna, amidőn kötélen kellett leengedni elefántjaikat a szakadékokba! Csak egy nap kéne nekik ingó elefánt háton olyan veszélyes helyen járniok.

S míg ezek végig futottak az agyán, eszébe jutott — mint már annyiszor — az a borzalmas hegyiút. Rágondolt az akkor elszenvedett nagy hidegre, melynél kibírhatatlanabb dolog *(Hannibál szerint)* nincs is a világon.

Majd egy hirtelen, tőle megszokott merész mozdulattal bebújt a nem éppen alacsony nyíláson a két harcos után a szörny gyomrába. *(Jajj, neked Hannibál!)*

— Megfogom magyarázni ennek a két elbizakodott alaknak, hogy gyerekjáték ez az utazás az enyémhez képest!

Ez volt az utolsó gondolata az indulás előtt, mert hirtelen nagy robajjal becsapódott a szörny bordája, s csak akkor tért magához, amikor egy szoknyás harcos tuszkolta ki az öléből. Így jött rá: elindultak.

*

Zavartan igyekezett felállni, de nem akadt egy talpalatnyi szabad hely sem a szörny gyomrában. Végre sikerült egyik sarujának hegyét — erőszakkal — biztos helyre tenni.

(Folytatjuk.)

Úttörő HÍREK

Az úttörő ház nevelői ebben az évben is megszervezik a Hidasvölgyben lévő vadászháznál a már hagyományossá vált nyári táborozást. Az úttörő csoportok (két fiú, egy lány) két hetes váltással táborozhatnak.

Az első turnus július 5-én, a második július 18-án, a harmadik augusztus 7-én kezdi meg a táborozást. A záró tábortűzre augusztus 14-én kerül sor.

A táborozáshoz nyújtott jelentős társadalmi segítség mellett az úttörőknek 70 forintos hozzájárulást kell fizetniök. A táborba indulók részére kötelező az előzetes orvosi vizsgálat. Azok a tanulók, akik megbuktak, nem jöhetnek számításba. Korhatár 9—14 év.

Azok a pajtások, akik szeretnének részt venni a romantikusnak igérkező táborozáson, jelentkezhetnek az úttörőházban mindennap reggel 8-tól este 6 óráig. Bővebb felvilágosítást itt kapnak.

*

A városi tanács nyolc darab, összesen 30 személyt befogadó vadászkonyhát állított fel a Csillebércre, Fonyódra, Balatonzamárdiba, s külföldre induló pajtások az utazással, felszereléssel kapcsolatos tudnivalókról a szükséges tájékoztatást az iskolák csapatvezetőjétől, vagy az úttörőház igazgatójától kaphatják meg. Telefon: 23-70.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi intéző bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős kiadó: az MSZMP városi intézőbizottsága

Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 12-18, 23-69

Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a városi szervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. szám. Telefon: 30-27. Nyomdáért felel: Melles Rezső

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI INTÉZŐ BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 52. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. JÚNIUS 29.

Hétfőtől szerdáig

Név	Terv	24-én Tény	+	%	25-én Tény	+	%	26-án Tény	+	%	Havi %
1. III-as akna	560	567	7	101.2	579	19	103.4	711	151	126.9	106.7
2. Szászvár	210	209	—	99.5	237	27	112.7	245	35	116.5	105.1
3. Mája	280	258	—	92.3	270	—	96.4	351	71	125.5	102.9
4. Béta-akna	730	539	—	73.9	857	127	117.5	921	191	126.2	102.7
5. N.-mányok	260	223	—	85.7	275	15	105.6	293	33	112.7	100.9
6. Anna-akna	380	390	10	102.7	321	—	84.5	383	3	100.7	100.7
7. Kossuth-a.	1321	1253	—	94.9	1429	108	108.1	1412	91	106.9	100.4
Tröszt	3741	3440	—	92.0	3967	226	106.0	4316	575	115.4	102.3

Megjegyzés: a számok tonnában értendők.

A bányabiztonságról

A bányaterek kihajtása a kőzetek egyensúlyi helyzetének megbontásával jár. Az egyensúly megbontása a kőzetnyomásban mutatkozik meg. A felépő nyomás, a szelvények szűkülését, kőzetdarabok leváltását és lehullását idézi elő. Hogy a kihajtott bányaterek használatuk ideje alatt nyitva maradjanak és kőzethullásból származó baleseteket elhárítsuk — azokat biztosítani kell.

A bányászatban kezdetben kizárólag fával biztosítottak. A technika fejlődésével azután sor került az ú. n. korszerű biztosító elemek alkalmazására, illetve azok kombinációira is.

Aknák, tárók, rakodók és egyéb nagy nyomású helyeken, vagy ahol tűz és vízveszéllyel kell számolni, ma már nemcsak kizárólag tégla vagy beton idomkő biztosítást, illetve falazást alkalmazunk. Ezek a vágatok egyúttal hosszú élettartalmúak, tehát a magasabb költségek ellenére is kifizetődőek. Ötször-tízezer annyi ideig tartanak, mintha azok fával lettek volna biztosítva.

Meddőben hajtott fekű, fedű, illetve keresztvágatoknál kisebb nyomásnál Moll biztosítást (ez lehet használt vasúti sínből, csőből), míg nagyobb nyomásnál ú. n. TH (toussaint-Heintzman) acélgyűrű biztosítást alkalmazunk. A Moll biztosítás engedékenységét a fatőgerendák adják, míg T. H. biztosításnál az ívelemek egymáson elcsúszhatnak. Bár mindkét biztosítás anyaga jóval drágább, mint az ugyanannyi folyóméterbe beépített fabiztosítás ára, azonban a tartósságot figyelembevéve, ez a költség bőven megtérül és a vágatokban a munkavégzés, baleseti forrás kisebb jelentőségű, fenntartás költsége kevesebb.

Fejtési alap és légvágatokban, valamint gurítókban és feltörésekben legtöbb helyen még faácsolattal biztosítunk. Azonban a fejtési szállító és fővágatokban, ahol tehát a szállítás, faellátás és közlekedés lebonyolódik, fokozatosan áttérünk T. H. biztosításra. Itt nem a vágat hosszú életét veszszük figyelembe, ugyanis a fejtési vágatok a többiekhez képest rövid életűek, hanem a biztonságot. A fejtések befejeztével ezeket az acélbiztosító gyűrűket visszaraboljuk és kijavítás után újból felhasználjuk.

Fejtésekben mindenütt fabiztosítást alkalmazunk. Most folynak az előkészületek vastámokkal való biztosítás bevezetésére. Jelentősége, hogy a devizáért kapott bányafa mennyiségét lehetőség szerint a minimumra leszorítsuk, s ezzel az ország pénzgazdálkodását megkönnyítsük. Amíg fejtéseinkben a beépített bányafát csak egyszer — addig a vastámokat több alkalommal tudjuk felhasználni. Igaz ugyan, hogy ezek beszerzési költsége is több, mint a bányafáé, azonban a többszöri felhasználás lehetősége biztosítja a költségek megtérülését.

A biztosítás jelentősége különösen a balesetelhárításban kell, hogy megmutatkozzon. Ezért legfontosabb követelmény az, hogy az egyes biztosításmódokra, illetve típusokra kiadott utasításokat tartsuk és tartassuk be saját érdekünkben.

Ha a legfontosabb szempontokat figyelemmel kísérjük és munka közben azokat pontosan be is tartjuk, akkor a balesetvédelem mellett a biztosítás többi követelményeinek is eleget tettünk.

— K. J. —

Beszélgetés Kossuth-akna főmérnökével
a szocialista munkaversenyről

Kossuth-akna főmérnöke, Szepeshegyi István elvtárs, június 27-én, csütörtökön — a kora délelőtti órákban nyilatkozott lapunk munkatársának. A beszélgetés alkalmával kifejtette véleményét a munkaverseny fontosságáról, és annak Kossuth-aknai alkalmazásáról. Az elhangzott kérdésekre az alábbiakat válaszolta:

— *Véleménye szerint szükség van-e — a termelés zavartalan biztosítása, és állandó fokozása érdekében — szocialista munkaversenyre?*

— Az egységes munkaverseny kibontakozása igen fontos. Abban a versenyben, ahol a csapat egész kollektívája versenyez, van is eredmény. Jelen pillanatban ilyen szellemben dolgozunk mi is.

Meglátásom szerint, az egyéni történésnek nem nagy fontossága van. S ha munkahelyeinken belül, nem a csapat kollektívája, hanem csak néhány kiemelt vájára versenyezne, a kibontakozott versengés már nem is lenne egészséges.

Az október előtti időkből, sajnos tudnék erre példát is mondani, hiszen voltak olyan bányászaink, akikből sztárokat csináltunk, és az egekig magasztaltuk őket. Igy a régi 1-es fejtésben dolgozó két legjobb vájárt, — bár csapatuk tervet nem teljesített — többször kiemeltük, megdícsértük, és mondhatnám, állandóan velük foglalkoztunk.

— *Jelen esetben milyen Kossuth-aknán a versenyszellem kibontakozása?*

— Fejtési és elővájási csapataink is versenybe vannak. A körletek azonban nem egymással, hanem a szomszédos aknák körleteivel versenyeznek. Ez a módszer, bányászaink között elégedettséget vált ki. Több bányabeli beszélgetésünk alkalmával elmondották ugyanis, hogy a kollektív versenyben szívesen vesznek részt. Az egyéni, előbb említett versengést azonban a legtöbben helytelennek tartják.

— *Milyen formában értékelik az eredményeket?*

— A jelenlegi versenyértékelésünkhöz nem fűzünk különösebb kommentárt. Elmarad a gúnyrajz, a magasztalás. Ehelyett inkább tettekkel segítjük a gyengén termelő csapatokat.

— *Volt már ilyen példa?*

— Június 26-án, a III/a. keresztvágati fejtés csapatainál, azelőtt pedig az 1-es körleti, 4-es számú fejtés csapatával foglalkoztunk. Mindkettőnél hullámzó, egyenlőtlen terveljesítést tapasztaltunk. A beszélgetés alkalmával megtudtuk az elmaradás okait, és azóta már meg is szüntettük a nehézségeket.

Ezzel természetesen még nincs rendben minden. Ha elvárjuk bányászainktól a fokozatos terveljesítést, úgy nekünk is kötelességünk eredményeik megfelelő értékelése. Megmondom őszintén, a Kossuth-Béta közötti versenyértékelést nagyon is formálisnak tartom. Hóvégén csak a számadatokat nézzük, és sohasem vizsgáljuk meg a magasabb, vagy alacsonyabb százalék okozatát. A jövőben változtatunk ezen a módszeren. A májusi termelés értékelésénél elhatároztuk, hogy a következő időszakokban már az aknák, csapatok munkakörülményeit is figyelembevesszük, és a jó vagy rossz teljesítmények okait is ismertetjük.

— *Ezekután hogyan kívánja biztosítani Kossuth-akna műszaki apparátusa a verseny lehetőségét?*

— Július elsejétől általánosan rátérünk a kétharmados termelésre. Az éjszakai harmadban dolgozók csak a felügyeletet és a biztosítást látják el. Jelenleg próbálkozásokat folytatunk az anyag biztosításánál is. A fejtési fákhoz hasonlóan, az elővájási ácsolatokat is, napszinten akarjuk — gépi erővel — elkészíteni. Igy kevesebb mellékmunkát kell végezniök a csapatoknak.

Ezenkívül a VII. szint 1-es és 6-os aknarakodóinak két vágányú szakaszra való átalakítása, s a szállításnál mutatkozó nehézségek fokozatos megszüntetése, szintén előbbre segíti a bányászok több és jobb munkáját.

Ismét beszélünk . . .
A vízellátásról

A háziasszonyok egyre gyakrabban panaszkodnak a vízszolgáltatásról. „Rendszertelenül nyitják meg a csapokat, nincs elegendő víz, nem tudunk megfelelő mennyiséget tárolni, s napközben állott, poshadt vizet kell innunk — mondják —, mert jég hiányában még csak hűteni sem tudjuk a tárolt vízmennyiséget. Attól félünk, hogy valamilyen betegséget kapunk a víztől ebben a nagy melegben."

Meddig tart még ez az állapot? — kérdezik, s hogy erre feleletet tudjunk adni, felkerestük a Víz- és Csatornaművek igazgatóját. Megkérdeztük Michelutti elvtársat:

— *Rendszeresítették-e a víznyitás és vízelzárás időszakát?*

— A tanács határozata alapján hétköznapokon reggel 6 órától 8 óráig, déli 12 órától délután 2 óráig és este 6 órától 8 óráig tartjuk nyitva a vízhálózatot.

— *Miért nem biztosítják vasárnap délelőtt is a szükséges vízmennyiséget?*

— Sajnos, vasárnap délelőtt nem tudunk állandó vízszolgáltatást biztosítani. Ennek oka az, hogy a szombati napokon nagyon sok víz elhasználódik. A lakosság zöme ebben az időben végzi el hétvégi tisztálkodását, s az elfolyó vízmennyiséget nem tudjuk vasárnap délelőttre pótolni. Igy erre a napra kevesebb víz jut.

— *Remélhető-e némi javulás a vízellátásban?*

— Jelenleg a kőlyuki Gyulaforrás foglalását végezzük. Ha tervünk sikerül, akkor egy hónap múlva körülbelül 500 köbméterrel tudjuk növelni a tárolt vízmennyiséget. Tárgyaltunk már arról is, hogy a hálózatot egésznapos időtartamra nyitva hagyjuk.

Persze, ebben az esetben a lakosság figyelmére is szükség van. Nem fordulhat elő ugyanis olyan eset, amely a Fürst Sándor utca 27. szám alatt lévő házban előfordult. Jankovitséknál már négy esetben nyitva maradt a vízcsap, s most legutóbb is az alattuk lévő lakó szobáiban — az ő hagyagságuk miatt — újra festetni kell. Elvárjuk, hogy a Víz- és Csatornaművek mielőbb gondoskodjanak a megfelelő vízellátásról, de ugyanakkor megköveteljük, hogy a lakosság is takarékosabban bánjon a vízmennyiséggel. Ne pocsékolja azt, hiszen annak minden egyes cseppjére nagy szükség van.

A pusztító vihar
halálos áldozata

Június 24-én éjszaka fél 12 órai kezdettel dühöngő, kb. 1 óra hosszáig tartó vihar tombolt városunk felett is. Több lakóház ablaka megsérült, az üvegek kitörtek, s a konyhákba, szobákba dézsaszámra ömlött a víz. A lakók éjnek idején lapátolták vödörbe a vizet, s becsülték fel a károkat. Több épületben, helyiségben javítási munka vált szükségessé.

A pusztító viharnak városunkban egy halálos áldozata is volt. Nemere Gyula abaligeti lakos Gesztenyésben tartózkodott e viharos éjszakán. A cukoragárcásban 1 hold málnája volt, s ezt őrizte. Miután napokig nem ment haza, kunyhót épített magának s itt húzódott meg pihenés idején.

Június 24-én éjszaka a vihar összedöntötte kunyhóját és Nemere Gyulát maga alá temette. 25-én reggel napszámosai, Nagyági László és felesége segítségére sietett a kapálásnál. Ekkor vette észre a házaspár, hogy a kunyhó összedőlt. A gazdát már csak holtan tudták kimenteni a romok alól.

A postahivatal jelenti

A viharos éjszaka Kossuth-akna, Béta-akna, Gesztenyés és Kökönyös légvezetékes vonalain történtek biztosító kiégések. A zavarok miatt az áramszünet 24-én éjjeli 1 órától 25-én délután 13 óráig tartott. Ezen idő alatt négy zavarelhárító dolgozott, s a hibákat délután 13 óráig meg is szüntették.

Az aknamélyítés mesterei

Keveset beszélünk róluk, ritkán halljuk emlegetni nevüket, pedig megérdemelnék, hogy néha hosszabban időzzünk náluk. Nem világraszóló esemény, nem is „óriási szenzáció" amit végeznek, mégis — államunknak, bányászatunknak nélkülözhetetlen, fontos része.

Az Anna-aknai házak közvetlen közelében van irodahelyük, s ott jegyzik fel nevüket, problémáikat, és kísérik figyelemmel munkájukat. 600 ember, 600 kiváló aknamélyítő, feltáró, tartozik a vállalat kötelékébe, létszámába. Bár munkahelyük megoszlik az aknák között, s bár eredményeiket, Gesztenyésben, Bétán, Kossuthon, Hidason és Mázán külön-külön értékelik, mégis — egy vállalathoz tartoznak valamennyien. Az Aknamélyítő vállalathoz.

Nos, néhány szóval erről a vállalatról szeretnénk írni. Megérdemli, hiszen munkáját összeségében is jól végzi el, s a követelményeknek is mindenkor megfelel. Bár emberei széttagozódnak, valamennyi tevékenykedését figyelemmel kíséri.

Olyan a vállalat, mint egy nagy család. Közvetlen hozzátartozója, elválaszthatatlan jóbarátja, fontos, szerves része a széntermelő üzemeknek, a fekete aranyat fejtő bányászoknak. Céljuk, munkájuk is egyező. Minden aknában találkoznak, hiszen az egyik előkészíti, a másik pedig tovább folytatja a gazdasági munkát.

Jelenleg az aknamélyítő-brigádok, öt fontos helyen végzik feltárásukat. Gesztenyésben a szállítóakna vezérléc szerelésén s a légakna II. szinti elővájásán, valamint az első szint kiképzésén munkálkodnak. Béta-aknán a VI. szintre való lemélyítést, s a rakodó kiképzését végzik. Ez azért fontos, mert jövő hónapban, a vezérléc szerelését is tervbe vették.

A III-as aknában dolgozó aknamélyítők, modern, korszerű eljárása, külön is említésre méltó. Itt a III. és IV. szint, „B" és „C" mezőjében, csakis vasácsolást alkalmaznak. A csapatok szívesen biztosítanak vaselemekkel, mert így munkájuk sokkal tartósabb, maradandóbb lesz.

Az üzem termelésében, dícséretre méltó eredmények születtek. A brigádok tervüket 100 százalékon felül teljesítik, és a minőség ellen sincs semmi kifogás. Mégis: vannak problémák a vállalat belső életében. Sok a bumlizó, vagy a betegek száma. S, hogy ezen állapotot a vállalat vezetői milyen formában kívánják megszüntetni, arról lapunk legközelebbi számában adunk tájékoztatót.

Aknáink *jelentik*

„III-as akna dolgozói június 17-én délelőtt 10 órakor befejezték az első féléves tervüket" — jelentették június 22-én a III-as aknai üzemtől. S néhány nappal később — június 27-én — újabb örvendetes eredményről számolhattak be. — „25-én délután 2 órakor II. negyedévi tervünket is teljesítettük. Határidő előtt 4 nappal eleget tettünk kötelezettségünknek."

*

Ugyancsak időelőtti tervteljesítésről szólt, a komlói tanbánya jelentése is. Első féléves tervüket június 17-én és II. negyedéves tervüket június 22-én fejezték be. Terven felül 4.502.4 tonna szenet adtak.

PARTHIREK

Az MSZMP Városi Intéző Bizottsága által indított politikai akadémia első két előadásának; **a magyarországi ellenforradalom a marxizmus-leninizmus fényében, továbbá: az MSZMP a munkásosztály forradalmi pártja** címmel tartott előadások konzultációs kérdéseinek megválaszolására július 1-én, hétfőn délután 5 órakor kerül sor.

Felhívjuk a két előadáson részt vett hallgatókat, hogy akik még nem adták be konzultációs kérdéseiket, azt sürgősen tegyék meg. Kérjük, hogy a két előadás résztvevői a konzultáción jelenjenek meg.

Bemutatjuk
a helyiipari vállalat kárpitos részlegét

A Kosuth Lajos utca végén, a „Galambos"-féle udvarban található a helyiipari vállalat kárpitos részlege. Igy mondják az ismerősök, a „beavatottak", — egyszóval azok, akik már közelebbi ismeretséget kötöttek a részleg dolgozóival.

Bezzeg a tájékozatlan, gyanútlan — és főleg ismeretlen — megrendelő! Keresheti a „Galambos"-udvarban, akár ítéletnapig is a kárpitosokat. Soha sem találja meg, ha az udvarban dolgozó emberek, s az ottani lakók útba nem igazítják. Miután megkapja a szükséges felvilágosítást, elindulhat egyenest felfelé, kanyarodhat jobbra és balra, megpihenhet kétszer, vagy háromszor, míg végre szemébe ötlik egy ajtó, melyre nagy betűkkel ráírták: „Kárpitosok".

Az ajtón belül aztán . . . helyben van. Kedves mosollyal, készséges magyarázattal fogadják a dolgozók: a mester, a „jobbkeze", s az okos, ügyes, fürge tanuló.

A részlegvezető

Boóz József: Sovány, barátságos, megfontolt beszédű fiatalember. 26 éves. Korára nagyon hiú, s úgy mondja: soha sem akar megöregedni. Azt szeretné, ha mindig ilyen fiatal maradna. Szakmáját Bécsben tanulta, s mikor felnőtt, szíve hazahozta Magyarországra. Később szüleit is hazacsalogatta. — „Mégiscsak jobb itthon, mint idegenben" — írta az öregeknek, és azok elutaztak fiuk után.

Nemrégiben lakást kapott a vállalattól, s így módjában állt — Pécs helyett, Komlón — berendezni, felesége és kisfia számára, a „nyugodt, meleg családi otthont".

A „jobbkeze"

Nagy Flórián, nem régóta segít a kárpitos munkában. Bár a szakmáját még 1948-ban tanulta, a gyakorlatban csak március óta dolgozik. Mestere elégedett munkájával, s ő maga is szívesen dolgozik. Szorgalmának eredménye, havonként megmutatkozik. Fizetéskor ugyanis sohasem visz 2 000 forintnál kevesebbet haza.

. . . és a tanuló

Péter Károly feketeszemű, jóvágású, ügyes fiú. Októberben már két éves tanuló lesz. Ha letelik a három év, ugyanolyan nagyszerűen érti majd ő is a szakmát, mint mestere: Boóz József. Igyekvésén kívül, sok segítséget kap a részlegvezetőtől. Sezlont és ágybetétet már egyedül is készíthet, s ő meg is csinálja. Persze úgy, hogy az mindenkinek tetszék.

Azelőtt a „régi mesterek" idejében, csak rugóigazítás, és különböző tárgyak cipelése jutott volna napi munkájául. Most, igazi mód és alkalom van arra, hogy tudását és tehetségét fejlessze. És Péter Karcsi ki is használ minden lehetőséget . . .

Ők hárman

végzik tehát azt a munkát, mellyel Komló lakosai, napnap után megbízzák a vállalatot. Vannak akik már ismerősen üdvözlik őket, de vannak olyanok is, akik csak véletlenül, hallomásból tudnak létezésükről. Ezek számára mutattuk be mindhármukat. A mestert, a segédet, és a tanulót, akik varázslatos ügyességgel alakítják, formálják a kárpitos kellékeket, addig, míg végül is modern, szép rekamié, fotőly, szék, vagy éppen ágybetét kerül ki a kezük alól.

Pálinkás Károlyné

PÁRTÉLET, PÁRTELMÉLET

Felvilágosítunk, de kemény intézkedést is teszünk

Szép, de nehéz feladatot old meg a Komlói Építőipari Vállalat. Többszáz lakást készít el ebben az évben, hogy a ma még lakásnehézségekkel küzdő családok közül mind többen saját otthonukba költözhessenek az év III. negyedében, legkésőbb az esztendő fordulójáig. Nagyon sok emberi alkotómunka szükséges ahhoz a tervezéstől, az építőanyag gyártásától kezdve, amíg az építőmunkások keze alatt lakóépület formát ölt az anyag, s amíg az új lakásokon az utolsó ecsetvonást húzzák. Különböző szakágakhoz tartozó dolgozók ezrei, forintok milliói, munkásszállók, közlekedési eszközök, s sok-sok egyéb kell, az évi lakásépítési terv megvalósításához.

Ezekre gondoltunk, amikor a vállalat több vezetőjével és dolgozójával, a pártszervezet vezetőjével találkoztunk azért, hogy megnézzük, hogyan,

milyen módszerekkel ellenőrzi a pártszervezet a vállalat termelő munkáját.

Nemcsak szavakból, a beszélgetés során elhangzottakból, de a taggyűlésekről készült jegyzőkönyvekből, a rögzített intézkedésekből is módunk volt képet alkotni a vállalat kommunistáinak ilyen irányú munkájáról.

Dallos Kovács elvtárs elmondotta — s ezt a fentiek szerint bizonyító anyaggal is igazolta —, hogy az üzem kommunistái mintegy két hónappal ezelőtt már hozzáláttak a vállalat gazdaságos üzemeltetésének vizsgálatához, s ezzel együtt a vizsgálat során jelentkező hiányosságok megszüntetéséhez.

Először azt vizsgálták, hogy miben különbözik intenzitás, gazdaságosság tekintetében ez évben a múlt évihez viszonyítva a vállalat munkája. A termelési és önköltség tényszámok megmutatták, hogy ez évben az elmúlt évekhez viszonyítva az üzem gazdaságossága javult, főleg jóval biztosítottabbak az építkezésekhez a műszaki feltételek, javult a vállalat anyaggazdálkodása. A mutatószámok vizsgálata több hiányosságra is felhívta a figyelmet, amely összegben, anyagban a kimutatásokon jelentkezett. Ezért elhatározták, hogy e mutatószámok alapján megvizsgálják kint az életben az építkezéseknél, az emberek között a számokban mutatkozó hibák okát, forrását, és megkeresik kijavításának módját.

Ember a maga szükségleteivel

Ezekután került sor a múlthavi taggyűlésre, ahol az egész tagság olyan határozatot hozott, hogy két bizottságot kell felállítani. Feladatuk az említett mutatók alapján a gyakorlatban megvizsgálni a műszaki és pénzügyi helyzetet, a vállalat tervteljesítését. Ezzel egyidőben a másik bizottság azt a feladatot kapta, hogy vizsgálja meg a vállalat csaknem 2000 dolgozójának szociális helyzetét, a munkásszállások, az étkezés, a ruhaellátás, stb. területén, azaz mindazokat a tényezőket, amelyek jó vagy rossz irányba befolyásolhatják az emberek munkáját, hangulatát. Következésképpen a gazdaságos termelést,

Sok üzemnek mutat példát az építőipari pártszervezet ezen intézkedése.

Véleményünk szerint helyes és ez a helyes, hogy a termelést nem az emberek gondjaitól, problémáitól, örömétől, vagy egyéni nehézségeitől elszakítva, hanem ezzel együtt, ezzel összefüggésben vizsgálták meg, úgy, hogy miközben segítik az emberek egyéni problémáit megoldani, egyben felvilágosító munkával és megfelelő légkör megteremtésével segítik megoldani a vállalat nagyobb jelentőségű gondjait is.

A bizottság azóta már befejezte a munkáját. Június 21-én kibővített **aktíva ülésen elemezték a tapasztalatokat és tették meg a vállalat vezetőségének a javaslatot a teendő intézkedésekre.**

A vizsgálat megmutatta a vállalatnál megvalósítható termelési önköltségcsökkentés két főirányát. Az egyik a gépüzem területén mutatkozó rendellenességek, lazaságok megszüntetése, a másik a salakelemek gyártásának fokozása és felhasználása, s ezzel összefüggően anyagkutató kislaboratóriumi munka megindítása az építkezésekhez hasznosítható újabb anyagok felkutatása, vizsgálata céljából.

Az utóbbinál már különböző újítások révén értek el jelentős eredményeket. Ilyen sikert jelent a nagyelemi salakblokk-párkány gyártása és hasznosítása az építkezéseknél.

A gépüzemnél jelentős hiányosságokat tapasztaltak. Tarthatatlan helyzet, hogy az elmúlt időszakban egy gépkocsi üzemeltetése a vállalatnak óránként mintegy 55 forintjába került. A gépkocsik és egyéb építkezési gépek javítása felelőtlenül, hanyagul történt meg, amely komoly mértékben gátolta egyrészt a termelő munka folyamatosságát és eredményességét, másrészt számottevő módon növelte a vállalat termelési költségét.

A vállalat dolgozóinak szociális, kulturális helyzetét vizsgálva, a bizottság örömmel nyugtázhatott már olyan tényeket, amelyek ezen a téren az ellenforradalom által okozott károk gyors pótlását mutatta. Az év első 5 hónapjában mintegy másfél millió forint értékben szerzett be a vállalat munkaruhát sokszázezer forint értékben tette lakájossá, jobbfelszerelésűvé az építő munkásszállókat, pótolva, vagy megjavítva az ellenforradalmárok által elvitt, megsemmisített, vagy megrongált felszerelési tárgyakat. A vizsgálat nyomán a vállalatnak e téren még további gyors intézkedéseket javasolt a bizottság.

Mindennap akad új tennivaló

Természetesen a pártszervezet kommunistái nemcsak arra figyeltek, hogy a kiküldött bizottságok jól, a tényleges helyzetnek megfelelően vizsgálják az üzem gazdaságosságát, az emberek szociális, kulturális helyzetét, hanem

a termelő munka során naponkint jelentkező újabb problémákra is felfigyelnek, hogy a lehető leggyorsabban intézkedhessenek.

Ilyen probléma — mint arról lapunk legutóbbi számában is már beszámoltunk — a kökönyösi építkezések bérezésének helytelenségéből adódó jogos felháborodás megszüntetése, a megromlott munkamorál, hangulat, megjavítása. Természetesen nem felvilágosító munkával kívánják megszüntetni a rossz hangulatot. Ehelyett gyorsan megvizsgálták, hogy mi volt a tényleges oka az ott jelentkező bérkérdéseknek. Megállapították, hogy az illetékes építésvezetők a végzett munkát nem naplózták le rendesen, így a napló alapján történő bérkifizetés a ténylegesen elvégzett munkánál kevesebbről történt. A vállalat területén másutt is mutatkozó termelési, adminisztratív munka elhanyagolásáért komoly rendszabályokat léptettek életbe, pótolták az elmulasztott munkanaplózást, hogy a következő bérfizetésnél megkaphassák a dolgozók az általuk ténylegesen elvégzett munka után járó jogos bért. A pártszervezet ezekután most már csak azt a feladatot kell, hogy elvégezze, hogy mindezekről az érdekelt dolgozókat felvilágosítsa.

A pártszervezet a főfigyelmet a fő építkezésekre fordította, ezért nem tudott kellő figyelmet fordítani a segédüzemekre.

Az üzem vezetősége is csupán az egyre szaporodó jelek alapján figyelt fel az ott uralkodó állapotokra. E segédüzemeknél a műhelyek dolgozóinál különösen az asztalos, festő, gépkocsizó részlegnél komoly bajok mutatkoztak és mutatkoznak meg még ma is a munka interzitása, a munkaidő munkával való eltöltése, a munkafegyelem során. A vállalat vezetősége tett már gyors intézkedést, elküldte pl. a 7 legfegyelmezetlenebb gépkocsivezetőt.

Jó lenne, ha a vállalat vezetőségének hivatalos intézkedései mellett a kommunista kollektíva is gyorsan reagálna az ilyen jelenségekre,

s megfelelő nevelő munkával, figyelmeztetéssel úgy segítene, hogy az ott dolgozó, s e hibákat elkövető munkások felismerjék magatartásuk helytelenségét, s megváltoztassák mukához való viszonyukat.

Nagy és szép feladatot végzett el eddig az építőipari vállalat pártszervezete. Ha hasonló lelkesedéssel és aktivitással dolgoznak továbbra is tagjai, akkor mind kevesebb szükség lesz kemény adminisztratív intézkedésekre, s napról-napra mindjobban biztosítja a vállalat munkájának egészséges fejlődését, a helyesebb módszer, a kommunista nevelő, felvilágosító munka.

Az MSZMP Komló Városi Intéző Bizottságának üléséről

Lapunk legutóbbi számában már tájékoztattuk olvasóinkat a városi intéző bizottság legutóbbi ülésének napirendjéről. Most az intéző bizottság ülésének olvasóinkat érdeklő lényeges megállapításaival kívánunk foglalkozni.

Harcos agitáció szükséges

Az intéző bizottság az agitációs munkáról szóló beszámoló alapján megállapította, hogy a május 1-i tömegmegmozdulás, az eddig megtartott pártnapok látogatottsága, a dolgozóknál tapasztalható egyre fokozódó politikai érdeklődés tanulsága azt mutatja, hogy agitációs munkánkkal is sikerült hozzájárulnunk, hogy a figyelem a fontos problémák felé irányuljon.

A becsületes emberek nagy tömege ma már tisztábban lát, s helyesebben foglal állást az élet mindennapi kérdéseiben, melyet nemcsak politikai érdeklődésük, hanem az üzemek, vállalatok egyre javuló gazdasági munkája is a dolgozók mind becsületesebb termelési eredménye is bizonyít. Éppen ezért

indokolatlan az a szerénység, amely a kommunisták agitációjában megnyilvánul, eredményeink ismertetésében, propagálásában.

Bátrabban és harcosabban kell beszélnünk az elmúlt hónapokban elért eredményeinkről, s ezen belül a kommunisták önfeláldozó munkájáról, a párt szerepéről, eredményeink elérésében. Ezzel függ össze az, ami újabb sikerek eléréséhez nélkülözhetetlen. Szembe kell szállni azokkal a nézetekkel, hangokkal, amelyek ezt úgy kívánják akadályozni, hogy azt hirdetik: a párt ne szóljon bele mindenbe, a kommunisták csak azzal foglalkozzanak, ami rájuk tartozik". Mi nem tartozik a kommunistákra? Hiszen

a magyar nép felszabadulásáért vívott harc útját a kommunisták mártírjainak vére öntözte, a felszabadulás óta megszületett minden sikerünknek, eredményünknek megteremtésében fáradhatatlan és élenjáró harcosai voltak, a kommunisták.

Ha valakinek joga, sőt kötelessége törődni azzal, hogyan menjünk tovább, hogyan lehet az ellenforradalom okozta sebekből mihamarább kigyógyítani népünket, hogyan lehet a leggyorsabban, a veszteségek pótlásán túl új értékekkel gazdagítani az országot, akkor ezek csak a kommunisták lehetnek.

E nézetekkel szemben a dolgozók várják, hogy a kommunisták még élénkebben és a tőlük megszokott aktivitással segítsék népünk gyors felemelkedését. Verjék vissza a jelentkező ellenséges tevékenységet, és éppen

a lakosság érdekében leplezzük le az egyszerű embereket megtévesztő rémhírek terjesztőit.

Ez a dolgozók érdeke, mert őket érte anyagi kár az elmúlt hetekben is, amikor bedőltek a zsír, liszt, cukor árdrágításáról szóló rémhíreknek. Ennek nyomán eluralkodott a rossz hangulat, csökkent a munkakedv, s a dolgozók keresete is csökkent. Tehát kétszeres kárt okozott a népnek. Ezért is várják a dolgozók a kommunista agitátorok bátor, határozott és harcos kiállását.

Ehhez tartozik, hogy necsak az ellenséges nézetekkel, hanem

a dolgozók ügyeivel, napi feladataival, a tömegek által kívánt érdekek világos megmutatásával is bátran foglalkozzunk.

A dolgozók érdekét jelenti, ahhoz tartozik az elmúlt években lábrakapott, s most újból jelentkező azon nézet tarthatatlanságának nyílt, s világos megmutatása, mely azt hirdeti, hogy „mindenkinek érvényesülni kell, nem lényeges hogy ki az és hogyan kíván érvényesülni. Ez a nézet a lógók, a bumlizók, a csalás, a korruptság polgári jogáért harcol, azáltal, hogy az eszközt az érvényesüléshez nem tartja érvényesnek, mondván, hogy „élni kell". Ez a nézet akadályozza a pocsékolás, a selejt és a lopások elleni küzdelmet. Fel kell venni ellene a küzdelmet. Le kell leplezni a lopásokat a széles nyilvánosság előtt.

Tudja meg mindenki, hogy a lógás, bumlizás, a csalás és korruptság, milyen károkat okoz a közösségnek, az egész népnek.

A kommunisták, de minden becsületes dolgozó csak akkor cselekszik helyesen, ha részt vesz ebben a harcos, felvilágosító munkában.

A városi intéző bizottság az agitációs munka helyzetének vizsgálata során többek között e kérdésekben foglalt állást és az agitációs munka egyéb útját és módszereit határozta meg.

*

Második napirendként az intéző bizottság felülvizsgálta

a Komló Városi Tanács alá tartozó vállalatok gazdasági tevékenységét,

az I. negyedév tapasztalatai alapján.

Az intéző bizottság különösen azt vizsgálta, hogy az üzemek gazdaságossága, és a lakosság jobb ellátása tekintetében mik azok a tennivalók, melyek megoldásra várnak.

Megállapította, hogy a napirend főkérdése a Vízmű, illetőleg a komlói vízellátás problémájának megoldása. A jelen állapot vizsgálatából kiindulva az intéző bizottság elhatározta, hogy megfelelő szerveknél eljár, és a szükséges intézkedések megtételével biztosítja, hogy a vízellátás biztosításához szükséges beruházások csökkentésére semmi módon ne kerüljön sor. Meg kell oldani, hogy a kőlyuki Gyula-forrás mielőbbi bekötésével még a nyár folyamán biztosítható legyen a város nélkülözhetetlen vízmennyiséggel történő ellátása.

A Kökönyös-Nyugat kislakás építkezésekkel kapcsolatban megállapította, hogy bár a kislakások lassan elkészülnek, s a belső vízvezeték szerelés megtörtént, ezek vízellátását a fővezeték megépítésének hiányában, továbbá csatornázás és a vízderítés munkálatainak elmaradása miatt eddig nem tudták biztosítani. E tekintetben sürgős intézkedést tett az intéző bizottság.

A helyiipari vállalat vizsgálatánál fő problémaként jelentkezik, hogy még mindig nem került közvetlen a helyi városi tanács teljes irányítása alá, a megye még mindig beleszól a munkálatokba, az irányításba. Az intéző bizottság állást foglalt: e vállalatok irányításának a városi tanács hatáskörébe való teljes leadására.

A helyiipari vállalat munkáját gátolja, hogy az elmúlt események során szükségessé vált intézkedések között e vállalat forgóalapját is nagymértékben lecsökkentették. Emiatt a vállalat a ráváró feladatokat megoldani nem tudja. Az intéző bizottság eljár a megfelelő szerveknél a forgóalap felemelése érdekében.

Az intéző bizottság tudomásul vette a Szikvíz üzem önálló gazdálkodásának megszűnését és beolvasztását a Sütőipari Vállalatba, illetve az Élelmiszeripari Vállalatba.

A párt intéző bizottsága eddig végzett munkájuk alapján Vidícséretben részesítette a Vízműveket, a Kenyérgyárat és a Községgazdálkodási Vállalatot.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

II.

Zita nővér eltávozott, Lázár atya pedig csendes meditációba merült. Egész lényén végtelen nyugalom, békesség áradt szét. Mintha lelke mozdulatlan felületté simult volna, melyet egyetlen hullám sem zavart meg. Szerette volna, hogy ezt a végtelen nyugodt felületet sohasem vernék fel többé hullámok, sohasem kavarná fel az indulatok, érzelmek vihara... De az emberi lélek nem fagy be parancsszóra, nem dermed meg kívánságra. A lélek csendje, békés nyugalma alatt vagy mögött ott lappang a békétlenség tomboló vihara. Sokszor elég egy szó, egy gondolat, egy múltbeli emlék, hogy megremegjen és váratlan háborgásban törjön ki.

Most már semmit sem érzett abból a viharból, amely majd egy évtizede dúlt benne. Ha az ember nagy szerencsétlenségből menekül, felzaklatott lelkét megnyugtatja a csendes part. Igen, a csendes, távoli part — sóhajtotta — ahonnan már kilátás sem nyílik a katasztrófa színhelyére... Ilyen csendes part az egyház, ilyen gyógyító hatású a kolostor...

Néha nagyon fájt még, de elűzte magától ezt az érzést. Az esze diktál a szívének... Vagy hogy is? A szíve az, amely már egyedül Krisztusé, amely a másikat, a világi örömöket elutasítja... Lázár páter hirtelen felállt. Le akarta rázni magáról e gondolatokat. Végezni kell velük, nem jó azon rágódni, ami volt! Az emlékek veszedelmes ördögök. Annak vagyunk urai, ami van és lesz. Maga is meghökkent saját gondolatain — hiszen azon sem szabad tünődni, ami van és lesz! Az egyház gyermekei Krisztus országára néznek...

Kilépett a kápolnából.

Kora nyár volt. A kápolna hűvös levegője után kellemes meleg csapta meg. Sétára indult — ez olyan megnyugtató! Meg akart ismerkedni a kolostorral. Tarkavirágos kerten haladt át, vén fák között, melyek összeölelkeztek a sétány felett. A kerti út végén komoran, századok méltóságát hordozva szürke kövein, felbukkant a kolostor épülete.

Egy teremtett lélek sem járt a parkban. A karmelita szüzek ilyenkor ájtatosságukat végezték.

Lázár páter körüljárta az épületet, gyönyörködött az árnyas lugasokban, a térdeplő bokrokban és az utakat szegélyező, ágaskodó, karcsú jegenyékben.

Igen, ez a nyugalom! Az isteni nyugalom! Ez az, amiért pap lettem! — gondolta, és teljesen elcsitultak lelkében az előbb még tornyosuló hullámok.

Néhány nap múlva már személyes ismerősei voltak a fák, a virágok, a régi épületek és az apácák, akik estefelé vállukra omló fátyolakban, halkan beszélgetve sétálgattak a kertben. Liliomokhoz hasonlítottak messziről, és ha közelükbe ért, meghajlottak, mint a karcsú virág a szellőben. Elnyújtott hangon köszöntek:

— Laudetur Jesus Christus...

Már nem sajgott benne a hajdani fájdalom. Eltávozott szívéből az a furcsa érzés is, amelyet csak egyszer érzett életében, s amellyel olyan nehéz volt harcba szállni: a szerelem.

Ez ellen kellett leghevesebben tiltakoznia belülről, ez ellen szüksége volt minden erejére. Most végre legyőzte! Igen, most úgy érezte, végképp meghalt benne.

Elmerült gondolataiban, s csak arra riadt fel, hogy félhomály veszi körül. A kolostor alagsorába tévedt. A távoli világítóablakon úgy vágott be egy árva fénysugár a sötétbe, mint éles penge a gyenge bőrbe.

Tovább ment.

Csigalépcsősor vezetett lefelé. Itt már koromsötét volt. Meg is állt, hogy visszaforduljon, azután mégis tovább ment. Az egész kolostort ismerni akarta!

A fal mentén tapogatózott lefelé. A lépcső alján folyosó következett. Keze beleütközött a falon egy fáklya tartóvasába. Megfogózott benne egy pillanatra.

De jó lenne egy kis világosság — gondolta, és kezével megtapogatta a hideg vasat. A tartóban benne volt a fáklya. Levette és meggyújtotta.

A salétromos falak fehéren csillogtak, mintha friss hóval lettek volna behintve. Nyirkos hideg volt. Lázár páter tovább botorkált.

Nem tudta, mennyi ideje járhat a kolostor pincéjében. Elfáradt, de azért ment tovább.

Ha már itt vagyok — gondolta — elmegyek a végéig. — Alig tett két lépést, a folyosó kanyarodott.

Innen látta, hogy szemben, a folyosó végén is fehéren csillog a fal.

Visszafordult.

Egyszerre mintha sírást hallott volna... Megállt. A lába szinte földbe gyökerezett. Nem! Nem félt, csak a megdöbbenés bénította meg. Rémes, ha a sötétben váratlanul tör rá valami az emberre.

(Folytatjuk)

Hirdessen az Új Komló-ban!

Postánkból

VÁLASZ

a „Jegyzetek a Béla telepi gyermeküdülőről" c. cikkre

Június 19-én a cikk megjelenése napján annak tudomásulvétele előtt a tröszt munkaügyi osztály vezetőjével ellenőrzést tartottunk a béla-telepi gyermeküdülőben.

A megjelent cikket teljes egészében elfogadjuk és annak szövegével is egyetértünk, mert fedték a valóságot.

Mi is volt a helyzet?

Az üdülőt igyekeztünk a szezon megnyitására üzemképes állapotba tenni, ami a megnyitásra sikerült is. Üzemeltetési résszel nem is volt baj. Az üdülő tiszta kellemes és jó benyomást kelt. Azok a hiányosságok, melyek az üdülést és annak menetét akadályozták volna, megszüntettük.

Más volt azonban a helyzet a gyermekek felügyeletével, gondozásával, a megbízott óvónőknél. Ők azt gondolták, hogy üdülni fognak és nem dolgozni, pedig ez a tény a beinduláskor közölve lett velük. Ennek ellenére a panaszok hozzánk is eljutottak, sajnos akkor, amikor az első turnusnak vége volt. Most csak az a kérdés, hogy ezek az óvónők, akik ma már itthon vannak, vajon Komlón is így kezelik-e a gyermekeket. Ennek a megvizsgálása azonban nem ránk tartozik, mindenesetre mint már fentebb is elismertük, ez a bírálat jogos volt.

Megnézhetjük, hogy a karbantartó üzem valóban biztosította-e a személyzet, illetve a gyermekek üdülését. Igen. Minden 10 gyermekhez egy-egy felügyelet van adva. Ezzel a létszámmal nem lett volna szabad előfordulnia a megtörténteknek.

Az étkezéssel kapcsolatban: Az első héten a gondnok közölte velünk, hogy a gyümölcs beszerzése jelenleg akadozik. Ugyanakkor azonban már előzőleg intézkedés történt arra, hogy befőttet kapjanak. Az üdülőellátó jelenleg már az igényeket teljes egészében kielégíti. Ugyanakkor megnéztük az étkezés változatosságát és a gondnoknak tanácsot adtunk a helyes étrend összeállítására.

Megnyugtatásul közöljük azokkal a szülőkkel, akik gyermekeiket üdülni küldik hogy az újságcikkben megemlített hiányosságokat megszüntettük. Minden erőnkkel azon vagyunk és leszünk, hogy ilyenek elő ne forduljanak, mert szeretnénk, ha továbbra is bizalommal lennének a bélatelepi üdülő iránt.

Az ottlévő személyzetet kioktattuk teendőinek ellátására, és amennyiben a legkisebb rendellenességet is tapasztalnánk, a legerélyesebben fogunk eljárni.

Somogyi István
Karbantartó Üzem vezetője

A gyermekbénulásról

Pár nap óta — különösen a gyermekes szülőket — a régi gondok mellett egy újabban felbukkant kérdés, a gyermekbénulás betegségének kérdése is aggasztja. Mint ilyenkor szokás, az aggodalom felnagyítja a dolgokat és a gyermekét féltő szülő ott is sokszorosan látja a bajt, ahol az még ott sincsen.

Mi az igazság a gyermekbénulás körül? Van városunkban ilyen megbetegedés? Joggal adja fel a kérdést a szülő és joggal vár reá tárgyilagos választ is.

Igen. Komlón 1957. évben először februárban, majd utóbb május végén volt két megbetegedés, de mert ezek a megbetegedések nem a mostani felidegesített légkörben zajlottak le, nem tartottuk őket megemlítésre méltóknak, bár a környezet beoltását, és minden védekezési módot 100 százalékosan végrehajtottuk. Jelenleg Komlón nincs gyermekbénulás, de van megyénkben. így Pécs városában és a megye nyugati részén. Több megbetegedést jeleznek Borsodmegyéből, Szatmármegyéből, Miskolcról stb.

Nálunk még nincs baj. De ez nem jelenti azt, hogy nekünk ölbetett kézzel szabad várnunk a betegség felbukkanását, hanem előre fel kell vonulnunk, hadállásainkat megerősítenünk, gyermekeinket védővonalak mögé vinnünk és minden erőnkkel felkészülnünk a támadásra.

Mi is lesz a támadó fél? Még az orvosi nagyítószerkezettel, a mikroszkóppal sem látható. Kisebb a baktériumoknál és a neve vírus.

Hol tud megtámadni? Megtámadhat a felső légutak útján és a gyomorbélen keresztül. A vírus nem egységes, több fajtája van és éppen ezért a megfelelő pontos védő oltóanyag kitermelése csak a legújabb idők eredménye.

Meg kell mondanunk, hogy a járványos gyermekbénulás az eseteknek egy részében igen súlyos következményekkel is járhat. Bár az esetek nagy részében tünetek hátrahagyása nélkül történik a gyógyulás, de néha egyes izmok bénulását, sőt ritka súlyos esetben elhalálozást is okozhat.

Tehát a fertőzés az orr nyálkahártyáján vagy a szájon keresztül történik. Sajnos a fertőzésnek jellemző tünetei nincsenek. Kezdetben 4—5 napig tartó lázas állapot mellett influenza-szerű tünetek jelentkeznek fáradtsággal, étvágytalansággal, orr-torokgyulladással, hörghuruttal és béltünetekkel. Ezekután következik be néha egyes izmok vagy izom-csoportoknak fokozódó bénulása.

A legújabb kutatások szerint az emberek nagy része lábon vészeli át élete folyamán a gyermekbénulást és így maradandó védettséget kap. Ez az oka annak, hogy a felnőtt ember ritkán, inkább a kis 5 év körüli gyermek betegszik meg.

Esetleges megbetegedések felléptével az Egészségügyi Osztály a védekezés orvosi részét — kellő felkészüléssel — el fogja végezni.

Most a betegség megelőzése céljából kérjük dolgozóink segítő támogatását. Minden jóérzésű dolgozót harcba hívunk. Mindenki segíthet.

A megelőzést leginkább a tisztasággal segíthetjük elő. Étkezések előtti kézmosások, a gyümölcsök lemosása az ételek tisztaságának biztosítása, a légy elleni harc a fő támadási pontjaink. A légy irtásánál legyünk segítségére a hatóságunknak, mert bebizonyítást nyert, hogy a légy terjeszteni tudja a gyermekbénulást. A légytenyésztő helyek, szemétdombok, trágyatelepek kihordása, istállók, komlói sertésólak, árnyékszékek tisztántartása, légytelenítése egyike a legfontosabb feladatoknak.

Nagy felelősség hárul a Községgazdálkodási Vállalatra a következő hetek munkaminősége miatt.

Ismétlem, hogy jelenleg Komlón nincs gyermekbénulás, de a fertőzésnek leginkább kitett gyermekeink, 14 éves korig, érintkezésének elkerülésére kell törekednünk. A játszótereket, strandfürdőket a jelzett korosztály ne látogassa. Óvjuk gyermekeinket a testi megerőltetésektől, úszás, gyaloglás és sporttól, mert ezek elősegíthetik a bénulás kifejlődését.

Kerüljük az orr és szájüregeknek sebészi beavatkozásait.

Mivel a terjedésnek módjait egész pontosan nem ismerjük, nagy súlyt kell helyezni az ivóvíz, tej és élelmiszerek hygienikus kezelésére, amit a Népbolt Vállalat és a Dél-Dunántúli Üzemélelmezési Vállalat, valamint különösen a Vendéglátó Vállalat dolgozói felé kell hangsúlyoznunk.

Az árnyékszékek légytelenítését és fertőtlenítését állandóan biztosítani kell. Erre az egészségügyi osztály kresolt biztosított már.

A szemétösszegyűjtés minden dolgozó gondja legyen, míg ennek pontos és elhullás-mentes elszállítása a Községgazdálkodási Vállalat fontos kötelessége. Vigyázzunk! Ezeken fog mulani minden védekezésünk sikeres volta, vagy sikertelensége.

A fentieknek újabb hangsúlyozása mellett azzal kell végeznem, hogy Komlón még nincs baj. A védekezési előkészületeket megtettük. A gyógyító orvosi kar fokozott figyelemmel fordul már napok óta a gyermekbénulást jelző betegségi tünetek felé. Esetleges megbetegedések előfordulása esetén pedig huszonnégy órán belül biztosítani tudjuk a veszélyeztetett környezet védőoltását.

DR. BALOGH JÓZSEF
városi orvos.

Ki a nép ellenségeivel Komlóról!

Ez év kora tavaszán a kökönyösi lépcső mindkét oldalán a Kossuth fürdőig fiatal facsemetéket ültettetett a városi tanács. Ezzel is kifejezve a dolgozók iránti megbecsülést és, hogy megvan a törekvés városunk szebbé tételére.

*

Azonban sajnálattal kell kifejeznem egyes dolgozóknak e megnyilvánulás megbecstelenítését. Rövid idő alatt ezeket a fiatal fákat kitördelték. De ez még csak hagyján. 16-án éjjel ennél sokkal szembetűnőbb, sokkal gyalázatosabb dolog történt. A lépcső mellett mintegy 40 darab facsemete hevert frissen letörve hétfőn reggel.

Ezek a fák azért lettek ültetve, hogy nyáron a hőségtől, télen pedig a széltől óvja meg a dolgozókat. Ez nem tetszett annak, aki ilyen gyalázatos tettet hajtott végre. A gyanú a II-es legényszállóhoz vezet, mivel azon felül megszűnt a pusztítás.

Aki ilyesmit megtesz — szerintem — nem lehet más, mint az ellenforradalom piszkos mételyével átitatott huligán alak. Gazember, aki az ellenforradalom idején nem tudta kitombolni magát és nem tudott eleget rombolni.

De higyje el az illető, hogy ezzel nem dönti meg a munkásosztály hatalmát és ha lakhelyétől belátott New York vagy London „kolbászkerítéseire" —, mert nyilván az fűti ilyen tettekre — módjában lett volna közelebbről is megismerni. Ott a farmer birtokáról este fáradtan hazatérve egészen biztos eszébe jutott volna az otthon —, mint ahogyan a többi hasonszőrű cimboráinak akiket kínoz a honvágy — s ha ezt az utat megjárta volna, egész biztos nem vetemedett volna ilyen aljasságra.

Kérem a város karhatalmi szerveit, kutassák fel és vonják felelősségre, tiltsák ki Komlóról, aki ilyet tett, mert a szocialista bányavárosunknak nincs szüksége az ilyen egyénekre.

DEÁK FERENC
levelező

CSAK SZÓSZERINT

Sok szó esett már az egyes vállalatok és üzletek furcsa, magyartalan elnevezéséről. Vannak különböző „kiszerelő vállalatok". Közöttük a „legtalálóbb" kétségtelenül az „Élelmiszerkiszerelő Vállalat", mely azért kapta ezt a nevet, mert az élelmiszert nem lehet kiszerelni.

De nagyon találó elnevezés a „Maradék Bolté" is. Itt a boltot nevezik maradéknak, holott az itt kapható árukról van szó. Na de úgy hozzá szoktunk már az ilyen elnevezésekhez, hogy kiismerjük magunkat.

A Béke Szálló mellett van egy kis boltocska, ahol trafikárut szerezhetnek be az arra rászorultak. Ebben nincs is semmi különös, de a bolt elnevezésében már van. A cégtáblán ez áll: DOHÁNYOSBOLT. Ha szószerint vesszük ami írva vagyon, kiderül, hogy néha-néha ez a bolt is rágyújt egy Kossuthra vagy Csongorra.

Ezután már az is várható, hogy az Ital Boltok is új nevet kapnak, ITALOSBOLT lenne a legmegfelelőbb. S ha nagyon akarunk ragaszkodni a tényekhez, a Sport és a Bástya az ISZÁKOSBOLT megtisztelő címet kapja majd meg.

Korlátlan lehetőségeink vannak ezen a téren. Az üzemi konyhákat is ellehetne nevezni mondjuk „Fehér hajó"-nak, vagy „Hársfa Étterem"-nek. Miért ne, amikor ez így szokás a nagy éttermeknél. A Papír bolt lehetne Papiros bolt...

Na de nem adjuk tovább az ötleteket, mert a végén még megvalósítják és számunkra kiutalnak egy kis újítási díjat... Még csak ez kéne!

— IJ —

A jól sikerült tanévzáró után — az új tervekről

Örömteli jelenség, hogy az elmúlt 1956—57-es tanév tanulmányi eredménye sokkal jobb, mint az ezt megelőző 1955—56-os tanévé.

Ez nemcsak Komlón, országszerte így van. Kétségtelenül furcsán hangzik ez, hiszen két hónapos kényszerszünet szakította meg a tanítás folyamatos menetét. Az ember önkéntelenül is arra gondol, hogy a tanulmányi eredmény az átlagosnál csak rosszabb lehet — és ez érthető is. A tények azonban az ellenkezőjéről beszélnek. Vajon minek köszönhető ez a nemvárt jó átlag?

Az általános iskolák alsótagozati tantervét tavaly gyökeresen megváltoztatták. A régi nehézkes tanterv helyett újat, célszerűbbet dolgoztak ki. Egyrészt ennek köszönhető a nem várt jó átlag. Az általános iskolák felső tagozatában és a középiskolákban pedig a pedagógusok egyöntetű, szinte soha nem tapasztalt lelkes munkája nyomán született meg ez az eredmény. A lehető legtöbbet követeltek a tanulóktól, szigorúan de igazságosan osztályoztak, így az eredmény teljesen reális és meggyőző.

Ebből is látszik, hogy pedagógusaink, ha nem hátráltatják őket rossz tervekkel és bürokratikus utasításokkal — és tegyük hozzá, ha ők is leikesen és nagy akarással dolgoznak — nagyszerű munkát tudnak végezni.

Már most folynak az előkészületek a jövő tanévre. Az általános iskolák felső tagozata számára is új tantervet dolgoznak ki, mely remélhetőleg éppen olyan eredményes lesz, mint az alsó tagozaté.

A tananyagot is csökkentik megfelelő mértékben, mert a túl nagy tananyagot a gyerekek nem tudják precizen elsajátítani, hozzászoknak a felületes tanuláshoz s ebből a későbbiek során igen nagy károk származhatnak.

Sajnos elég sok nem megfelelő, szakszerűtlen, pedagógiai vagy egyéb szempontból kifogásolható tankönyvet használtak eddig, még ebben a most zárult tanévben is. Jelenleg már folyik ezeknek a rossz tankönyveknek a kicserélése. Ez a csere valószínű a következő tanév elején kisebb-nagyobb zavarokat okoz majd (nem lesz elég tankönyv, stb.) de ez az állapot nem lesz tartós, sőt körültekintő munka esetén elkerülhetővé válik.

Természetesen az új tankönyvek bevezetése még nem jelenti azt, hogy ezután minden tanköyv egy pedagógiai és tantárgybeli műremek lesz. Lehetséges, hogy akad majd hiba, de ha megszerzik a gyakorlatbani használat tapasztalatait, javításokkal és átdolgozásokkal megszüntetik ezeket a hibákat is.

A középiskolákban jövőre egészen újszerűvé válik az oktatás. Oktatásügyünknek régi, vitatott és eddig eldöntetlen problémája oldódik meg az 1957—58-as tanévben. Bevezetik az erkölcstan, lélektan és logika oktatását. Ennek hasznát bővebben nem is kell fejtegetni, mindenki előtt nyilvánvaló.

Végeredményben megállapíthatjuk, hogy az általános, és középiskolás oktatás jó úton halad, s ha minden tervet sikerül valóra váltani a jövő tanévben még jobb eredményt érhetnek el pedagógusaink.

— Lázár —

KÖNYVEKRŐL

Rodolfó—Révész Gy. István: Vigyázat csalok!

Kép
Rodolfo—Révész: Vigyázat, csalok című könyvből

A hivatásos bűvésznek egy a célja: jókedvet, vidámságot árasztani maga körül. Aki már találkozott Rodolfóval, az meg is győződhetett arról, hogy a nagy bűvész egy-egy előadásával még a legnyomottabb hangulatú nézőt is felderíti.

Könyvét is elsősorban a szórakoztatás igényével adja az olvasók kezébe. A könyv a bűvészet különböző ágaiból ismertet mutatványokat. Valamennyi olyan, hogy a legigényesebb közönséget is kielégíti, előadásukat mégis könnyen el lehet sajátítani.

Verne: A lángokban álló szigettenger

A regény cselekménye a görög szabadságharchoz kapcsolódik. Hőse egy francia főhadnagy, aki a görögök oldalán vesz részt a küzdelemben. Megszereti egy korfui bankár lányát. A bankár titkos hazaáruló üzelmekkel és rabszolgakereskedéssel szerezte vagyonát.

Amikor az apa halála után a lány erről tudomást szerez, pénzzé téve egész örökségét, visszavásárolja a rabszolgának eladott görög hadifoglyok ezreit. Közben ő maga is fogságba esik, s vőlegénye talál rá és vásárolja meg egy török rabszolgapiacon.

A rabszolgákat felhajtó és szállító görög kalózvezér — a bankár üzlettársa — megtámadja a francia korvettet, de a tengeri ütközetben alul ma-

Verne:
A lángokban álló szigettenger című művének címlapja

rad. A fiatalok boldogságát a görögök ügyének győzelme koronázza meg.

Kastner Erich: Emil és a detektívek

Kép Erich Kastner: Emil és a detektívek című könyvből

Emil Tischbein 12 éves tanuló egy német kisvárosból Berlinbe utazik a nagymamájához. Az úton egy vasúti tolvaj ellopja pénzét, sőt, ami ennél rosszabb, azt a száz márkát is, melyet édesanyja a nagymamának küldött.

Emil a tolvaj után ered, de helyzete kétségbeejtő. Bőröndjével, virágcsokorral a kezében és minden pénz nélkül nehezen követhetné a tolvajt. Szerencséjére segítségére sietnek a berlini gyerekek, megszervezik az üldözést, őrséget állítanak, és sok izgalom, vidám kaland után sikerül nekik visszaszerezni Emil pénzét.

A regényt rajzok teszik még szebbé.

KISPAJTÁSOKNAK:

A rút kis kacsa

Tizenegy tojást keltett ki kacsamama, tizenegy kis kacsa kelt ki belőle. Tíz egyforma szép volt, sárga pelyhes, selymes, sápogó kis jószág. De a tizenegyediktől maga kacsamama is megijedt, olyan rút volt. A tolla macskaszürke, a lába hosszú, úgy csetlett, botlott, mintha sohasem akarna megtanulni járni. Úszni tudott ugyan, de idétlen hosszú nyakával még a vizen sem volt szép. A baromfiudvar népe mindig nevette, ha meglátta, csak a pulyka örült, hogy végre van nála is csúnyább jószág köztük. A gazdaasszony sem tudta mire vélni a dolgot, hogyan került ilyen kis szörnyeteg az udvarába. Szegény kis rút kacsát annyit csipkedték, gúnyolták, hogy csupa keserűség volt az élete. És mennél jobban nőtt, annál csúfabb lett, a csőre pedig fekete maradt.

Nem is tűrték meg a kacsák maguk között, hiába védelmezte kacsamama, hiszen mégis az ő gyermeke volt, egy szép napon elkergették, hogy ne csúfítsa a baromfiudvart. Elúszott hát szegény kis idegen a nádasba. No, ott kezdődött még csak a jó mulatság! A vadkacsák látni sem akarták, nem engedték meg, hogy ennivalót keressen magának közöttük, fészke sem volt, párja

sem akadt, ha valamelyik kacsakisasszonyhoz közeledett, az ijedten menekült előle, nehogy azt higyje, hogy tetszik neki.

Ment hát szegény rút kis állat tovább. Berepült egy szegényember udvarára, ott fogadták csak csúnyán! Addig hajszolták, nevették, csúfolták, míg elbújt a bokor alá és csak éjjel mert előjönni, ennivalót keresni. Nem is volt maradása ott sem, kirepült az udvarról es egy tóra ereszkedett le. A tavon csodaszép madarak úszkáltak; hosszú nyakuk, egész karcsú testük hófehér volt, úgy ringtak a vizen, mint nagy fehér virágok. A kis idegen csak várta, hogy mikor kergetik el maguk közül. Néhány hétig nem is mutatkozott nappal, csak mikor már látta, hogy nem bántják, hanem barátságosak hozzá, akkor telt meg a szive hálával. Egyszer már fényes délben is ki mert úszni közéjük. Félve nézett a tó tükrébe, hogy milyen idomtalan szörnyeteg képét mutatja majd, de hogy csodálkozott, mikor éppen olyan hófehér hattyút látott, amilyenek a többiek voltak. A parton pedig gyerekek ugráltak, a nagy kert gazdájának a gyermekei és újjongva kiáltották: — Új hattyunk van! Új hattyunk van! Milyen szép, milyen ayönyörű! — Akkor értette meg a fiatal hattyú, hogy idetartozik a szép, méltóságteljes állatok közé, csak a véletlen vetette a baromfiudvarba. Azért mégsem bizakodott el, csak sajnálta az idomtalan kacsákat, akik úgy lenézték,

Hannibál hadvezér esete a „nylon”-busszal

II.

Kezével megkapaszkodott valami bambusznádszerűségben, miközben a szörny *(mert Hannibál azóta is csak így nevezi — nevén — (a „nylon” buszt)* akkorákat ugrott, hogy második halála előtt érezte magát. Visszanyerte egyensúlyát! *(Hej, de sokan szeretnénk tudni, hogy mi módon sikerült ez neki).*

— Na most biztosan állok valakinek a lábán — villant át az agyán. Még át sem gondolta tüzetesen mindezt és a szörny hirtelen balra ő meg jobbra repült. Életében először érzett félelmet! Pedig ha a történelemnek hinni lehet, volt néhány nehéz pillanata. Na de nem olyan ember a mi hadfink, hogy feladja a küzdelmet! Ismét összeszedte minden ügyességét és nem is eredménytelenül: Ujból egyensúlyba került. *(Eddig csak mint hadvezért ismertük, s lám még akrobata is.)*

Végignézett harcostársainak fásult, haragos arcán. Műveletlennek érezte magát.

Hogy, hogy soha nem olvasott, vagy hallott ilyen szörnyű utazásról. *(Az utazás végén állapította meg: elefánton hegyeken átkelni kéjutazás ehhez képest.)* — Végre megérkeztünk, volt a következő gondolata, mert megállt a szörny. Korai azonban az örömhír, óh dicső hadvezér! Ugyanis nagy szuszogással újabb három harcos nyomult befelé. Most már 13-an álltak, de mindenki más lábán, míg a többiek ültek.

Kétszer verte be fejét a szörny hátába — lehet, hogy többször, de nem tudta megszámolni, mert elájult — s csak úgy tért magához, hogy egy táskás hadleány megrázogatta. Kis papírdarabot nyomott a kezébe, s pénzt kért tőle. Minden reménye szertefoszlott Hannibálnak egy röpke perc alatt.

— Hát ennyi kín után még nekem kell fizetnem is? Ugyanis az volt neki a titkos reménye, hogy a hegy túlsó oldalán *(most már hegynek nevezte)* legyőzik az ottlévő ellenséget, sarcot szednek, s némileg kárpótolva lesz az utazás borzalmaiért. Erre mondta egy kárörvendő: „Ha sarcot akar, árult volna inkább primőr árut. Ott tudott volna szerezni”. Közben rájött, hogy a meleg szörnyőbb a hidegnél *(fűtötték a „nylont”)*. Ezenkívül úgy megbánta, hogy reggelizett, mint az a bizonyos kutya, amely ötöt kölkezett. Mert ugye azt azért mégsem lehet, hogy egy Hannibál ott a buszon... Egyszóval nagyon felrázta a szörny.

Ismét megálltak! Olyan sóhaj röppent ki a hős utazónk száján, minőt könnyen nevezhettünk orkánnak is. Előre akart nyomulni, de mögötte „szabad!” csatakiáltással két hegyes fegyver segítségével *(könyök. Szerk.)* kifelé iramodott egy harcos.

Egyet roppant a térde, amikor valami lapos deszka alá nyomták, melyen két szoknyás hadleány ült összeszorított fogakkal. Elájult. Csak akkor tért magához, amikor „barátságosan”, „kilökték” a „csodás” alkotmányból — Komlón.

Hiába kereste a két pocakos harcost, nagy bánatára nem találta meg őket. Nem tudta tőlük kieszközölni a bocsánatot azért, mert rosszat gondolt róluk. *(„Elhízott harcosoknak nevezett valakik” elbizakodott alakok” ... stb.)*

Sokáig bolyongott, míg egy másfajta kerekes szörny — melyből eső permetezett az úttestre — nyakon nem öntözte. Bánatában beült egy CUKRÁSZDA feliratú helyiségbe és itt született meg a nagyszerű ötlete: Minden vagyonát abba fekteti, hogy emlékoszlopot állíttat a szörny gyomrában utazók tiszteletére ezzel a felirattal:

— RAJÓ —

AZOK TISZTELETÉRE
AKIK EGY NAP TÖBBET SZENVEDNEK
MINT HANNIBÁL EGÉSZ ÉLETÉBEN!

(Hannibál.)

HÍREK, közlemények

Tisztogassuk házunk táját

Komló Városi Tanács VB. Igazgatási Osztálya Ambrus Istvánt 30 forint, Dittrich Rezsőt 50 forint, Mezei Józsefet 30 forint, Pintér Kálmánt 30 forint, Zók Józsefet 50 forint, Kanizsai Istvánt 30 forint, Wirth Ádámot 50 forint, Beck Józsefet 30 forint, Steinbrunner Józsefet 30 forint, özv. Radványi Jánosnét 20 forint, özv. Wunderlich Andrásnét 20 forint, Papp Jánost 40 forint, Scheffer Györgyöt 50 forint és Pintér Józsefet 30 forintra birságolta azért, mert a Kossuth Lajos utcában lévő házuk előtt a járdát nem seperték le, a reggeli órákban. Az ellenőrök házuk táját porosnak, szemetesnek találták.

Pénzbírságot kaptak egyes üzemek, vállalatok felelős dolgozói is, akik ugyancsak nem gondoskodtak az üzletük — helyiségük — előtti járdatér tisztogatásáról.

Az igazgatási osztály szabálysértési előadója, ezúton is felhívja a háztulajdonosok, birtokosok (kezelők) figyelmét, hogy a járdák tisztántartására nagyobb gondot fordítsanak. Azt naponként — az előírt reggeli órákban — seperjék le. Ezzel nemcsak szocialista bányavárosunk tisztaságát, szépségét emelik, hanem a nyári meleg időben a fertőző megbetegedéseknek — legalább is részben — gátat vetnek.

DR. PILISY LÁSZLÓ
szab. előadó.

— Jókarban lévő, használt cipők olcsó áron vásárolhatók a helyiipari vállalat cipészrészlegénél. Ugyancsak olcsó áron, mosatlan, paradicsom befőzésre alkalmas üvegek kaphatók a helyiipari vállalat központi raktárában. A literes üvegek darabja 1,— forint, a félliteresé —,80 fillér.

— Vasárnap reggel 6 órától délután 14 óráig Komló város egész területén szünetel az áramszolgáltatás vezeték javítás és transzformátor átépítés miatt.

— Az ifjúsági mozi délelőtt 10 órai műsora az áramszünet miatt elmarad. A bérletek a szombat esti 7 órai és a vasárnap délután 3 órai előadásra érvényesek.

— Igényes vásárlók részére ausztrál és francia import, tiszta gyapjú szövet férfi öltönyökre és női kosztümökre (méterenként) 520—620 és 720 forintos árban kaphatók a Kossuth Lajos utcai „Lapos” üzletházban.

— Jazz-zongora táncenekar vendégszerepel a szabadtéri színpadon június 30-án, vasárnap este fél 9 órakor. Közreműködnek Selmeczi István és tánczenekara, Herendi Manci, Erdélyi Nóra, Szegedi Gyula táncdalénekesek és még sokan mások. Jegyek a helyszínen és a könyvesboltokban kaphatók.

— Az ifjúság részére június 29-én és 30-án este 7 órától éjfél után 1 óráig mulatságot, bált rendeznek a sörkertben. Zenét mindkét este a közkedvelt „Muci” zenekar szolgáltat.

*

A Komlói Munkásőrség 1957. június 30-án Zobák—Magyaregregy felé vezető műút mentén lévő Takonyosi-völgyben éleslövészetet tart. Ezen a területen 30-án reggel 7 órától délután 16 óráig tartózkodni tilos és életveszélyes.

Lottózók figyelem!

A Lottószelvények beadási határideje — a sorsolások pénteki megváltozott időpontja ellenére — szerdán délután 5 óra. Ezen időig, a lottó-szelvények beadhatók a Totó—Lottó kirendeltségnél, az OTP fióknál, és a postahivataloknál.

MOZIMŰSOR

MÁJUS 1. Június 29—július 3: **Boszorkány.** Francia film. Az erdő lányának megrázó történetéről.

MATINÉ. Június 30-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: **Rejtelmes sziget.**

SZABADSÁG. Június 29—30: **Hippolit a lakáj.** Kacagtató magyar film. — Július 1—3: **Vihar Itália felett.** Színes, szovjet film az olasz nép szabadságharcáról.

MATINÉ. Június 30-án délelőtt 10 órakor: **Csuk és Gek.**

*

BÁNYÁSZ KLUB. Június 30-án, vasárnap délelőtt 10 és délután 3 órakor: **Én és a nagyapám.** Magyar film. Este 7 órakor — **csak egy előadásban — Vörös és fekete,** II. rész kerül bemutatásra.

Július 4-én este 7 órakor: **Pármai kolostor.** I. rész. Kalandos film. Július 6-án este 7 órakor: **Pármai kolostor.** II. rész.

A nagy érdeklődésre való tekintettel a jegyeket ajánlatos már június 30-án, illetve július 4-én megvásárolni.

Munkásokat keresnek

Kocsisokat és kordélyos lóhajtókat felvesz az É. M. 1. sz. Szekér- és Kordélyfuvarozó Vállalat mecsekjánosi telepe. Szükséges 4 lóhajtó, 15 kordélyos lóhajtó és 3 lóápoló. Jelentkezők lehetnek vidékiek is, mert elhelyezésükről gondoskodás történik. Jelentkezés Mecsekjánosiban a SZEFU telepen, Gódi István telepvezetőnél.

AZONNALI belépésre keres gépkezelőt, aki hűtőgép kezeléséhez is ért a Komlói Sütőipari Vállalat. Komló Berek u.

MODERN csőbútor eladó Zrinyi Miklós u. 38. földszint 1.

SPORT

Mi újság az átigazolások körül?

Ez a kérdés foglalkoztatja legjobban a szurkolókat. Mert ahhoz, hogy csapatunk meg tudja állni a helyét az NB I-ben, feltétlen szükség van arra, hogy erősítsünk. A labdarúgó szakosztály vezetősége is úgy látja, hogy legalább öt játékosra szükség van. S hogy megtudjuk, milyen intézkedéseket tettek az elmúlt két hétben, felkerestük Hóhn Jánost, a csapat intézőjét, hogy tőle érdeklődjünk.

— Mit tett a szakosztály vezetősége az átigazolások érdekében?

— Annak tudatában, hogy feltétlen szükség van új erőkre, sok játékossal tárgyaltunk. Erre azért is szükség volt, mert az eddigi játékállományunk 13 olyan főből állt, akikre lehetett is számítani. Ilyen létszámmal pedig az NB I-ben nem állhattuk volna meg helyünket.

A több rossz hír ellenére meg kell, hogy mondjam, nem tétlenkedtünk. Ha nem is klasszisokat, befutott játékosokat tudtunk szerezni, van eredmény.

— Névszerint kiket adtak be átigazolás végett?

— Kilenc játékos nevét adtuk be az átigazolási bizottsághoz. Ezek a következők: Krausz (Pécs-Baranya), Cziráki és Rábai (Szeged), Kiss (Honvéd), Pfeffermann (DVAC), Keresztesi (Tokod), Mestyán és Mohácsi (Béta).

— Mikorra várható döntés a bizottságban?

— Úgy gondolom, hogy csak a jövő hét elején tudjuk meg a bizottság döntését.

— Több komlói játékos nevét említették a pesti lapok, akik állítólag távozni készülnek.

— Igen, mi is olvastuk, s csak innen tudunk róla. Tőlünk eddig még senki nem kérte ezeket a játékosokat és úgy tudjuk, hogy nem is akarnak távozni.

— Ezek szerint senki nem hagyja el az egyesületet?

— De igen. A második csapatunk két játékosa, Tóth és Hamvas távozik.

— A másodedző kérdésével hogyan állnak?

— Az edzéseket Bodola Gyula vezeti már, de feltétlen szükséges, hogy segítséget kapjon. Erre azért is nagy szükség van, mert ő egyedül az ifjúsági játékosok nevelésével nem tud foglalkozni. Az ifjúság nevelése pedig — ami eddig el volt hanyagolva — döntő fontosságú számunkra. A múltban, hogy úgy mondjam, mindig valami más fő feladat volt és nem volt elég idő a fiatalokkal való foglalkozásra. Ezt rövidesen meg kell oldanunk.

Tárgyalásokat folytatunk már egy edző szerzése érdekében, eddig azonban konkrét eredményről még nem tudunk beszámolni.

— Mi a vezetőség véleménye, hogy állja meg helyét csapatunk az NB I-ben?

— Ha játékosaink olyan szorgalommal, szívvel és akarattal készülnek a mérkőzésekre és küzdenek, s ha az átigazolások sikerrel járnak, úgy gondolom, nem lesz különösebb problémánk az NB I-ben.

— Mikor láthatjuk az új játékosokat?

— Holnap a kökönyösi sporttelepen vendégül látjuk a KMTE csapatát, valamint Somogy megye ifjúsági válogatottját. Reméljük, hogy ezen a mérkőzésen néhányan az új játékosok közül is bemutatkoznak a hazai közönségnek.

Ülést tartott a KBSE elnöksége

Az ülésen megtárgyalta az erősítésekkel kapcsolatos legfontosabb problémákat. Többek között szó került az edzők ügyére is. A határozat alapján intézkedés történik az első csapat másodedzőjének beállítására, az utánpótlás csapat edzőjének beállítására, az ifjúsági csapat edzőjének beállítására és az úttörő-csapat edzőjének beállítására. Vagyis rövid időn belül minden területen megkezdődnek az edzések, szakképzett edzők irányításával mellett. Ezzel az elnökség messzemenően biztosította az első csapat hazai utánpótlásának kinevelését.

Megtörtént az elnökség tagjainak reszort elosztása is. Valamennyi elnökségi tag patronál — s egyben felelős érte — egy-egy sportszakosztályt.

Az elnökség tagjai közül külön megbízatást adott Unger János és Galabár Tibor elvtársaknak, a labdarúgó-pálya teljes felépítésére, illetve a lelátók megépítésének ellenőrzésére.

Az elnökség kiadni szándékozik a komlói labdarúgás történetéről szóló füzetet az első labdarúgók fényképeivel. A brosura ára kb. öt forintba kerül majd.

Sporthírek

A Komlói Bányász ökölvívói 23-án városok közötti ökölvívómérkőzésen vettek részt Szentlőrincen. A Komlói Bányász csapata az első helyen végzett, második Pécs, míg harmadik Szentlőrinc öklözői lettek.

A pécsi ökölvívók nagyon nehéz ellenfélnek bizonyultak. A legszebb küzdelmet a komlói Fülöp Attila vívta a pécsi Gombkötővel, aki ifjúsági válogatott. A győzelmet kis pontkülönbséggel a pécsi fiú szerezte meg.

A komlóiak közül még nagyon szépen öklözött Sólymos, Szalai, Lahos, Radvánszki, Tóth R. és a fiatal úttörő Ujvári Péter, akik valamennyien győztesen kerültek ki a küzdelemből.

*

Az elmaradt PBTC—Komló ifjúsági labdarúgó-mérkőzést június 30-án játsszák le.

*

Május 5-ére kisorsolt, de elmaradt Komlói Bányász—Pécsi Kinizsi ifjúsági labdarúgó-mérkőzést 0:0 gólaránnyal a komlói csapat javára igazolták.

*

A félbeszakadt Sásd—Komlói Bányász II. labdarúgó-mérkőzés ügyében a következő döntés született: a mérkőzést két pontját a bányászcsapat kapja meg az elért 10:3 gólarány beszámításával.

Cikkeink nyomában

INTÉZKEDÉS TÖRTÉNT

Június 1-i számunkban „A két arcú Eppel” — címmel cikket közöltünk a komlói tanbánya egyik szállítási felvigyázójáról. Bírálatunk nyomában, Eppel Rezsőt leleplezett ténykedései miatt — június 5-i hatállyal, fegyelmi úton elbocsátották.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi intézőbizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-18, 23-60
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.

Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 19. sz
Telefon: 10-97.
Nyomdáért felel: Melles Rezső

Komló HUMORA

NŐI DOLGOK

— Jaj drágám nem jönnél velem az Annába?

— Várj csak... most negyed 4 van, háromra beszéltük meg a találkát a Jancsival — tehát van elég időm. Mehetünk.

AKI FELTALÁLJA MAGÁT

Két förtelmesen rút férfiú egy ház előtt, az utcán elhaladó fehérnépet nézegette. Amint álldogáltak, egy gyönyörűszép asszony haladt el előttük.

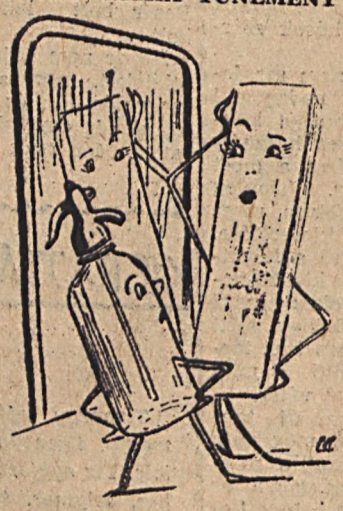
— No — mondta az egyik férfi —, én ennél az asszonynál szebbet életemben nem láttam.

Az asszony kíváncsian megfordult, hadd lám, ki dicséri. Mikor látta, minő rút ember magasztalja a szépségét, csípősen ekként válaszolt:

— Bár én is hasonlót mondhatnék az úrról.

— Könnyen megcselekedheti kegyelmed — vágott vissza amaz —, csak hazudjék, mint én is tettem.

A KÉT RITKA TÜNEMÉNY

— Gyere nézzünk be a tükörbe, hogy legalább mi láthassuk magunkat, mert a háziasszonyok úgy sem láthatnak bennünket.

DEMOCRITUS

Megkérdezték egyszer Democritust, hogy miért választott magának oly picinyke feleséget?

— Feleségből annyi is sok — válaszolta a bölcs.

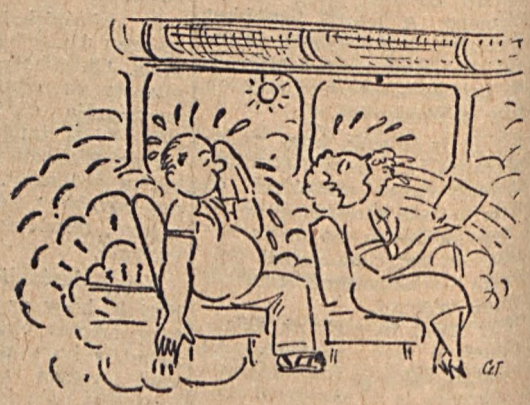
HÁT LEHET ITT ELEGET TENNI?

(JANUÁR)

— Már megint nem fűtik a kocsit, hogy a fene vinnél el...

(JÚNIUS)

— Már megint fűtik a kocsit, hogy a fene vinné el az A...

Fő az előrelátás

Folyóparton állott az akasztófa. Két elítélt várakozott a tövében, gyászos sorsa beteljesülésére. Aztán munkához látott a hóhér. Hurkot vetett az egyik elítélt nyakába, s húzni kezdte gyakorlottan fölfelé. Csak hát a kötél elszakadt, az ember a vízbe esett, s úszva sikeresen megmenekült.

A másik elítélt ekkor így szólt a hóhérhoz:

— Aztán engem jól kössön meg kend, én nem tudok ám úszni.